

మనాడు
రకమూలంగా
ఉపయోగపడుతుంది.

చంద్రికా
సబ్బు

చీడు కారకుండ చర్మాన్ని
సౌందర్యవంతం చేస్తుంది.

జుట్టును శుభ్రపరచి
మృదువునుండి
పరిరక్షిస్తుంది.

చర్మాన్ని పొట్టు రాలకుండా
చేసే నల్ల మచ్చలు మరియు ఇతర
చర్మ వ్యాధుల నుండి కాపాడు
తుంది.

ఇతర ఏ సబ్బులందు లేని పై ఉపయోగాలు:
కల్లిన పొటలేని సబ్బు - చంద్రికా !
వర్ష సౌందర్యానికి, ఆరోగ్యదాయకమైన
కేశసంపదకారకు అయ్యున్న శాస్త్ర ప్రమాణాల
సనుసరించి ఎక్కువమొత్తంలో కొబ్బరి నూనె
నువయోగించి తయారు చేయబడిన
సబ్బు - చంద్రికా సబ్బు.

చంద్రికా

అన్ని ఋతువులలోను ఉపయోగించే సబ్బు
భారతదేశములో మరియు ప్రపంచవ్యాప్త
ముగా పౌర ప్రాచుర్యం గాంచినది.

నా రచనని పేర్కొంటూ, జి.డి.యస్. విజయ కుమార్ గారి, ప్రచురించిన లేఖ చూసాను. అందు లోని విషయాలని మూడు భాగాలుగా విభజిస్తున్నాను.

1. నా రచన "సంచార పరిశోధనాలయం" గురించిన విమర్శ.
2. నాకు సుసీరియారిటీ కాంప్లెక్సు ఉందనిచేసిన వ్యక్తిగతమైన విమర్శ.
3. నా కథలో నేనుచర్చించని రిజర్వేషన్ల మంచి చెడ్డలు.

ఏటి గురించి వ్యతిరేక క్రమంలో పేర్లైనంత క్లుప్తంగా సమాధానాలు చెప్తాను.

1. రిజర్వేషన్ల సమస్య :-

సిద్ధయ్య లాంటి కొందరు తమ కులాని కొక డాన్షన్ కాలేటి పెట్టుకోవాలనిఅనుకోడానికేమిదీ గల కారణం ఇప్పుడున్న వివరితమైన రిజర్వేషన్లు అని అడం నేను విన్నాను. అవి "కూతలు" కావచ్చు. సమాప్త అనే పెట్ట పెద్దదూ పట్టిన "కూతలు" అయి ఉండవచ్చు. అందరికీ ఈ విషయంలోరక రకాల అభిప్రాయాలు వాటికి తగ్గ "కూతలు" ఉండవచ్చు. కాని సత్యం ఏమిటంటే ఈనాడుమన దేశంలో రిజర్వేషన్లు ఉన్నా యున్నది. వాటివల్ల ఎడ్వాంటేజీ పొందుతున్న వాళ్ళు ఆ ఎడ్వాంటేజీని త్వరగా పరులకుకోరన్నది అందరు తెలికగా పోల్చుకో గలిగిన "సీతే"

రాజ్యాంగంలో ఈ రిజర్వేషన్లు ఏ డిజైన్ తో ఎవరి ప్రగతి కోసం పెట్టారు? ఆ డిజైన్ తోర వేరుతోందా? వారి ప్రగతి సాధిస్తున్నామా అన్నది ముఖ్య ప్రశ్నలు. అసలు ఈ రిజర్వేషన్ల పద్ధతి మంచిదా?కాదా?దీనికి కాలపరిమితి ఉండాలా? అన్న విషయాలు పక్కన పెడం.

సానుభూతి సహకారం అర్హులైన వెనుకబడిన వారికి అందిస్తే (మోతాదులో) పైకి వచ్చిన వారు విశ్వాసంఏర్పరచు కొంటారని పైకి వచ్చిన వారు తమ లోటివారిని పైకి తీస్తారని ఉద్దేశించినవి రిజర్వేషన్లు. ఇన్ సీరియారిటీ కాంప్లెక్సుతో, అత్త విశ్వాసం పెంపొందించుకోకుండా ఎప్పుడూచేయూత కోరుతూ ఉండేలా వారి నుంచడాని కేర్పాట్లను కావని విజయకుమార్ గారు కూడా ఒప్పుకుంటారను కొంటాను.

ఇకపోతే ఈ రిజర్వేషన్లు ఎవరి కోసం అయితే ఉద్దేశించబడ్డాయో వారి ప్రగతికి ఎక్కువగా విని యోగపడటం లేదని నా అభిప్రాయం. నిష్పాక్షికమైన ఎంక్వైరీ కమిషన్ వేస్తే తెలుస్తుంది. ఇటు నిధులు, వరద నిధులమొదలైన అన్నింటిలోగానే ఇవి మధ్యలో మాయ మవుతున్నాయి. ఏటినిఅమలు జరిపే ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలోని వ్యక్తులకి, స్వాస్త్రవర్తలైన ప్రజా ప్రతినిధులకి, అయిన వారికి ఈ రిజర్వేషన్లు అందుబాటులో ఉంటున్నాయి. స్వంత పలానికి "కొండ" "ఆది" లాంటి పేర్లతో

చేర్చేసుకొని అర్హులుగా "వెనుకబడి వారు" అవకాశ వాడుకీ తోడ్పడ్తున్నాయి. అర్హి కంగను అధికారంలోనుముందుగా ఉన్న కొద్దిమంది "వెనుక బడిన వారు" విజమైన వెనుకబడిన వారికోసం నిర్ణయించబడిన ఈ రిజర్వేషన్లు వారికివెండుకుండా పోగేసు కొంటున్నారు. ఆ ఉపమానంతోచెప్పాలంటే బస్సులో స్త్రీల కోసం కేటాయించిన స్థలాన్ని, చేతిలో బరువులతో చంకతో పిల్లల్లోనిలబడ్డ స్త్రీని, నిలబడలేని వృద్ధురాలిని, అడ్డు కొట్టి ఆరోగ్య మైన ఏ బరువులు లేని స్కార్ఫ్ స్త్రీలక్రమం చడం లాంటిది. అందుచేత విజయకుమార్ గారూ! ఏసీబీ, బీసీలు ఏకమై ముందుఎదుర్కోవాలింది మరి ముందుకు పోతున్న "వెనుకబడిన" వర్గాన్ని తరువాత తీరుబడిగా మా సుసీరియారిటీ కాంప్లెక్సును ఎదుర్కోండరు గాని.

మంచి చెడూ అన్ని వర్గాల్లోను ఉంటాయి. బీద హరిజనులకి స్కాలర్ షిప్లు ఇవ్వడని ఎవరూ అనరు. అలాంటి వారు లేరని ఎవరూ అనరు. నాతో ఇంజనీరింగ్ చదువుతూ ఉండిన వోహరిజనులమిత్రుడు హుత్తుగ జ్వరం వచ్చి చనిపోతే మట్టిచేయటానికి రైలు వార్తలు లేక అతని తండ్రి రాకపోవటం నాకు తెలుసు. అటువంటి వారు కోట్ల కొదిభారత దేశంలో ఉన్నారు. వాళ్ళకి ఏం మేలుజరుగుతోంది? హరిజనులు గిరిజనుల్ని స్వంత రాష్ట్రం అయిన బీహార్ నుంచి వంజాబ్, హర్వానా, రాష్ట్రాలకి తీసుకు పోయి బానిసలుగా మారుస్తుంటే (నవంబర్ 9, 1980 హిందూ) ఏ నాయకులు ఏ నిర్మాణాత్మకమైన కార్యక్రమం ద్వారా వారిని విముక్తులను చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు? వతితులూ, భుష్టులూ, బాధా సర్పద్రష్టులూ ఆంధ్ర నాటక లకి, కాలేజీ చదువులకి అందని దూరంలో ఉన్నారు. దేశం నిరుద్యోగులతో నిండి పోతుంటే ఉద్యోగా

లున్న వాళ్ళు, ఎడిషనల్ డిప్టీ సరిపోలేదని గోల పెట్టారు కదా! నా బాధ కొద్దిగా నై నా ముందుకు రాలేక పోయిన వెనుకబడిన వాళ్ళ గురించి. చెప్పుకో దగ్గంత ముందుకు వచ్చి మరి ముందుకు పోలేని వారి గురించి కాదు. వాళ్ళు మిగిలిన అందరితో పాటే! తల్లిదండ్రులు పెద్ద ఉద్యోగస్తులు, వ్యాపారస్తులు అయిఉండి కూడా స్కాలర్ షిప్పుల మీద చదువుకొనే వెనుకబడిన వారి మీద సానుభూతి ఎవరికీ ఉండదు! స్కాలర్ షిప్పులు పొందుతూ మెస్సు బిల్లులు కట్టక జల్పగా తిరుగుతుండే వారిని ఎవరూ హర్షించరు! పరీక్షల వరకు క్లాసులకి రాక పరీక్ష ముందు రాత్రి వో గుంపును వెంటేసుకొని ప్రశ్నా పత్రాలకై మేష్టర్లంటికి దాడి చేసే విద్య (క్షమించాలి) . . . ప్రశ్నార్థలను ఏంచెయ్యాలంటారు? ఇటువంటి పనులు చేసే వారు అన్ని కులాల్లోను ఉంటారు. వెనుకబడిన కులాల వారిలోను ఉంటారు. అయితే ఈ విద్యార్థి చేపడారల తమ తప్పును ఎవరై నా ఎత్తి చూపితే తన కులాన్ని ఒక ఆయుధంగా ధరించి తమ శత్రువుల "కుల తత్వాన్ని" చీల్చి చండాడారు. లబ్ధి తాము మాత్రమే పొందుతూ ఎవరితోను పంచుకోక, తమ అక్రమ ప్రవర్తన వల్ల కలిగే తమ ఇబ్బందులకి మాత్రం తమ కులా న్నంతా ముగ్గులోకి దింపాలని చూస్తారు. అయ్యా వీళ్ళే ఎక్కువగా మాకు అన్యాయం జరిగిందోయ్ అని గోలచేస్తూ ఉండేది. నిజంగా అన్యాయం అయి పోతున్న సీడితులు తాడితులు అన్నీ మనుషంగా భరిస్తున్నారు మన దేశంలో.

మనం రాళ్ళము రప్పలముకాము. అందుకని రాజ్యాంగంలో ఉన్న సూత్రాల అక్షరాల్కి విలువ నిచ్చే వారిలా కాక భావాన్ని అచరణలో పెడ్డం.

2. నా సుసీరియారిటీ కాంప్లెక్సు :-

నాతో పనిచేసిన, చేస్తున్న సహోద్యోగులు, నాతో చదువుకొన్న సహోద్యాయులు నాకు "గీట", ఉంది అంటే బాధపడాలి గాని, నా గురించి ఏమీ తెలియని విజయకుమార్ గారంటే పట్టించుకోడం అనవసరం. వెనుకబడ్డ వారిని వెనకేసుకు వస్తున్న విజయకుమార్ గారి క్రెడెన్షియల్స్ ఏమిటో! నేను వెనుకబడిన వారివల్ల సానుభూతిలేని వాడినని, వాళ్ళకి ఏమీచెయ్యడానికి ఇష్టపడని వాడినని ఆయన అనుకోడానికి కారణం ఏమిటో! బహుశా నా రచన "సంచార పరిశోధనాలయం" కాబోలు.

3. నా రచన :-

స్వైతం అభిప్రాయాల రచయిత అభిప్రాయాలు ఒక్కటేనన్న నిర్ణయానికి ఎల్లా వచ్చారు విజయకుమార్ గారూ? మీరు పోనోనో వ్యంగ్యం ఏదో తెలియని వారని మీ ఉత్తరం చూస్తే అని పించ లేదే! "సంచార పరిశోధనాలయం"గా మారిన మీ పెదడుకి కాస్త రెప్పిచ్చి మరోసారి నా రచన చదవండి. మీదాంక్స్ కి ఏ మన గలను! అర్థంచేసుకో కుండా "మెన్షన్ నాట్ మై అర్బికల్ స్ప్లెజ!" అనటం తప్పించి.

కవనశర్మ (బెంగళూరు)
(66 వ పేజీ చూడండి)

మ స వి

విద్యార్థిలోకం వ్యాసరచన పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి పొందిన కుమారి డి. వి. ఎస్. ఎస్ ఎస్ లక్ష్మి (గ్రీ డి. ఎస్. ఆర్. మూర్తి గారి కుమార్తె, హైదరాబాదు) తమ ఫోటో, జీవిత వివరాలని పంపుతూ, ప్రస్తుత చిరునామాని వెంటనే తెలియజేయగోరుతున్నాము.

- సం.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభుప్రసాద్.

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

తొలి కవారం : 24-12-'82

దుండుభివాసుని మూల శిల్ప శు. నవవి.
నింపుటము 75 : సంఖ్య 17

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

విడి ప్రతి వెల రు 1-50

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

కథలు :

కోరిక ... 8

ఇది సంధ్యాసమయం

(పెద్దకథ) ... 18

మిగిలున్న వెలుగు ... 31

దుశ్శాలున ... 42

గురుదక్షిణ ... 56

సీరియల్ నవలలు :

రాగాగ్ని ... 12

జీవన్ మృతులు ... 26

నీలాకాశం ... 48

వ్యాసాలు, శిర్ది కలు :

ఉత్తరాలు-4, లోకం పాకడ-5,

మ్యాథిల్లి లేఖ-6, మా విద్యార్థిలోకం

అశయాలు-11, డాక్టర్ సహాయ-16,

మా విద్యార్థి లోకం అశయాలు - 24,

వారఫలం-30, సి ని మా-34,

మా విద్యార్థి లోకం అశయాలు - 46,

మా విద్యార్థి లోకం అశయాలు - 53.

ప్రశ్నావళి-54, సాలాక్తు నిక్షేప-59,

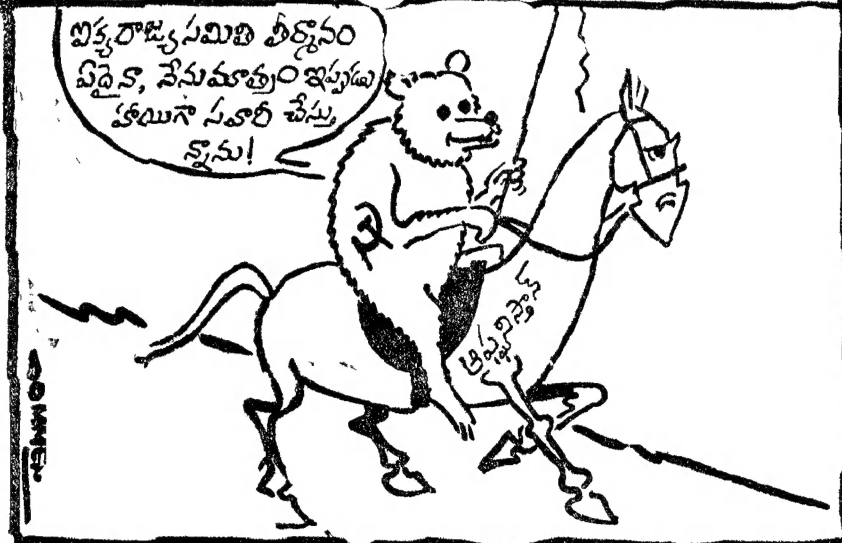
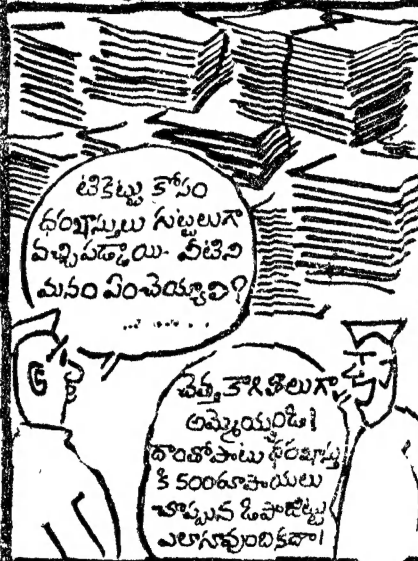
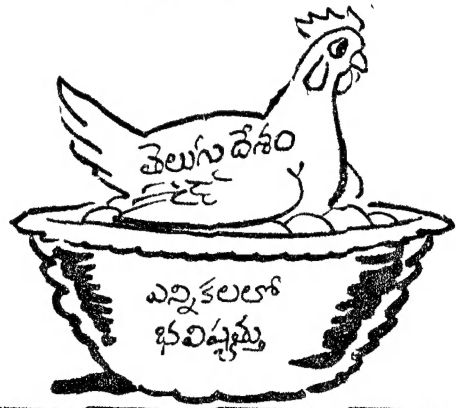
అపి-ఇన్-అన్-60, పైదరావాద్

హోల్మిక్ - 61, ధర్మసభ-64,

సంకలనము-65.

* బోకొసాక్షి - హామెన్ *

పాదగక ముందే ఎన్ని పిల్లలు
అవుచోయో అని లెక్క పెట్టడం...

ఫారిన్ తప్ప వాడని స్వదేశీవాదులు!

ఫారిన్ పిచ్చి, పత్యక్షంగా చూడాలంటే గుర్గవ్ రోడ్ కి వెళ్ళండి - పాలంలోని ఢిల్లీ విమానాశయానికి రెండు మైళ్ళ దూరంలో వుంటుంది. ఇక్కడ దాదాపు 4000 టి. వి. సెట్లు, వాటితోబాటు ఏవేవో ఎలెక్ట్రానిక్ యంత్ర సామగ్రి కనిపిస్తాయి. దాదాపు 4000 మంది భారతీయులు అక్కడ తిరుగుతూ ఉంటారు. అందరూ మైకం కమ్మిన కళ్ళతో ఇటూ అటూ తిరుగుతూ వుంటారు. వీరికేమయిందని ఈ రకంగా తయారవటానికి, అనిపిస్తుంది చూసేవాళ్ళకే.

ఏమవటమేమిటి? రంగుల టి. వి సెట్ల దిగుమతి పథకాన్ని పెట్టారు కదా? మీకు బహుమతిగా రంగుల టి. వి. ని వివరముగా పంపితే దాని మీద మామూలు దిగుమతి సుంకంలో సగం కన్నా కొంచెం ఎక్కువ ఇచ్చి దాన్ని తీసుకోవచ్చు ఇక్కడికి వచ్చేవాళ్ళంతా ఫారిన్ టి. వి పిచ్చి పట్టుకున్నారే చిన్న టి. వి. మీద దిగుమతి సుంకంకూడారు. 7200 వుంటుంది, పెద్ద వాటి మీద రు. 12000 దాకా ఉండవచ్చు. అంటే రైతులు, జలందర్ లారీ డ్రైవర్లు, సిర్పా దుకాణం దారులు,

చండీగర్ గు మా స్త్రాలు - ఢిల్లీ లో ప్రభుత్వోద్యోగాలు చేసేవారి సంగతి సరేసరి - ఇక్కడ గుమిగూడి ఉంటారు. ఒక్కొక్కళ్ళ దగ్గర 10,000 రూపాయల రొక్కం వుంటుంది. ఎంత కట్టాలో ముందే తెలియదు. ఇంటికి వెళ్లి డబ్బు తీసుకు వద్దామనుకుంటే పెళ్ళాము, పిల్లలు ఆలస్యాన్ని సహించరు.

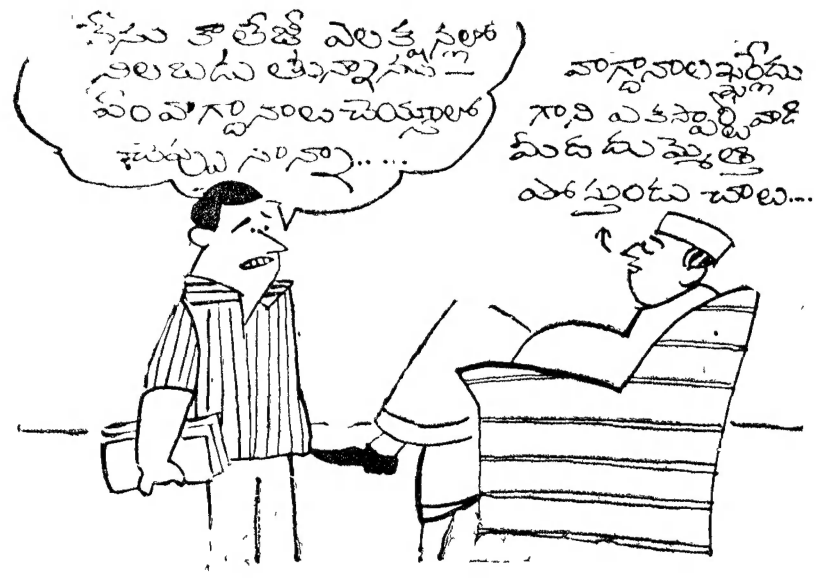

లూథియానా నుంచి వచ్చిన ఒక ముసలి రైతు తన పెద్ద వయిజామా జేబులో నుంచి వందరూపాయల కట్టలు తీసి అక్కడ బాంకు గుమాస్తాకి జాగ్రత్తగా ఇచ్చుకోవటం నేను నా కళ్ళారా చూశాను, దేవుడి గుళ్ళో డబ్బు సమర్పించుకునే వాడిలాగ ఇస్తున్నారైతే. ఆయన మూడు రోజుల నుంచి పాలంలో టి. వి. లు పెట్టిన గోడవును

బయట తిప్పి వేసి వున్నాడు. ఎందుకంటే, ఆలస్యాలు అలాగ వున్నాయి; మన రైతుకి చదవటం - రాయటం రాదు. అయినా ఫరవాలేదని అన్వదాయన. ఆయనకి కావలసింది ఒక కొత్త 'ఫారిన్' టి. వి; అంతే. దాన్ని ఇంటికి తీసికెళ్లి అందరికీ చూపిస్తే అదొక సంతృప్తి.

మన భారతీయులకి ఏమిటి 'ఫారిన్ పిచ్చి?' పిచ్చికి కారణాలు లెకపోలేదు. కొన్ని బలమయినవే, మరికొన్ని అర్థంలేనివి. భారతదేశంలో తయారయ్యే సరుకుతో చాలా భాగం మొదటి తరగతి సరుకు కాదు. మేలరకం బట్టలు, అమరాల్, బహుశ స్క్వాటర్లు - ఈ దేశంలో తయారయినవి చాలా బాగా వుంటాయి. తక్కినవి లాభం లేదు. మన టి. వి. సెట్లు కొన్ని వారాల తోనో, నెలలతోనో పనిచెయ్యటం మానేస్తాయి. కొన్నప్పుడు వాటిని పెద్ద మరమ్మత్తుల కోసం తయారు చేసిన వాళ్ళకే పంపవలసి వస్తు వుంటుంది. మన మోటారు కారుల సంగతి నేరే చెప్పాలా? కరాచీలోని మన రాయబారి కార్యాలయంలో ఒకాయన అంబానడర్ కారు వాడుతాడు. దాన్ని ఏదో మ్యూసియం నుంచి కొట్టుకొచ్చాడు. ఈయన అనుకుంటూ వుంటారు స్థానికులు. రొట్టె కాల్చే "టోస్టర్" ముందే మన దేశంలో తయారు కాదు కదా? గన్ సిలిండర్లు పగులుతూ వుంటాయి, స్ప్రేలు కాలిపోతూ వుంటాయి, వంటిళ్ళలో ప్రమాదాలు జరుగుతూనే వుంటాయి. పోనీ ధరలు తక్కువ అంటే అదీలేదు. భారత దేశంలో ఒక నలుపు - తెలుపు టి. వి. సెట్ కి ఎంత అవుతుందో జపాన్, హంకాంగ్ లలో ఒక రంగుల సెట్టుకి అంతకన్నా తక్కువే అవుతుంది. అందుకనే, జనం సరుకు బాగా వుంటే చాలు ఎంతయినా ఇవ్వచ్చు అనుకుంటూ వుంటారు

ఇంకా చెప్పాలి; మన పారిశ్రామికీకృతి చాలావరకు విదేశీ సరుకుకి నకిలీ, దానిని ఇక్కడివారు కనిపెట్టి అధివృద్ధి చేసినది కాదని అందరికీ తెలుసు. మనదంతా నకిలీ సరుకు. మన నాగరికత నకిలీ నాగరికతగా

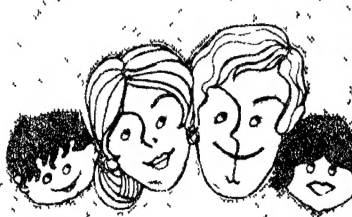
తయారవుతోంది. భారతదేశంలో దేనిని గురించో ప్రకటనలు వస్తాయి. "సరికొత్త" అంటారు. నిజానికి అది పాత సరుకే అని మనకి తెలుసు. మన పారిశాసకత్వశ్రీ అంతే. మన రాజకీయ భావాలూ అంతే. మన ఆర్థిక సిద్ధాంతాలూ అంతే. మార్క్సిస్టు తీసుకోండి, అదొక విదేశీ వాదం అందుకనే డబ్బున్న వాళ్ళ సంతానం దానికోసం ఎగబడతూ వుంటుంది.

మార్క్స్ భారత దేశంలో జన్మించి వుంటే ఎవరయినా అతన్ని పట్టించుకునే వాళ్ళా? [ఎవరో కొందరు చాడస్తులు తప్ప?] ఆర్థిక సిద్ధాంతాల సంగతే తీసుకోండి. ఎందరో ఆర్థిక వేత్తలు - ఒక్క మంచి ఆర్థిక సిద్ధాంతం ఇక్కడ తయారు కాలేదు. మన ఆర్థిక వేత్తలు ఏమయినా పుస్తకాలు రాస్తే, వ్యాసాలు రాస్తే అంతా విదేశీ ఆర్థికవేత్తల రచనలనే ఉపాహరిస్తూ ఉంటారు. కొంతకాలం కింద భారత దేశానికి ప్రధాన ఆర్థిక సలహాదారుగా వున్న ఆయన శ్రీమతి గాంధీ కోసం ఒక

ప్రసంగం రాసిపెట్టి నవ్వుల పాలయ్యారు. [ఈయన ఒక పాకిస్తానీ ఆర్థిక వేత్త వ్యాసాన్ని తప్పురించి చెప్పకుండా ప్రధాన మంత్రికి 'అంతా తన రచనే' అన్నట్టు రాసి ఇచ్చాడు. ఆయన్ని పుద్వోగంలో నుంచి తీసేశారుమనకొండి. కాని నిపుణుడనుకున్న వాడు దొంగ అని తెలిసిపోయింది కదా?]

నకిలీ సరుకుని కొనుక్కుని సంతోషించ మని మనమూ మన వాళ్ళకి చెప్పలేము! ఫారినీ పిచ్చి వుండంటే వుండకేం చేస్తుంది? జపాన్ వాళ్ళ ముందు పాశ్చాత్యులని కాపీ కొట్టారు కాని ఇప్పుడు వాళ్ళ తయారీలు జపాన్ విశిష్టతని చాటు గలుగుతున్నాయి. జపాన్ కారులు ఎంత అందంగా వుంటాయి! అని జపాన్ లో తయారయినవే అమెరికా లోనో, బ్రిటన్ లోనో తయారయినవి కావని చూడ గానే తెలిసిపోతుందే? జపాన్ గడియారాలూ అంతే. వారి ఇతర యంత్రాలూ అంతే. ఒక జపాన్ వాడు విప్లవయినా స్విట్జర్లాండ్ గడియారాన్ని

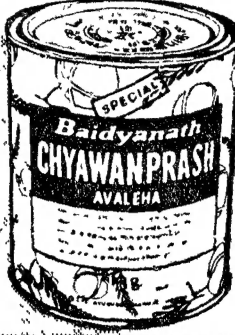
కాని, అమెరికా కారుని కాని కొంటాడా, అమకుంటూ వుంటాము ఎందుకు కొనాలి అసలు? వాళ్ళ సరుకే బాగున్నప్పుడు? ఇక మన దేశంలోనా? ఇంకా హాయిగా యూరోపు, అమెరికాలలో పాతబడి పోయాయని వదిలేసిన వాటినే తయారు చేసుకుంటూ కూర్చుంటున్నాము. తయారీ కర్మాగారాలలో కానివ్వండి, ఆర్థిక శాస్త్రంతో కానివ్వండి! ఒక భారతీయుడు తనకి నకిలీ వద్దు అసలే కావాలంటే తప్పేమిటి? ఆ భారతీయుడు ఎంత చదువు రని రైతు అయితే మాత్రం... తప్పెవరిదంటే, నకిలీ సరుకునీ, నకిలీ సిద్ధాంతానీ తయారుచేసే వాళ్ళ దే. రాజకీయ వాడుల సంగతి సరే సరి. వీళ్ళలో కొందరు స్వదేశీని గురించి ఊహించుకుంటు ఉపన్యాసాలు చేస్తారు. తమ ఇళ్ళని మాత్రం టాక్సీ, హాంకాంగ్ లో తయారయిన సరుకుతో నింపుతారు - వాళ్ళకి దిగుమతి అయిన మెర్సిడిస్ కారులో వెడితేనే గొప్ప, స్కాప్ విస్కీ తాగితేనే గొప్ప!

కుటుంబాని రంతటిపి డి తమమైన ఆయుర్వేద బానికే

- శరీర కండరములను బలపరుచును. శక్తివంతముగా చేయును
- శరీరమునకు శక్తిని ప్రసాదించి రోగ ప్రమత్తను కలుగజేసి, వున్న రుక్షివనము కలుగ చేయును.
- దగ్గు, జలుబు మొదలగు క్వాసకోశ వ్యాధులనుండి కాపాడును.
- పాండు, మరియు కాలియం తగ్గుదలలో అత్యంత ప్రయోజనకారిగా నుండును.
- సహజమైన వనమూలికలనే తయారు చేయబడి నందున సులభముగా జీర్ణమగును.

బైద్యనాథ్

చ్యవన్ ప్రాశ్

సెషత్

From the people who know Ayurved best

ప్రత్యయాలలు : ఆంగ్లప్రదేశ్ : 21-7-802, హైకోర్టు ఎదుట, హైదరాబాద్-500 002.
కర్ణాటక : 2 వి.వి.3. ఆయుర్వేద రోడ్, బెంగళూరు.

కొరిక పాల్కొడ్డిపి సత్యనాథుని రవు

కొరికగట్టిన వృద్ధులతో దారిద్ర్యపీడిత చేసినవాడు క్షణకాలంలో మంచివాడయి, చెట్టుమీది పట్టులపట్ల జాలితో 'మానిషాడ!' అంటూ కవిత్వం చెప్పడని ఎవరూహించారు? శోకంతో శోకం పెట్టు బికిరావటం ఆ మనిషి మనీషిగా ఎదగటంలోని ఓ అవస్థ. ఆ తర్వాత వాల్మీకిగార మనకెంతో సుపరిచితం అయింది. ఆయన రాసిన కావ్యం పారాయణగ్రంథం అయింది.

వనమాలిని చూసినపుడు నాకు ఆ వాల్మీకే గుర్తుకొచ్చాడు. తేకుంటే వనమాలినిమిటి, వేదాంతం చెప్పడం ఏమిటి?

వేదాంతం చెప్పగలిగేవాడికి, పోనీ, చెప్పే వాడికి కొన్ని అర్హతలు ఉండాలని రూలేమీలేదు,

ఉన్నట్టులేదు. ఈ రోజుల్లో, రోజుకో స్వామీజీయో, ఇద్దరో ముగ్గురో బాబాలో అక్కడో ఇక్కడో ఆవిర్భవిస్తున్నట్లు మన కెన్నోవారైతే దాఖలాలు ఉంటున్నాయి. 'గీత' బాగుండి కొందరు, వారి 'చేత'లు బాగుండి మరికొందరూ పాంకోళ్లలో పాదవారులై తిరగల్గినవాళ్లు హెలికాప్టర్లలో సంచారం చేసేస్తే తిరిగి విడిగిపోతున్నారు. ఆ తర్వాత వారేదెప్పినా, దానికి పేరుమాత్రం అటు వేదాంతమో, ఇటు ప్రవచనమో అయిఉండి తీరాలి. ఇంతవిత్తుకు విడిగేందుకు అస్వేముల వాళ్లు జీవితంలో ఎంతకృషిచేశారో, ఏన్ని పరీక్షలలో కృశించారో నాకు తెలుసు.

వనమాలి మాత్రం ఈ స్థితికి విడిగేందుకు

ఏంతగానో కృషిచేశాడు. బోలెడంత జీవితాన్ని, బోలెడరూపాయిల్ని త్యాగం చేశాడు. అఖరికి... అఖరికి... ఏం మిగిలింది - ఏమీ మిగలదనే వేదాంతం మిగిలింది!

చాల రోజుల క్రితం వనమాలి నా దగ్గరికి వచ్చాడు. ఆ రోజు ఆదివారం. పెలపుకావడంతో బద్దకంతో పెరిగిన గడ్డంతో ఈజీ ఫెయిర్మీద కాళ్ళు బార్జాజాపుకొని పేవర్సోని అనుబంధంలోని విశేషాలు చదువుకొంటున్నాను. వనమాలి రావటంతోనే 'మా ఆవిడ కాఫీ ఇచ్చింది. ఆ కాఫీ సిప్టింగ్ అయిపోయాక, వనమాలి ముంతతీసి బయట పెట్టాడు.

"చిన్నసాయం చేసి పెట్టాలిరా!" అన్నాడు వనమాలి. చెప్పమన్నాను. అది చిన్నసాయం కాదనిపించింది, వాడు చిన్నసాయం అనే అన్నా! ఒక చిట్ ఫండ్ కంపెనీలో చిట్ తీసుకొంటాడట. దానికి నేను 'మా వాడు తప్పకుండా తీర్చేస్తాడంటూ గ్యారంటీ ఇవ్వాలిట. పేరుకు అది గ్యారంటీయో, షూరిటీయో అయినా నిజానికి అది ఆ 'అప్ప' నేను తీరుస్తానని ఒక్క కోవటమే అవుతుందని నాకు తెలుసు. అదే అన్నాను వచ్చతూ.

"కావాలంటే ఓ అయిదు వందలు అప్పుగా ఇస్తాను. తీసుకోళ్ళు. తీర్చుకు! ఫర్వాలేదు. కానీ, ఇదేమిటా...!"

వనమాలి అలాకాదన్నాడు. "నేను ఇంకా చిట్ తీసుకోలేదు. నువ్వు ఊ అంటే చేరరాను, ఏ నెలవస్తుందో తెలియదు వచ్చే నెల అయినా, నలభయ్యవ నెలైనా సరే షూరిటీ మాత్రం ఇస్తానను!"

ఊ అన్నాను. వనమాలితో ఉన్న వనపు, పరిచయం అలాటిది. ఆ తర్వాత అడిగాను: "ఏం చేస్తావురా ఆ డబ్బుతోటి?" అంటూ.

అటు తలుపుపక్కన నా శ్రీమతినింట్లోంచి అతిశయ్యగా, ఏం చెప్పాడోనని. వనమాలి అలా వెళ్ళిపోగానే ఇలా నామీద నిరుచుకువడేందుకు సిద్ధంగా ఉంటుంది - 'మాశారా, వీరికి వనమాలి అన్నయ్య సైతం...' అంటూ మొదలుపెట్టి, ఈ దేశంలో నాలంత పనికి రానివాడు ఇంకొకడైతేదీ తీర్మానించేస్తుంది. అది నాపైని అభిశంసనే అయినా నేనూ ఆ తీర్మానానికి ఆ క్షణంలో తలవంచక తప్పని స్థితి అవుతోంది.

"ప్రేక్ష కొందామనుకొంటున్నారా!" ఉలిక్కిపడ్డాను, సరిగ్గా వేచిన్నానా? రిఫిజి రేటరా? ఎందుకు??

“ఏందుకంటే ఏం చెప్పను ? దానివల్ల ఉన్న ఉపయోగాలు అన్నా, ఇన్నా?...వారానికి ఒక్కసారి కూరలు ఏ మార్కెట్ కోవెల్లి తెచ్చు కొంటే ఇంక మళ్ళీ ఓ పదిరోజులవరకూ మానుకోనక్కర్లేదు. వారం కూరలే అయినా ఒకసారికంటాం కాబట్టి, అవి పదిరోజుల వరకూ వస్తాయి. బోలెడంతడబ్బు ఆదా, పైగా కూరలన్నీ వాడిపోకుండా ఉంటాయి!” నవ్వుచిందినాకు.

“నువ్వు మాంసమైనా తినవుగదరా, నిలవ చేసుకోవటానికి ? ఆఖరికి గుడ్డు కూడా మాంసాహారమే అంటావునువ్వు. నీకు ఫిజ్ అంత ఉపయోగపడదేమో!” అన్నాను నేను. వనమాలి ఒప్పుకోలేదు “అబ్బే, నేనెంతో ఆలోచించే ఈ నిర్లయానికి వచ్చానురా!” అన్నాడు.

నరే, ఎవడిగొడవ వాడిది అనుకున్నాను. సరి పట్టుకున్నాను. పైగా నిశ్చింతగానూ నిట్టూర్చుకున్నాను వనమాలి ‘ఫిజ్’ అన్నాడు కాబట్టి సరిపోయింది అదే, ఏ ఇంటిస్థలమో అనిగాని అనిఉంటే నా దుంపతెగిపోయిఉండేది పదేళ్లుగా ఉద్యోగంచేస్తున్నా పనికివచ్చేసరి ఒకటిచెయ్యలేదని మా అవిడ నాకు రోజుకో సారిఅయినా సరి ఫిజ్ ఇస్తుంటుంది. ‘పనికివచ్చేసరి’ అంటే స్థలంకొనటం ఒక్కటే నని అవిడగారి విశితాభి పాయం.

“ఏం చేస్తారండీ ఫిజ్ తోవాళ్ళ!” అంది సుశీల ఆశ్చర్యంతో, వనమాలి వెళ్లిపోయాక.

“ఏం చేస్తారేమిటి మొదటిసారి వెళ్లి నవుడు బహుశా ఏ ఐన్ ట్రేమో ఇస్తారు రెండో సారి కూల్ డింక్ పేరిట చన్నీళ్ళ ఇస్తుండొచ్చు. ఆ తర్వాత... ‘ఏమిటో, ఈ కరెంటులో ఒకటే గొడవగాఉంది. ఎప్పుడూ లో వోలే బీయే...’ అంటూ ఉపన్యాసం ఇస్తాడు!” అన్నాను నేను నవ్వుతూ.

సుశీలకూడా నవ్వేసింది.

ఓ రెండు మూడు నెలలతర్వాత వనమాలి చిల్డ్రన్స్ కంపెనీవాళ్ళ షూరిటీ పేపర్లతో వచ్చాడు సంతకం పెట్టమంటూ. “త్యరగానే వచ్చేసిందే!” అన్నాను నేను ఆ కాగితాలమీద సంతకాలు పెడుతూ.

“నర్సే, త్యరగావచ్చిందంటే రాదూ, రెండోదలు అమ్మకొంటేను!” అదేమిటన్నాను.

“ఈ నెల ఇంకో రెవరికోవచ్చింది. నాకు మార్పిడిచెయ్యటానికి రెండోదలు అడిగారు, ఇచ్చాను!”

“కానీ అంతనష్టపోవటం...”
“నష్టమేమిటి, నాస్టెన్స్! ఇప్పుడు ఏనెల ? జనవరికదా! ఫిబ్రవరి నెలాఖరు రోజును మర్చిపోయావో ? ఆ రోజును నేను మాత్రం మర్చిపోలేదు.”

“ఏమిటి, నీ బర్త్ డేయా కొంపదీసి ?”
“ఛ, అదేంకాదు, ఆరోజే బడ్జెట్ ను పార్లమెంటులో పెట్టేది అంటే ఏమిటి ? మేము అన్నిటిమీదా వస్తులుపెంచుతున్నామని దండోరావేసి చెప్పటమన్నమాట! మిగతా అన్నిటిమాట ఎలాఉన్నా, రిఫ్రజిరేటర్ మీద ఎంతలేదన్నా ఓ రెండు వందలన్నా వేస్తారు పన్నులు...”

ఉలిక్కిపడ్డాను. రెండోదలా ?
“ఆ-అనలే అది లగ్జరీ అయిటం. దాని మీద ఎక్సైజు అని, సేల్వ్ ట్యాక్స్ అనీ, డ్యూటీ అనీ, లోకల్ ట్యాక్సులనీ...” “నేను వివటం మానేశాను. అయినా మనసు చావ లేదు. మరోసారి ప్రయత్నించి చూడమంది. చిన్నగా అన్నాను- “లగ్జరీ అంటున్నావ్ కదా, మరి నీకెందుకురా?”

వనమాలి నవ్వాడు. “పెద్ద పెద్ద లగ్జరీలు ఎన్నో ఉన్నాయి దేశంతో. కొందరికి ఫ్యాక్టరీలు ఉన్నాయి కొందరికి విమానాలు వున్నాయి. మరికొందరికి ఓడలున్నాయి. ఇంకొందరికి అంకంథ ఇళ్లున్నాయి నేను ఇవేమీ అడగటంలేదు ఆఫ్ఫర్ లో, నాలుగు... నాలుగున్నర వేలు పెడితే వచ్చే ఓ ఫిజ్ .” అంటూ వనమాలి అవ్విరకాల ఫిజ్ త రేట్లు, వాటిలో వుండే తేడాల్నా చెప్పటం ఆరంభించాడు.

నిజమే, వనమాలి అప్పట్ను ఇది చిన్న కోరికే. కొందరికి ఇళ్లు కట్టుకోవాలని, కొందరికి నోట్సు నింపుకోవాలని...ఇంకా కొందరికి రోజూ అయిదారు సీసాలు తాగాలని...జివ్వోకోరుచి... వనమాలికి కోరిక...పోనీ, తిరిపోతోంది గదా అనుకున్నాను, అన్నాను కూడానూ!

“థాంక్స్ రా - ఇంకో పది, పదిహేను రోజుల్లో మళ్ళీ కలుస్తాను. పార్టీకి పిలుస్తాను. ఫిజ్ లోంచి తీసి...” నవ్వేశాడు వనమాలి.

వాడు అన్న పది పదిహేను రోజులూ గడిచిపోయాయి. నెల రోజులూ గడిచి పోయాయి. వనమాలి ఏదో హడావిడిలో వుండి వుంటాడని నేను సార్వీ విషయం అడగలేదు. మార్చినెల వచ్చేసింది. వేసవి ఆరంభం అయింది.

ఏంజల్ని చూస్తోంటే వనమాలి నుంచి వనే చేశాడనిచింది. ఏం డ లో తి రి గి ఇంటికి రాగానే గుక్కెడు చల్లటి అయిస్ వాటర్ తా గ గ ల్ల టం అదృష్టమే అనుకున్నాను.

సుశీల చిన్నగా అందోరోజు : “మీ వనమాలి ఇంటికి వెళ్ళాద్దామండీ! వెళ్ళి కూల్ డింక్ తాగవద్దాం!”

నరేనని, వాడు పిలవకపోయినా వయసం కట్టాం. ఆప్యాయంగా పలకరించాడు, ఆదరంతో మాటాడాడు. కానీ ఎంతైనా కూల్ డింక్ ఇవ్వలేదు. ఫిజ్ నూ చూపించ లేదు. ఏడోళ్లు తీసుకంటూ అడిగేశాను ‘“ఏదిరా, నీ ఫిజ్ చూపించనే లేదు !...”’

వనమాలిముఖం చిన్నబోయింది తమాయింతుకంటూ అన్నాడు: “సారిరా, నీకు చెప్పనే లేదూ గదా! ఆ డబ్బులో నేను ఫిజ్ కొనలేదు!”

“మరేం చేశావ్ అంత డబ్బునూ!”

“సూర్యం స్కూటరు కొనుక్కుంటూ నంటే ఇచ్చేశాను!”

ఆశ్చర్యపోయాను- సూర్యం అంటే వనమాలి వాళ్ళ చిన్నాన్న కొడుకు మొగుడూ పెళ్లాం ఇద్దరూ వుద్వోగలు చేస్తున్నా ఇంకా వాళ్ళకు దరిద్రమేనెమో! ఆఖరికి వనమాలి దగ్గర చేరారు. ఆ డబ్బు ఇక వస్తుందనుకోవటం వనమాలి తెలివి తక్కువతనం.

“వాడు అలాంటి వాడు కాదురా, ఇచ్చే స్తాడు.” అన్నాడు వనమాలి,

కానీ సూర్యం నా మాటానూ, ఇటు వనమాలి మాటనూ రెంటినీ అబద్ధం చేసి పారేశాడు రెండు వేలవరకూ తీర్చి ఆ తర్వాత సూర్యం ఎగనామం పెట్టేశాడు. ఎటొచ్చి ఇంకా ఆ మాట ఇంకా స్పష్టంగా అవలేదు. ‘ఇదిగో ఇస్తా’ ‘అదుగో ఇస్తా’ నంటూ ఆఖరికి నెత్తిమీద కొంగువర్చటం చాల మందికి వెనులో పెట్టిన విద్య! ఆ సంగతి నా కెవరూ చెప్పనక్కర్లేదు అయిన వాళ్లకే డబ్బు అప్రభు, ఆఖరికి ఆ దొర్నా గుల్లు నాడబ్బులో స్థలాలుకొనుక్కొని కలకటం నా జీవితంలోనే ఓ అధ్యాయం!

- రెండేళ్లు గడిచాయి. వనమాలి నె-నెలా చిల్డ్ కడుతూనేఉన్నాడన్నది నాకుతెలుసోంది.

వనమాలి ఇప్పుడు రెండోచిల్డ్ కడుతున్నాడు. జీవితంలో రవ్వంతడబ్బును ఒకే సారిచూడాలంటే చిట్కముమించిన అవకాశం లేదని వనమాలికి శ్రద్ధంఅయింది. అందుకే

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

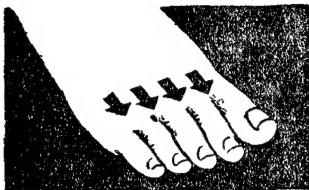

ఆవరేషన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలలో నిరాశ చెందిన సోదరిమణులు అనేకులు మా నలవోలచే సంతానవతులయ్యి ఇచ్చిన యోగ్యతా వైద్యములు గలవు. స్త్రీ పురుష వంధ్యుడోష నివారణా విధులు. ఉచిత వివరములకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక కుటీరం,

రామాలయం వీధి, 2వ లైన్, కడప రేవురోడ్ పేట, తెనాలి-2. విజయవాడ-3.

చర్మ రోగం సోకిందా?

ఉపశమనం-కలిం చే లిచెన్ సా స్కిన్ ఆయింట్లు మెంట్లు నిరసాయకరంగా. శీఘ్ర నివారణ కలిగిస్తుంది.

దుఃఖం చేయబడిన 6 మందులుకాకూడిన నిరసాయకరమగు నాజూలైన్ ములాము అమోమంగా పనిచేస్తుంది చర్మ రోగాలకు, కోతలకు, పుండ్లకు... మరియు మొలిమి లకు, చమటకాయలకు పొడుపుదయ లకు!

చర్మ రోగాలు కన్పించి కన్పించడంతోనే నిరసాయకరమైన శీఘ్ర నివారణకు లిచెన్ సా వెంటనే ఉపయోగించండి.

లిచెన్ సా

స్కిన్ ఆయింట్లు మెంట్లు

7560 TG

కోరిక

ఓ పూటనీ, మరో పూట తినకా అన్న వద్ద తిలో డబ్బు నిలువచేస్తున్నాడు.

రెండోసారి చిట్కు నేనే మారిటి ఉన్నాను. వనమాలిమీద నాకు నమ్మకం పెరిగింది, అవ స్థలువడిఅయినా ఆ స్థ మాట నిలబెట్టు కొంటాడని!

“ఈరోజే వెక్ ఇస్తామన్నారు సాయంత్రం అట్టుంచి అలాగే వెళ్లి...” నాకు తెలుసు వన మాలి కోరిక!

వాడు ఈసారైనా అది తీర్చుకోగలిగితే సంతోషించేవాడిని నేనే!!

ఆ రోజు మధ్యాహ్నమే వనమాలికి ఇంటి నుంచి ఫోన్ వచ్చింది, అర్జెంటుగా ఇంటికి రమ్మంటూ!

“ఏమిటట సంగతి?” అనడిగాను.

“చెప్పలేదు ఎవరోచేతారు ఫోన్ ఏముంటుంది, ఎవరో వచ్చిఉంటారు ఇంటికి!” అన్నాడు వనమాలి “అయినా అర్జెంటు అంటున్నారకదా, వెళ్తున్నాను!”

వనమాలి మూడురోజులతిర్యక్త మళ్ళీ ఆఫీసుకువచ్చాడు— ఆ రోజు ఆఫీసునుంచి అర్జెంటుగా వెళ్ళటం ఆ దృష్ట మన్నాడు. ఇంటికి వెళ్లేసరికి వనమాలిధార్య రుక్మిణి కడుపునొప్పంటూ ఒకటేగోలట! ఆస్పత్రికి తీసుకెడితే అపెండిసైటిస్ అన్నారు. వెంటనే ఆపరేషన్ అనసరంఅంటే వనమాలి ‘ఊ’ అన్నాడు.

అంతే—

నాకు మిగిలినకథంతా అర్థమయిపోయింది! అయినా వనమాలిని నేనేమీ అడగనేలేదు.

వనమాలి నెల నెలా చిట్స్ కడుతూనే ఉన్నాడు, కోరికలగురానికి కళ్ళాలు లాగుతూనే ఉన్నాడు

ఉండబట్టలేక ఈ మధ్యనే వనమాలి కనిపిస్తే అడిగాను నేను నవ్వుతూ; “ఏమయింది నీ ఫిజ్?”

వనమాలి నవ్వేతాడు “నీ కనలు బొత్తిగా బుర్రలేదురా! మనచేమిటి మధ్యతరగతి జరాలం! మనకెందుకు చెప్పి ఫిజ్? ఏం చేస్తాం? మనం తాగుడుకు అలవాటువడ్డ నాళ్ళం కాము. మాంసం తినం, గుడ్లు ముట్టం. కూరలంటావ్ — రోజూ తాజాగా ఎండరో కూరలు అమ్ముతుంటే వాటిని కాదని, వాదానికి ఒకసారి తెచ్చుకుని నిలువ చేసుకొని తినటం ఏం తెలివైన పని? అసలు

జీతం — జీవితం

విన్నిరాళ్ళు
వచ్చినా
చాలని
పించనిది
జీతం.
విన్నివిళ్ళు
వచ్చినా
చాలని
పించనిది
జీవితం.

డబ్బు

అన్నిటిని
కొనడానికి
తన్ను
స్పృహించిన
మనిషి నే
తాను
కొంటున్నది
డబ్బు
అదే
దానికన్న
బిచ్చు.

“జో శ్య భట్ట”

నన్ను అడిగితే ఫిజ్ అంతటి దండగ వస్తువు ఇంకోటి లేనేలేదు...!”

— వనమాలి ఇప్పుడు వేదాంతం చెప్తున్నాడు. తనకు అందని పక్కన్నీ పుల్లనినే అంటున్నాడు. తాను అందుకోలేనిది పనికి మాలినవేనని ఆత్మవంచన చేసుకొంటున్నాడు!

కోరికలు పెంచుకోవటంలో, వాటిని సాధించుకోవాలనుకోవటంలో తప్పులేదు. సాధించుకోలేనప్పుడు మాత్రం వేదాలు వల్లిం చడం మాత్రం తప్పనిపిస్తోంది. కానీ... వనమాలి మామూలు మనిషి. తన మనసుకు తానే సమాధానాన్ని వెతుక్కుంటున్న అతి సాదా మనిషి!!

వనమాలి అంటున్నదానిలో తప్పేమీ నాకు కనిపించటంలేదు.

— ఆ రోజు సాయంత్రం ఓ చేత్తో తాజా కూరలు సిండ్లిన సంతో, మరోచేత్తో కూజాతో ఇంటికిస్తున్న వనమాలిని చూస్తే నాకు కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి!!

విద్యార్థి లోకం వ్యాసరచన పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి రు. 150/-లు పొందిన వ్యాసం

మా విద్యార్థిలోకం ప్రశ్నోత్తరం

విద్యార్థి - అంటే అర్థం "విద్యను అర్థించే వాడు" అని. విద్యార్థి జీవితంలో 4 దశలు ఉన్నాయి. అవి పదవ తరగతి వరకూ మొదటి దశ, ఇంటర్మీడియేట్ రెండవ దశ, డిగ్రీ చదువులు మూడవ దశ, పి. జి. కోర్సు చదవడం నాల్గవ దశ. ఇంచుమించుగా మొదటి దశ పూర్తయేసరికి విద్యార్థికి ఏ విధమైన ఆశయాలూ ఉండవు.

అసలు "ఆశయం" అంటే ఏమిటి? అనే విషయం ఇప్పటి విద్యార్థులలో చాలామందికి తెలియదు. (నిజానికి దాని అర్థం నాకూ పూర్తిగా తెలియదు). ఆశయం అంటే ఒక ప్రతిజ్ఞ. "జీవితంలో ఇది సాధించాలి" అని అనుకోవడమే ఒక ఆశయం.

ప్రతి విద్యార్థికి ఏవో కొన్ని ఆశయాలుంటాయి. అసలు ఈ ఆశయాల నివృద్ధి ఎలా ఏర్పడతాయి? అనే విషయం ఆలోచించితే అది ఎక్కువగా రెండవ దశలోనే జరుగుతుంది. ఎందువలనంటే ప్రతి విద్యార్థికి ఆ వయస్సులోనే లోకం గురించి తెలియడం ఆరంభమవుతుంది. "ఆలోచన" అనే పుష్పం వికసిస్తుంది. ఆ ప్రథమ వికాసంలో విన్న మాటలు, చూచిన సంభవాలు మొదలగునవి మనస్సునందు ముద్ర వడతాయి వాటి గురించి ఆలోచించిన తీవ్రతతో చాలా జీవితాశయాలుగా మారతాయి. ఆ ఆశయాలే జీవితాన్ని ఒక మలుపు త్రిప్పతాయి అదే భవిష్యత్తుకు తొలి మైలు రాయి. కనుక ఈ దశ జీవితంలో చాలా మెరుకుగా యుండాలి.

ఆశయాలు చాలా రకములు అందు ఒక్కొక్క విద్యార్థికి ఒక్కొక్క విధమైన ఆశయాన్ని కలిగియుండి, ఆ ఆశయసిద్ధి కోసం ప్రయత్నించుతూ యుంటారు. కొందరు ఏవో పెద్ద పెద్ద చదువులు చదివి పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు చేయాలనుకొంటారు. కొంతమంది తాము చదివి ఏదో ఒక ఉద్యోగం సంపాదించి తనని కని, పెంచి, పెద్దచేసి తలిదండ్రులను కష్టాల బారినుండి తప్పించాలి, వారిని పోషించాలి, అని యనుకుంటారు. కొంతమంది ప్రజాసేవ చేయాలనీ, కొందరు తమ కళ్ళ ముందు జరిగే అన్యాయాల్ని అరికట్టాలనీ అనుకుంటారు ఎటువంటి వన్నెనా చేసి డబ్బు సంపాదించడమే జీవితాశయంగా పెట్టుకొన్నవారు యున్నారు. ఎట్టి ఆశయాలు లేకుండా ఏది జరిగితే అది మన "ఖర్చు" లేక మన "అద్వైతం" అని భావించి కాలానుగుణంగా నడిచేవారుకూడా ఎక్కువ. ఇలా చూస్తూపోతే చాలా రకాలైన ఆశయాలు కనిపిస్తాయి. ఇటువంటి ఆశయాలు "ప్రేమ" విషయాలలో

"కులమతము"ల విషయాలలోనూ కూడా చాలా ఎక్కువగా యుంటాయి.

ప్రతి ఆశయానికి ఇంచుమించుగా ఏదో విధంగా ఏదో ఒక అడ్డు ఉంటూనే వుంటుంది ఎక్కువగా చదువుకొని పెద్ద పెద్ద ఉద్యోగాలు చేద్దామనుకున్నవారికి ఆర్థికంగా బలం లేక పోవచ్చు. వారికి కాస్త ఉన్నవారు (ధనికులు) సహాయం చేసి వారిని పైకి తీసుకువచ్చి వారి ఆశసిద్ధికోసం సహాయపడితే చాలా బాగుంటుంది, వారి ఆశయం నెరవేరుతుంది. కాని ఈ రోజుల్లో ఆ విధంగా సహాయం చేసేవారు చాలా తక్కువ

రచయిత పరిచయం

"పూర్తిపేరు చిందిరాల వెంకటరమణ. స్వస్థలం రాజమండ్రి. ఇంటర్మీడియేట్ వరకూ రాజమండ్రి ప్రభుత్వ జూనియర్ కళాశాలలో చదివి కొన్ని కారణాల వలన కాలేజీకి సరిగా హాజరు కాకపోగా పరీక్షలు వ్రాయడానికి అనర్హుడవైతిని. పరీక్షలు వ్రాయడానికి అనుమతి కోసం బోర్డ్ ఆఫ్ ఇంటర్మీడియేట్ వారికి ధర్మాస్తు పెట్టుకొని అనుమతి కోసం ప్రయత్నించుచున్నాను. ప్రస్తుతం గోదావరి ఖిలోమా బంధపుల్లైన్ శ్రీ గవిరాజు, డిప్యూటీ చీఫ్ మైనింగ్ ఇంజనీర్ గారి ఇంటిలో యుంటూ ఉద్యోగ ప్రయత్నం కూడా చేస్తున్నాను.

అటు ఆడటం, కలం స్నేహం, క్రికెట్ కామెంట్రీ వినడం, రచనలు చేయడం, నవలలు, పత్రికలు చదవడం అలవాట్లు. సంగీతం, ప్రకృతి ఆరాధన అభిరుచులు."

— చిం. వెంకటరమణ

కాలేజీలో సీట్ల కోసం డౌనేషన్ కట్టాలి, అన్నపుడు ఆశయసిద్ధి కోసం ఎంతో కష్టపడి చదివి మార్కులు సంపాదించిన విద్యార్థులు డౌనేషన్లు కట్టి ఆర్థిక స్థితి లేక సీట్లు సంపాదించలేక పోతున్నారు. దానితో వారు వారి ఆశయాలకు స్వస్తి చెప్పి తమకు ఇష్టంలేని చదువులు చదివి ఇష్టంలేని వనులు చేస్తూ నిరుత్సాహంగా జీవితాంతం బాధపడుతూ పుస్తకాలు ఇవ్వడం ఎంతోమంది యున్నారు అలాగే ఉద్యోగ విషయంలో కూడా ఎంతో కష్టపడి చదివి ఏదో ఒక పుద్యోగం చేస్తూ తమ తల్లి దండ్రులను పోషిస్తూ వారి కష్టాలని తీర్చు దామని ఎంతో విధిగా అనుకుంటారు కాని చదువులు అయిన పుంటనే ఉద్యోగం వస్తేకదా వారి ఆశయం నెరవేరేది! వారి తలిదండ్రులు సుఖపడేదీమ ఈ రోజుల్లో డబ్బు (లంచం), సిఫారసులు ఉద్యోగాలకు విద్యార్థులకంటే ముఖ్యమైనవిగా పరిణమిస్తున్నాయి కనుక ఇవ్వడం లంచంకోసం డబ్బు, సిఫారసులు తేలివారు ఉద్యోగం దొరకక వారి ఆశయం నెరవేరక ఎంతో బాధపడుతూ పుస్తకాలను ఎంతోమంది వుత్తారు. ఆ బాధ తాళలేక జీవితం పై విరక్తి కలిగి "ఆత్మహత్య" చేసుకుంటున్నవారు కూడా అధికంగానే యుంటున్నారు. ఇకపోతే ప్రజాసేవ చేయాలనుకొనేవారికి, అన్యాయాల సరికట్టాలనుకొనేవారికి వచ్చే అటంకాలు అన్నింటిలోనూ ఎక్కువగా యుంటాయి. ఈ విషయం అందరికీ తెలిసినదే మరియు సమాజంలో జరుగుతున్నదే. ఇటువంటి మంచినీటిని అదృశ్యంగా అడ్డ కట్టలు వేసేవారిలో రాజకీయవాదులదే పై చేయి. ఇంక "ప్రేమలు," "కులమత" విషయాలలో వచ్చే అడ్డంకులు ఇంచుమించుగా అందరికీ తెలిసినవే. అవి ఎక్కువగా ఎవరి ఇంట్లో వారికే వస్తూ యుంటాయి. ఈ విధంగా ప్రతి ఆశయానికి ఎన్నో విధాలైన అడ్డంకులు ఉండనేయున్నాయి

కనుక వాటికోసం బాధపడుతూ కూర్చునే కంటే వాటికి పరిష్కారమార్గం ఆలోచించాలి. మన విద్యార్థిలోకం యొక్క ఆశయాలను నెరవేర్చుకోవాలి అంటే, వస్తున్న అటంకాలను పరిష్కరించుకోవాలి యంటే ముందుగా మన దేశంలోగల ధన వ్యామోహం, లంచగండితనం, పక్షపాతబుద్ధి, కులమత బేధం మొదలుగాగల అన్యాయాలను అరికట్టాలి. పిటి అరికట్టాలంటే విద్యార్థులు ఐకమత్యంతో మెలుగుతూ ఎందరో రాజకీయవాదులు చూపే ఆశలకు లొంగిపోకుండా, బెదిరింపులకు భయపడకుండా మన ఆశయాను గుర్తు పెట్టుకొని విడి పోకుండా ఆశయ సిద్ధికోసం పోరాడాలి. అటు జరిగినప్పుడే మనం మన ఆశయాలను పూర్తిగా కాకున్నా కొన్నైనా నెరవేర్చుకోగల అవకాశం ఏర్పడుతుంది.

★

జ్ఞాపిస్తు వదలి రిప్పివే కట్టుకుంది. చరునవ్వుతో వచ్చిన లక్ష్మిని చూసి అబ్బుర పడ్డారు. అంత అందంగా ఉంటుందని అనుకోని అంధులు. లక్ష్మి రాగానే రవిచంద్ర లేచాక గోపి కూడ లేచాడు. కమల కూడా పైకి నిలువో బోతుంటే లేవద్దు అన్నట్లుగా కమలను పట్టుకుని ఆపింది. పరిచయాలు, నమస్కారాలు జరిగాయి. లక్ష్మి కూర్చున్నాక మగవాళ్ళిద్దరూ కూచున్నారు. మాలిన్యం లేని చిరునవ్వు నవ్వుతూ వారివైపు చూసింది. సాహిత్య వైపు చూపునీలిపింది. ఆ కన్యలు చక్కని దృశ్యం చూస్తూన్నట్లుగా ఉంది. సాహిత్య పౌరయంత్రాంతం ఏ భావం లేకుండా తిమ్మిరెక్కినట్లుగా ఉంది. లక్ష్మి అందంగా ఉండడం తనకు ఇష్టం లేనట్లుంది. కానీ ఒక్క అందమే మనిషిని ఆకట్టుకోలేదు. అది తాత్కాలిక ఆకర్షణ మాత్రమే ఆమె గుణగణాలు ఎలాంటివో ఎంత అందమయినా కరుకుదనంతో కరిగిపోతుంది. కానీ, లక్ష్మి మందహాసంతో మా లిన్యం లేదు. మాలు తియ్యగా ఉంది. మంచి మనసు, మెత్తని గుండె గల భార్య ఉన్నప్పటికీ, పెలపురోజు భర్త అనందంగా ఉండ గలుగుతాడు. ప్రపంచ వదనంతో ఆ నందం రవిచంద్రతో స్పష్టంగా కట్టువచ్చినట్లు కానవస్తున్నాయి. లక్ష్మి ప్రేయమయిన భార్య అని, వారి దాంపత్యం వేరేగా చెప్పనవసరము లేదు. వసంతంలో వనంపువ్వుచినట్లు వీరి సంసారం ఉంది అని గోపి, కమల అనుకున్నారు. 'సార్' మిమ్మల్ని, మీ స్వీట్ హౌంసు చూస్తూంటే, మీ పర్సనల్ జీవితం గురించి వేరే ప్రశ్నలు వేయనవసరం లేదు. మీరు ఇంతవరకు ఎన్ని నవలలు, పిన్ని కథలు వ్రాశారు? ఎప్పుడు వ్రాశారు? మీకు మూడో అనేది కావాలా! లేక ఎప్పుడంటే అప్పుడు పది మందిలో ఉండి కూడ కథలు వ్రాస్తారా? కథ వ్రాయడానికి మీ ఇన్స్పిరేషన్ ఎవరు? ఎప్పటినుంచి వ్రాస్తున్నారు. మీ పేరు రొమాంటిక్ గా చక్కగా ఉన్నప్పుడు 'పతి' అని కలం పేరు ఎందుకు పెట్టుకున్నారు."

లక్ష్మి పక పక నవ్వింది. ప్రశ్నలు వర్షం కురవడం అంటే ఏమిటి ఇప్పుడు తెలిసింది అంటూ నవ్వింది. "మీ జ్ఞాపకశక్తి ఎంత వరకుందో చరునగా జవాబులు చెప్పండి." అని గోపి అన్నాడు. "చరునవు వస్తుంది కదా, జ్ఞాపక శక్తి తక్కువయింది. అందుకే ఎన్ని కథలు మరెన్ని నవలలు వ్రాశానో గుర్తులేదు. లక్ష్మికి తెల్పు, మగవాళ్ళకంటే ఆడవాళ్ళకి జ్ఞాపకశక్తి ఎక్కువ. అందుకే వారికి ఎప్పుడు ఎక్కడ అన్యాయం జరిగింది. భర్త ఎప్పుడు కోపం చేసుకున్నది, ఎప్పుడు తిట్టాడు, అత్యగరితో

ఎప్పుడు ప్రేమగా మాట్లాడింది, తన వీరకంటే ఆడబిడ్డ వీర, రంగు, నాణ్యం మంచిదిగా తెచ్చాడు, ఇత్యాదులు చాలా చక్కగా జ్ఞాపకం పెట్టుకుని వృద్ధాప్యంలో వృద్ధుడయిన మామయ్యను అప్పటిలా చేశావే, ఇప్పుడిలా చేశావే అంటూ దెప్పిపొడిచేది సూర్యకాంతం లాంటి అత్యున్నత సాధించేది" అని చెప్పి సహజంగా అతని ఇన్స్పిరేషన్ "అతని భార్య అయి ఉంటుంది" - అని గోపి అనుకున్నాడు. లక్ష్మివైపు చూస్తూ "సా ఇన్స్పిరేషన్ మారాజా. . వాడితో తగువు పెట్టుకుంటేగాని నాకు మూడో రాదు. వాడిమీద నాకు వచ్చిన కోపాన్నిబట్టి వ్రాస్తాను. కోపం పెద్దదయితే ఒకరి జీవితం చిత్రీకరించక తప్పదు. ఎటు కథ పెద్దదవుతుంది కాబట్టి దానికి సంఘం, వాతావరణం, పర్సనల్, మరి కొందరి పాతల జీవిత భాగాన్ని జోడించి నవల వ్రాస్తాను. "

ఇంటర్వ్యూతో కూడ సన్సెన్స్ అంటూ కమల నవ్వింది. "ఎప్పటినుంచి వ్రాస్తున్నాంటే నాకు పూర్తి తెలిసినప్పటినుంచి వ్రాస్తున్నాను. అంటే సార్ నేను ఏవో కథలు, అల్లుకుని కల్పించుకుని కలలు కనేవాడిని చిన్నప్పుడు. నేను సాహసనంతమయిన పనులు చేసి రాజకుమారిని రక్షించి పెళ్ళి చేసుకున్నట్లు ఒక కథను అల్లి ప్లేహతులకు చెప్పేవాడిని. లక్ష్మికి పనిని అయ్యాను. అందుకే నా కలం పేరు 'పతి' అయింది." సంతోషంగా గోపి చచ్చట్లు కొడుతుంటే కమల కూడ కలిసింది. కానీ సాహిత్య మాటలు రానిదానిలా వుండిపోయింది. మర్యాదకయినా నోటివెలు కనీసం ఒక్కమాటయినా రాలేదు. మాత్రమయినా పెట్టుకొని అన్నప్పుడు లక్ష్మి అలాగే అంటూ తలత్రిప్పి నవ్వుడు తెల్లని రవ్వల ముక్కువుడక తళుక్కున మెరిసింది. లక్ష్మి వంటగదిలోనికి వెళ్ళింది. తల్లివెంట

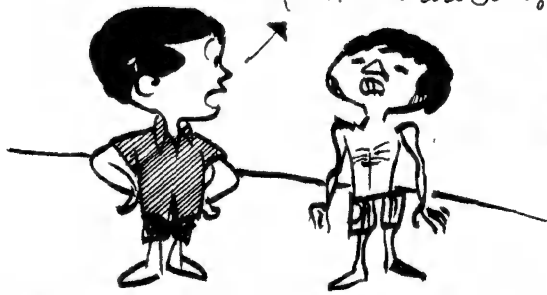
వంటగదిలోనికి వెళ్తూ "ఎందుకు అందరు నవ్వు తున్నారు "దాడి కోతలు కోస్తున్నాడా" అన్నాడు. దాడిని అలా అనవచ్చా తప్పకదూ. మీ దాడికి ఇన్స్పిరేషన్ నీవేవట! "అన్నీ అబద్ధాలే" నేను పుట్టక ముందునుంచి కథలు వ్రాస్తున్నాడని నీవే చెప్పావు" అంటూ వాడు వెళుతుంటే దడుక్కున వెయ్యి పట్టుకుని "కొందరినీ ఆ మాట చెప్పటానికే వెళ్తున్నావా" అంది కళ్ళు పెద్దవి చేసి. తల్లి తడబాటు చూసి "యూ లవ్ హిమ్ ఇమ్మోవ్లెస్లీ" కదూ అన్నట్లు చూచాడు "హి ఈజ్ మై లైఫ్ యు లవ్ మై లైఫ్" అంటూ! మోకాళ్ళమీద కూర్చుని కొడుకుని గుండెలకు చేర్చుకుంది లోనికి వచ్చిన రవిచంద్ర ఆ దృశ్యాన్ని చూచి అక్కడే నిల్చుండిపోయాడు. 'నేనంటే యిష్టమా! దాడి అంటే ఇష్టమా' అని బెదిరించి అడిగి ఉంటాడు వెదవ.

'నీవంటే ప్రాణం' అంటూ వాడికి బాగా తలకెక్కేలా చెప్పకూంటుంది అని అనుకున్నా ఆ దృశ్యం అతన్ని కదిలించి వేసింది. కన్యలు తడి అయ్యాయి అప్పుడే వచ్చినట్లు శబ్దం చేస్తూ "లక్ష్మి! సారధి, అతని వైఫ్ వచ్చారు" అని చెప్పి "వ్యాల్ మాస్టర్" అన్నారు 'సదింగ్, ఐ. యు. సేవ్' అంటూ పెదవి విరిచాడు. దీరక్ జుట్టు పరిచేసి - బుగ్గ మీద శబ్దం చేస్తూ ముద్దు ఇచ్చింది. "ఐల్ క్ యువర్ కిస్" అన్నాడు. వాడి బుగ్గ మీద నుంచి భర్త వైపు చూసింది. రవిచంద్ర మాయమైనట్లు వెళ్ళిపోయాడు 'థాంక్యూ' అంటూ నవ్వును కనబడనీయలేదు. గాన్సెప్ట్ వెలిగించి పాత్ర పెట్టి 'క్లోత్ షన్' పాలు తెచ్చివ్వ మంది దీరక్ ను. అమ్మకి వంట గదిలో సహాయం ఇష్టంగా చేస్తాడు. గిరిజ ఆంటీ అన్నట్లు అమ్మకి కూతురు, కొడుకు తనే కదా అనుకుంటాడు దీరక్. పాలు బాగా మరిగిన తర్వాత - ఒక పాకెట్ విప్పి అందులో పొడిని పాలలో వేసి బాగా కలియబెట్టి వాటిపై బీడీవన్న, దాడి పెట్టింది. స్టీలు ప్లేట్లో వేసి - బిళ్ళలుగా కోసింది. సానర్లతో సర్టి ఫ్రీల్ పెట్టింది. "లేని దీరక్ తీసుకువెళ్ళాడు షల్డర్లో కానీ డీకాషన్ రెసిపోతుందో లేదోనో చూచి - మరి కాస్త పొడి వేసి వేడి నీళ్ళు సోసి, మూతపెట్టి 'క్లోత్ షన్' మరో 'క్లోత్' పెట్టి తను పట్టుకు పోయింది. "కోతరక స్వీట్ లా ఉంది, కానీ రుచి తెలిసినట్లే ఉంది" అని గిరిజ అడిగింది - ఇప్పుడే చేసినట్లు తెలుస్తూంది. త్వరగా చేశారు, అని కమల అడిగింది, 'ఏమేమి చేశారు.' - "ఆ స్వీట్ అంటే పాలు, చక్కెర, నెయ్యి, మిశాయి రంగు - మైదానిండి కాకుంటే మరో ఏం" అని సారధి అన్నాడు.

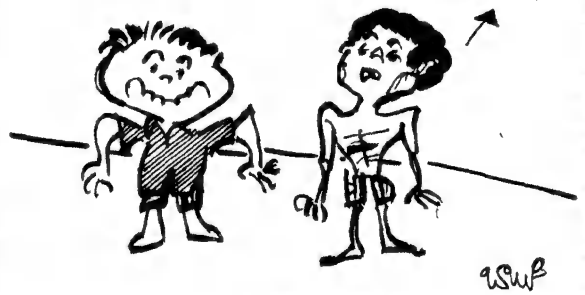
'లక్ష్మి అలాంటిది ఏమి చేయలేదని, దీరక్ చెప్పాడు మరి' అని గిరిజ అంది. "అమ్మదొంగా! అప్పుడే దీరక్ ని అడిగినందన్నమాట." అని రవిచంద్ర అనుకున్నాడు. గిరిజ ఒకరి ఇంటిగుట్టు - పిల్లల దగ్గర - పనివాళ్ళ దగ్గర కాస్తా కూస్తా రాబట్టి విన్నదానికి మరి నాలుగు కలిపి పూహించింది. ప్రసారం చేస్తుంది. గృహవాణిలో ప్రసారం చేస్తుందికూడ. "మేడవో మీరుకూడ సన్సెన్స్ తో

జరిగిన తథ్యం : రవిచంద్ర 'రచన' వార మాస పత్రికలో మేవేజింగ్ ఎడిటర్ గా పనిచేస్తుంటాడు. అతనికి పి.ఎ. గా చేరిన సాహిత్య తన అభిమాన రచయిత రవిచంద్రను ఎంతగానో ప్రేమిస్తుంటుంది. అతనికి పెళ్ళయిందనీ, ఓ కొడుక్కి తండ్రి అనీ అతని ద్వారానే తెలుసుకొని విలపించిపోతుంది. సాహిత్య తను పనిచేసే పత్రిక ప్రావయటర్ గోపాల్ రౌట్ కూతురని ఆయన ద్వారానే తెలుసుకొంటాడు రవిచంద్ర. రవిచంద్రపై వున్న ప్రేమకోర్కీ తన పరస్పాన్ని అతనికి అర్పించడానికీ, సిద్ధపడే సాహిత్యను చెడగొట్టడం అతనికి ఇష్టంలేదు. ఆమెకు ఎంత దూరంగా వుండాలనుకుంటున్నాడో అంతగా దగ్గరవు తుంటాడు రవిచంద్ర. రవిచంద్రకు ఓ కొడుకు వున్నాడని తెలిసిన సాహిత్యలో కోపం చెలరేగుతుంది. ఎలాగైనా అతన్ని తనవాడిగా చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకొంటుంది.

ఏదైనా స్కూల్లో జేరు! మధ్యజనం
భోజనం దొరుకుతుంది!

కొత్త భోజనం ఎవరు
పెట్టారు మరి?

అని రవిచంద్ర దగ్గర ఏడ్చాడట. ఆరోజు రవిచంద్ర నవ్వుకుంటూ నవ్వాడు. 'గిరిజ - సారిఫీని చూడు. 'లక్ష్మి' నీవు ఉన్నావ్ ఎప్పుడయినా అలా చేశావా! అలా మా లక్ష్మి చేస్తే బాగుంటుంది అని అనుకున్నాను' అన్నాడు. గిరిజ చేయగలిగింది నేను చేయలేనా అని తలుస్తూ -

"చెప్పండి. ఏమి చేసిందో" "నీవు చేస్తేవా" అన్నాడు లక్ష్మి కళ్ళలోకి చూస్తూ. 'అలాగే' అంది. ప్రామిస్ అంటూ చేయించాడు. సారిఫీ లక్ష్మినుకు క్రొత్త సెక్రటరీ వచ్చింది. చాలా బాగుంటుందంటు అందుకని ప్రతిరోజు వాడు లక్ష్మినుకు వెళ్ళుటప్పుడు రేవో చేసి వంపుతుందంటు. అలా చేస్తే ఆ రోజుకి మనవాడికి కోరిక కలుగుతుందా. 'చ' నేను నన్నును. సారిఫీగారు మిమ్మల్ని నవ్వించటానికి అట్లా చెప్పి ఉంటారు' 'లక్ష్మి', నీవు నాకిచ్చిన ప్రామిస్' అంటూ వెంటబడ్డాడు. ఆ విషయం తలుచుకుంటే మొఖం చెంగిల్ల అయింది. లక్ష్మి ముఖం అలా కందిపోయిందేమిటి అనుకుంటూ లక్ష్మి వైపు చూచి 'వదిలగారు' అంటూ పిలిచింది. ఆలోచనలనుంచి బయటపడిన ఆ కళ్ళు చూస్తుంటే - తెల్లవారుచూపున నీలం నింగిలోని నక్షత్రాలు గుర్తుకు వచ్చాయి.

గిరిజను చూస్తే భర్తను రేవో చేసేటంత ఆధునిక భావాలున్నట్లు కనపడదు. ముక్కుకు మూడురాలు బేసరి, చెవులకు ఎర్రరాలు కమ్మలు పెట్టి, నిండుగ నుడుట పాపిటలో సింధూరం, మెడలో నల్లటి వూసల గొలుసు నుంచి వగడాలు - ముత్యాలు పారాలతో కంఠం నిండుగ ఉంటుంది. కాళ్ళకు వసుపు పారాణి ఉన్న పాదాలు, పట్టుచీర, జరిచీరలు ధరించి - నిండుగ మంచి ముత్యయిదువులా ప్రొద్దున్నే చూడటానికి ఇష్టంగా ఉంటుంది. ఎంత భర్త అయినా - అతని మనసు చలిచినదో లేదో!

ఇదిమాత్రం నమ్మకశక్తిగా ఉండదు. గిరిజకు సెక్స్ ఎక్కువ అని అనుకోము. సెక్స్ మాటలు దొర్లినప్పుడు 'మొగుడి మాట కాదనలేక కాని ... నమలు ఎవ్వరికి కావాలి' అన్నట్లు తన అభిప్రాయం చెప్పుతుంది. కాని ఎప్పుడు అవే ఆలోచనలు.

విజయనగర్ కాలినీలో అత్తమామల ఇల్లు ఉండగ నల్లకుంటలో వేరే కాపురం పెట్టింది. "ఎంత కొడుకయినా ఆ ప్రేమలు వాలకబోనుకోవడం నాకు ఇష్టం ఉండదు. పెళ్ళి అయ్యేంతవరకే.

రా గా గ్ని

తర్వాత కొడుకుని కోడలుకు వచ్చిచెప్పిల్చిందే అదే రూలు - న్యాయం కూడా" అని చెప్పుతుంది.

గిరిజకు భర్త మీద ఉన్న ప్రేమ అలాంటిది ఆమె వాదన రైలుగానే ఉంది అని తను అంటే "అలాంటి భార్య వద్దు. ఆ ప్రేమ వద్దు నాకు నీలాంటి భార్యే జన్మజన్మలకు కావాలి" అని అంటాడు రవిచంద్ర "నీ ప్రేమ వెగలు కాదు - వెన్నెల ఎప్పుడూ హాయిగా ఉంటుంది" అంటాడు రవిచంద్ర లక్ష్మికి నీనిమా చూస్తున్నా' గిరిజ వాళ్ళతో కలుర్లు చెప్పుకున్నా రాలి నీద్రపోయేటంత వరకు, 'సాహిత్య' మనస్సులో మెదలుతూనే ఉంది. దానికి కారణం చెప్పకోలేకపోయింది కాని - మనస్సులో మనస్సుగా, పూదయంతో పూదయంతో, అణువు అణువునా - రక్తంలో రక్తంగా భర్తతో కలసిపోయిన లక్ష్మి, భర్త ఆలోచనల్లో నిండిపోయిన సాహిత్య తనకు గుర్తుకు వస్తుందని లక్ష్మి ఏమాత్రం గ్రహించలేకపోయింది.

'సాహిత్య' తన యింటికి వస్తే ఆ రోజు కనపడదనుకున్నాడు. సాహిత్యను చూచినందుకు - లక్ష్మిని సాహిత్యను ఒక దగ్గర చూచినందుకు ఆనందంగా ఉంది. సాహిత్య ప్రేమ తెలుసు - వివాహాదుడైనందుకు ఆమె ఎదుట పూదయం ఎంత నరకయాతన పడుతుందో తెలుసు - అందుకే మనస్సు దూరంగానే ఉన్నా 'సాహిత్య'పై పోయింది. సాహిత్య అందం, యవ్వనం రవిచంద్రని ఆకర్షించినా - కేవలం అవి శారీరక మయిన ఆకర్షణలుకాదని, సాహిత్య ప్రేమ మనసంతా నిండుకుందని. పూదయాన్ని సుందించడేనే ఆ ప్రేమ రోజు రోజుకు కలిగితే ఆమెలో కలసి పోవాలన్న

కోరిక బలపడసాగింది. తను బలహీనుడయిన రోజు ఆమె నిగ్రహం వరాకాన్నందుకున్న ఆ ప్రేమకు ఆనకట్ట వేస్తుంది. తన బలహీనతకు సిగ్గుపడతాడు - అది బలహీనత కాదని, అది ఆమె మీద ఉన్న ప్రేమకు నిదర్శనమని సాహిత్య - రవిచంద్రకు కృతజ్ఞతగా అంటుకుపోతుంది. శారీరకమయిన ఉద్వేగాన్ని అణుకుని ఒకరి స్పర్శలో మరొకరు తృప్తిపడి రాలికి వారి వారి నివాస స్థలానికి చేరుకుంటారు.

వగలు గడిచి పోయినంత త్వరగా రాలితులు గడవ నంటుంది. సాహిత్యకు నిద్రలో కలలో మనస్సులో శరీరమంతా అంతా రవిచంద్రలో నిండిపోయాయి. మరో ధ్యాస మరో వ్యాసకము లేవు. రవిచంద్ర తోటిదే దేవతాకం, అన్యంత పిచ్చిగా తయారైంది "తనను మరిచిపోమ్మని, అతను ఈ ప్రేమకు ఆరంభమే కాని అంతం లేదు" పోతున్నంతసేపు అది తనలో వస్తుంది. తమ ప్రేమకు భవిష్యత్తు లేదు భవిష్యత్తు లేని దానికి విలువ ఉండదు పెరిగి పెరిగి విపరీతి విరిగి పోక తప్పదు, మరిచి పోవటానికి ప్రయత్నించు. అసీనుకు రావద్దు" అని చెప్పాడు.

ప్రేమ మత్తు పంటిది, అలవాటు లేనంత సేపే కాని అలవాటయితే మాత్రం - ఆ టైంకి ఆ మత్తు పదార్థం కావలసిందే. వియోగాన్ని భరించలేక విరహాగ్నిలో కాలేస్తూంటే ఎవరో ఒకరు ఆ నిర్ణయాన్ని ఆ విశ్వయాన్ని దాటేస్తూంటారు. రాలిళ్ళు సరిగా నిద్రపట్టడం లేదు. కలలే. నిద్రలో ప్రక్కలో పడుకున్న లక్ష్మిని సాహిత్య అని భ్రమ పడేదాక వచ్చాడు రవిచంద్ర. తను నుఖిస్తుంది. ఆనందిస్తుంది. సాహిత్య లక్ష్మిలో లీలగా కనపడేది. ఒక్కొక్కసారి తన గుండెపై సాహిత్య పడుకున్నట్లు ఉండేది. ఎన్నో పునకాలు, ఎన్నో కథలు చదివి ప్రాసిన రవిచంద్రకు తన దగ్గరకు వచ్చింది సాహిత్య అని, శరీరం ఆ ఇంట్లో ఉన్నా ఆత్మ తన దగ్గరకు వచ్చింది అని గ్రహించాడు. అంతగా ప్రేమిస్తూ, వాంఛిస్తున్న సాహిత్యను దూరంగా వుంచలేక పోతున్నాడు.

నిద్రపట్టక కిటికీ దగ్గర నిల్చున్న రవిచంద్రను నిద్రకళ్ళతో చూచిన లక్ష్మి విభావరీ వైభవాన్ని చూస్తున్నాడు. మళ్ళీ నిద్రలోకి జారిపోయింది. అలా ఒక రోజుకాదు, కొన్ని రోజులుగా చూస్తున్న లక్ష్మి - ఆ రోజు గదిలో పవార్లు చేస్తున్న భర్తను

డీ వే ల్యు ఏ షన్!

నీరీయల్ నవల డీమేండు పెరిగాక
కథా రచయితకు 'డీవేల్యుయేషన్' వచ్చింది
కార్టూనులకు కొమ్ములొచ్చాక
కవిత్వానికి కార్లెరిగినట్లు యింది

- కప్పగంతుల మల్లికార్జునరావు

'రవి' అని పిలిచింది. లక్ష్మి సాధారణంగా పేరుపెట్టి పిలవదు. సయ్యాటలో-ధర్మ కౌగిలిలో కరిగిపోతూ ముత్యం పిలుస్తుంది. అతనిలో దీర్ఘ వాయులు కనిపించినప్పుడు - మరేదో సమస్యతో వ్యక్తి అవుతున్నాడనుకున్నప్పుడు లాలనగా, బుజ్జగిస్తూ ప్రేమగా 'రవి' అని పిలుస్తుంది. ఆ పిలుపుమీద. లక్ష్మి రెండు చేతులు వాచింది. మరో అలోచన లేక వచ్చి లక్ష్మి గుండెపై వాలిపోయాడు. 'రవి' నీ కదలోని ప్రాతలు నిద్రపోనివ్వటంలేదా' అంది. నవల ముగింపుకు వచ్చే సమయాలలో రవిచంద్రకు సరిగ్గా నిద్ర వట్టదు - నవలలోని ప్రాతలు వదేవదే జ్ఞాపకం వస్తూ-తానిక విధంగా ముగింపు ఇవ్వాలనుకుంటే, ప్రాతలే కొన్నిసార్లు నడిపేస్తూంటాయి. అలాంటి సందర్భాల్లో లక్ష్మి అభిప్రాయాలు అడుగుతూంటాడు. లక్ష్మి రోమ్ముల వెచ్చదనాన్ని అనుభవిస్తూ - శారీరకంగా అంటి సొంటి ప్రక్కకు జారి నిద్రపోయాడు.

* * *

ప్రాద్దు వడమటికి వాలిన కాపేపటికి శీరజ్ వచ్చాడు. 'అమ్మా' అంటూ గడవదటి ఇంట్లోకి వచ్చిన దగ్గరనుండి ఏదో ఒకటి మాట్లాడుతూనే ఉంటాడు. పిల్లల సంగతి, టీచర్ల విషయాలు, పెద్దపిల్లల దగ్గర విన్న విషయాలకి తన అభిప్రాయాలు చెప్పి చెప్పతాడు. ఆ చెప్పే విధం అంతా రవిచంద్రలాగే అనిపిస్తుంది. రవిచంద్ర కూడా అంతే! పై పూర్ణకి వెళ్ళిన - ఆసీనులో ఆ రోజు ఎవ్వరెవరు వచ్చింది, స్నేహితుడలా కబుర్లు చెప్పతాడు. కొడుకు మాటలు వింటూ బాటు విప్పి ప్లానంవేసి రమ్మంది. బాత్ రూంలోకి అటు వెళ్ళి ఇటు వచ్చేవాడు. 'ప్లానం చేయలేదు అవునా' 'చరిగా ఉంది అలా తుడుచుకుని వచ్చాను', అంటూ తియ్యగా నవ్వాడు. అలా నవ్వున కొడుకును మరో మాట అనలేదు. కొడుకు పాదాలు తుడిచి పొడరు వేళ్ళ సందుల్లో వేసి తుడుస్తూ ముద్దు పెట్టు కుంది. వాడి చూపులో గర్వం తొణికిసలాడింది. వాడి కిష్టమయిన హల్వా నిండుగా జీడివన్నె వేసి పెట్టింది. బోర్లవిలా తాగడానికి గొడవ చేశాడు. తాగుతున్నట్లు నటిస్తూ తలుపు ప్రక్కనే ఉన్న మనీ స్టాంపులో పోసేసి - గ్లాసు సింకులో పెట్టి అడుక్కోవటానికి వరుగెత్తిపోయాడు.

రాత్రి బోజనాలకి అన్నం చేసింది. చూపిలకు పిండి తడిసి బాగా మర్తనచేసి ఉంచుతుంది. వంట యిల్లు సర్ది - తలుపువేసి స్నానానికి వెళ్ళింది. స్నానాదులు ముగియి - ఆర్గండి చీర కట్టింది, మోచేతుల వరకు అలాంటి పూలున్న బొజ్జ వేసుకుంది. ముత్యాలవోరం, చెవులకు ముత్యాల పెద్ద పెద్ద రింగు పెట్టింది. ముక్కుపైకకు నవ్వుటి బంగారపు పాగు పెట్టుకుంది. నుదుట తిలకం, పాపిటలో సింధూరం, చివరిగా కాళ్ళకి వెండి పట్టీలు పెట్టుకుంది. ప్రాతలో వుంచిన గులాబిలీసి చెప్పిప్రక్కన గుచ్చి అద్దంలో చూచుకుంది. లిఫ్ట్ క్ వేసుకోబోయి-మానేసి క్రిమ్ పూసుకుంది. అధరాలు తడిగా నిగనిగలాడుతుంటే సుసజ్జితంగా వున్న శరీరాన్ని తృప్తిగా చూచుకుంది. చీకటి వడేవేళకు రవిచంద్ర వస్తాడు. అతని కోసం ఎదురు

ఓఓబి బ్లూ డీటర్జెంట్ పౌడరు చాలా తక్కువ ఖర్చుతో మీ బట్టలకొక ప్రత్యేక చలవ అవ్వడానికి-

ఓ ఓ బి బ్లూ డీటర్జెంట్ ను వాషింగు పౌడరు నురుగులో తెల్లదనం ఇచ్చే ఓ ప్రత్యేక పదార్థమున్నది. తళతళలాడే మీ బట్టల తెల్లదనానికి, లాండ్రీ వుతుకులాంటి కొత్తదనానికి, మరియు మీ బట్టల సురక్షితానికి, ఈ ప్రత్యేక పదార్థమే కారణము. —

ఆల్ ట్రా మెరైన్ అండ్

పిగ్ మెంట్సు
లిమిటెడ్
రాణిపేట,
తమిళనాడు

కేవలము
బట్టకే నాలుగు
పైసలే!

ఓఓబి బ్లూ డీటర్జెంట్ పౌడరు

తె. యస్. ఆర్. - విజయవాడ

నా వయస్సు 16 సంవత్సరములు. నా వళ్ళు పచ్చగా గారపట్టి అసహ్యముగా కనిపించుచున్నవి. నేను దినమూ టూత్ పేస్టు, బ్రష్ తోనే వళ్ళు తోముతున్నాను. కాని వళ్ళు తెల్లగా రావట్లేదు. దీనికి ఏమి చెయ్యాలి ?

★ కొందరు అధికంగా ట్రైట్రాఫ్లెక్స్ మందులను వాడటం వల్ల దంతములు పసుపుగా మారే అవకాశం ఉంటుంది. లాల్ జలంలో ఎక్కువగా కార్బియం ఉన్నా పసుపుగారలు పట్టే అవకాశం ఉంటుంది.

మీరు దంతవైద్యుల వద్ద "క్లీన్" చేయించి తర్వాత క్రమపద్ధతిలో వళ్ళు తోమటం చాలా అవసరం.

తె. పి. - యర్రగొంపపాలెం

నా వయస్సు 14 సంవత్సరములు. నాకు హెర్పియా ఆపరేషన్ చేసారు. ఆపరేషన్ జరిగి 45 రోజులయినది. కొంచెము లావుగా వున్నది. కారణమేమిటి ? తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు ఏమిటి ?

చూస్తూ ప్రాంగణంలో ఉన్న బుల్లితోటలోకి వచ్చింది. వరండాలో ఎక్కువ అవసరంలేని క్రాటన్ మొక్కలున్న కుండలు పెట్టింది, దానికి ఇరువైపులా అటాక తివాచీ, ఇటాక తివాచీ పరిచినట్లుగా లాన్-గులాబీ మొక్కలు, ముద్దమందారం, నందివర్ధనం, గన్నేరు చెట్లు గోడకు అనుకుని గుబురుగా కర్బెన్ లా ఉంటాయి. ఒక్క పక్క గోడకు మేరీపామర్ తీగ గొడుగు పడుతుంది. అక్కడ కూర్చుంటే బయట వాళ్ళకి తమ కనుపించదు. పని అంతా ముగించుకుని, శ్రీవారి రాకకై ఎదురుచూస్తూ క్రొత్తగా వచ్చిన మాగజైన్ లో నవల చదువుకుంటూ మధ్య మధ్య దారిసపోయేవాళ్ళను చూస్తూ కాలక్షేపం చేయటం లక్ష్యం అలవాటు.

అలవాటు ప్రకారం తానెప్పుడూ కూర్చునే చోటుకు వస్తూంటే హెల్మీ పోస్ట్ మోగింది. తిరిగి హాలులోకి వెళ్ళి - పోస్ట్ ఎత్తి "లక్ష్యిని" అంది. "హెల్మీ లక్ష్యిగారు" చెబితే గిరిజ గొంతు కంగుమని వినిపించింది. గిరిజ ఎప్పుడూ ట్రంక్ కార్నెలో మాట్లాడినట్లు లోకల్ కార్నెలో

★ ఆపరేషన్ చేసిన తర్వాత ఆ భాగం కొద్దిగా వాచినట్లుండటం సహజమే! ఎక్కువ జరుపు ఎత్తకుండా ఉండటం, దగ్గు రాకుండా చూసుకోవటం, మల బద్ధకం లేకుండా చూడటం మొదలయినవి మౌఖిక తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు

ఎం. తె. బి. - ఝాన్సి

నేను ఏడు నెలల నుంచి సోరియాసిస్ అనే చర్మ వ్యాధితో బాధపడుతున్నాను. ఈ వ్యాధి ఏ కారణం వల్ల వస్తుంది ? ఏ మందులు వాడాలి ? ఆహారంలో ఏమన్నా మార్పులు తీసుకోవాలి ?

★ ఈ రోగం ఎందువల్ల వస్తుందో ఇంత వరకు తెలియదు. జీన్స్ ప్రభావం వల్ల ఈ రోగం ఏర్పడుతుందని ప్రస్తుత అంచనా.

ఈ రోగానికి ఆహారానికి సంబంధం లేదు.

5 నుంచి 10 శాతం కోల్ బాల్ సెల్యూషన్; 2 శాతం కాలిసిలిక్ ఆయింట్ మెంట్, చర్మానికి పై పూతగా వాడాలి. తల మీద చర్మానికి 2 నుంచి 4 శాతం కాలిసిలిక్ ఆయింట్ మెంట్ లేక ఆలిన్ ఆయింట్ సమస్యయించబడిన 10 శాతం కోల్ బాల్ ఆయింట్ మెంట్ వాడాలి.

రాగాన్ని

మాట్లాడుతుంది. "హెల్మీ గిరిజగారు నమస్కారం! బాగున్నారా, షింగిల్ చెయ్యాలి ఇటు వస్తానన్నారా" "వద్దామనే అనుకున్నాను. అడవిడ్ల వాళ్ళు వచ్చారు. వాళ్ళు జలాజిక్ పార్కు మాస్ట్రంట్ అటు వెళ్ళారు... లక్ష్యిగారు - ఆయన ఉన్నారా" అంది "వుళ్ళూ పూర్తయ్యే ఎదురు చూస్తున్నాను." అంటూ నవ్వింది. లక్ష్యి నవ్వే ముఖాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నట్లుగా ఉండేమో! వెంటనే మాట్లాడ లేదు గిరిజ. "లక్ష్యిగారు" ... మీ శ్రీయోధిలాషిని మీ నవ్వు వింటూంటే మీకేమి తెలిసినట్లుగా లేదు ... నిజం చెప్పండి. అన్నయ్యగారు వేళకి ఇంటికి వస్తున్నారా ... అతనిలో ఏకేమి మార్పు కనపడలేదా... మీ అంత పవిత్రమయిన పూర్వయాన్ని ప్రక్కకు పెట్టి మామూలు స్త్రీగా ఆలోచించండి." "గి...రి...జ గారూ ఎందుకీలా ప్రశ్నిస్తున్నారు. మీరూ తెల్లదలచుకున్నది మాటిగా చెప్పేయండి."

"లక్ష్యిగారూ... మీకు ఈ సంగతి చెప్పటం నాకు యిష్టంలేదు - మరొకరు మరొకరు అయితే.

తె. జి. తె - న్యూఢిల్లీ

నాకు రెండు, మూడు నెలల నుండి పొర్లుపు తలనప్పి వస్తున్నది. ఇది 5,10 నిమిషములు వుంటుంది. చాలా మందులు వాడాను. ఎక్కువ నడిచినా, తుమ్మినా వస్తుంది. మీ సలహా ఏమిటి ?

★ మీరు ఇ.ఎన్.టి. వైద్యులను సంప్రదించి చికిత్స చేయించుకోవటం మంచిది.

ఎమ్. సి. ఆర్. - నరసారావుపేట

నాకు గత నెల రోజుల నుండి కళ్ళి పడుతూ వున్నది. డాక్టరు సలహాపై మందులు వాడుచున్నాను. కాని అన్నం తినగానే విపరీతంగా నీరసంగా వుంటుంది ఈ నీరసం ఎందువలన వస్తున్నది ? దీనికి నివారణ ఏమిటి ?

★ కప్పిని పరీక్ష చేయించటం (ఎ. ఎన్. బి - టెస్టు) అవసరం. అలాగే ఫాటీ ఎక్స్-రే తీయించటం, నెత్రురు (టి. సి; డి. సి.) పరీక్ష చేయించటం కూడా చాలా అవసరం. ఈ పరీక్షల ఫలితాల నమనరించి చికిత్స చేయించవలసి ఉంటుంది. నీరసం రోగ లక్షణమే.

వి. సి. - భువనేశ్వర్

నా వయస్సు 26 సం॥లు. నాకు మైట్రల్ స్టీనోసిస్ ఉన్నది. ఆపరేషన్ చేయించుకోవాసిన అవసరం ఉందని కొందరు, మైట్రల్ స్టేజిలో ఉంది కాబట్టి అవసరం లేదని కొందరు చెబుతున్నారు. ప్రస్తుతం మందులేమీ వాడటం లేదు. సిగరెట్లు కాలిస్తాను. ఏమయినా జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి ?

★ ఆపరేషన్ బాగా అవసరం అనిపిస్తేగాని వైద్యులు చేయటం జరుగదు. మద్రాసు, హైదరాబాద్, ఢిల్లీ మొదలయిన నగరాల్లో ఆధునిక - పరికరాలు చాలా ఉన్నాయి. అక్కడికి వెళ్ళి సంప్రదించితే వారు నిర్ణయించి తెలియ జేస్తారు.

నాకెందుకు గొడవ అని పూరుకుండా దానిని - తర్వాత తర్వాత ఏమవుతుందో తమాషిగా చూడేదానిది. మీరంటే నాకెంతో యిష్టం. మీలాంటి పవిత్ర మూర్తి నష్టపోవడం, మోసపోవడం సంపాదకే చెప్పుతున్నాను. ఆ రోజు మీ యింటికి వచ్చారే పేదలువాళ్ళు అందులో నీనిమా తారలా చెళుక్ చెళుక్ మని మెరిసిపోతుందని చెప్పాను ఆ పిల్ల గుర్తుకు లేదూ, ఆ పిల్ల, మీ శ్రీవారిని జలాజిక్ పార్కులో చూశాను. నా కళ్ళతో కాదు, మీలాంటి కళ్ళతో చూశాను. ఆ పిల్ల వడిలో తల పెట్టుకుని - ఓ చెట్టు క్రింద పడుకుని ఉన్నాడు - ఏకాంతంలో దూరంగా వామూలుగా నడిచివెళ్ళారు - ఆ చోటుకి. ట్రైన్ లో వెళుతూ అక్కడే దిగిసిన బాపతని ప్రక్కవాళ్ళు అనుకుంటున్నారు. దానికి మీరేమన్న పేరు పెట్టండి - స్టోరీ డిప్లొమేన్ అనో, లేక ఏ దుఃఖిత తన బాధని చెప్పకుని పేరు మార్చి కథ వ్రాయమని కోరుకుంటుందో తెలియదు కాని... నా కళ్ళకి ప్రేయసి ప్రియులు అని స్పష్టంగా కనపడతోంది...

(ఇంకా వుంది)

అలసట చేత ఇంట్లో చదవ లేవా?

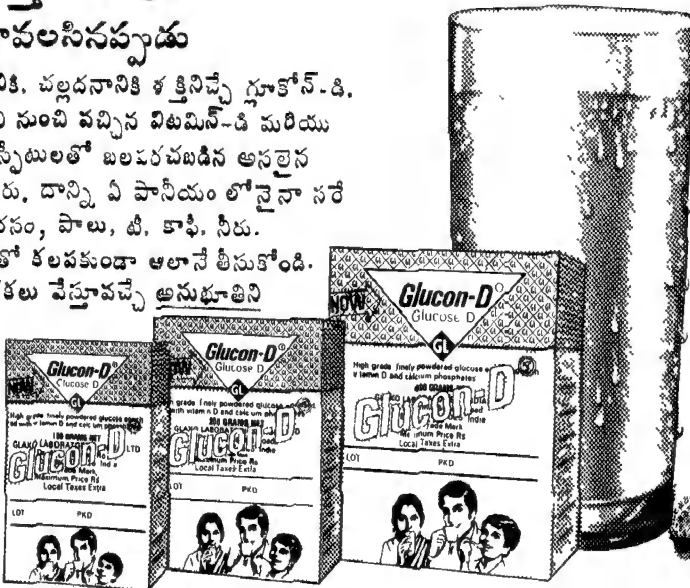

గ్లూకోన్-డి [®]

ఇది మీరు నమ్మిన
గ్లూకోస్-డి యొక్క
కాత పేరు

ఆదనపు శక్తి కోసం-అలా
అతనికి కావలసినప్పుడు

సేద తీర్చడానికి, చల్లదనానికి శక్తినిచ్చే గ్లూకోన్-డి,
గ్లూకోస్ కంపెనీ నుంచి వచ్చిన విటమిన్-డి మరియు
కాల్షియం ఫాస్ఫేటలతో జలపరచబడిన అసలైన
గ్లూకోజ్ పొడరు, దాన్ని ఏ పానీయం లోనైనా సరే
కలపండి-పళ్లరసం, పాలు, టీ, కాఫీ, నీరు.
లేకపోతే దేనితో కలపకుండా ఆలానే తీసుకోండి.
శక్తి అలా ధరకలు వేస్తూవచ్చే అనుభూతిని
పొందండి.

అందరికీ పరిచయమున్న
అదే ఆకుపచ్చ ప్యాక్ లో
బొరుకుతుంది.

గ్లూకోన్-డి [®]

నమ్మకంగా తిరిగి శక్తి నిచ్చే గ్లూకో వారి తయారీ

పెద్దకథ:
ఇది సుంధ్యసమయం
నందం రోజురోజు

(గత పంచిక తరువాయి)

అమ్మకి అవరేషన్ జరిగింది.

అప్పటికి ప్రాణగండం గడిచినా, ఆరునెలకి ఏ గండం లేకుండానే అమ్మ ప్రాణం గాలిలో కలిసి పోయింది. ఆ తర్వాత, మరో ఆరునెలకి నాన్న రిటైరు కావడం, నాకే ప్రద్యోగం రావడం జరిగింది. ఇప్పుడా గొడవలన్నీ ఎందుకన్నీ - సుజా! ఆ ఫోటోనే ఇప్పుడు నా జీవితాన్ని నిర్మల గుండంలోకి తోశాయి. సుజా! ఇది చూడు." అంటూ కళ్యాణి తన బ్యాగ్ లోంచి ఒక పుత్రరం తీసి సుజాత చేతిలో పెట్టింది.

"ఏమిటిది?"

"చదువు"

సుజాత ఆ పుత్రరం తీసి చదవసాగింది

"కళ్యాణిగారూ,

మిమ్మల్ని చూశాక ఎప్పుడు మన పెళ్ళి జరుగుతుందా అని ఆరోజు కోసం ఆరాటంతో ఎదురు చూడసాగాను. మీకు చెప్పే నమ్మరు రౌతుళ్ళున్నద పట్టడం కూడా మానేసింది. ఒక్కొక్క రోజు గడుస్తుంటే మనం దగ్గరవుతున్నామనే అనందం. నా స్థితి నాకే ఆశ్చర్యంగా వుండేది. ఇక అనలైన విషయానికొస్తాను. మొన్న సాయంత్రం ఒక ఫ్రెండ్ ఇంటికి వెళ్ళాను. వాడు ఏదో కబుర్లు చెప్తూ - "రిసెంట్ గా కొన్నారా!" అంటూ కొన్ని 'మ్యాట్స్' చూపాడు. వాడి టెస్ట్ నాకు తెలుసు. అందుకే అవి తీసుకుని ఒకటొకట తీసి చూస్తున్నాను. వాడు ఏవేవో వర్ణనలు చేస్తున్నాడు. జోక్స్ వేస్తున్నాడు. ఆ ఫోటోలు చూస్తున్న వాళ్ళు హాటూగా అగిపోయాయి. నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేకపోయాను. అది మీ ఫోటో. మీ కళ్ళకు నల్లని గుడ్డ కట్టివుంది. మీరు సగ్గుంగా, స్త్రీ చేతనైతే రహస్యంగా దాచుకోవాలను కుంటుందో వాటిని పుష్కలంగా చూపుతూ నిలబడారు. వాడు ఫోటోని చూస్తూ ఏవేవో కామెంట్స్ విసురుతున్నాడు. వేమ విసలేకపోయాను. ఫోటోలు అక్కడ పడేసి వాడు పిలుస్తున్నా విని పించుకోకుండా వచ్చేశాను.

కళ్యాణిగారూ! మీరు ఏ పరిస్థితిలో ఆ ఫోటోలు తీయించుకున్నారో నాకే నవనరం. నాక్కాబోయే భార్య సొందర్లాన్ని నేనే చూడాలి. వరాయి మగాడి ముందు అలా నిలబడ్డ స్త్రీని వేమ నా భార్యగా స్వీకరించలేను. మీకు బాధ కలిగిస్తే నన్ను మన్నించండి. తెలవ్.

మోహనాపు."

సుజాత ఉత్తరం మడిచి కళ్యాణివేపు చూసింది.

కళ్యాణి కళ్ళల్లో నీటిబిందువులు.

సుజాత అది చూసి చలించిపోతూ ఆప్యాయంగా కళ్యాణి చేతిని పుచ్చుకుని - "కళ్యాణి! ఏడవకే" అంది.

కళ్యాణి కొంగుతో కళ్ళు తుడుచుకుని - "ఏడవడం లేదే. చేతులారా చేసుకున్నదానికి ఏడుపెందుకే. మోహనాపు జ్ఞాపకం వచ్చి ఖాళికలం బాధ కలిగింది."

"కళ్యాణి!"

"అవునే సుజా! చిన్నప్పుడు మా మాస్టారు అంటుండేవారు - కష్టాల్లో కూడా నవ్వొండే

18— అంధవర్తికవాంఛిత—24—12—82

మనిషిని. చూడు సుజా! ఈ జీవితం ఎంతో చిన్నది. చాలా నిలువైనది కూడానూ. జీవితమంతా కన్నీటితోనే గడిపితే చివరి నిమిషాల్లో పశ్చాత్తాప పడల్సివుంటుంది."

"కళ్యాణీ! ఇప్పుడెలా? పోనీ, ఆ స్టూడియో కెళ్ళి ఆ నోటివ్లు తీసుకోచ్చేద్దామా?"

సుజాత మాటలకు పకపక నవ్వింది కళ్యాణి.

"సుజా! నువ్వెంత అమాదుకురావో. మనం అడిగితే ఇస్తాడా? డబ్బిచ్చికోసుకున్నాడు. ఐనా ఇప్పుడు నా పొటోలు దేశమంతా వ్యాపించి వున్నాయి. ప్రతి కుర్రాడి దగ్గరూ అవే వుండి వుంటాయి."

సుజాత ఆవేదనగా మాసి - "కళ్యాణీ! ఇక నీ పెళ్ళి ఎలా అవుతుందో?" అన్నది.

"అవుతుందే. నా దగ్గర లక్షలాది రూపాయలుంటే పెళ్ళివుతుంది. నేనెన్ని తప్పులు చేసినా తుడిచిపెట్టుకుపోతాయి. అంత డబ్బు నా దగ్గర లేదుగనుకనే నాకు పెళ్ళి కాదు."

గుండెల్ని బ్రద్దలుచేసే మాటల్ని కూడా అంత తేలిగ్గా చెప్తున్న కళ్యాణిని చూస్తుంటే సుజాతకి ఆశ్చర్యం కలిగింది.

కళ్యాణి స్థానంలో ఇంకో అడవిల్లా గమక వున్నట్టుయితే ఈసారికి ఆత్మపాత్య చేసుకుని వుండేది!

"కళ్యాణీ..." అంటూ బాధగా ఏదో చెప్పబోయింది.

అప్పుడు కళ్యాణి కోపంతో - "సుజాతా! అంతలా బాధపడడం మంచిదికాదు. ఐనా, ఇప్పుడు నాకేం తక్కువయిందని? మంచి వుద్యోగం వుంది. మంచి స్నేహితురాలిగా నువ్వున్నావ్. ఇవికూడా లేనివాళ్ళు ఈ దేశంలో కోకోల్లలాగా వున్నారు. అంచేత నువ్వుంకేం చెప్పమాకు."

సుజాత చిన్నగా నిట్టూర్చి - "అవును కళ్యాణీ! నువ్వు చెప్పేది నిజమే. అటువంటివాళ్ళను చూసి జాలిపడడం తప్ప మనం ఏం చెయ్యగలం?" అన్నది.

కళ్యాణి ఏదో ఆలోచిస్తూ మౌనంగా వుండిపోయింది!

నిమిషాలు గడుస్తున్నాయి. సుజాత పాటాత్తుగా అడిగింది -

"మీ అక్క ఎలా వుంది కళ్యాణి?" అని.

"అలాగే వుంది. ఇప్పుడవన్నీ ఆలోచిస్తుంటే మన మనస్సు ఇంకా పొడవుతుంది. అప్పుడే ఏడు గంటలు కావస్తోంది. ఇక పొదాం పద" అంది కళ్యాణి లేస్తూ.

సుజాత కూడా లేచింది.

"కళ్యాణీ!" అంటూ ఏదో చెప్పబోయి కళ్యాణివేపు చూసి ఆగిపోయింది సుజాత.

సుజాత చెప్పబోయే విషయాన్ని గ్రహించిన కళ్యాణి -

"సుజాతా! జాగ్రత్తగా ఇంటికెళ్ళు. కడుపు ఏడా తిని పోయిగా నిద్రపో. పిచ్చి పిచ్చి ఆలోచనలు పెట్టుకుని నిద్ర పొడుచుకోకు" అని అన్నది.

సుజాత 'అలాగే' అన్నట్టు తలూపి రోడ్డుమీద కొచ్చి రిక్షా పిలిచి -

"కళ్యాణీ! ఆ రిక్షాలో నువ్వెడతావా?" అని అడిగింది.

"నేను అటోలో వెడతాను. నువ్వెళ్ళు" అంది కళ్యాణి.

సుజాత రిక్షా ఎక్కింది.

కళ్యాణి కైతే తేలిగ్గా మాటైతే యిచ్చిందిగానీ ఆ రాతంతా కళ్యాణిని గురించిన ఆలోచనలతో నిద్రపట్టలేదు సుజాతకి!

కళ్యాణి కొంచెం నలుచీ అయినా కళకళలాడే ముఖం. కళ్యాణిలో ఎక్కువ ఆకర్షించేది ఆమె నవ్వు. కొద్దిగా పెదవులు తెరిచి, తెల్లని పలువరుస తళుక్కుమనేట్టు కళ్యాణి నవ్వుతే ఎంతటివాళ్ళైనా ముగ్ధులై చూడవలసిందే!

కళ్యాణి తనకన్నా ముందునుంచే బ్యాంకోలో వర్క్ చేస్తోంది.

తను బ్యాంకోలో చేరిన మొదటి రోజు. లంచవర్క్ లేడీస్ అందరితోపాటు తనూ రూమ్లో కెల్సింది. కానీ, ఆ రోజు తినడానికి తనేం తెచ్చుకోలేదు. దీడియంగా ఒక మూల కూర్చుండిపోయింది.

అప్పుడు కళ్యాణి తన దగ్గరకొచ్చి - "మీరు కొత్తగా జాయిన్యూరనుకుంటాను" అంటూ తన ప్రక్కన కూర్చుని తనతో మాట కలిపింది.

కళ్యాణి బాక్స్ తెరిచి, తినడానికి తెచ్చుకున్న దానితో తనక్కూడా కొంత పెడుతూ - "ఇక్కడ క్యాంటిన్ టీస్ బాగుండదు. అందుకని రోజూ మేము లంకే బాక్సులు తెచ్చుకుంటాం" అంది

ఆ సాయంత్రం తనతోపాటు బస్సుస్టాపువరకూ వచ్చింది. దారిలో అంది -

"సుజాతా! మిమ్మల్ని చూడగానే ఎందుకనో మీతో స్నేహం చేసుకోవాలనిపించింది. అదీ మీ కిష్టమైతేనే సుమండి."

కళ్యాణి మాటలకు తను చాలా సంతోషించింది. ఆ రోజునుంచీ తామిద్దరూ మంచి స్నేహితురాలవుయ్యారు. తమ మధ్య ఎటువంటి దాపరికాలా వుండేవికావు!

మంత్రుల జీతాల్లో కోత!

పశ్చిమ జర్మనీ కొత్త ప్రభుత్వం ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించేందుకు సన్నాహాలను ప్రారంభించింది. ఇందులో తొలి చర్యగా మంత్రుల జీతాల్లో అయిదు శాతం కోత విధించారు. అందరూ కొంత మేరకు "త్యాగాలు" చేయవలసి ఉంటుందని నూతన అధ్యక్షులు శ్రీ కొహ్ల్ అన్నారు. ఉద్యోగుల జీతాల పెంపును ఆరు నెలల పాటు వాయిదా వేశారు. ఇది పంచమదారులకు కూడా వర్తిస్తుంది. మంత్రుల జీతాల్లో విధించిన అయిదుశాతం కోతవలన బడ్జెటు లోటును పూర్వీకం సాధ్యంకాదు. అయితే ఇది అందరికీ మార్గ దర్శకంగా ఉంటుందని ఆయన అన్నారు. ప్రతివత్సం వారు మూతం దీనిని కన్నీటి తుడుపు చర్యగా అభివర్ణించారు. దీని ద్వారా సాధించిన పాదుపు అదనపు కార్యదర్శుల నియామకం వలన తుడిచి పెట్టుకుపోయిందని వారన్నారు.

అమ్మ అప్పుడప్పుడూ అంటుంది - "మత్యాలన్నీ ఒకచోట, మట్టిబెడ్డలన్నీ ఒకచోట చేరతాయని."

అలాగే కళ్యాణి, తనూ ఇద్దరూ దురదృష్టవంతులే. ఇద్దరికీ సుఖవడే గీత లేనట్టుంది.

కళ్యాణి అన్నట్టు -

అవును! తనలాటివాళ్ళు కష్టాల్లో కూడా నవ్వడం నేర్చుకోవాలి. లేకపోతే బ్రతకడం చాలా కష్టం!

ఆలోచనలతో ఎవ్వడో నిద్రపోయింది సుజాత

* * *

ఆ రోజు కొద్దిగా పనుండి సుజాత నాలుగంటలకే విజంట్ గారిని పర్మిషన్ అడిగి బస్సెక్కి బజార్లో దిగింది. తనకు కావలసినవి కొనుక్కుని, తిరిగి బస్సుస్టాపు దగ్గరకొచ్చి నిలబడిందో లేదో బహుశా చినుకులు ప్రారంభమై చూస్తుండగానే వర్షం పెద్దదయింది.

రోడ్డు మీదవున్న వాళ్ళందరూ నాలుగు వేపులకూ పరిగెత్తారు.

సుజాతకి ఎక్కడికీ వెళ్ళాలో లోపలేదు. ప్రతి షిఫులోనూ అంగుళం స్తలం విడవకుండా మనుషులు నిలబడివున్నారు.

ఆడవల్ల అలా ఒంటరిగా నిలబడే వర్షంలో తడుస్తుంటే వినోదంగా చూస్తున్నారు.

సుజాత నెత్తి మీద నుంచి ముఖం మీదికి నీళ్ళు కారుతున్నాయి. తడిసిన చీర ఒంటికి అతుక్కుపోయింది. సుజాత ఆ యోమ య స్థితిలో అలా స్తంభంలా నిలబడిపోయింది.

ఇంతలో సుజాత ముందొక కారు ఆగింది. ఆ కారులో శ్రీనివాస్ వున్నారు. కారు దోర్తీస్తూ -

"రండి. త్వరగా వచ్చి కారెక్కండి!" అన్నాడు.

సుజాత సంకోచిస్తూ అలాగే నిలబడివుంది.

"మిమ్మల్ని లే. మీరొస్తారా? నన్ను దిగి రమ్మంటారా?"

సుజాత గబ గబా వెళ్ళి కారులో కూర్చుంది. శ్రీనివాస్ కారు స్టార్ట్ చేసి - "ఒక ప్రక్క అలా తడిసిపోతూ కారులో ఎక్కనంటారే వండి. మైగుడ్ నెస్. మీ తల చూడండి ఒక చిన్న చెరువులా తయారయింది. వెనుక సీటులో బహుశా. అది తీసుకుని తుడుచుకోండి!" అన్నాడు.

సుజాత బవల్ తీసుకుని తుడుచుకోగింది. కారు మెత్తగా వెడుతోంది. ఆమెకిదంతా ఇంద్రజాలంలా వుంది!

తను శ్రీనివాస్ ప్రక్కనకూర్చుని అతని కారులో వెడుతోంది!

ఇది కలకాదు నిజం!

శ్రీనివాస్ వేపు చూసింది.

అతని కుడిచేయి స్పీరింగ్ మీదుంది.

ఎడమచేయి ఒక్కోపుంది.

అతని దృష్టి రోడ్డు మీదుంది.

ఆ కళ్ళు, నుదులు మీదవడే ఆ సంకీ జాబ్బు, వంపు తిరిగిన ఆ గడ్డం.. ఎంత బాగున్నాడు.

"బజారు కొచ్చారా?" శ్రీనివాస్ ప్రశ్నించాడు.

సుజాత పులిక్కిపడి -

"అ!" అంది తడబడితూ.

"వచ్చిన పని పూర్తయిందా?"

"అ"

"మా నాన్నగారు రోజుకొక్కసారైనా మీ కుటుంబాన్ని గురించి చెప్పండి నిద్రపోరు. ముఖ్యంగా మీ గురించి ఎక్కువ చెబుతుంటారు. ఇంత చిన్న వయస్సులో కుటుంబ బాధ్యతల్ని నెరవేర్చుకుంటూ వస్తున్నారని మీ మమ్మల్ని పృథు పొగడుతూ పుంటారు."

శ్రీనివాస్ ఏదో చెబుతున్నాడు కానీ ఆ మాటలేమీ సుజాత విసలంలేదు

శ్రీనివాస్ కంఠంకోసం మాధుర్యానికి తన్మయత్వం చెందుతోంది సుజాత.

కారు ఒక హోటల్ ముందాగింది.

శ్రీనివాస్ వెనుక సీటులోపున్న ఫ్లాస్కు తీసుకుని హోటల్ కెళ్ళి రెండు కప్పుల టీ పోయించు కొచ్చి, దాన్ని గ్లాసులో పోసి సుజాత కిస్తూ - "తీసుకోండి" అన్నాడు.

"మరి మీరు..." అంది సుజాత అతనివేపు చూస్తూ

"నేనుమా. మీకు తెలియదేమో నేను చాలా స్వార్థ పరుడినాడోయ్" అన్నాడు శ్రీనివాస్ నవ్వుతూ. అబ్బా! శ్రీనివాస్ ఎంత బాగా నవ్వుతాడు! అతన్నే చూడసాగింది సుజాత.

"చల్లారినోతోంది. ముందు త్రాగండి."

సుజాత గ్లాసును పెదవుల కానించుకుంది.

త్రాగడం పూర్తయ్యాక కారు స్టార్ట్ చేశాడు.

"మీ అమ్మగారు బావున్నారు?"

"అ."

"ఆ రోజు మీ అమ్మగారు చాలా పీక్ గా కనిపించారు. జాగ్రత్తగా చూస్తుండండి."

సుజాత తలూపింది.

ఆ తర్వాత శ్రీనివాస్ తాము కట్టబోయే క్రొత్త నర్సింగ్ హోమ్ గురించి మాట్లాడాడు.

సుజాత మౌనంగా వింటోంది.

ఇంతలో చిన్న కుదుపుతో కారు ఆగింది.

సుజాత పులిక్కిపడి చూసింది.

'అరే! అప్పుడే ఇల్లు వచ్చేసినదే!'

సుజాత డోర్ తీసుకుని క్రిందకు దిగింది.

"వస్తానండీ. చాలా ఠాంక్స్."

"నో మెన్స్ స్క్రీక్. గుడ్ నైట్" అని

శ్రీనివాస్ కారు స్టార్ట్ చేశాడు.

సుజాత వ నన్ను గారిలో తేలిపోతున్నట్టుగా

ఇది సంధ్యా సమయం

వుంది హుషారుగా నడుచుకుంటూ ఇంట్లో కొచ్చింది.

హాల్లో గీతా, రవీ కూర్చుని చదువుకుంటున్నారు. చేతిలోని ప్యాకెట్టు టేబుల్ మీద పెట్టి వంటింట్లోకి నడిచింది సుజాత.

జయస్థన్ ముందు కూర్చుని అన్నం కలియ బెడ్తోంది

"అక్కా!" అని పిలిచింది

జయ ఇటు తిరిగి చూసింది

జయ కళ్ళు ఎర్ర మందారాల్లా పున్నాయి

ముఖం కమలిపోయివుంది

ఎంతసేపట్నుంచో ఏడుస్తూ వస్తాననిలా వుంది

ఆ సీటిలో వున్న అక్కను చూసి తెల్లబోయిన సుజాత -

"అక్క! ఆలా వున్నావే?" అనడిగింది

జయ సమాధానం చెప్పకుండా అటువేపు తిరిగింది. అక్క ధోరణి అర్థంకాలేదు సుజాతకి.

ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండేవాడే అక్క

అలా వున్నదంటే ఏదో విశేషమే జరిగివుండాలి.

ఏఏటో అది?

అక్కయ్య చెప్పేలాలేదు!

అమ్మ నడిగి తెలుసుకోవాలి.

తల్లి గదిలో కొచ్చిన సుజాత -

కమలమ్మ మంచంమీద కూర్చుని వుండడం,

ఆమె కెదురుగా శంకరయ్య కుర్చీలో కూర్చుని వుండడం చూసింది.

శంకరయ్యని చూసి సుజాత వెనుదిరిగివచ్చి

హాల్లో కూర్చుంది.

శంకరయ్య కమలమ్మకి దూరపు చుట్టం.

అప్పుడప్పుడూ వచ్చి ఏవో సంబంధాలు చెప్తంటాడు ఆ మధ్య జయకి ఏదో నంబంధం తెచ్చాడు.

వాళ్ళు వచ్చి చూసివెళ్ళారు. బహుశా, దాన్నిగూర్చి

ఏదైనా చెప్పడానికి వచ్చాడేమో. అక్కయ్యకు తొందరగా పెళ్ళయితే తనకు లైన్ క్లియరవుతుంది.

అప్పుడు... తను... సుజాత మనస్సులో

శ్రీనివాస్ మెదిలాడు.

శ్రీనివాస్ ఎంత చక్కగా మాట్లాడాడు.

అతనికి తనంటే ఇష్టమేమో?

తేకపోతే ఎందుకింత అభిమానం చూపుతాడు?

ఇన్నాళ్ళూ తను చాలా దురదృష్టవంతుడాలని బాధ పడుతూ వచ్చింది. కానీ, తనకోసం ఇంతటి సౌభాగ్యాన్ని ఆ దేవుడు దాచివుంచాడని ఇప్పుడు తెలుసుకుంది!

సంతోష తరంగాలు పువ్వుతున్న లేస్తున్నాయి తన ఆనందాన్ని ఎవరితోనైనా చెప్పకోవాలి ఏ విషయం జరిగినా ముందుగా అక్కయ్యకు చెప్పడం తన కలహాయి. శ్రీనివాస్ విషయం కూడా అక్కకు చెప్పాలి.

కానీ, అక్క ఎందుకలా వుంది?

శంకరయ్య వచ్చాడంటే మంచి కబురే తెచ్చి వుండాలి. మరి, అక్కయ్య ఎందుకు బాధ పడుతోంది?

అక్కయ్య అలా విచారంగా వుంటే తను క్షణం కూడా భరించలేదు. అక్కయ్య ఎప్పుడూ నవ్వుతూ వుండాలి. అక్కయ్య కొచ్చిన కష్టమేమిటో తెలుసుకుని దాన్ని పోగొట్టాలి

అక్కయ్య బాధకు కారణం తెలుసుకునేవరకూ తన మనస్సు ముమ్మరో వుండదు! 'శంకరయ్య ఎప్పుడు వెళతాడు' అని చూస్తూ కూర్చుంది సుజాత.

అరగంట తర్వాత శంకరయ్య వెళ్ళిపోయాడు వెంటనే సుజాత తల్లి గదిలోకెళ్ళింది మంచానికి ఆసుకుని కూర్చున్న తల్లి సుజాతని చూస్తూ -

"వచ్చావా సుజా?" అంది

"అమ్మా! అక్కయ్య అలావుండేదేమి? ఏం జరిగింది?"

ఆ మాటతో కమలమ్మ ముఖం అదోలా బయోయింది.

"అంతా నా రాత తల్లీ.. మీ నాన్నగారితో పాటు నేనూ సోయినా బావుండేది" అంటూ కళ్ళొత్తుకుంది అవిడ

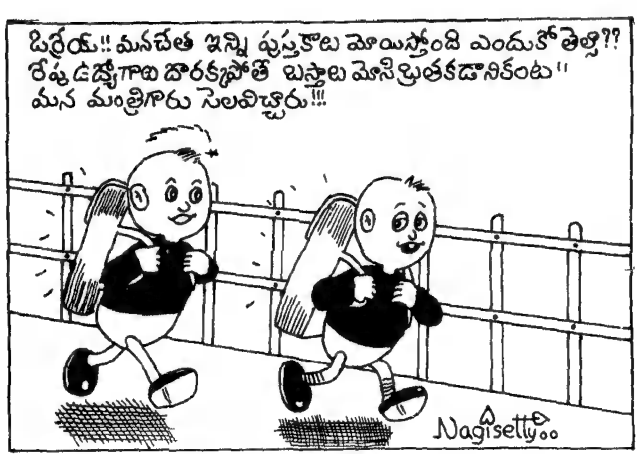
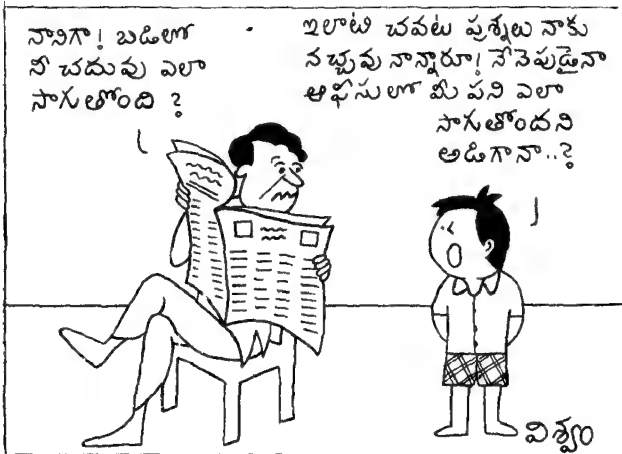
తల్లి ధోరణికి విసుగు చెందిన సుజాత - "అసలేవైందమ్మా?" అనడిగింది.

"మొన్న మీ అక్కయ్యని చూసి వెళ్ళినవారు పుత్రరం వ్రాశారు,"

"ఏమని రాశారు?"

"ఇదిగో. నువ్వే చూడు" అంటూ దిండు క్రిందనుంచి పుత్రరం తీసిచ్చింది కమలమ్మ.

సుజాత ఉత్తరం తీసుకుని చదివింది. అందులో నాలుగో వాక్యాన్నాయి.

'మా అమ్మాయికి మీ రెండో అమ్మాయి నచ్చింది. మీ పెద్దమ్మాయికి వేరే ఎక్కడైనా సంబంధం చూసి త్వరలో పెళ్ళి చేసినట్లయితే, మీ రెండో అమ్మాయిని చేసుకుంటాం. ఇండుకు మీరు అంగీకరించినట్లయితే మిగతా విషయాలు వచ్చి మాట్లాడతాం.'

ఉత్తరం చదవగానే సుజాత ముఖం ఎర్రబడింది. చేతిలోని పుత్రరాన్ని నలిపేసి పుండలాగా చుట్టి కోపంగా ఒక మూలకు విసిరేసి - "అమ్మా! దీనికేనా మీరందరూ బాధపడడం!" అంది.

సుజాత కంఠం ఆనుకోకుండా కఠినంగా మారింది.

"అదికాదే..."

"ఇక ఆ సంగతి ఎత్తకండి!"

"పాపం! అక్కయ్య, నీకు తాను అడ్డుగా పున్నానని తెగ బాధ పడుతోంది."

ఆ మాట వినడంతోనే సుజాతకి అక్క మీద చెప్పరాని జాలి కలిగింది.

'అక్కయ్య ఎంత అమాయకురాలు.'

"అక్కయ్యకు నేను చెబుతాలే అమ్మా. సువ్వు బాధపడుతే అక్కయ్య ఇంకా బాధపడుతుంది. సువ్వు మామూలుగా వుండు!"

అక్కయ్యను ఎలా ఓదార్చాలా అనుకుంటూ హల్లోక్స్ కుర్చీలో కూర్చుంది.

మనసులో ఆ పుత్రరం లోని వాక్యాలు కదిలాడాయి.

ఒళ్ళు భగ భగ మండింది.

నీళ్ళనలు మనుష్యులేనా?

సంతలో గొడ్డుని చూసినట్టు చూసినట్లారు.

ఊరా, చూసి వెళ్ళిన తర్వాత నవ్వులేదని వ్రాశారు. పైగా, తను నవ్విందట!

వెధన! ఎవరిని చూడాలని నవ్వులో వాళ్ళని చేసుకోవాలిగానీ కనిపించిన ప్రతి అందమైన ఆడపిల్ల నచ్చిందంటే ఎవరూరుకుంటారు. ఈ కోరిని చేసుకోవడానికిక్కడ ఎవరూ సిద్ధంగా లేరు.

ఇంతలో రవి - "అక్కా! ఈ సారం చెప్పా?" అంటూవచ్చాడు.

సుజాత తన ఆలోచనలనుంచి బయటపడి కాస్తపు వాడికి చదువు చెప్పింది.

ఆ రాత్రి భోజనాలయ్యాక జయ హల్లో పక్కలు వేసింది. పుస్తకాలు ముందు కూర్చుని కునికీపట్టు పడుతున్న గీతనీ, రవినీ పడుకోబెట్టి, తను వాళ్ళిద్దరిమధ్యా పడుకుంది జయ.

అంతవరకూ గదిలో కూర్చుని ప్రతిక తిరగిస్తున్న సుజాత పుస్తకం ప్రక్కన పడేసి జయ దగ్గరకొచ్చింది. గీతని కొద్దిగా ప్రక్కకి జరిపి తను కూర్చుని -

"అక్కా!" అని మెల్లగా పిలిచింది.

జయ కళ్ళమీదనుంచి చేతులు తీసి సుజాతవేపు చూసి -

"ఏమిట?" అంది.

"అక్కా! ఇంకా ఆ పుత్రరాన్ని గురించే ఆలోచిస్తున్నావా?"

ఆ మాటతో జయ చలుకున్న లేచికూర్చుని - "సుజా! నువ్వు ఉత్తరం చూశావా?" అనడిగింది.

మళయాం వార పత్రిక 'మంగళం' వారు భారతదేశంలో పాతుకుపోయినటువంటి వరకట్టు దూరాలాన్ని తరిమివెయ్యటానికి కృషి చేస్తున్నారు.

గత రెండు సంవత్సరాలలో ఈ పత్రిక ఆధ్వర్యంలో కేరళలో మొత్తం ఐదు సామూహిక వివాహ మహోత్సవాలు జరిగాయి. తల్లి, తండ్రులకు ఖర్చు లేకుండా, జాతి, మతాలతో సంబంధం లేని విధంగా నాలుగు వందల మంది పైగా దంపతులయ్యారు.

ఈ సామూహిక వివాహాలకు అన్ని వర్గాల మద్దతు లభించింది. వారా పత్రికలు కూడా చేయూత నిచ్చాయి.

"ఆ. చూశాను. చూసి చాలా ఆనంద పడ్డాను." అంది వ్యంగ్యంగా.

"అదేమిట అలా అంటావ్?"

"లేకపోతే ఏమిటక్కా? ఆ వెధవ ఏదో రాస్తే సువ్వు అమ్మా అలా బాధపడుతూ కూర్చోవడం బావుండా?"

"అదికాదు సుజా! నేను... నేనే... నీకు... అడ్డుగా..."

"అక్కా! ఆ మాట మరోసారి అన్నానంటే పూరుకోమ. సువ్వు నాకు అడ్డేమిటి? సువ్వు అడ్డు లేకున్నా వాడిని చేసుకోవడానికి నేనే సిద్ధంగా లేను."

"ఎందుకే అంత కోపం?"

"కోపం కాదక్కా. బాధ. చూశావా ఆడపిల్ల జీవితం ఎంత నిక్కువంగా తయారయిందో. తను వోరుకుంటే చాలు ఏ ఆడపిల్లైనా సరే వచ్చి వోళ్ళో వాలుతుందని ఈ మగవాళ్ళ భావం... ఆడపిల్లకి ఒక మనసుంటుందని నీళ్ళను కోరు. అనలు, నీలాటి ఆడపిల్లలుండబట్టే మరి బ్రతుకులింత అధ్వాన్నమైపోయాయి" అంటూ సుజాత తన కోపాన్ని జయ మీద చూపించింది.

"నేనేం చేశాను?"

"ఏం చేశావా? వాడి సంబంధం పోయిందని ఏడుస్తూ కూర్చోలేదా?"

"నా గురించి కాదే ఆ బాధ."

"మరి నా గురించా? అదే వద్దన్నాను."

ఇటీవల 'కాలికట్'లో జరిగిన సామూహిక వివాహాలకి కేరళ వాం మంత్రి వాయలాల్ రవి ముఖ్య అతిథిగా విచ్చేశారు ఈ కార్యక్రమాన్ని దూరదర్శన్, ఆకాశవాణి కేంద్రాలు ప్రసారం చేసాయి.

ఈ జంటలకి ఉద్యోగ అవకాశాలను కల్పించడానికి 'మంగళం' వార పత్రిక వారు క్రొత్త పథకాలను చేపట్టారు. వాటికయ్యే ఖర్చులూ ఆ పత్రికవారే భరిస్తారు.

కాలికట్లో జరిగిన సామూహిక వివాహ మహోత్సవంలో దంపతులయిన 17 జంటలను చిత్రంలో చూడవచ్చు.

అక్కా! ముందు నీకు పెళ్ళివ్వాలి. నాకో అందమైన బావగారు రాలిరి. ఆ తర్వాతనే నా పెళ్ళి. అక్కా! ఏది జరిగినా మనమంచికే అంటారు. అలాగే, ఈ సంబంధం పోవడం కూడా మనమంచికేనేమా. ఇంతకన్నా చక్కటి వ్యక్తి నీ కొన్నాడు. అందుకే ఇది తప్పిపోయింది. అక్కా! సువ్వు మామూలుగా ఏమీ జరగనట్టే వుండాలి."

ఈ మాటలకు జయ నవ్వి - "అలాగే పుటానే సుజా. నీలాటి చెల్లెలుండగా నాకు దిగులెందుకు?"

"పొగడ్తొద్దుగానీ, అక్కా! సువ్వు నవ్వుతూ, నవ్వుస్తూ వుంటేవాలి" అంటూ చాపమిడికి ఒరిగింది సుజాత.

"అలాగే లేవే!"

సుజాత ప్రక్కకు ఒత్తిగిల్చింది. ఆమె కళ్ళు ముందు శ్రీనివాస్ మెదలుతున్నాడు.

పూలరథంలాటి కారులో శ్రీనివాస్ ప్రక్కన కూర్చుని జీవితాంతం ప్రయాణం చేస్తుంటే బావుంటుంది!

శ్రీనివాస్ జ్ఞాపకాలతో సుజాత శరీరం పులకించిపోయింది. తియ్యని పూలాలతో మనస్సు నిండిపోయింది!

* * *

"అక్కా... అక్కా..."

గీత పిలుపుతో సుజాత దుప్పటి తొలగించి

చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. ఎదురుగా గీత బిక్కు మొగంతో నిలబడివుంది.

“ఏమయింది గీతా!”

“అక్కా! మరే, అమ్మ బాత్ రూమ్ దగ్గర పడిపోయిందే.”

సుజాత లేచి దొడ్లోకి పరిగెట్టింది.

జయ తల్లిని ఒక్కొప్పునకుమని ఏడుస్తోంది.

తల్లికి స్పృహ లేదు.

“అక్కా! ఏమయిందే?”

జయ కొంగులో కళ్ళు తుడుకుని— “ఏమోనే. నేను వంటింటో వున్నాను. దబ్బున పడ్డట్టు చప్పుడైతే వచ్చి చూద్దానుగదా, అమ్మ ఇలా పడి పోయివుంది.”

“పోయిం పట్టక్కా మంచం మీద పడుకో బెడదాం.”

ఇద్దరూ కలసి కమలమ్మని రోపరికి తీసుకొచ్చి మంచం మీద పడుకోబెట్టారు.

“అక్కా! నేను డాక్టర్ గారికి ఫోన్ చేసి వస్తాను.” అని సుజాత పక్కంటికెళ్ళి డాక్టర్ గారికి ఫోన్ చేసింది.

వెంటనే ఫోన్ పలికింది.

“హెల్లో! ఎవరూ?”

“నేను డాక్టర్ కామేశ్వరావుని.”

శ్రీనివాస్ కానందుకు సుజాతకు నిరాశ కలిగింది. కానీ, అటువంటి సమయంలో కూడా తన స్వార్థం చూసుకుంటూ వున్నందుకు తనను తాను తిట్టుకుంది సుజాత!

“ఎవరమ్మా?”

సుజాత తనను తాను సంబోధించుకుని తల్లి పరిస్థితి వివరించి వెంటనే రమ్మని కోరింది.

ఆయన — “ఇప్పుడే వస్తున్నా” అన్నాడు.

అన్నట్లుగా పది నిమిషాల్లో వచ్చి, కమలమ్మని పరీక్షించి మందులు రాసిచ్చి —

“అమ్మగారికి పూర్తి విశ్రాంతి అవసరం. మందులు జాగ్రత్తగా వాడండి. వళ్ళూ పాలూ ఇవ్వండి. నేను రోజు విడిచి రోజు వచ్చి ఇంజక్షన్ నిస్తాను.” అని చెప్పారు.

నెలాఖరు రోజులు. తన దగ్గరవున్న పాతిక రూపాయలూ ఫీజుగా ఇవ్వబోయింది.

ఆయన నవ్వి —

“నాకు ఫీజేమిటమ్మా వెలితల్లీ. అమ్మగారు లేచి తిరిగితే చాలు. వెళ్ళి ఆ డబ్బుతో అమ్మకి కావలసినవి కొను.” అని చెప్పి కారు స్టార్టు చేసుకుని వెళ్ళిపోయారు.

ఆ పాతిక రూపాయలూ కాక, కళ్యాణి దగ్గర తీసుకున్న పాతిక రూపాయలు కూడా ఖర్చయ్యాయి. ఇవేకాక, జయ చేతిమీద వున్న రెండు బంగారు గాజులు కూడా మార్కెట్ కిట్టుకెడితేగానీ కమలమ్మ బబ్బు కొద్దిగా తిరుగుముఖం పట్టలేదు.

“అదేమిటక్కా? నువ్వు రెండు గాజులు అమ్మకుండా వన్నక్కటడిగితే ఇచ్చేదాన్నిగదా!”

“చాల్లే! బయట కెళ్ళేదానివి. నీ చేతికి గాజులు లేకపోతే ఎలా? ఇంట్లో వుండేదాన్ని నాకు గాజులు లేకపోయినా పరచాలేదు.”

ఇది సంధ్యా సమయం

అక్క * ప్రేమకి ఫులకించిపోయింది సుజాత! *

సుజాత ఈమధ్య తరచు శ్రీనివాస్ గురించే ఆలోచిస్తోంది. ఆ రోజు కన్వించడమే, మళ్ళీ కన్వించలేదు! ఒక్కసారి కన్వీస్తే ఎంత బావుణ్ణి సుజాత మనస్సు కొట్టుకుపోసింది.

శ్రీనివాస్ ఎలా చూడాలి?

కమలమ్మకి ఇంజెక్షన్ నివ్వాలన్నా మధ్యాహ్నం వస్తాడు.

పోనీ, హాస్పిటల్ కెడితే?

ఫీ! కారణం లేకుండా నెడితే ఏమనుకుంటాడు?

మరేలా? ఎలా?

ఫీ రోజు ప్రాద్దుటే రచికి చెవి వెనకం వాచింది.

నాడేడుస్తూ కూర్చున్నాడు.

“ఒరేయ్! ఏడవకురా. సుజాతని ఆఫీసుకు పంపి నిన్ను డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెడతాను” అంది జయ.

ఆ మాట విని సుజాత వెంటనే అందుకుంది—

“నీ కెందుకే ఆశ్రయం. ఆఫీస్ టైమ్ కంటే ముందేళ్ళి డాక్టర్ గారికి నేను చూపిస్తారే.”

“నరే. నీ ఎన్నవ్వు” అని జయ వసులు చూసుకోసాగింది.

సుజాత త్వరత్వరగా తయారవసాగింది.

ఇన్నిరోజులకు శ్రీనివాస్ని చూసే అవకాశం వచ్చింది.

‘మళ్ళీ ఒక్కసారి నా కన్వించలేదేమ’ని అడగాలి ‘తరచూ కన్వీస్తూ వుండండి’ అని చెప్పాలి.

అప్పుడేమంటాడో?

అందంగా నవ్వుతాడేమో?

తను అప్పురూపంగా దాచుకున్న గులాబీ రంగు జాన్ పాలియస్టర్ చీరకట్టుకుంది. దొడ్లోపూసిన ఎరగులాబీనికోసం ఒక ప్రక్కగా జడలో పెట్టుకుంది

“ఎందుకే అంతమంచి చీరవచ్చు?” సుజాతకి అన్నం వడ్డిస్తూ అడిగింది జయ.

“కాస్త దగ్గర్నుంచి పెట్లోనే వుండి పోయిందిగదా.”

“చాలా బావుందే చీర. ఇవేళ నీకు దిష్టి తగలడం ఖాయం.” అంది జయ నవ్వుతూ.

అవును! శ్రీనివాస్ దిష్టి తగులుతుంది.

శ్రీనివాస్ ఈ చీరతో తనని చూసి ఏమంటాడో!

సుజాత గబ గబా అన్నం తింది.

రచిని తీసుకుని రిక్షాలో బయలుదేరింది.

రిక్షా హాస్పిటల్ నుమీస్తుంటే సుజాత మనసు దడ దడలాడింది.

రిక్షా నర్సింగ్ హోమ్ ముందాగింది.

రిక్షా దిగుతుంటే కాళ్ళు వణికాయి సుజాతకి. శరీరమంతా అదో విధమైన వుధ్విగ్మంతో నిండి పోయింది.

రచితోపాటు రోపంకెల్సింది.

“డాక్టర్ గారున్నారా?”

“ఆ వున్నారు. కూర్చోండి.” అన్నాడు కాంపౌండరు.

శ్రీనివాస్ వున్నాడన్నమాట.

పరిసరాల మీద దృష్టి నింపడం లేదు. రోపలి నుంచి ఎన్నడు పిలుపు వస్తుందా! అని తలుపు వేపు చూస్తూ కూర్చుంది ఆత్రుతగా.

పది నిమిషాలకు కాంపౌండరు వచ్చి — “వెళ్ళండిమ్మా.” అన్నాడు.

సుజాత లేచి తడబడుతున్న అడుగులతో తమ్ముడిని తీసుకుని రోపంకెల్సింది.

ఎదురుగా కుర్చీలో కూర్చున్న వ్యక్తిని చూసి నిలుపునా నీరు కారిపోయింది.

కామేశ్వరావుగారు సుజాతని చూసి —

“ఏమిటమ్మా! ఇలా వచ్చా?” అంటూ పలకరించారు.

సుజాత తనని తాను సంబోధించుకుని, బలవంతంగా నవ్వి, రచిని గురించి చెప్పింది.

ఆయన, రచిని పరీక్షించి ఇంజక్షన్ ఇస్తూ —

“ఈ టాబ్ లెట్స్ ప్రాద్దున్న ఒకటి సాయంత్రం ఒకటి వెయ్యమ్మా” అని చెప్పారు.

సుజాత అలాగేంటూ తలూపి, నిర్బంధం అడుగులేస్తూ బయటకొచ్చింది.

మనస్సంతా శూన్యమైపోయింది.

ఎన్నో రోజులనుంచి లంఖణాలు చేస్తున్నదానిలా వుంది.

రచిని రిక్షా ఎక్కించి, జాగ్రత్తగా వెళ్ళమని చెప్పి, తను బ్యాంకుకొచ్చింది.

"కేర్ఫ్రీ రక్షణ -దానిలా మరొకటి లేదక!"

మిమ్మల్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని తయారుచేసారు కేర్ఫ్రీ. ఇబ్బంది దైన ఆ 5 రోజుల్లో ఆధునిక యువతకి కావలసిన అన్ని అంశాలను కలిపి ఉంచారు.

మీకు అధిక రక్షణ ఇవ్వడానికి దీనిలో మరింతగా పట్టుకునే గుణం.

కేర్ఫ్రీ శాస్త్రీయంగా రూపొందించబడినది. దీని లోపల భాగంలో గల మెత్తని, పొరలు, ప్రత్యేకమైన రీతిలో పీల్చుకోగలిగే పదార్థంతో చేయబడ్డాయి కేర్ఫ్రీ మీకు ఇప్పటి దాకా వాడిన వాటి అన్నిటి కన్నా చెమ్మను నిలుపుకోగలుగుతూ, మీకు మరింతగా రక్షణని ఇస్తుంది. అయినా ఇది ఎంతో సన్నగా, సున్నితంగా, ఇసుకతో కూడినది.

అద్వితీయమైన దీనికిగల ప్లాస్టిక్ కవచం మరకలు పడటాన్ని నిరోధిస్తుంది.

కేవలం కేర్ఫ్రీలోనే క్రింది భాగం చుట్టూ, నేవ్ కిన్స్

రెండు వైపులా గల

3. వైపుల గల నీలి ప్లాస్టిక్

కవచం మధ్యన అడుగు

నిలవడం కోసం ఉంది. అందుకే ఇది తడిసి పోతుందని గాని, మరకలు పడుతుందని గాని భయం లేదు ఎంతో సౌకర్యం, మరింతో పలు.

కేర్ఫ్రీ మీకు పూర్తిగా సౌకర్యాన్నిస్తుంది దీన్ని వాడటం సాధారణమైనది ఎంతో తేలిక.. దీన్ని ఫ్లష్ చేసేయండి, అంతే. మార్కుపడడం కూడా పలు. మీరెప్పుడు మార్చవలసినవచ్చినా మీకెంతో సౌకర్యం

అవును కేర్ఫ్రీతో మీరెంతో భద్రంగా, ఎంతో సౌకర్యంగా ఉంటారేక, అసలు నెలలో అది ఏ రోజు అనే ధ్యాస ఉండదు మీరికే ఎంత చెయ్యవలెనన్నా చేపకలుగా చేయగలరు మరి ఎందుకంటే మరేదీ ఇవ్వలేని రక్షణను ఇస్తుంది కేర్ఫ్రీ!

ఇది 10 మరియు 20 నేవ్ కిన్స్ ప్యాక్ లలో దొరుకుతుంది.

Johnson & Johnson

కేర్ఫ్రీ* - కాలం మారుతూన్న యీ రోజుల్లో పూర్తి రక్షణ.

విద్యార్థి లోకం వ్యాస రచన పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి రు.150/-లు పొందిన వ్యాసం

మా విద్యార్థిలోకం క్రమం

నేటి విద్యార్థులు రేపటి పౌరులు. వారికి సంఘంలో కొన్ని విధులు ఉన్నాయి. సంఘానికి వారి యెడల కొన్ని కర్తవ్యాలు ఉన్నాయి. ఈ విద్యార్థులకు సంఘానికి మధ్య ఉండే సంబంధాన్ని బట్టి వారి ఆశయాలు రూపొందుతాయి. విద్యార్థుల నేటి ఆశయాలను బట్టి రేపటి జాతి పరిస్థితి ఉంటుంది.

విద్యార్థుల ఆశయాలు కూడా కాలానుగుణ్యంగా మారుట తప్పదు. స్వాతంత్ర్యం రాకముందు గాంధీజీ ఉద్యమం నడుపుతున్న రోజులలో ఆనాటి విద్యార్థులు స్వాతంత్ర్యం ముఖ్యం, చదువు దానితర్వాతే అని భావించారు. పాఠశాలలు, కళాశాలలు వదలివేశారు. లాఠీ దెబ్బలు తిన్నారు. చెరసాలలకు వెళ్ళారు. అది ఆనాటి పరిస్థితులనుబట్టి సవ్యమే. కాని ఈనాడు ఆ పరిస్థితి లేదు. స్వతంత్రం వచ్చింది. చక్కగా చదువుకొనినవారు పరిపాలన, విద్యాబోధన, దేశ రక్షణ మొదలగు పనులలో పాల్గొనాలి. ఆనాడు మనకు కావలసినది స్వతంత్రం. ఈనాడు కావలసినది అభివృద్ధి. వ్యక్తి అభివృద్ధికి దేశం అభివృద్ధికి మధ్య విరోధం లేదు. తమ ప్రతిభను పెంపెందించుకోవాలనే కోర్కె నేటి విద్యార్థులలో ఉంది. జాతికి అభివృద్ధి కల్గించాలనే కోర్కె కూడా వారిలో ఉంది.

అందుకు దోహదకరంగా విద్య అభ్యసించే అవకాశం అర్హులైన అందరు విద్యార్థులకు ఉండాలి. ఈనాడు పాఠశాలల సంఖ్య పెరిగింది. కళాశాలల సంఖ్య పెచ్చింది. అందువల్ల సీట్ల సంఖ్య వృద్ధి పొందింది, కానీ ఏం లాభం? సీట్లు దొరక్క అనేకమంది విద్యార్థులు బాధ పడుతున్నారు. ఈ పరిస్థితి పోవాలనేది మా విద్యార్థుల ప్రధమోద్దేశం. అంతేకాదు,

రచయిత్ర పరిచయం

“మీరు : రాంవల్లి వైజయంతి.

జననము : 23-8-69.

తల్లిదండ్రులు : శ్రీయుత ఆర్. యన్. శర్మ, శ్రీమతి ఆర్. రాధ.

విద్యాభ్యాసం : హైదరాబాదు నారాయణ గూడారాని మాడపాటి హనుమంతరావు ఉన్నత పాఠశాల యందు “9”వ తరగతి.

అభిరుచులు : విద్యార్థినుల సాంస్కృతిక కలాపాలు, పుస్తకములు, పత్రికలు చదువుట, మాతన ప్రదేశములు చూచుట.

రోగడ కొన్ని బహుమతులు వచ్చినను ప్రతికాముఖముగా బహుమానము పొందుట యిదే ప్రధమము. ఈ తొలి బహుమానము పూజ్య దేశోద్ధారకులు స్థాపించిన ప్రతిక నుండి లభించుట నాకును, మా యింటి వారందరకును ఆనందమును కల్గించినది.”

— ఆర్. వైజయంతి

పాఠశాలలు కళాశాలలలో చేర్చుకొనబడిన విద్యార్థులకు పుత్రమమైన శిక్షణ లభించాలి. చిన్న చిన్న తరగతులు, సమర్థులైన పుస్తకాల సరఫరా మొదలగు సౌకర్యములు ఉండాలి భారతదేశము లాంటి పేద దేశములో మిక్కిలి ఖరీదయిన పాఠశాల భవనములు వసలి గృహములు నిర్మించుట సాధ్యము కాదు. అయితే నిరాడంబరములైనప్పటికీ ఆరోగ్యకరములైన పాఠశాల భవనముల నిర్మించుట అవసరము పాఠశాలలో, కళాశాలలో నేర్చే విద్యను మన దేశపు అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని మార్చాలి.

ఇటు దేశానికి అటు విద్యార్థులకు కూడా శత్రువు నిరుద్యోగం. కాబట్టి దానిని నిర్మూలించాలి. అందుకొరకు విద్యావిధానంలో మార్పు చేవాలి. పరిశ్రమలు స్థాపించాలి. “అలనాటి రామభద్రునకు అరణ్యవాసం తప్పలేదు, ఈనాటి పట్టుభద్రునకు నిరుద్యోగం తప్పలేదు.” ఈ పరిస్థితి పోవాలి

“మీకు జాతి ఏమిచ్చిందన్నది కాదు ప్రశ్న మీరు జాతి కేమిచ్చారన్నది ముఖ్యము.” అన్నాడు ఒకనాటి అమెరికా అధ్యక్షుడు “జాన్ కెన్నెడీ”. ఈ మాటతో ఈనాటి విద్యార్థిలోకం పూర్తిగా వికీభవిస్తోంది. అయితే దానిని ఆచరణలో పెట్టడానికి తగిన వాతావరణము మాత్రము లోపిస్తోంది.

వక్కడ చూసినా అసంతృప్తి, స్వార్థ కలహాలతో గూడిన ఈ సంఘంలో మా విద్యార్థి లోకానికి ఉన్నతాశయాలు అలవడ్డం కష్టం. ఆ కాలంలో వివేకానంద, గాంధీ, నేతాజీ వంటి నాయకుల ప్రబోధం విద్యార్థులకు లభించింది అటువంటి నాయకులు మరల పుట్టి విద్యార్థులకు వెలుగుబాటలు చూపాలి. అదే మా ప్రధానోద్దేశం. ★

గులాబీ రంగు చీరలో మెరిసిపోతున్న సుజాతని చూసి —

“ఏమిటే విశేషం?” అంది కళ్యాణి.

అనలే దిగులుగా వున్న సుజాత —

“ఏం లేదు” అని పని చూసుకోవడంలో మునిగిపోయింది.

చిరాగ్ పున్న సుజాత ముఖాన్ని చూసి “ఏం జరిగిందో?” అని అనుకుంది కళ్యాణి.

వన్నెందు గంటల సమయంలో కుమార్ సరాసరి సుజాత దగ్గరకొచ్చి —

24—ఆంధ్రపత్రిక, 24-12-82

ఇది సంద్యా సమయం

“హెల్లో” అన్నాడు.

సుజాత తలెత్తలేదు.

“అబ్బా! ఈ చీరలో ఎంతందంగా వున్నారండీ.”

అతని మాటలు వింటుంటే సుజాతకి ఎక్కడ లేని కోపం వచ్చింది.

తను ఇటువంటి పాగడలు ఎవరినోల విచారనుకుంది? చివరకు ఎవరి నోట వింటోంది!?

“మిస్ సుజాతా ...”

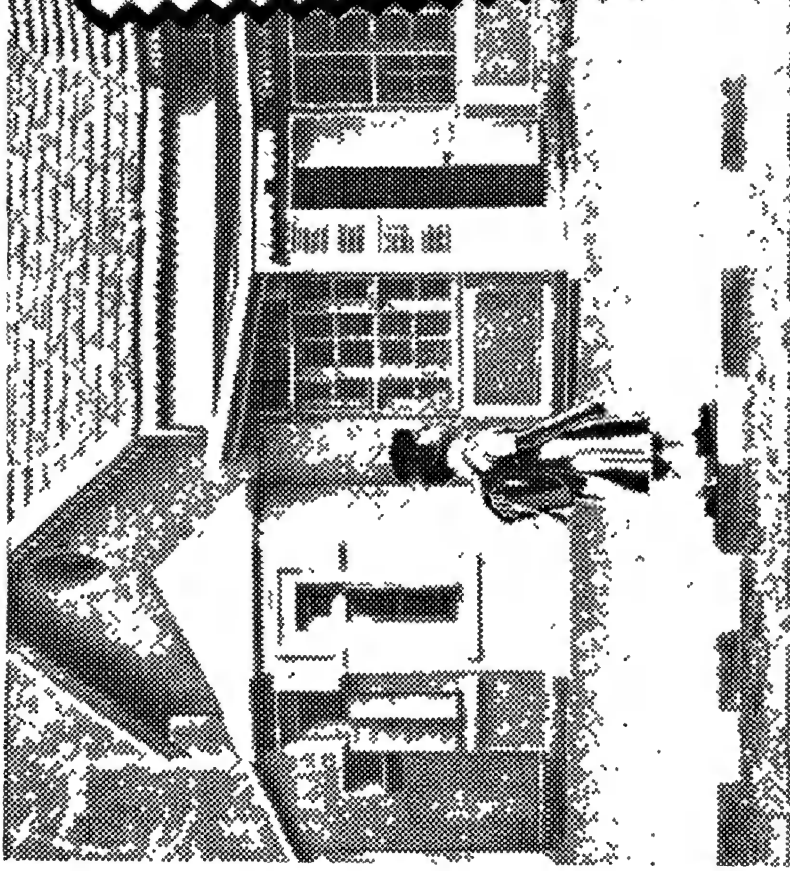
ఇంతలో కళ్యాణి వచ్చి — “సుజాతా! నిమ్మ ఏ జంటు గారు రమ్మంటున్నారు. వెళ్ళు” అని చెప్పింది.

సుజాత కళ్యాణివేపు చూసింది. కళ్యాణి కళ్ళతో చిన్నగా సంజ్ఞ చేసింది. దాన్ని అర్థం చేసుకున్న సుజాత లేచి లోపలకెళ్ళింది.

కుమార్ కళ్యాణివేపు కొరకొర చూసి అక్కడ్నుంచి కదిలాడు.

(ఇంకా వుంది)

యూనిఫార్మ్ మెటీరియల్స్: పాలియెస్టర్, పాలియెస్టర్ బ్లెండ్ మరియు కాటన్

మంచి అభిరుచి. తగిన ధరలు.

ఎన్టీఆర్[®]

MCA/NTC/82/Tel

న్యూషనల్
టెక్స్టైల్
కార్పొరేషన్

(తమిళనాడు మరియు
పాండిచేరి) లో
భారత సర్కారపై ఒక ఉద్యోగ
సంస్థ

10/64 సోమసుందరం మిల్ రోడ్డు కొయమత్తూరు-641009

ఇండెంటింగ్ ఏజెంట్లు: బాలాజీ టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394, టుబాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3, సంగం టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 230, మొదటి అంతస్తు, డి. వి. రోడ్, ఆర్. ఎస్. పురం, కొయమత్తూరు-2; స్టాక్-కమ్-సేల్ డిపో: ఆర్.పి. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, 3-4-394, టుబాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3.

జీవన్ మృత్యుల

అంగీకారములం: అమృతము

స్వేచ్ఛనువోదం: కలను వేంకట దుర్గప్రసాద్

శ్రీకృష్ణ

మీవామురై దైరీ

ఏట్టి, జూలై 24 : లూసి నమ్మ స్టేషన్ దగ్గర కలిసింది. మనస్సి ఎన్నడూలేనంత సంతోషంగా, అందంగా కనిపించింది. క్రిస్టెల్లో పున్నవాళ్ళ ఇంటికి కారులో వెళ్ళాం. ఇది చాలా అందమైన ప్రదేశం 'ఎస్కో' చిన్నది. రోయగుండా ప్రవాహాన్ని హార్బర్ దగ్గరి కొచ్చేసరికి పెద్దదిగా మారుతుంది. దీనిమీద పెద్ద వంతెన వుంది. అది చాలా ఎత్తయిన స్తంభాలమీద కట్టబడింది. అక్కడ నిలబడిచూస్తే చాలా ఎత్తు అనిపిస్తుంది. రోయ పచ్చగా అందంగా వుంది. ఆ రోయ ఏటవాలుగా లేకుండా నిల్చునిలుపుగా వుంది. పాత పట్టణంలో పున్న ఇళ్ళు కప్పులన్నీ ఎర్రని పెంకుతో పున్నాయి. ఇళ్ళు చూడడానికి ఒకదానిమీద ఒకటి కట్టిపట్టు వుంటాయి. పట్టణానికి కుడివైపున శిథిలమైన 'ఏట్టి' అబ్బి' ప్రాంతం. దాన్ని 'డెన్స్' తెగవారు పాడుచేసారు. 'యర్మాయిన్' చరిత్రలో ఒక సంఘటన - అదేమిటంటే ఒక అమ్మాయిని గోడలో పెట్టి కట్టడం. ఆ గోడ ఇక్కడే వుంది. ఈ ప్రాంతం చాలా అందమైంది. శృంగారపరంగా ఎంతో చరిత్ర కలిగివుంది అక్కడ పున్న ఒక కిటికీలో ఒక తెల్లని స్త్రీ రూపం కనిపిస్తుందని ఒక కథ ఈ ప్రాంతానికి, పట్టణానికి మధ్య ఒక చర్చి వుంది. దానిమట్టా సమాధులతో స్మశానం వుంది. ఏట్టిలో నాకు బాగా నచ్చిన ప్రదేశం ఇదే. ఎందుకంటే, అక్కడ్నించి పట్టణం అంతా కనపడు తుంది హార్బర్ ప్రాంతం, సముద్రంలోకి వచ్చుకు పోయినట్టు అనిపించే కొంత మైదానం కనిపిస్తుంది. అక్కడ కొన్ని సమాధులు వగం. కొట్టుకుపోయి పున్నాయి అక్కడే బాగా దిగువకెళితే ఇసుకదారి వస్తుంది. అక్కడ అందరూ షికారు కొన్నారు. కూర్చోడానికి వీలుంది జనం అక్కడికెళ్ళి కూర్చుని రోజల్లా అందమైన సముద్రాన్ని తిలకిస్తూ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆ గాలిని ఆస్వాదిస్తూ గడిపేస్తారు. నాకు ఇక్కడే కూర్చుని రాసుకుందామనిపిస్తుంది ఈ దైరీ నా మోకాళ్ళమీద పెట్టుకుని ఇక్కడే కూర్చుని రాస్తున్నాను. ఎవరో ముగ్గురు ముసలాళ్ళు మాట్లాడుకుంటూ పున్నారు, నాకు కాస్త దగ్గరగా వాళ్ళను వింటూ పున్నాను. రోజల్లా అలా కూర్చుని కబుర్లు చెప్పకోడం తప్ప, వారికి వేరే వనం లేదనిపించింది.

హార్బర్ ఇంకా దిగువలో కాస్త దూరంగా వుంది. దానికి ఒక పాదవైన నల్లరాయి గోడ ఒకటి సముద్రంలోకి వచ్చుకుపోయివుంది. గోడ చివర కొద్దిగా వంపు వుంది. ఆ వంపు మధ్యలో రైల్వేస్టేషన్ వుంది. సముద్ర కెరటాలు ఆ రైల్వే స్టేషన్ మట్టా ఎత్తుగా లేస్తుంటాయి. దానికి దగ్గర్లో మరో రైల్వేస్టేషన్ వుంది. ఈ రెండింటి మధ్య హార్బరుకు దారి వుంది.

ఇక్కడ సీక్వ చాలా బాగుంటాయి. కెరటం బయటకొచ్చినప్పుడు అక్కడి ఇసుకతిన్నెల్ని, అక్కడా ఇక్కడా పున్న రాళ్ళ గుట్టల్ని పింగేస్తుంది. హార్బర్ బయట, దక్షిణం వైపు పున్న రైల్వేస్టేషన్ వెనక నుండి, దాదాపు అరవై అడుగుల ఎత్తు పున్న రాతి గట్టు వుంది. ఆ గట్టు పైభాగాన ప్రమాదపు అంచు గుర్తించబడివుంది. అక్కడోక గంటవుంది. వాతావ రణం సరిగ్గా ప్రశాంతంగా లేనప్పుడు అది గాలికి కదిలి మ్రోగుతుంది. అదోక నిరార మాచనగా విన వస్తుంది ఆ శబ్దం. ఓడలు కనపడకుండా పోయి నప్పుడు గంటలు మ్రోగుతాయి అని చెప్పకుంటూ వుంటారు దీన్ని గురించి ఆ ముసలతల్లి అడగాలి అతను ఇటే వస్తున్నాడు

ముసలతను తమాషా మనిషి. అతని ముసాలో ఎన్నో ముడతలు. బాగా ముసలి వాడునుకుంటాను. అతనికి దాదాపు వంద సంవత్సరాల వయసు అని

చెప్పారు. వాటర్లూ యుద్ధం జరిగినప్పుడు, అక్కడే 'గ్రీన్ లాండు ఫిషింగ్ ఫ్లీట్'లో నా వికుడుగా పున్నాడట. ప్రతిదానికి సందేహపడే మనిషిలా పున్నాడు. ఈ గంటలమోత గురించి, అక్కడ 'అబ్బి'లో కనిపిస్తుందని చెప్పబడే 'తెల్లని స్త్రీ' గురించి అడిగాను. అతను చాలా మోటుగా సమాధానం చెప్పాడు

'దాని గురించి చెప్పడానికేముంది అమ్మీ పాత బడిపోయిన విషయాలు. అమ్మీ అప్పుడు లేవని నేను చెప్పడంలేదు. కానీ, నేను సముద్రం మీద పున్నప్పుడు ఏటిగురించి వినలేదు. అమ్మీ వనిలేని వాళ్ళకు తప్పితే, నాలంటి మంచి అమ్మాయికి ఎందుకు? పూర్వే అక్కడ్నించి ఇక్కడ్నించి వచ్చి, కనపడింది తింటూ, టీలు తాగుతూ, వచ్చే జవానికి ఆ కథలు ఇష్టంగా వుంటాయి. అసలు నాకే అనిపిస్తుంది, ఇలాంటి కాకమ్మ కథలు వాళ్ళకు చెప్పేవాళ్ళు ఎవరంటారా అని. వాస్తవప్రతికల్ప కూడా అంతే, పనికిరాని కబుర్లు.' ఈ ముసలతని దగ్గర్నించి కుతూహల మైన విషయాలు రాబట్ట వచ్చుననిపించింది. అతని రోజుల్లో తిమింగలాలు ఎలా వట్టేవాళ్ళు అని అడిగాను. అతను చెప్పడం మొదలెట్టబోయాడు ఇంతలో ఆరు గంటలు కొట్టింది. అతను లేచాడు 'నేను వెళ్ళాలి. మా చువవరాలు వేచి వుండలేదు.' అని వెళ్ళిపోయాడు. గబగబా మెట్లు దిగుతూ వెళ్ళడం చూసాను అక్కడి మెట్లు ఒక గొప్ప విశేషం ఆ మెట్లు పట్టణం దగ్గర్నుంచి చర్చి వరకు పున్నాయి వందల కొద్దీ మెట్లు. అవి ఎక్కడో ఒక వంటదారి దగ్గర అంతమవుతాయి ఆ మెట్లు తక్కువ ఏటవాలుగా, ఎంత తక్కువ అంటే, గుర్రం మామూలుగా నడిచి ఎక్కి దిగేంతగా పున్నాయి. 'అబ్బి' ప్రాంతానికి దీనికి ఏదో కొంత సంబంధం వుందనిపించింది నేను ఇంటికి వెళ్ళాలి. లూసీ వాళ్ళమ్మ బయటికెళ్ళారు. ఈపాటికి ఇంటికి వచ్చే వుంటారు.

ఆగస్టు 1. గంట క్రితం లూసీతో నేను ఇక్కడకు వచ్చాను. ఆ ముసలి స్త్రీపాతునితో మాకు కుతూహలమైన సందాషణ జరిగింది. అతని మిగతా ఇద్దరు మిత్రులుకూడా అతనితోనే పున్నారు. అతని పాతరోజుల్లో చాలా నిరంకుశంగా ప్రవర్తించేవాడు అనుకోవాలి. అతను ని విషయమూ ఒప్పుకోడు పైగా అందర్నీ కించపరుస్తాడు. వాళ్ళతో వాదనలో వెళ్ళ లేకపోతే, పోట్లాట పెట్టుకుని, వాళ్ళచేత నోరు మూయించి, తను గెలిచినట్టుగా భావిస్తారు

జరిగిన కథ - 6 : 'తను ఇక్కడ బందీ' అని తెలుసుకొన్న జోనాథన్ లో భయంకరమైన

అలోచనలు కల్పాతుంటాయి తనని తినిబోయిన దెయ్యాల్ని అడ్డుకొని వాటిని సమాధాన పరచి సంపూర్ణుడై డ్రాకులా. అసలు డ్రాకులా మనిషి కాదేమో అనే అనుమానం జోనాథన్ కి కల్పాతుంది. అతను ఇక్కడి విషయాల్ని ఉత్తరాల ద్వారా తనవారికి తెలియపర్చడానికి చేసిన ప్రయత్నాలను డ్రాకులా అడ్డుకొంటాడు. ఇక తన చావు దగ్గర పడిందని తెలుసుకొన్న జోనాథన్ అక్కడి నుంచి తప్పించు కోవడానికై మార్గాలు వెతుకుతుంటాడు. మిస్ మినామురై, మిస్ లూసీవెన్స్ ఒకరికొకరు తమ తమ విషయాలను ఉత్తరాల ద్వారా తెలియ పర్చుకొంటారు ఏ మోరీస్ కు ఆర్థర్ హార్వేవుడే క్లిప్సీ తన దగ్గర వచ్చి జలదరించే కబుర్లు పున్నాయని, తనకోసం ఎదురు చూడమని తెలిగొని ఛాస్తాడు.

తెల్లటి గొనువేసుకుని లూసీ చాలా అందంగా కనిపించింది. వేనోక విషయం గమనించాను. మేం ఇద్దరం కూర్చోగానే, ఆ ముసలివాళ్ళు ముగ్గురు ఆలస్యం చేయకుండా వచ్చి ఆమె దగ్గరగా కూర్చున్నారు. ఆమె వాళ్ళతో కులాసాగావుంది. అప్పటికప్పుడు వాళ్ళు ఆమె ప్రేమలో పడ్డారేమో ననిపించింది. ఆ తత్వద్దుడు కూడా, ఆమెతో వాదనపెట్టుకోకుండా, అన్నిటికీ వూకొట్టిస్తున్నాడు. ఆ సమయంలో అతన్ని మాటల్లోపెట్టి, ఆ ప్రాంతానికి సంబంధించిన కథల గురించి అడిగాను. వెంటనే ఒక ఉపన్యాసంలా చెప్పాడు. అతను చెప్పింది గుర్తు చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించి రాస్తున్నాను.

“అదంతా శుద్ధ పిచ్చివాగుడు, డబ్బా, పట్టి చెత్త. అంతకంటే ఏంలేదు. ఈ దయ్యాల, భూతాలు, ప్రీ కిటికీలో కనపడ్డం, ఇవన్నీ అభూత కల్పనలు. ఇవన్నీ ఎవరో మనుషుల్ని భయపెట్టి, తమ స్వలాభం కోసం చేసే ప్రచారాలు. పేవర్లో కూడా ఇదే వాగుడు. ఆ అబద్ధాలు కత్తిరించి అందరికీ చదివి వినిపించడం కూడా చేస్తారు. సమాధి రాళ్ళమీద కొన్నిమాటలు చెక్కిరు. నీ చుట్టూ వున్న ఈ సమాధులు గమనించు.” ‘దేవాం ఇక్కడే వుంది’ లేకపోతే ‘పవిత్ర జ్ఞాపకార్థం’ అని రాసి వుంటాయి.

ఎప్పుడో పోయినవాళ్ళ దేహాలు ఇంకా అక్కడ వుంటాయా, వాళ్ళ జ్ఞాపకాలు మిగులుతాయా? వారిమీద పవిత్రభావం సంగతి అటుంచు, అసలు వాళ్ళని తలచేవారే? అందుకే, ఆ రాతలన్నీ అబద్ధ

లంటాను. పచ్చి అబద్ధాలు తప్ప మరోటికాదు. దేవుడు పాపపుణ్యాలు తెక్కకట్టి తీర్పు చెప్పేరోజున చూడాలివిళ్ళని. సమాధుల పువ్వాదులు పెకలించుకుని బయటపడి, సమాధి ఫలకాలపై ప్రాసినవి దేవుడికి చూపిస్తారు, తామెంత మంచివాళ్ళో చూడమని ఒకళ్ళకొకళ్ళు తోసుకుంటూ, జారిపడుతూ గోం చేస్తారు” అన్నాడు.

ఉపన్యాసం చెప్పి ఎంతో తృప్తి చెందినట్టుగా కనిపించాడు అతడు. వాళ్ళ మిత్రుల దగ్గర తీచి ప్రవర్తించాడు.

‘ఓ మిస్టర్ స్పేల్స్, అయితే, ఈ సమాధులన్నీ తప్పుడేనంటారా?’ అడిగాను, అతనికి పుర్రెక్కిస్తూ.

‘కొన్ని మంచి వుండొచ్చు. కానీ ఎక్కువ అబద్ధాలే! ఇప్పుడు నీ సంగతే తీసుకో. నువ్వు ఈ ప్రాంతానికి కొత్త. ఈ చరిత్ర ప్రాంతం చూడు ... (అతని మాటలు ఎంతో యాసతో కూడివున్నాయి. అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టం) ఇక్కడో సమాధి వుంది. దానిమీద ఏం రాసివుందో చదువు’ అన్నాడు. చదివాను.

“ఎడ్వర్డు స్పెన్సర్లాగ్, నావికుడు, మువ్వయ్యో ఏట ఏప్రిల్ 1854లో ఆంగ్లదేవ తీర్థప్రాంతంలో సముద్ర దొంగలచేత హత్యగిరిపబడ్డాడు” అది చదివి వచ్చిన తర్వాత మళ్ళీ చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

‘వాడ్ని ఎవరు తెచ్చారు ఇక్కడికి? ఎక్కడో ఆంగ్లదేవ తీరంలో హత్యచేసారు. సువ్వేమో, ఇప్పుడు అతను ఈ సమాధిలో పువ్వాడని చెబుతున్నావు. ఎట్లా కుదురుంది. అట్లా చచ్చిన వాళ్ళని ఒక

డజనుమంది పేర్లు చెప్పాలను. గ్రీంలాండు సముద్రంలో చచ్చారు. అక్కడ్లించి వాళ్ళ ఎముకలు ఎక్కడికో కొట్టుకుపోయి వుంటాయి. ఇంకా ఇక్కడ సమాధులు చాలావున్నాయి. చాలా చిన్న అక్షరాలతో రాసిరు. ఆ అబద్ధాలు చదువు. ‘రోరీ’ ఇరవై ఏళ్ళ వయసులో గ్రీంలాండ్ సముద్రంలో పోయాడు. ఆంగ్లా వుడ్ హోసీ అదే సముద్రంలో 1777లో మునిగిపోయాడు. జాన్ పిక్టోన్ ‘కేప్ ఫేర్వెల్’లో మరుసటి సంవత్సరం మునిగి పోయాడు. జాన్ రాలింగ్ ఒకడు మునిగి పోయాడు. ఇక్కడ డచ్చలు మోగించినప్పుడు వాళ్ళంతా ఈ విల్ బీకి పరుగుతీసుకుని రావా లంటావా?’ అన్నాడు.

‘మీరు చాలా ఫిరబడుతున్నారు. మీరు చెప్పేది ఎలా వుందంటే, దేవుడు పాపపుణ్యాల గురించి తీర్పు చెప్పేటప్పుడు, ఈ సమాధుల ఫలకాలు తీసుకుని వెళ్లాలంటారు. అది అంత అవసరమా?’ అడిగాను.

‘మరలయితే, ఈ ఫలకాలూ, ఈ సమాధులు ఎందుకు?’ అడిగాడు.

‘ఏదో బంధువుల తృప్తి కోసం!’ అన్నాను. ‘ఏమిటి తృప్తి? ఆ రాతలన్నీ అబద్ధాలని బంధువు లకు తెలుసు, వూళ్ళో వాళ్ళకు తెలుసు. ఇంకా ఏమిటి తృప్తి దానిలో?’ అంటూ అక్కడే వున్న మరో సమాధి చూపించాడు. అది రాతిగుట్టకు దగ్గరగా వుంది. దానిమీద రాత వాకు తూకెందులుగా కనిపించింది. లూసీ అటువేపు కూర్చోడంవల్ల చదవగలిగింది “జార్జి కానన్ జ్ఞాపకార్థం. ఇతడు 1873 జూలై 29న పై కొండలమంచి దొర్లి

know

చనిపోయాడు. ఈ సమాధి తల్లి, కొడుకుమీద ప్రేమకొద్దీ కట్టించింది. ఇతను ఆమెకు ఒక్కగానొక్క కొడుకు. ఆమె విధవరాలు". అతనివంక తిరిగి 'మిస్టర్ పేర్స్, నిజం చెప్పి, అందులో నాకు నవ్వుకోవాలి'న విషయం ఏమీ కనిపించడలేదు.' అంది చాలా గంభీరంగా.

'అందులో ఏం తమాషా లేదా, హాహూహూ! తల్లి గురించి నీకు తెలీదు. అతడు నీచుడు. ఇద్దరికీ ఒకరిమీద ఒకరికి ద్వేషం. అతను ఆత్మహత్య చేసుకుని చచ్చిపోయాడు, అతని జీవితంమీద ఆమె తీసుకున్న ఇన్సూరెన్సు డబ్బు రాకుండా వుండడానికి. మరి ఆ ఫలకంమీది రాత తప్పకదా!' అంటూ చేతిలోని కర్రతో దాన్ని కొట్టాడు. నాకు జవాబు తోచలేదు. లూసీ లేస్తూ చెప్పింది. 'ఇవన్నీ మాకు ఎందుకు చెప్తున్నా? ఇది మాకు ఇష్టమైన చోటు. దీన్ని వదిలి వెళ్ళలేం. నేను వెళ్లి దానిమీద కూర్చోవాలనుకుంటున్నాను.'

'దానివల్ల కీడం వుండదు. వెళ్లి కూచో, ఓ కన్నీటిల్ల వచ్చి వోళ్ళ కుర్చుందని ఆ జార్జి సంతోషిస్తాడు. అతనేం చెయ్యడు. అంతదాకా ఎందుకు, నేను ఇరవై ఏళ్ళనుంచి కూర్చుంటున్నాను. ఏమిటయింది? కొవ్వొత్తలు ఇవన్నీ ఇక్కడించి పోతాయి గుర్తులే కుండా. వేళయింది. ఇక వెళతాను' అని వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకరి చేతుల్లో ఒకరు చెయ్యి వేసుకుని కాసేపు ఇద్దరం కూర్చున్నాం. ఆమె ఆర్థర్ గురించి, వాళ్ళ రాబోయే కల్యాణ ఫుడీయ గురించి మళ్ళీ చెప్పింది. నా మనసు మాత్రం కాస్త బాధపడింది, నెల రోజులుగా జోనాథన్ నుంచి కలువేమీ విననందుకు.

అదేరోజు : మనసు బాగాక నేనొక్కడనే ఇక్కడికిచ్చాను. నాకు ఉత్తరం రాలేదు. జోనాథన్ దగ్గర్నించి విశేషమేమీ లేదని, శేమమేమీ అనుకోవాలి. గడియారం తొమ్మిది గంటలు కొట్టింది. దీపాలు పూరంతా వెదజల్లినట్లు కనిపించాయి. వీధులున్న చోట అని బాటలు తీర్చినట్లువున్నాయి. మిగతా చోట్ల ఒంటరిగా వెలుగుతున్నాయి. ఆ దీపాలు ఎన్నోనది దగ్గర మొదలయి, ఇక్కడి రోయంవంతలో అంతయింపుతున్నాయి. నా ఎడమ వేపు ఒక పెద్ద ఇంటికివచ్చి నా దృష్టికి అడ్డం రావటం వల్ల, నల్లటి చారలా తన్ను ఏం కనిపించడం లేదు. నా వెంక దూరంగా పొలాల్లో గొర్రెలు, మేకపిల్లలు అరుస్తున్నాయి. నా ముందర దిగువ రోడ్లమీద గాడిదల దొక్కల చప్పుడు వినవస్తున్నాయి దూరంగా వాల్ట్స్ సంగీతం మంచి సమయంలో వినవడతోంది. కాస్త దూరంలో హార్బర్ గట్టు దగ్గర 'విముక్తి సేన' సభ జరుగుతోంది. జోనాథన్ అసలు ఎక్కడున్నాడు? నా గురించి అసలు ఆలోచిస్తున్నాడు? అతను ఇక్కడ వుంటే బాగుంటుంది.

డాక్టర్ సేవార్డు డైరీ

జూన్, 5 : రెన్ఫీల్డ్ గురించి తెలుసుకోవాలన్న కుతూహలం బాగా పెరుగుతోంది. అతని దగ్గర కొన్ని గుణాలు బాగా పాతుకుపోయివున్నాయి అతను స్వార్థపరుడు. దాపరికపు మనిషి. అతను చేత దానికి ఏదో కారణం వుంటుంది. అతని ద్వేషం ఏమిటో

జీవన్ మృతులు

నాకు అర్థం అయినట్లు అనిపించింది. అతని దగ్గర ఏదో ప్రణాళిక వుంది, ఎటు వంటిదో నాకు తెలీదు గానీ. అతనికి జంతువులంటే వల్లమాలిన ప్రేమ కానీ, నిజానికి వాటివల్ల చాలా క్రూరంగా వుంటాడని నేను అవ్వడప్పడూ పూహిస్తుంటాను. అతను పెంచే పాటలు చాలా వింత అయినవి. ప్రస్తుతం అతను ఈగల్ని పెంచుతున్నాడు. అతని దగ్గర వున్న ఈగల సంఖ్య చూసి, ఇక చాలు బాబూ అని బ్రతిమలాడను కూడా. అట్లా చెప్పినందుకు కోపంతో విరుచుకు పడతాడనుకున్నాను. కానీ కాస్త ఆలోచించడం మొదలు పెట్టాడు. ఓ క్షణం ఆలోచించి చెప్పాడు "మూడు రోజుల్లో పిట్టల్ని వదిలించుకుంటాను" అన్నాడు. వేచి చూడాలి.

జూన్ 18 : ఇప్పడతను సారెపురుగుల మీద వడ్డాడు. పెద్ద పెద్ద వాటిని పట్టి ఒక పెట్టెలో పడేశాడు. తన దగ్గరున్న ఈగల్ని వాటికి ఆహారంగా వేయడం మొదలెట్టాడు ఈగల సంఖ్య బాగా తగ్గి పోయింది. వగం ఈగల్ని సారెపురుగుల ఆహారంగా వాడి, వాటిని ఆకర్షించాడు.

జూలై 1 : ఈగల్లాగే, అతని సారెపురుగులు కూడా పెద్ద తలవప్పగా తయారయ్యాయి. వాటిని కూడా వదిలించుకోమని ఇంకా అతనికి చెప్పాను. అందుకు అతను చాలా విచారంగా మొహం పెట్టాడు. కనీసం కొన్నిటిన్నేనా వదిలించుకోమని చెప్పాను. అతని మొహం వికసింపింది. పోయినసారి లాగే, వాటి సంఖ్య తగ్గించడానికి మూడు రోజులు కావాలన్నాడు. అతనితో వుండడం అనవ్యసరమనిపించింది. ఎందుకంటే, అప్పుడు గదిలోకి ఒక పెద్ద ఈగ వచ్చింది ఏదో ఆహారంతో జుయ్యమని గదిలో తిరిగింది అతను దాన్ని రెండు వేళ్ళతోను పట్టుకుని దానినొక కొన్ని క్షణాలు చూసాడు. అతను ఏం చెయ్యాలన్నాడో తెలుసుకునేంతవల, గభాల్ని నోట్స్ పెట్టుకుని తినేశాడు బాగా తిట్టాడు తినడానికి చాలా బాగుందని వాదించాడు. ఈ సంఘటన చూడగానే, ఆ సారెపురుగులను ఎట్లా వదిలించుకుంటాడో వేచిచూడాలనిపించింది. అతని బుర్రలో ఎన్నో సమస్యలున్నాయనిపిస్తుంది. అతని దగ్గర ఒక చిన్న 'నోట్ బుక్' వుంది. ఎప్పుడూ దాంట్లో ఏదో రాస్తుంటాడు. ఆ పుస్తకం పేజీల నిండా అంకెలున్నాయి. కొన్ని అంకెలు విడివిడిగా

కూడి, వాటిని పెద్ద అంకెలతో కలిపి వున్నాయి అట్లాంటి పెద్ద అంకెలన్నీ మళ్ళీ విడిగా కూడి వున్నాయి అదంతా ఆడిటర్లు వేసే అంకెల పద్ధతిలా కనిపించింది.

జూలై 8 : అతని పిచ్చిలో ఏదో ఒక పద్ధతి కనిపించింది నా బుర్రలో అతని గురించి వాటాకున్న బీజం మొలకెత్తసాగింది అతను చేయబోయేది నేమాహించినట్లుగా జరిగితే, నా బుర్రలో నాలుగు తెగులాయనిపించింది కొన్ని రోజులు అతనికి దూరంగా వున్నాను, అతనిలో మార్పు తెలుసుకోడానికి అతనిలో మార్పు ఏం కనిపించలేదు ఎటువీ పాతవాటిని వదలి, కొత్తవాటిని పట్టుకున్నాడు. ఈసారి పూరివచ్చుకును పట్టుకుని, కొంత మచ్చిక చేసుకున్నాడు సారెపురుగులు బాగా తగ్గిపోయాయి వాటిని దానికి వేసి మచ్చిక చేసుకుని వుంటాడు ఇంకా కొన్ని సారెపురుగులు వున్నాయి ఈగల్ని పట్టుకుని వాటికి ఆహారంగా వాడుతునే వున్నాడు.

జూలై 19 : నా మిత్రుడు తన అలవాట్లను బాగా వృద్ధి చేసుకుంటున్నాడు. అతని కాసే అంతా పూరివచ్చుకు ఈగలు, సారెపురుగులు దాదాపు లేనట్టే. అతని దగ్గర కెల్సినపుడు, పరుగెత్తుకుని నా దగ్గరకొచ్చి 'నువ్వు నాకో సాయం చేసేపెట్టాలి తప్పదు, వేసి పెట్టాలి' అన్నాడు అట్లా అంటున్నప్పుడు కుక్కలా మీదపడ్డాడు. ఏమిటది అని అడిగాను. అతను చాలా వరవంతో మాట్లాడాడు 'నాకో పిల్లి కూన, చక్కని పిల్లి కూన, చక్కగా ఆడుకునేది కావాలి. నేను దానితో ఆడుకుంటాను అన్నీ వేర్చుతాను. బాగా తిండిపడతాను' ఇట్లాంటి దేదో అడుగుతాడనిపించింది. పూర పింకులు బాగా బలిపివున్నాయి. చాలా చురుగ్గావున్నాయి. ఈగలు సారెపురుగుల్లాగ, పిటికి కూడా మూడుతుందని నాకు తెలుసు. అతను అడిగింది చూస్తానని చెప్పాను 'పిల్లి కూనకన్నా పెద్ద పిల్లిని తేస్తే బాగుండదా?' అడిగాను అతను నమ్మలేకపోయాడు

'అయ్యో! పెద్ద పిల్లి అయితే నాకు ఇష్టం. నువ్వు ఒప్పుకోవని పిల్లి కూన నడిగాను. పిల్లి కూనను అడిగితే ఎవరూ కాదనరు కదా!' అన్నాడు వెంటనే దొరకడం సాధ్యపడదు చూస్తానని చెప్పాను. అతని మొహం క్రోధంతో వంగిపోయింది. అది ఏదో ప్రమాదపు సాధ్యరికలా వుంది. కనుకనల్లోంచి చంపేట్టుగా చూస్తున్నాడు అతని వె్రి ఎక్కువపురుస్తట్టు గమనించాను ఇప్పుడు అతను అడిగింది ఇచ్చి ఏం చేస్తాడో చూడాలి తర్వాత అతని గురించి బాగా తెలుస్తుంది

జూలై 20 : పనివాడు వచ్చేముందే, నేను

చిరు వామాలు : మనవి

పత్రికలో ఎడ్డరచయితల చిరువామాలు కావాలని ప్రాయశ్చది మనవి. మీరు వారికి ప్రాసే ఉత్తరాల కేంద్రం ఎడిటర్, ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక, గాంధీనగరం అని ప్రాసే నల్లయితే - మా కార్యాలయం వాటిని "రిడై రెక్టు" చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. కనుక రిస్కులు కార్డులు ప్రాయశ్చది మనవి.

- సం"

రెన్ ఫీల్డు దగ్గరకెళ్ళాను. అతను కూనిరాగం తీస్తూ కనిపించాడు. వక్కెరలాంటి వదార్థం కిటికీ దగ్గర చల్లుతున్నాడు, మళ్ళీ ఈగల్పి చల్లుడం కోసం. చాలా సంతోషంగా వున్నాడు. అతని పిచుకల కోసం ముట్టా మాసాను. అవి కనపడలేదు. ఏమయ్యా యని అడిగాను. నా వేపుకు చూడకుండా, అవన్నీ ఎగిరి వెళ్లిపోయాయన్నాడు. గదిలో అక్కడక్కడా ఈకలు కనిపించాయి. అతని దిండుమీద రక్తస్పృశ చుక్కలు కనిపించాయి. మాట్లాడకుండా వెళ్లి పోయాను. అక్కడున్న పనివాడితో చెప్పాను, ఆ రోజు అతను ఏమన్నా వెర్రిగా ప్రవర్తిస్తే చెప్ప మన్నాను.

ఉదయం 11 గంటలు : ఆ పనివాడు ఇప్పుడే నా దగ్గరకు వచ్చాడు. రెన్ ఫీల్డు చాలా ఈకలు కక్కుకున్నాడని, అతని ఒంటల్లో సరిగ్గా లేదని చెప్పాడు 'పిచుక లన్నీ అట్లాగే వున్నవళంగా తినేసి వుంటాడని నా నమ్మకం, డాక్టర్' అన్నాడు.

రాత్రి 11 గంటలు : రెన్ ఫీల్డుకి బాగా నిద్ర వచ్చేంతగా మందు ఇచ్చాను. అతని దగ్గర వున్న 'చిన్న నోట్ బుక్' తీసిచూసాను నా బుర్రలో తొలుస్తున్న సందేహాలకు ఒక రూపం వచ్చింది. ఇతను కొత్తరకం మనిషి అనిపించింది. ప్రణాళితో తినే వెర్రి మనిషి అని పేరు పెట్టాలి వీలయినన్ని ప్రాణాల్ని హరాయించుకోవాలని అతని కోరిక. కానీ ఒక సమదాయ రూపంలో అతని కోరిక నెరవేర్చుకో దల్చుకున్నాడు. మొదట ఈగల్పి, సాలెపురుగులకు వేశాడు. వాటిని పిచుకలకు వేసాడు. తర్వాత వాటిని తినడానికి ఒక పిల్లిని అడిగాడు. తర్వాత ఏం చేసే వాడు. అతని ప్రయోగం పూర్తి అయివుండేది. దీని కంటాకి ఏదో కారణం వుంటుందనిపించింది. వివిధ ప్రాణులను, ఏ బాగానికి ఆ బాగాం కోసే పరిశోధిస్తుంటే ఒకప్పుడు అపహాస్యం చేసేవాళ్ళు, మరి ఇప్పుడు వాటి ఫలితాలు చూస్తున్నారు. మనిషి బుర్ర మీద పరిశోధనలు జరిపి సైన్సును ఎందుకు విస్తృతపరచుకాడడు ? నాకు ఇటువంటి వెర్రివాడు దొరికితే, ఎప్పుడో పెద్ద శాస్త్రజ్ఞుల జాబితాలో చేర్చి వుండేవాడిని. దీన్నిగురించి నేను ఎక్కువగా ఆలోచించ కూడదు. ఏదో మంచి కారణం లేకుండా ఈ విషయం గురించి ఆలోచించకూడదు. నేను కూడా ఒక వెర్రివాడ్ని అయిపోవచ్చు

ఇటువంటివి చేయడానికి అతనికి మనసు ఎలా వచ్చింది పిచ్చివాళ్ళ, వాళ్ళకుండుబాటులో వున్నంత వరకు పిచ్చిననులు చేస్తారు. ఇతను మనిషినయితే ఎన్ని జీవాలతో విలువ కడతాడోననిపించింది. అతని పాత లెక్కలు ఆపుజేసి, ఇవాళ కొత్త రికార్డు మొదలు పెట్టాడు. మనలో ఎంత మంది కొత్త రికార్డు మొదలు పెడుతూ వుంటారు ?

నిన్ననే నాకు అనిపించింది. నా జీవితంలోని శతాన్ని నిన్ననే అంతమయి పోయాయి. ఇవాళ కొత్త జీవితంలోని పులులు మొదలు పెట్టాను. ఈ పులుల్లోని లాభనష్టాలన్నీ బేరీజు వేసుకుంటాను. లూసీ, లూసీ, సువ్వంటే నాకు కోసం లేదు. ప్రేయడన్నా నాకు కోసంలేదు. నేను పనిలో ఉండేవాలి. పని ! పని !

నా వెర్రి మిత్రుడు గురించి పని చెయ్యాలి. పనిలో పడతే నిజంగా ఆనందంగా వుంటుంది.

మీవా డై రీ :

జూలై, 26 : ఈ డై రీలో ప్రాముఖ్యత వూరట చెందాలని వుంది. ఇట్లా చేస్తే, ఓ మనిషి తన మనసుతో గునగునలు చెప్పే వింటున్నట్టుగా వుంటుంది. అదికాక నేను షార్లహౌండ్లో ప్రాయడం వల్ల, అదోరకంగా వుంటుంది. లూసీ, జోనాథన్ గురించి నాకు సంతోషంగా లేదు. జోనాథన్ దగ్గర్నించి ఏ విషయమూ తెలిడంలేదు. అది నాకు బాధ కలిగిస్తోంది. నిన్ననే మిస్టర్ హాకిన్స్ ఒక ఉత్తరం పంపాడు. అతను చాలా మంచివాడు. జోనాథన్ గురించి ఏమైనా విషయాలు తెలిసాయా అని అతనికి రాసాను. జవాబుగా అతను ఉత్తరం రాసాడు. దానితోపాటు ఒక ఉత్తరం జతచేస్తూ అప్పుడే వచ్చిందట. ద్రాకులా కోట దగ్గర్నించి ప్రాసినట్టు వుంది. అందులో ఒకే ఒక్క వాక్యం వుంది, ఇంటికి బయలుదేరి వస్తున్నానని. జోనాథన్ ఇట్లా రాయిడు. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. ఏంచెయ్యాలో తోచలేదు. ఇక లూసీ సంగతి : ఆమెకు ఒంటల్లో బాగానేవుంది, కానీ నిద్రలో నడిచి వెళ్ళే అలవాటు మళ్ళీ మొదలయ్యిందట. వాళ్ళమ్మ నాలో ఈ విషయం గురించి మాట్లాడింది. నేను అక్కడ వున్నప్పుడు ప్రతి రోజు రాత్రి మా గదిలో తలుపులు తాళం చెయ్యాలనుకున్నాం. నిద్రలో నడిచేవాళ్ళు, ఇళ్ళ కప్పులమీద, అంచులమీద

వడుస్తూ, మధ్యలో గబాళ్ళు మేల్కొని, భయంతో ఏడుస్తూ పడిపోతారని, వాళ్ళమ్మకు తెలుసు. పాపం ఆమె లూసీ గురించి ఎంతో ఆదుర్దాపడుతుంది. లూసీ తండ్రికి కూడా ఇదే జబ్బు వుండేదని ఆమె చెప్పింది. అతనయితే, రాత్రిళ్ళు లేచి, బట్టలేసుకుని, బయటకెళ్ళేవాడు, ఎవరూ ఆపేవాళ్ళు లేరన్నట్టుగా లేపు అకురాలే కాలంలో ఆమె పెళ్ళి అవుతుంది తనకి ఏం బట్టలు కావాలో, ఇల్లు ఎట్లా వుండు కోవాలో, అప్పుడే ప్రణాళిక తయారుచేస్తోంది. ఆమె అంటే నాకు జాతి జోనాథన్ నేనూ కూడా, నిరాడంబరంగా జీవితాన్ని ప్రారంభించదల్చుకున్నాం ఇద్దరం కష్టపడాలి. గౌరవనీయులైన ఆర్థర్ హాల్మీఫుడే (గోదాల్మింగ్ ప్రభువు కొడుకు) తొందరలో ఇక్కడికి వస్తున్నాడు, సున్న చేసిన అతని తండ్రిని చూడడానికి అతను బయలుదేరగానే, పాపం లూసీ షణ్డాలు తెక్కిస్తూ కూర్చుంటుంది అనుకుంటూ, అతను తిరిగి వచ్చేదాకా. తనను అతనితోపాటు 'ఏట్ బీ' తీసుకెళ్ళి అక్కడ చర్చి ప్రదేశంలో కూర్చుని, అక్కడి అందమైన ప్రదేశాల్ని చూపించమని అడగా అని కోరిక. ఎడబాటు ఆమె మనసును చెడకొడుతుండేమో ననిపిస్తుంది. అతను తిరిగివచ్చాక మామూలు మనిషి అవుతుంది.

జూలై, 27 : జోనాథన్ దగ్గర్నించి వార్త లేదు. అతని కబురు తెలికపోతే నాకేం తోచకుండా వుంది. అతని కబురు తెలికపోతేనే ? ఏమో తెలిడంలేదు నా మనసుకు. అతను ఒక్క వాక్యం రాసినా చాలు, నా మనసు పూరట చెడు తుంది. లూసీ ఇదివరకటి కన్నా నిద్రలో ఎక్కువ నడుస్తోంది. ప్రతిరోజు రాత్రి ఆమె లేచివచ్చడల్లా, నాకు మెలకువ వస్తోంది. బయట పొడిగా వుండ బట్టి సరిపోయింది, చరిగివుంటే ఆమెకు జలుబు చేసి వుండేది. ఆమెవల్ల నాకు నిద్ర కరువయ్యి అందోళన ఎక్కువయ్యింది. పోస్ట్, లూసీ ఆరోగ్యం బాగుంటోంది. మిస్టర్ హాల్మీఫుడే అనుకోకుండా, జబ్బుచేసిన తండ్రిని చూడడానికి వెళ్లాడు. అతన్ని చూడాలని ఆమె మనసు ఆరాటపడుతోంది, వ్యాకుల పడుతోంది. కానీ ఆమె కళ్ళలో, గులాబీ చెంపల్లో అందం తరగలేదు. రక్తలేమి చూపులు బాగా తగ్గాయి. ఆమె ఇట్లా అందంగా వుంటే బాగుండును.

ఆగస్టు, 3 : మరో వారం గడిచింది. జోనాథన్ దగ్గర్నించి వార్తలేవు. మిస్టర్ హాకిన్స్ కి రాసినట్టులేదు. రాస్తే ఆయన నాకు తెలియజేసే వాడు. అతనేం జబ్బు పడలేదని అశించాలి. కానీ, అతను తప్పకుండా నాకు ఉత్తరం రాసేవాడే ! అతను రాసిన చివరి ఉత్తరం చూసాను. నాకేమిటో తప్పిగాలేదు. అది అతను రాసిన ఉత్తరం కనిపించ డంలేదు. దస్తూరి మాత్రం అతనిదే. అందులో సందేహం లేదు. లూసీ పోయిన వారం నిద్రలో ఎక్కువ నడవలేదు. కానీ నేను ఆమెను జాగ్రత్తగా పరీక్షించడం మొదలుపెట్టాను. ఆమె నిద్రపోతు న్నప్పుడు నన్నే పరీక్షగా చూస్తోంది. తలుపు దగ్గరకు వెళుతుంది. తాళం వేసివుండడం చూసి, దానికోసం గది అంతా వెళుతుంది.

(ఇ ల క త వు ం డి)

కార్టూనిస్టులకు సూచనలు!

- ★ కార్టూన్లను మంచి ప్రాయంగా కాగితంమీద ఇండియన్ యింకుతో గీసి పంపాలి
- ★ సరే కార్టూన్ వెనుక కార్టూనిస్టు పేరు, చిరునామా ఉండాలి.
- ★ వ్యంగ్య చిత్రాలు (వెన్చుటంగా) పొడ్యుమైనంతవరకూ వాటిపై 'వ్యాఖ్య' చదవటానికి ముందే నవ్విం చేసిగా ఆర్థవంతంగా వుండాలి!
- ★ వ్యాఖ్య విప్పడిగా క్లుప్తంగా వుండాలి అక్షరాలు కుదురుగా మొదటిసారి చదివినప్పుడే అర్థం అవ్వాలి! కార్టూన్ మీద పేరూ పూరు అప్పి రాస్తే అవి తిరస్కరించబడే అవకాశాలుంటాయి.
- ★ సొంత చిరునామా గల తపాలా బిళ్లలు అంటించిన కవరుగల కార్టూన్లను తిప్పిపంపడం జరుగుతుంది దారిలో పోయేవాటికి మా బాధ్యతలేదు.
- ★ ఎప్పుకోన్న కార్టూన్లలో అన్నిగాక కొన్ని మాత్రమే ఒక్కోసారి వేసుకోడం జరుగుతుంది పరిశీలన బాధ్యత వారు వల్ల వచ్చు.
- ★ ఎందుగల కార్టూన్లు - భాగముందుగా వాటి కవరు మీద ఆ "ప్రత్యేక" పంధ ర్యాన్సి పేర్కొంటూ పంపడం అవసరం
- ★ ఎంగుల కార్టూన్లు, పెన్సిలు బొమ్మలు, తెల్లకాగితంమీద వేసిన బొమ్మలు పంపడం మనవి.
- ★ మా కార్యాలయానికి స్వయంగా వచ్చి కార్టూన్లు అందజేసేవారు కూడా స్వంత చిరునామాగల స్టాంపులతో కించిన కవరు జతచేయాలి. కాపీ కార్టూన్లు పంపరాదు.

- సెంకె

వార్తలు

24-12-1982 శుక్రవారం మొదలు 30-12-1982 గురువారం వరకు

మేషం : వారమంతా పసుల తొందర అధికంగా ఉంటుంది. స్థిరాస్తిగాని, చరాస్తిగాని అమ్మ జానటం కొందరి విషయంలో నిర్భయం. వారంతంలో రాబడిలో కొంత స్పష్టత ఏర్పడుతుంది. స్త్రీలకు : ధనలబ్ధి, ఆనందం, ఆదరణ, పెద్దల అనుభూతికి అవకాశం గల వారం.

వృషభం : గత కొన్ని వారాలనుండి అన్ని విషయాలలో, 'ఇలాగే' ఉన్నది, అవి అనుకొంటారు. పరులకు సహాయం చేయబోయి, మీరు యిబ్బందులకు గురికాగలరు. స్త్రీలకు : వరాయి వారి విషయాలతో సతమతం కావలసివస్తుంది. కించితు అదాయం గల వారమే.

మిథునం : ప్రయాణానుకూలత, ఏదైనా సాహిత్య సభలోనో, రాజకీయ సంబంధమైన సభలోనో, కనీసం, మిత్ర గోష్ఠియందో పాల్గొనటం సంభవం. అతి పరిచయములు అనుకోకుండా, హఠాత్తుగా యింటికి వస్తారు. స్త్రీలకు : పసు సేకరణకు, నగల కొనుగోలుకు అవకాశం గల వారం.

కర్కాటకం : రాజకీయవాదులకు జయ ప్రదమ్మైన వారం. సాహితీ రంగంలో చేయి తిరిగిన వారికి, అనుభవం గల వారికి ధనదాయకానికి అవకాశం ఏర్పడుతుంది. స్థిరాస్తి పెంపుచేసే ప్రయత్నాలు కూడా ఫలవంతం కాగలవు. స్త్రీలకు : ఉద్యోగంలో పెంపు, సంతానానికి శుభకార్యచరణకు యోగ్యమైన అవకాశాలుంటాయి.

సింహం : అన్ని విధాలా శుభం చేకూరగల వారం. కుల పెద్దల అనుభూతి మారగొనగలరు. ఇంట శుభకార్యచరణమునకు అనుకూలతగలదు. స్థిరాస్తి సమకూర్చుకోనుటకో, అభివృద్ధి చేసి కొనుటకో అనుకూలం. స్త్రీలకు : ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు ఎవరైనా చేసినా, అందు అభివృద్ధి కోరినా అనుకూలతగలదు. రాజకీయంగా అభివృద్ధి వెరచేరుతుంది.

కన్య : ధనదాయమున్నది. వ్యాయంగా, మీకే అనుకూలంగా ఒకానొక గృహభివృద్ధి వ్యవహారం నెరవేరగలదు. భాగసంబంధమైనది, చాలకాలంగా నెరవేరని వ్యవహారం పరిష్కారం కాగలదు. స్త్రీలకు : సాహితీ రంగంలో, కలా రంగంలో, ముఖ్యంగా నటనలో, నాట్యంలో సదనకాళాలు లభించి, అదాయం అభివృద్ధి నందగలదు.

తుల : ఒకానొక వ్యవహారంలో మీరు సాయ మార్గం సుగమంగాదు. చికాకులు కనిపిస్తాయి. అడగడుగునా యిబ్బందులుంటాయి. రాజకీయంగా మరి చికాకు అలుగుతుంది. స్త్రీలకు : చిత్రకళా నైపుణ్యం గలవారికి సదనకాళాలుంటాయి. గ్రహించి, కృషి చేయాలి.

వృశ్చికం : దరిద్రాపుల్లో, ఏదో మేలు మీకు సంభవం కానున్నదనే ఆహాకి చిక్కుతుంది. దీర్ఘ వ్యాధులున్న వారికి అభివృద్ధి కనిపిస్తుంది. క్రమానుగుణ్యంగా ఆరోగ్యం అభివృద్ధి చెందుతుంది. పసు వాహన సేకరణకు కొందరుకు అవకాశమున్నది. స్త్రీలకు : అన్ని రంగాలలో క్రమాభివృద్ధి గలదు.

ధనుస్సు : రాజకీయంగా కొందరుకు, సాంఘికంగా కొందరుకు, సామాజికంగా కొందరుకు, ఆర్థికంగా కొందరుకు, వారంతంలో క్రమాభివృద్ధి చేశారు తుంది. స్త్రీలకు : ప్రత్యర్థుల మూలాన యిబ్బండ్లి, అన్ని వ్యవహారంలో విరుత్తాపాత కనిపిస్తుంది అయినా అవకారం ఏమీ లేదు.

మిశ్రం : దూరబంధువుల మూలాన, ఏదో తొందర, చికాకు ఏర్పడగలదు. పసు వాహనాలు సమకూర్చుకొనటంలో నిమగ్నులు కాగలరు. కావలసిన ధనం ఏలాగో చేకూరగలదు, వెనుక ముందులో చింపక క్రమానుగుణ్యంగా కార్యరంగంలో దిగండి. స్త్రీలకు : నాలుగిదాలా యోగదాయక వారమే.

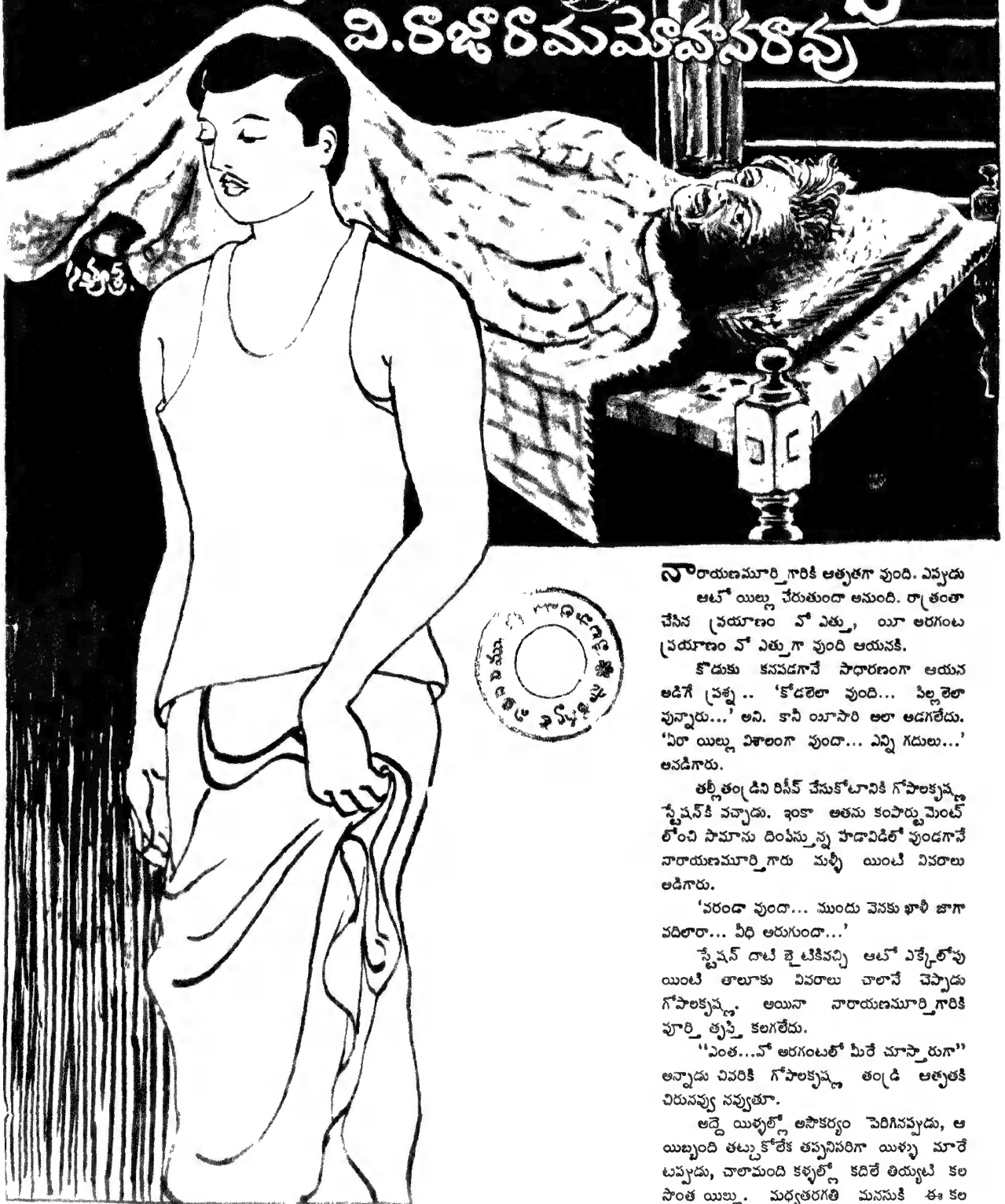
మౌళం : భారీ వ్యాపారమయినా, ప్రత్యా ప్రకటనా వ్యవహారమయినా, సంగీత సాహిత్యరంగాన మీకు నైపుణమున్నా, చిత్రలేఖనమందు ప్రావీణ్య మున్నా స్థిరాస్తి పెంప చేసేకోగల ప్రయత్నాలున్నా మీకు లాభదాయకమే. స్త్రీలకు : అభివృద్ధి, ఆర్థికంగా మేలు, ఉద్యోగ రీత్యా పుద్ధి చేకూరనున్నది.

మీనం : మీకు ఏ రంగాన పరిచయమున్నా, మీరు ఏ వ్యాపారం సాగించినా, ఏ వ్యవహారం పరిష్కారం కావలన్నా, రాజకీయంగా అభివృద్ధి సాధింపదలచినా, ఈ వారం ప్రయత్న లోపం చేయకండి, అభివృద్ధి కనిపించి తీరుతుంది. అయితే, చాలా మందికి మట్టు ప్రక్కల గొడవలు, అయినవారి మూలాన చికాకులు సంభవించును, జాగ్రత్త! స్త్రీలకు : 'కేర్టు' వ్యవహారాలున్నా, గృహసంబంధ పరిష్కార వ్యవహారాలున్నా, చికాకులున్నా, ఆర్థిక లోపమున్నా, ఈ వారం సమసికొనవు. గ్రహించండి.

- విద్వాన్ కోట సత్యదత్తగయ్యశాస్త్రి

భాగిలున్న వెలుగు

వి.కె.జోరిమహేశ్వరరావు

నారాయణమూర్తిగారికి ఆత్మతగా వుంది. ఎప్పుడు ఆటో యిల్లు చేరుతుందా అనుంది. రాత్రి తంజా చేసిన ప్రయాణం వో ఎత్తు, యీ అరగంట ప్రయాణం వో ఎత్తుగా వుంది ఆయనకి.

కొడుకు కనవడగానే సాధారణంగా ఆయన అడిగే ప్రశ్న.. 'కోడలెలా వుంది... పిల్లలెలా వున్నారు...' అని. కానీ యీసారి అలా అడగలేదు. 'ఏరా యిల్లు విశాలంగా వుందా... ఎన్ని గదులు...' అనడీగారు.

తర్జిల తండ్రిని రిసీవ్ చేసుకోటానికి గోపాలకృష్ణ స్వేచ్ఛనీ వచ్చాడు. ఇంకా అతను కంపార్టుమెంట్ లోంచి సామాను దింపిస్తున్న పాదావిడితో వుండగానే నారాయణమూర్తిగారు మళ్ళీ యింటి వివరాలు అడిగారు.

'వరండా వుందా... ముందు వెనకు ఖాళీ జాగా వదిలారా... వీధి అరుగుందా...'

స్వేచ్ఛన్ దాటి టైటికివచ్చి ఆటో ఎక్కేలోపు యింటి తాలూకు వివరాలు చాలానే చెప్పాడు గోపాలకృష్ణ. అయినా నారాయణమూర్తిగారికి పూర్తి తృప్తి కలగలేదు.

"ఎంత...వో అరగంటలో మీరే చూస్తారుగా" అన్నాడు చివరికి గోపాలకృష్ణ తండ్రి ఆత్మతకి చిరునవ్వు నవ్వుతూ.

అదే యిళ్ళలో అసాకర్వం పెరిగినప్పుడు, ఆ యిల్లుంది తట్టుకోలేక తప్పనిసరిగా యిళ్ళు మారే టప్పుడు, చాలామంది కళ్ళలో కదిలే తియ్యటి కల సొంత యిల్లు. మధ్యతరగతి మనసుకి ఈ కల మరింత ఎక్కువ. ఆయన అరవై ఏళ్ళ జీవితంలో

నారాయణమూర్తిగారిక్కడా ఈ కల చాలాసార్లు వచ్చింది. యిద్దరు ఆడపిల్లల పెళ్ళి, కొడుకు చదువు బాధ్యతల వల్ల ఆయన ఆ కల కలలాగే మిగిలిపోయింది.

తను సాధించలేంది తన కొడుకు సాధించాడు. గోపాలకృష్ణ సొంతయిల్లు సాధించాడు. సాపైటీ ఆధ్వర్యంలో, సాపైటీ లోనేమీద కట్టిన యిల్లు. లేకపోతే నారాయణమూర్తిగారు ఎప్పుడో వచ్చి యింటి కట్టు బడిని దగ్గరుండి చూసేవారే లాటరీవేసి తీసే వరకు పిళ్ళ యిల్లు ఏదో పిళ్ళకే తెలియకపోయింది వల్ల ముందుగా వచ్చి యిల్లు చూసే అవకాశం లేక పోయింది మంచి రోజు కలిసి రావటంవల్ల యిల్లు చేతికొందిన వెంటనే గృహప్రవేశం ఏర్పాటు చేసేను కున్నారు.

నారాయణమూర్తిగారికి గర్వంగా వుంది. వోతరం కన్నా మరోతరం అర్థికంగా బలపడితే గలిగే గర్వం తను పెంచి పెద్దచేసిన చెట్టు నీడన విశ్రాంతి తీసుకునే అవకాశం కలిగిన గర్వం. అద్దె యిల్లు వదిలేసి కొడుకు దర్జాగా వుండొచ్చన్న గర్వం. అటో దిగ్గానే కోడల్ని గుబు గబా పలకరించి యిల్లు చూట్టం మొదలెట్టారు నారాయణమూర్తిగారు. రెండు గదులు, వోవోలు, వంటిల్లు డాబాయిల్లు. ఫుల్రోటా సైన్ కూడా కట్టు కోటానికి అవకాశంవున్న యిల్లు. నారాయణమూర్తిగారికి నచ్చింది. ఎటోప్రీ ఏ మొక్కైనా వేసుకోటానికి వెనక భాళిష్టం లేకపోయింది ముందు విశ్రాంతిగా కూచోటానికి వీధి, అరుగు లేకపోయింది లోటుగా తోచింది. అయినా పైద్రాబాదు నగరంలో యిల్లన్నప్పుడు అలాంటివన్నీ పెట్టుకో కూడదని మనసుని నద్దుబాటు చేసుకున్నారు.

మర్నాడే గృహప్రవేశం. దానికిగాను వంట మనిషి, షిషియానా... భోజనాలలోకి చేయిస్తున్న పదార్థాలు... ఏటస్సింటి వివరాలు తండ్రితో వివరంగా చెప్పాడు గోపాలకృష్ణ. అన్నీ విన్నారు నారాయణమూర్తిగారు. విన్నాక... "వారే కిష్టుడూ.. యీ షిషియానా బదులు కొంచెం శ్రమయినా తాటాకు పందిరి వేయస్తే బావుంటుంది. యిలాంటి శుభకార్యాలలో తాటాకు పందిరి వేసి, సప్తగా మావిడి తోరణాలు కడితే శుభప్రదం..." అన్నారు

"నిజమే నాన్నగారు... కానీ యిప్పటికీప్పుడు తాటాకులు దొరకవు అదీకా పందిళ్ళు వెయ్యటం యిక్కడవాళ్ళకి అలవాటు లేదు మనం దగ్గరుండి చేయించాలి యీ ఒక్క రోజులో అంత తెలిగ్గా అయ్యేసని కాదు... యిలాంటివి మీకు తప్పిగా వుండవని తెలిసినా తప్పనరై యిలా చెయ్యక తప్పటం లేదు పైమ అంతగాలేదు. అందుకే ఏదో రకంగా బతిమాలి మిమ్మల్నే నద్దుబాటు చేసుకోమందామని యిలా చేశాను" అన్నాడు గోపాలకృష్ణ తప్పచేసిన వాడలా ముఖంపెట్టి.

"పోనీలేరా .. దాందేముంది ఊరు పద్దలని బట్టి మనం మారకతప్పదు అలా అయితే బావుంటుందని అన్నాను అంతే తప్ప నిన్ను దిగులపడమని కాదు" అన్నారు. మనిషంత మనిషే కూడా కొడుకు తనకిస్తున్న ఆ విలువకి మరింత తృప్తి

మిగిలున్న వెలుగు

కలిగింది నారాయణమూర్తిగారికి. 'ఇంక తనకేం కావాలి ... అన్ని బాధ్యతలు తీరిపోయాయి. విశ్చింతగా కొడుకు దగ్గర నీడపట్టున వుండి... కాలక్షేపం చెయ్యటమే ...' అనుకున్నారు. దానికి తగినట్టుగానే "ఏకంగా యిల్లు భాళివేసి సామానంలా తీసుకుని వచ్చేయాలింది. యిన్నాళ్ళు అద్దిల్లు యిరుకు, మాకు యిబ్బందని గట్టిగా చెప్పలేదు. ఇంక మీరు, అమ్మ యిక్కడ వుండటమే. అక్కడికి వెళ్ళటానికి వీలేదు" అని అంతకు ముందే గోపాలకృష్ణ అన్నాడు.

తన పిల్లలు పుట్టివచ్చాడు, వాళ్ళ బారసాలప్పుడు పెళ్ళిళ్ళ నమయంలో యిలా జీవితంలో చాలాసార్లు ఆనందం, ఆత్మత, తృప్తి కలగలిసి కమ్ముకున్నాయి నారాయణమూర్తిగారి మనసుని. అలాగే యీసారీ మనసులో అవన్నీ కదులుతున్నా, యిదివరకటికన్నా తృప్తిగా వుంది. నడిచి, నడిచి గమ్యం చేరిన తృప్తి. బాధ్యతలన్నీ గడిచిన తృప్తి. రేపటి శుభకార్యంలో అజమాయిషిగా ఆనందించటమే తప్ప, నెత్తిమీద వేసుకుని చెయ్యాలన్న వనోలేచి చిత్రమైన అధికారపు తృప్తి... తెల్లారటం కోసం, వెలుక్కన్నా ఆత్మతగా ఎదురుచూశారు ఆ రాత్రి నారాయణమూర్తిగారు.

నారాయణమూర్తిగారు వూహించిన దానికన్నా బాగానే జరిగింది గృహప్రవేశ కార్యక్రమం. ఆయన ముఖం సంతోషంతో వెలిసిపోతోంది. కూతుళ్ళు, అల్లుళ్ళు వచ్చారు. నిండుగా, హాయిగా వుంది. గోపాలకృష్ణ తృప్తిగానే వుంది. తల్లితండ్రీ నట్టింట నిలబడి శుభకార్యం జరిపించటం ఆనందంగా వుంది. నారాయణమూర్తిగారు చాలా విషయాలకి సర్దుకున్నట్టే, గోపాలకృష్ణ కొన్ని కార్యక్రమాలు తండ్రికి అనుకూలంగా మార్చాడు. వడ్డన అదీ యిబ్బంది అని యింటిముందు షిషియానాలో బిప్పే పద్దతిలో భోజనాలు ఏర్పాటు చేద్దాం అనుకున్నాడు. కానీ గృహప్రవేశం అంటే కొత్తింటల్లో ఏసరేసేనే అన్నశాంతి అంటంతో శ్రమైనా భోజనాలు తండ్రి చెప్పేట్టు ఏర్పాటు చేశాడు. అన్నీ బాగానే జరిగాయి. యింక సాయంత్రం వ్యవహారం గురించి తండ్రికి ఎలా చెప్పాలా అన్న మీమాంసలో పడ్డాడు గోపాలకృష్ణ. టైమ్ లేదు. సాయంత్రం దగ్గర పడుతోంది. యింక తొందరపడక తప్పదని తండ్రి దగ్గరికి వెళ్ళి... "నాన్నగారు.. మరి.." అని నీళ్ళు నలిపాడు. చెప్పక తప్పదు. చెప్పాలంటే జంకుగా వుంది.

"ఏమిటా.. ఏమిటి?" అన్నారు నారాయణమూర్తిగారే కొడుకు తలపటాయంపు చూసి...

"ఏలేదు నాన్నా.. ఈ రాత్రికి మిమ్మల్ని, అమ్మని మా స్నేహితుడింటికి తీసుకెడతాను. కొంచెం యిబ్బంగి అనుకోక ఈ ఒక్క రాత్రి అక్కడ గడవమని.." అన్నాడు.

ఇల్లు విశాలంగానే వుంది. పెద్దగా మిగిలున్న బంధువులు లేరు. పడకలకేం యిబ్బంది లేదు. మరి కొడుకు ఎందుకలా అంటూన్నాడో అర్థంకాలేదు నారాయణమూర్తిగారికి అందుకే.. "ఎందుకూ...

యిల్లు విశాలంగానే వుందిగా. వోటు లేనట్టు ఎవరింటికో ఎందుకూ..." అన్నారు.

"అది కాదు నాన్నగారు. సాయంత్రం నా స్నేహితులు కొందర్ని పార్టీకి పిలవక తప్పలేదు వాళ్ళందరు వస్తే కొంచెం హడావిడిగా గోలగోలగా వుంటుంది. ఆ గోల, యిబ్బంది మీ కెందుకనీ..." అన్నాడు గోపాలకృష్ణ.

ఏదో పెద్దనమస్య అనుకున్న నారాయణమూర్తిగారికి అది వినగానే నవ్వుచ్చింది "భలేవాడివిరా.. శుభకార్యం అన్నాక ఇల్లు హడావిడిగా వుండక, విశృంఖలా వుంటుందా నాకేం గోల, యిబ్బందీ వుండదు. నువ్వేం బెంగపెట్టుకోకు శుభకార్యం జరిగిన యింటల్లో అందరం నిద్దరచెయ్యటం మంచిది.." అన్నారు.

"అదీకాదు నాన్నగారు. మా స్నేహితులు గందరగోళం... మీ వూహాకి మించి వుంటాయి అందుకని నా మాటనిసి..." అన్నాడు తిరిగి గోపాలకృష్ణ.

"వారే. నువ్వూరికే యదవ్వకు. నేను సర్దుకోగలను యింక నా గొడవ వొదిలేసి నీ పని నువ్వు చూసుకో." అన్నాడు నారాయణమూర్తిగారు యింక ఏం అనటానికి తోచలేదు గోపాలకృష్ణకి.

రాత్రి వినిమిదిన్నరకి మొదలైంది పార్టీ డాబా మీద కూడా షిషియానా వేయించాడు గోపాలకృష్ణ. పార్టీ అక్కడే జరుగుతోంది.

వూహించినదానికన్నా ఎన్నో రెట్లు హడావిడిగానే వున్నా, పదిన్నరవరకూ తనకేం సంబంధం లేనట్టే వూరుకున్నారు నారాయణమూర్తిగారు ఆ తర్వాతే ఆయనలో యిబ్బంది తలెత్తింది.

కోడలు, కూతుళ్ళు, భార్య, తనూ ఎవ్వరూ భోంచెయ్యలేదు. అది పెద్ద సమస్య కాదు. ఆయన వూహించింది టీ, ఫలహారం... యిలాంటి పార్టీ.. కానీ జరుగుతున్నది వేరు.

డాబామీద అడుగుల చప్పుడు కిందదాకా వినపడుతున్నాయి అరుపులు, కేకలు, చప్పుళ్ళకి అంతలేదు. డాబామీది యిటుసక్కకి అటుసక్కకి భాళిసీసాలు విసిరేస్తున్నారు.

ఈ తరం కుర్రాళ్ళు తాగుతారని, యిలాంటి సరదాలు వాళ్ళకుంటాయని నారాయణమూర్తిగారికి తెలుసు. కానీ అవి ఎలా వుంటాయో, వాటి స్వరూపం ఎలా వుంటుందో ఆయనకి తెలియదు. ఇప్పుడే చూట్టం.

తన పుద్వ్యగం. యిల్లు పిల్లలు వాళ్ళ సౌఖ్యం, బాధ్యత పీటివరకే పరిమితమైన జీవితం ఆయనది తను గురించి నలుగురు ఏమనుకుంటారు. నలుగురి దృష్టిలో మనం ఎలావుందాలి అన్న పరిధిలోనాగే ఆలోచన ఆయనది.

పడకొండున్నర అయినా పార్టీ సాగుతూనే వుంది పైకి వెళ్ళే సరుకు వెడుతూనే వుంది. ఆ తీరు చూస్తే ఆ పార్టీ తెల్లారేవరకూ సాగితే కనపడింది నారాయణమూర్తిగారికి.

పన్నిండు దగ్గర పడ్డాక యింక ఆగలేక పోయారు నారాయణమూర్తిగారు. పైనుంచి వినిపిస్తున్న నవ్వులు, కేకలు ఆయనకి నోట్ల రూపంలోకి మారి ఖర్చు కళ్ళముందు మెదిలింది.

'ఇంటిమీద తీర్చాల్సిన అప్పుంది. ఇంటికి యింకా చెయ్యాల్సిన పని చాలావుంది. అడికాక కిమ్మడు పిల్లాపాప వున్నాడు. పరిమితమైన...నంపాదన... ఈ పుత్రాహం లో ఖర్చు ఎంత అయింది తెలియదు. తెల్లారి తెలిశాక బాధగా వుంటుంది. దీన్ని ఇంతటితో ఆపటం తండ్రిగా తన ధర్మం. అడికాక కొడుకు, కొడలు ఈ రాత్రి కొత్తింటల్లో నిద్ర చేయాలన్నది ఆయన మనసుని పట్టుకుని పీడిస్తున్న పెద్ద శంక. పై పాదాపిడి యింకా అలాగే పాగితే కొడుకు వంటి మీద స్పృహలేకుండా పడిపోయి ఖాయం అనిపించింది ఆయనకి. అందుకే యింకా ఆగలేక దాబా మీదకి ప్రయాణం అయ్యాడు.

ఒక్కొక్క అడుగు మేస్తుంటే గుండె అదిరి నట్టుని పిందింది నారాయణమూర్తిగారికి. 'ఏమవు తుందో...?' అన్న జంకుగా వుంది.

ఆయన అనుకున్నట్టే అయింది. పైకి వెళ్ళి అక్కడి వాతావరణం చూశాక నారాయణమూర్తిగారు తనని తను అదుపు లో పెట్టుకోలేకపోయాడు. ఆయన గట్టిగా నోరు చేసుకున్నాక ఆ పాదాపిడి ఆగింది. అంతా ఆయ్యాక కానీ ఎంతగా ఆయన అవేశపడింది ఆయనకి అర్థం కాలేదు.

ముసలాయన కేకలకి... గోపాలకృష్ణ వుండమని ఎంత బలిమాలినా వినకుండా అతని స్నేహితులందరూ వెళ్ళిపోయారు.

ఉక్కోపం, బాధ, కోపం అన్నీ కలిసికట్టుగా వచ్చాయి గోపాలకృష్ణకి. అన్నీ అనందంగా గడిచి, చివరికి అపశృతిలా మారిన ఆ వాతావరణం గోపాలకృష్ణ కోపాన్ని మరింత పెంచింది. తండ్రి ఎదురుగా లేకపోతే ఏం జరిగేదో... కానీ దానికంతకీ కారణంగా తండ్రి ఎదురుగా కనిపించేటప్పటికి అదుపు తప్పింది.

"యిప్పుడు బావుందా మీకు... రేపు వాళ్ళందరికీ నేను ఎలా ముఖం చూపించాలి. అయినా మిమ్మల్ని పైకి ఎవడు రమ్మన్నాడు. అందుకే మధ్యాహ్నమే చెప్పాను... యింటల్లో వుండొద్దని... విన్నారా... బతుకన్నాక నా గొడవలు నాకుంటాయి. అర్థం చేసుకోపోతే ఎలా... ఒక్క రాత్రి నన్ను కోలేక పోయారు. ఛీ...ఛీ... ఏం బతుకు... యీమాత్రం అర్థం చేసుకోలేని వెదన పెద్దదికం ఎందుకు... యిప్పుడు మీరొక్కరే సృజనంతా వున్న యీ దాబాని చూసి ఆనందించండి..." అని కిందకి వెళ్ళిపోయాడు. నారాయణమూర్తిగారికి నోట మాట రాలేదు.

నిజంగా సృజనంలో వున్నట్టే వుంది నారాయణమూర్తిగారికి. అదే యింటల్లో తన వాళ్ళందరూ వున్నా ఒంటరిగా వున్నట్టే వుంది. అందరూ తలోచోట పడుకున్నారు. కిటికీ వక్కాగా మంచమీద పడుకున్నారు నారాయణమూర్తిగారు.

కిటికీలోంచి వచ్చి తగులున్న చల్లగాలి రంపపు కోతలావుంది ఆయనకి. 'తను చేసిన తప్పేమిటి... ఈ కుటుంబం కోసం, పీడికోసం జీవితమంతా ఎంత శ్రమ పడలేదు. కొంచెం తను అవేశపడిన మాట నిజమే... అయినా దేనికోసం. వాడిబాగు కోసమేగా కన్నతండ్రికన్నా మిగిలిన జీవితం ఎక్కువై పోయిందా.. వెనకాముందు చూడకుండా అన్ని మాటలంటాడా.. ఎన్నింటికీ తను నన్నుకోలేదు. వాడు యిబ్బంది పడకుండా చూడలేదు. అదేమేనా ఆలోచించాడా... అయినా పొరపాటు తనది. ఎవరికి ఎవరూకాని జీవితం యిది. తన బతుకేదో తనే బతకాలి... ఎవరి పంచనా చేరకూడదు.'

నిద్ర పట్టటం లేదు నారాయణమూర్తిగారికి. జీవితంలో నర్తకులుమెల్ల ధ్వంసం అయిపోయినట్టు బాధగా వుంది. యీ అనుబంధాలు, యీ జీవితం అంతా శూన్యం అన్నంత వైరాగ్యం కమ్ముకుంది ఆయన మనసుని. పైకిరాని ఏడుపు ఆయన్ని మింగిపోయింది. ఆ ఊదాన 'ఆ యిల్లు వాదిలి వెళ్ళి పోవాలి' అనిపించింది. అయినా దానికి వోపకచాలేదు. అలాగే కదలకుండా పడుకుని వుండిపోయాడు.

గోపాలకృష్ణకి నిద్రరపట్టలేదు. సొంత యింటల్లో ఎంతగానో మనసుపడ్డ ఆ పెదగ్గది బంది ఖానలా వుంది. ఎంతో సంతోషంగా పూహించు కున్న ఆ రాత్రి సరకలా వుంది.

'దీని కంతటికీ కారణం ముసలాయన కడు... అంతకీ అడుగడుగునా ఎంత జాగ్రత్తగా వున్నాడు. ఆయనకి ఏ మాత్రం యిబ్బంది కలకూడదని ఎంతగా ప్రయత్నించాడు. యిలాంటిదేదో జరుగుతుందని శంకగానే వుంది. అందుకే అసలు పార్టీ యింటల్లో పెట్టుకూడదనుకున్నాడు. అయినా స్నేహితులు వివరేదు. బలవంతం చేశారు... చాలెజీ చేశారు. వాళ్ళవల్ల చాలా సహాయాలు పొందాడు. స్నేహితులు, వో సర్కిల్ అంటూ లేకపోతే యీ సగరంలో పొందినగలిగిందేలేదు. అది యీ ముసలాయనకి ఎలా తెలుస్తుంది.. అయినా యీయనకి అల్పార్థేని గొడవలు ఎందుకు... అనవసరం... యింకా ఆయన గురించి ఆలోచించటం అనవసరం...' అనుకున్నాడు.

అలా అనుకున్నాక నిద్రపోవాలని, పోయేముందు పక్కనేవున్న భార్యని దగ్గరికి తీసుకోవాలని ప్రయత్నించాడు గోపాలకృష్ణ. సాధ్యపడలేదు మనసు లోపల అతిమెత్తటి ముళ్ళు గుచ్చుకుంటున్నాయి అంత వరకూ తాగిన మత్తు కూడా సహకరించటం లేదు.

తండ్రి గుర్తుస్తున్నాడు చిన్నతనం, ఆయన పెంపకం గుర్తువ్చాయి. యింటి విషయంలో ఆయన ముఖంలో మెదిలిన ఆనందం గుర్తుస్తోంది. సర్వం తనే తనదే అనుకునే ఆయన అమాయకపు ధీమా నిష్ఫలమైతే నరూపం గుర్తుస్తోంది. కుటుంబం బాగో తప్ప యింకేం? ఆలోచించని, అనుభవించని ఆయన జీవితం గుర్తుచ్చింది

అంతే యింకా అలా పడుకోలేకపోయాడు గోపాలకృష్ణ. 'ఛీ...ఛీ... ఎంత వెధవపని చేశాను పండగనాడు తండ్రిని బాధపెట్టాను. ఆయన మనసు తెలిసీ మూర్ఖంగా ఆలోచించాను.' అనుకున్నాడు. అలా అనిపించాక తెల్లారి స్నేహితులకి వీధి రకంగా నచ్చవచ్చే మరో పార్టీ యిస్తే జరిగింది పెద్ద నష్టం అనిపించదు...

వెళ్ళుదిగా గదిలోంచి బైటవచ్చి తండ్రి పడుకున్న చోటికి వచ్చాడు కిటికీవేపు తిరిగి కళ్ళు మూసుకు పడుకున్న తండ్రి కనిపించాడు. కిటికీ లోంచి మున్న చల్లటి గాలికి ఆయన జుట్టు ఎగురుతోంది.

ఆయన కాళ్ళ దగ్గరున్న దుప్పటి తీసి... తండ్రికి చలిగాలి తగలకుండా కప్పాడు గోపాలకృష్ణ. తండ్రిని నిద్ర లేపాలనిపించలేదు.

'పొద్దునే నాన్నని బలిమాలికోవాలి...' అనుకున్నాడు.

గదిలోకి వెడుతున్న కొడుకుని తడికంటితో ప్రేమగా, తృప్తిగా చూసుకున్నారు కళ్ళు తెరిచి నారాయణమూర్తిగారు.

'ఒక్క ఊణంలో జీతాన్ని ఎంత వక్రంగా ఆలోచించాను. ఎవరి బతుకు వాళ్ళదేనని ఎంతగా భ్రమపడ్డాను. యింకాస్త తొందరపడితే...' యింకా ఆలోచన సాగలేదు నారాయణమూర్తిగారికి. గాలిలో రెపరెపలాడే దీపానికి కాపుగా రెండు చేతులు అడ్డు పెట్టిన వెచ్చదనం ఆయన గుండెలదాకా పాకింది.

'వైరివెధవ ఎంత మధనపడ్డాడో...' అనుకున్నారు కొడుకు కప్పిన దుప్పటిని మరింత దగ్గరగా లాక్కుంటూ నారాయణమూర్తిగారు. ★

నందం వడ్డించడం శ్రమకే తెలుసు
"టెట్టడం" తాత్పర్యం అవగాహనకే తెలుసు!

భారత్ అర్థమిత్రాక్షర్స్ & గోపాలరెడ్డి & Co. (P) లిమిటెడ్

మరిగిక్రొవరిత్ర

స్రీ సృష్టిచిత్రకళా నిర్మాత
తాటివేసి ప్రసాద్ & Co. చింతబల్లి ప్రసాద్ & Co.

లక్ష్మీ ఫిలింస్

CHITRAKALA

LANSHALI PUBLIS

‘మర్దుల మొగుడు’లో ఎ. ఎన్. ఆర్., నాగ్, సుహాసిని

సినిమా

మాట్లాడుతున్నారా? దున్నపోతులు మాట్లాడుతారా?” అన్నాడత్యక్తి.

“యూ, రాస్కెల్!” అంటూ విజయ్ విచారణ ఆ వ్యక్తి పక్కం నుండి వెళ్ళిపోయాడు. ఇంతలో బస్ కదిలింది. విజయ్ కంగారుగా వక్కకు తిరిగితే, మార్గం సీట్ల రేడు. ఆమె బస్సు దిగి రోడ్డుంట్టు వెళ్ళటం కనిపించింది. గాఢరాత్ “స్టాప్! ఏయ్. డ్రైవర్! బస్సు ఆపవయ్యా! హోల్డ్! ఏయ్, కండక్టర్! బస్సు ఆపవవయ్యా, బాబూ!” అని మొత్తంకంటూ నోటితో విజిల్ కొట్టాడు కూడా.

“మధ్యలో ఆపడానికి మా రూల్స్ ఒప్పుకోవు. కూర్చోవయ్యా— వెక్స్ ప్లాన్లో దిగుదువుగాని,” అన్నాడు కండక్టర్.

“సేవర్ నడుపుతున్నట్లు నటించావు ఆ వ్యక్తి “హిం! అతగాడిప్రాణం ఆ స్టాన్లో దిగిపోయింది. బాడి ఒక్కటే గిరిగా కొట్టుకుంటుంది,” అన్నాడు.

“రేయ్! అవరింతా ఏ సుందే వచ్చింది. నిన్నేం చేస్తానో చూడు!” అంటూ ఆ వ్యక్తి మీద విజయ్ కలయబడబోయాడు. ఇంతలో వక్కస్టాన్లో బస్సు ఆగింది.

ఆ వ్యక్తి పకలున వచ్చుతూ, “ముందు బస్సు దిగి— ఏ ప్రాణం ఎక్కడికి పోతోందో చూస్తే.”

‘మా ఇంటి యనకథ’లో

బలిదాసంలో

బస్ లో మిస్ అయిన ‘మిస్’

విజయ్ (కోడల్ బాలు) నాదాపడిగా బస్ ఎక్కాడు.

బస్ ను తప్పించుకుంటూ మార్గం [మార్గం] సీటు

దగ్గరికి వెళ్తున్నాడన్న ఒక వ్యక్తి కలుతొక్కాడు. ఆ వ్యక్తి (కోడి విక్టోర్) ‘కుయ్యో’ మన్నా పట్టించుకోకుండా మార్గం ఎదురుగా వెళ్ళి వెళుతాడు. “మిస్కోసం ప్రాణాలకు తెగించి మరీ బస్సు ఎక్కానండీ,” అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి సేవర్ చూస్తూ, “అంత అవసరం ఏమొచ్చింది, నాయనా?” అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి వెళ్తు విజయ్ కొరకారా చూస్తూ మార్గంతో “మీరు నమ్మటం లేదండీ? మీరు దూకమంటే ఈ బస్సులోంచి ధనమని దూకేస్తాను తెలుసండీ?” అన్నాడు.

“గేట్!” అన్నాడత్యక్తి. విజయ్ తీవ్రంగా చూసేసిరికి ఆ వ్యక్తి సేవర్ లోని వార్త చదువు తున్నట్లుగా “ప్రజా వాయుకు ఉపవ్యాసాల్లో గేట్ ఎక్కువై పోవడంతో— సోదాల్లో గేట్ తగ్గిపోతోందని శాస్త్రజ్ఞులు కనిపెట్టిన విధానం—” అంటూ ఆగాడు.

ఈ మారు అతన్ని విజయ్ పట్టించుకోకుండా మార్గంతో “మీరు... నాపేరు మీరు అడిగినట్లుంది కదూ? నా పేరు విజయకుమార్... నేను...” అంటూండగా బస్సు పారాతుగా అగిన కుదుపుకు మార్గం తలను ఢీకొన్నాడు. మార్గం “అబ్బా!” అనేసరికి “మీకు నొప్పింటుందండీ? నాకు అప్పులు నొప్పెట్టనే లేదండీ— ఒట్టు!” అన్నాడు.

‘దున్నపోతులు నొప్పెట్టదులెండీ,’ అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

విజయ్ కు కోపం ఆగింది కాదు. “ఏమిటోయ్! నేను బస్సుక్రిందగ్గర్నుంచి వాగుతున్నానా? నేను దున్నపోతునా?”

“మీరు దున్నపోతు ఎందువురారండీ!

← ‘త్రితాలం’లో జయసుధ

విశేషం

-జి. వి. జి.

వయ్యా! వా సంగతి తర్వాత చూద్దావుగాని..." అన్నాడు.

విజయ్ తిట్టుకుంటూ బస్సులోంచి బయటకు గెంలాడు. తన మనోహరి కోసం పరుగులాడాడు.

ఎస్. ఎ. చంద్రశేఖర్ దర్శకత్వం వహించిన "బలిదాసం" చిత్రం త్వరలో విడుదలవుతుంది.

విజయ్ చెబితే నేరమా? లో

విలకపిమ్మిద తేలివ విజయ్

రజని (జయప్రద) మెల్లగా ఆ గదిలోకి ప్రవేశించి, చివాలన తలుపుమూసి, గొళ్ళెం పెట్టిపింది. మూలన ఒ మంచమీద నీరసంగా, దిగాలుగా పడుకోని ఉన్న సుందరి (మమత) కంగారుగా లేచింది. "అమ్మాయిగారూ ఎలా వచ్చారు లోపలికి?"

"ఏం రాకూడదా?" రజని అడిగింది.

"రాకూడదని కాదు. బయటి నుండి ఒక్క పురుగుకూడా లోపలికి రానివ్వకుండా ఈ గదిలో నన్ను బంధించి మీ మామయ్య - మనుషుల్ని కాపలా పెట్టారు ... అమ్మాయిగారూ! నన్ను బతిక వివ్వరు. మా మామని చంపినట్లే అయ్యేగారు నన్ను కూడా చంపేస్తారు ..."

రజని వివ్వెనోయింది. "నీ మామను ఎవరు చంపారు?"

~~~~~

ంద్ర మో హన్, సు రక్షణ

'బాలదాసం'లో రాధిక, కృష్ణ, సత్యనారాయణ

~~~~~

"మీ మామయ్యగారే చంపారు. వా కల్వారా చూశాను. ఈ మాట ఎక్కడా ఆవద్దు. నన్ను చంపేస్తారు," సుందరి భయంగా చూసింది.

"నీ మామను మా మామయ్య చంపడం నీ కల్వారా చూశావు గదా? ఈ విషయం కోర్టులో చెప్పగలవా?"

"అమ్మా! కోర్టులోనే ...? మీ మామయ్య నన్ను బతికిపెట్టారా?"

"నీ ప్రాణానికి ఏమీ ప్రమాదం లేకుండా నేను ఏర్పాటు చేస్తాను ... కొవ్వొత్తు ఇలాగే ఉండు. నేను బయట ఏర్పాటుచేసి మళ్ళీ వచ్చి చెబుతాను," అంటూ రజని బయలుదేరబోయింది.

"అమ్మాయిగారూ! నాకు భయంగా ఉంది," అంటూ సుందరి దగ్గరగా వచ్చింది.

"ఏ భయంలేదు. మువ్వ రైర్యంగా కోర్టులో విజయ్ చెబితేనే బతుకుతావు. లేకుంటే - ఈ ఇంట్లో ఇలాగే కుళ్ళి కుళ్ళి చస్తావు. వా మాట విను ... ఏం? నేను మళ్ళీ వస్తాను," అంటూ వెళ్లి కారులో కూర్చున్న రజనిని పాపకాలు (రావు గోపాలరావు) ఆ మ చ లు దూరం నుంచి పరిశీలించారు.

ఎ. బాలయ్య కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తూ, సమర్పించే అమ్మతా (లిస్స) "విజయ్ చెబితే నేరమా?" చిత్రం విడుదలకు సిద్ధమవుతోంది.

అడవి సింహాలు

కృష్ణ, కృష్ణారాజులతో కె. రామచంద్రారావు దర్శకత్వంలో నిర్మిస్తున్న చిత్రానికి పైపేరు

~~~~~

'పిచ్చిపంతులు'లో మురళీమోహన్, మాధవి

~~~~~

24-12-82 - ఆంధ్రప్రదేశ్ - 55

'విజయం చెలితే వేరమా'లో నిర్మల, రాజ్యంశ్రీ, కృష్ణంరాజు, నూతన్ ప్రసాద్

'యువరాజు'లో సుజాత

రై రెక్కర్ తె. రాఘవేంద్రరావు హిందీ చిత్రాలు

★ "ఊరికి మొనగాడు" చిత్రాన్ని హిందీ కృష్ణ సమర్పణలో పద్మావతి పోలిస్టర్ వారు "హమ్మత్ వాలా"గా నిర్మిస్తున్నారు. జితేంద్ర, శ్రీదేవి, అమృత్ ఖాన్, ఖాదర్ ఖాన్, శక్తి కపూర్ పాత్రధారులు. జి. ఆదిశేషగిరిరావు నిర్మాత. "జస్టిస్ చాదరి" చిత్రాన్ని కూడా పద్మావతి కంబైన్స్ లో "పేరులో" నిర్మిస్తోంది. చలనచిత్ర గోపి

'యువతరం మారాలి'లో శ్రీ శైలజ

సినిమా

ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడ్యూసర్. జితేంద్ర, శ్రీదేవి ముఖ్య పాత్రధారులు.

★ వైజయంతి మూవీస్ "అడవి సింహాలు" చిత్రాన్ని హిందీలో అర్జునరాజు, అశ్వనీదత్ నిర్మిస్తున్నారు. జితేంద్ర, ధర్మేంద్ర, శ్రీదేవి, పర్వీన్ బాబి వగైరా నటనలో.

అంతిమ విజయం "ప్రజాశక్తి"దే!

"మా చిత్రంలో ఒక టెలిఫోన్ సంభాషణ వాకు ఆదోల అనిపించింది. దాన్ని తొలగించేస్తానని నేనే అంటే, అది చాలా బాగుంది - దాన్ని నిశేపంగా ఆశ్చర్యం చెప్పవచ్చు. మేము మూచించినవే అభ్యంతరకరమైనవి - అప్పుడు సెన్సార్ బోర్డ్ వారు," అని తెలియజేశారు మాదం రంగారావు ఇటీవల "ప్రజాశక్తి" చిత్రాన్ని అన్ని భాషల పత్రికేయం అభిప్రాయం కోసం ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శించినప్పుడు. ఈ చిత్రంలో అసభ్యరమైన సన్నివేశాలుగాని, దృశ్యార్థ సంభాషణలుగాని మచ్చుకైనా లేవు. వాస్తవానికి సెన్సార్ గ్రేడ్ లైన్స్ ని, రాజ్యాంగాన్ని గౌరవించి తీసిన చిత్రం. మూడవారాలను అనాదిగా స్వార్థపరులైన పినులు సామాన్య ప్రజానీకాన్ని మభ్యపెట్టడం కోసం సృష్టించారన్నది ఈ చిత్రంలోని సందేశం. ప్రజలు కాలక్షమాస మేలుకుంటూ విజ్ఞానసంతులనపున్నారని సృష్టించేసే ఉత్తేజకరమైన, ఉద్రిక్తమైన ఎన్నో రసవత్తులు అమాయకులను చైతన్యవంతం చేస్తుంది. లోగడ ప్రజలను మోసగించే దొంగస్వాముల, సాధువుల, గురువుల గుట్టను బయటపెట్టే చిత్రాలు ఎన్నో వచ్చాయి. అలాగే దొంగ పూసకాల అభినయంతో అమాయకు

లను తప్పుదారి పట్టించే నకిలీ దేవుడమ్మ అన్యాయాన్ని "అంతా మన మంచికే" చిత్రంతో భానుమతి ఎంతగానో చూపించారు. కాని, ఇప్పుడు ఈ చిత్రంలో ఇలాంటివి అభ్యంతరకరమైనవంటూ సెన్సార్ బోర్డు విచక్షణారహితంగా, నిర్లక్ష్యవైఖరితో తృణీకరభావంతో సర్టిఫికేట్ ఇవ్వడంలో అసాధారణ జాప్యం జరపడం కేవలం 'కక్ష సాధింపు'కు నిదర్శనం తప్ప మరేమీ కాదనీ, అంతిమ విజయం 'ప్రజాశక్తి'దేననీ, పత్రికేయంలందరూ మాదాలను ముందుగానే అభినందించారు.

ఇంకా... 'రంగుల కల'లో బి. నరసింగరావు, మల్లిక్

భారతి

సాహిత్య
మాసపత్రిక

తెనుగువారి
సంస్కృతికి
ప్రతిబింబం

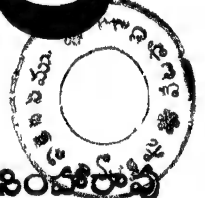
విడి పత్రిక: రూ. 4/-

శ్రీ మురళీకృష్ణ ఆర్ట్స్ క్రియేషన్స్

నెలవరిక

జర్రాల్

నిర్మాతలు A.S.అంజనేయులు, M.నరసింహారావు
రమేష్ నాయుడు - గోపాలరెడ్డి

‘స వో ద యం తో’ అరుణ, విజయశాంతి, కవిత

“పెమిచి చూడు”

రాంశ్యాం ఆర్ట్ క్రియేషన్స్ వారి “రాగం తానం పల్లవి” చిత్రం పేరును “పెమిచి చూడు”గా మార్చినట్లు డైరెక్టర్ తాతినేని ప్రసాద్ తెలియ జేశారు. చంద్రమోహన్, పూజా నకేనా, హరిప్రసాద్, కట్టా సుబ్బారావు, చక్రవర్తి, వేటూరి సుందరరామమూర్తి ప్రభువులు పాల్గొన్నారు. కాశీ విశ్వనాథ్ సంభాషణలు,

చక్రవర్తి సంగీతం, కె. రామలింగేశ్వరరావు శిల్పం, కె. నత్యం కూర్పు, టి. వి. సుబ్బారావు నిర్వహణ, వింతపల్లి ప్రసాద్ నమర్చణలో ఈ చిత్రాన్ని నిర్మించిన డాక్టర్ టి. కె. ఎం. చటర్జీ “డిసెంబర్ లో విడుదల చేయడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాం,” అన్నారు.

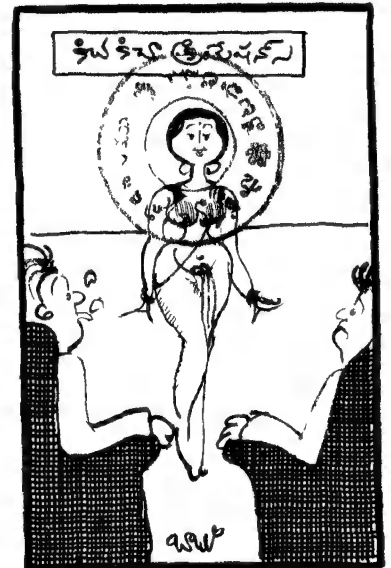
‘మనిషికో చరిత్ర’లో చంద్రమోహన్, ప్రభ

సినిమా

కొలంబియా పిక్చర్స్ డబ్బింగ్ చిత్రం

“బ్లా లాగున్” చిత్రాన్ని కొలంబియా పిక్చర్స్ హిందీలో డబ్ చేస్తోంది. ఈ సంస్థ ఇలా భారతీయ భాషలోకి తమ చిత్రాన్ని డబ్ చేయడం ఇదే తొలిసారి. మిక్సింగ్ కార్యక్రమాలు లండన్ లో పూర్తయ్యాక ఈ చిత్రం డిసెంబర్ లో మన దేశంలోని ప్రధాన కేంద్రాలలో విడుదలవుతుంది.

“నాకు డాన్స్ వచ్చా రదా అని సందేహ పడకండి! సెన్సార్ లేకపోయినట్టయితే అసలు డాన్స్ అంటే ఏమిటో చేసి చూపించగల్యి!”

ఆంధ్రప్రదేశ్ అరికంపట్టే అనురాగ సుధారస సుమమాలికలు

సినిమా ఆర్ట్ గ్రూప్ గ్రీటింగ్ కార్డులు

ఎన్నో జ్యోరాలు! నిత్యమై, సత్యమై పరిమళింపజేసే శుభసందేశాలు

ఆరధన కార్డులు

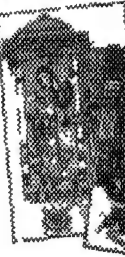

ఆదికంఠం వాటినుంచి నేటి వరకు యోగిపుంగవులు పూజించిన దేవతావిగ్రహాలు, స్తోత్ర రత్నావళి, అన్ని సందర్భాలలోను అంపదగినవి.
12 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 28/-

త్రైశూల కార్డులు

వాపు చిత్రాలు క్రైస్తవ పోదరులకు ఎరమానందం కలిగించే కార్డులు
6 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 12/-

గృంగార నాయికలు

వాపు వర్ణచిత్రాలు, కృష్ణ కాన్యగారి చిత్రవర్ణనలు
విమాళి: కాన్యగారు రచించిన చివరి వర్ణరత్నాలు
8 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 20/-

జనమన సృష్టివళి

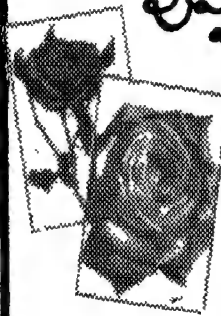
విశ్వకళాకారుల రాయబారుల మురిపించే ముద్రల చిత్రాలు కళాకారుల మువ్వలరచనల మురిపించే సందేశాలు, చిన్న త్వంలో విశిష్టపాదనకు మా చిరుకానుక
12 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 24/-

సంక్రమిత కార్డులు

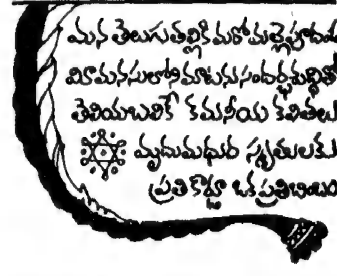
తెలుగు సంస్కృతికి నేటి వరకు పాటేసిన అపారమైన సదాకాండలు
33 రకాల కార్డులు

ప్రస్ఫురగం

పవ్వలలో రాణిగులాబి పవ్వల చిత్రాలు రోజు రోజు పెరిగిపోతున్న ఎరంలో విశిష్టమైన తున్న మనస్సులకు ఆకాశావం కలిగించే సందేశాలు,
6 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 14/-

సినిమా ఆర్ట్ గ్రూప్ గ్రీటింగ్ కార్డులు

మన తెలుగువల్లీ మహామధ్యహన విరామసూత్రామలసంస్కృతమల్లితో తెలియాలికి కమరీయ కవితల ప్రియో మృదుమధుర స్వరాలకు ప్రతికర్షి ఆ ప్రతిభా

కుగది కార్డులు

తెలుగుకాతి గర్వింపదగిన వసంతోత్సవ చిత్ర రత్నాలు
15 రకాల కార్డులు

ప్రస్ఫురితం

జీవిత మాధుర్యాన్ని మరి పంపజేసే ముద్రల చిత్రాలు తగు సందేశాలు
8 కార్డుల సెట్ రిజిస్టరు పోస్టేజీతో సహా రూ. 10/-

సృజనాత్మక తెలుగు ఇంస్పిరేషన్ కార్డులు

మరికొన్ని ఎక్సలెంట్ లవర్స్ లభింపగలవు

Cards Crafts Classics

8 State Bank Street, P.B. No. 2421 MADRAS-600 002
Grams "GREETCARDS" Phone 8 50 29 & 8 37 92

Vijayawada Sales Office, 23-10-16, Purushotham St, Satyanarayanaapuram VIJAYAWADA-520 011

Hyderabad Sales Office, 1-1-336/26, Vivek Nagar, Chikkadapalli, HYDERABAD-500 020

సినిమా

**“ఇంపా”లో రిజప్టర్ చేయబడిన
తమాషా టైటిల్**

ఇండియన్ మోషన్ పిక్చర్స్ ప్రొడ్యూసర్స్ అసోసియేషన్లో ఈ కింది హిందీ చిత్రాల పేర్లు నమోదు చేయబడ్డాయి. బహర్ పిక్చర్స్ వారి చిత్రం “36-24-36”. మెట్రో గోల్డన్ మూవీస్ “టాటా బిర్లా మోడి”, రామాయణ చిత్ర “షాట్ గన్”, వాదరి ఎంటర్ ప్రైజెస్ “సక్సాతి థాకూ” చిత్రాలు నిర్మిస్తాయట. మరికొన్ని సంస్థలు “మేనక, హిట్లర్, సాలెస్మన్, లిబరేషన్ ఆర్గనైజేషన్” పేర్లను రిజప్టర్ చేశాయి.

కొన్ని దాసరి కొత్త చిత్రాలు

★ “పొద్దు తిరుగుడుపూలు”: కె. రామలక్ష్మి తాను రాసిన కథ ఆధారంగా నిర్మించే చిత్రం వచ్చే సంవత్సరం మొదలవుతుంది.

★ “వద్యశ్రీ రంజితకుమార్”: ఎన్.ఆర్. విలక్షణమైన భూమికను నిర్వహించే తారకప్రభు ఫిలింస్ చిత్రం డిసెంబర్ 22న ప్రారంభమవుతుంది. మోహన్ బాబు, జయసుధ, సుహాసిని, రమాప్రభ, సత్యనారాయణ, రావు గోపాలరావు, అల్లు రామలింగయ్య ప్రభుత్వలు పాల్గొంటారు.

★ హీరో కృష్ణతో చిత్రం “బండారు - గుండమ్మ” అనంతరం దాసరి - కృష్ణ కాంబినేషన్లో నిర్మాత నిత్యానంద్ భట్ త్వరలో ఓ చిత్రాన్ని ప్రారంభిస్తారు.

“నకల కూడా ప్రియుడులో పూర్ణిమా జయరాం

‘ఈ నాడులో’ కృష్ణ

హిందీ చిత్ర విచిత్రాలు

★ బొంబాయిలో సినిమా టికెట్లను బ్లాకుతో విక్రయించే ఓ ఘనుడు “కేవలం అమితాబ్ బచ్ చన నటించిన చిత్రాల మూలంగా నేను సంపాదించిన డబ్బుతో ఒక ఇల్లు కొనుక్కోగలిగాను. ఇద్దరు చెల్లెళ్ళకు ఘనంగా పెళ్ళిళ్ళు చేయగలిగాను,” అని ప్రకటించాడట.

★ జబర్ పూర్లోని జయంతి థియేటర్ కు “జక్తి” చిత్రాన్ని చూద్దానికి వచ్చిన అసంఖ్యాక స్టూడెంట్స్ పుర్వజ్ఞులు అదుపులోకి లేవడానికి నానా యాతనలు పడ్డారు థియేటర్ యజమానులు. చివరికి కలెక్టరు ఆ థియేటర్ ను తన ఆదీనంలోకి తీసుకుని, పోలీసుశాఖ ద్వారా టికెట్ల విక్రయపు నిర్బంధాలు చేశారు.

★ అమితాబ్ బచ్ చన నటించిన ప్రకాష్ మెహ్రా చిత్రాలన్నీ స్వర్ణోత్సవాలు జరుపుకున్నాయి. తొలి చిత్రం “జంజీర్” నుంచి “హీరా ఫేరీ, ముఖర్జీ కా సీకందర్, లావారిన్” వరుసగా ఆ వేడుకలు జరుపుకున్నాయి. ఇటీవలే రజతోత్సవం జరుపుకున్న “నమక్ హలాల్” బొంబాయిలో 30 వారాలు తప్పకుండా ఆడితీరుతుంది.

★ బి. ఆర్. చౌరాసా చిత్రం “నిక్కా” కథను డాక్టర్ అవ్ లా నగర్ అనే రచయితి రాసింది. తదుపరి చిత్రం “కిరాయే దార్” కు కూడా మాయా బాల్చే అనే మహిళ కథ తయారుచేస్తోంది.

★ కిశోర్ కుమార్ “డూర్ వాడియోమే కహీ” అనే చిత్రాన్ని పూర్తిగా కాశ్మీర్ లో తయారుచేశాడు. ఈ చిత్రంలో బక్ష్ సాల్తానా లేకపోవడమే కాకుండా అసలు బాక్ గ్రఫుండ్ మ్యూజిక్ కూడా ఉండదట.

★ ఇటీవల విడుదలైన “దీవర్-ఇయార్” చిత్రంలో ఎనిమిది పాటలు, “స్టార్” చిత్రంలో తొమ్మిది పాటలు ఉన్నాయి.

★ తొలి టాక్ “అమ్ ఆరా” తయారైన బొంబాయిలోని జ్యోతి స్టూడియోస్ ఇటీవలే పడగొట్టబడింది. దానిస్థానే ఆకాశహర్యాలు నిర్మించబడతాయట.

దిలిప్ సాహ్నీ కు మనోజ్ కుమార్ ప్రకంప

“దిలిప్ సాహ్నీ నాటి నుండి నేటి వరకూ అందరూ ఎందుకంతగా గౌరవిస్తారు? ఆయన తోమా, ఆయన తర్వాత మా సినిమా రంగంలో ప్రవేశించిన ఎందరో నామరూపాలు లేకుండా పోయారు. ఆయన ప్రతిభానంతటైనా నటుడు మౌనమే కాదు. వృత్తిపట్ల ఆయనకుండే భక్తి శ్రద్ధలు ఇంతా అంతా కాదు. నా ‘క్రాంతి’ చిత్రం మూటింగ్ సమయంలో దిలిప్ సాహ్నీ ఒకసారి వరుసగా మూడు నాలుగు రోజులపాటు ఏ పని లేకుండా కూర్చోవలసి వచ్చినా ఏ మాత్రం విసుక్కోలేదు. ఇప్పటి కొందరు సహాయ సాతధారులు సైతం కొన్ని గంటల వరకు అలా ఉండవలసి వస్తే, ‘మా ప్లాట్ ఏ ప్లొట్ నుండి?’ అంటూ ఎంతో సహనాన్ని కోల్పోయినట్లు ప్రతి అయిదు నిమిషాలకోసం విట్టారుస్తూ, తొందర పెట్టాలూరు. కానీ, దిలిప్ సాహ్నీకు స్వతస్సిద్ధంగా పతాన్ కు ఉండవలసిన చిరాయ ఏ మాత్రం లేకపోగా - కాలిఫోర్నియాకు కరెక్ట్ గా హాజరై, మేకప్ వేసుకుని, ఓపికగా పిలుపు కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చునే వారు,” అన్నాడు మనోజ్ కుమార్.

ఈ నంబై ఏళ్ళలో దిలిప్ యాభై చిత్రాల్లో నటించి ఉంటాడేమో! కానీ, “బాబీ” చిత్రంతో హామీదేల్చి క్రితం చిత్ర సీమలో ప్రవేశించిన టు ఏ క పూర్ ఇప్పటికే నంబై చిత్రాల్లో నటించాడు. ★

‘నటన’లో భువన, వాగ్గేదబాబు

‘సేమజ్యాల’లో విజేత, కమలాకర్ శత్రువు సిద్ధా.... వారు - వేరు

శత్రువు సిద్ధాకు నేడు ఐశ్వర్యసంతులు నిమిషం చేస్తాం. చిత్ర రంగంలో ఒక అంకం భవంతి ఉంది. స్వంత చిత్ర నిర్మాణ సంస్థ, ఎన్నో కార్డు ఉన్నాయి. బాంకర్ ఎంతో ధనం మూలుగుతోంది. మిత్ర పరివారం ఎంతో ముందున్నారు. కానీ, ఒకప్పుడు అతను బొంబాయిలోని సర్దురు లాడ్జ్ లో ముగ్గురితో కలిసి ఓ గదిలో ఉంటూ, అరవై రూపాయల అద్దె చెల్లించడం కోసం కూడా ఇంటినుంచి వచ్చే మనిఅర్డర్ కోసం ఎదురుచూసేవాడు. ఇప్పటి ‘శత్రు సామ్రాజ్యం’ ఒక్కనాటితో నిర్మించబడినది కాదు కదా?

మిత్ర ప్రయత్నం

పాఠాణంగా హిట్ అయిన చిత్రాన్ని ఇతర భాషల్లో నిర్మించడం రివాజు. ఈ మామూలును చేదిస్తూ నిర్మాతలు రీనారాయ్, బర్కారాయ్ “టిక్ టిక్ టిక్” అనే ఫిల్మ్ అయిన భారతీరాజా దర్శకత్వం వహించిన తమిత చిత్రాన్ని హిందీలో నిర్మించడానికి పూనుకున్నారు. బహుశా ఆ నల్లెక్కు హిందీ ప్రేక్షకులనే విశేషంగా ఆకర్షించే ఉండాలని ఆ సోదరీమణుల సమ్మతి కావచ్చు. డిసెంబరులో సెట్స్ కు వెళ్లి ఈ చిత్రానికి భారతీరాజా లీడర్గా ఉన్నందున ఐ. వి. శశి దర్శకుడుగా వియక్తు డయ్యాడు. ఇందులో రీనారాయ్ తో పాటు కమల్ హాసన్, టినామునీష్, ప్యూనా సనవత్, గెడ్డగా వర్మోబాబీ పాటించారు.

సినిమా

మహాభవ

కె. గోదావరి శర్మ

వీధిలో ఏం చేసి, ఏం చూసి వచ్చాడోగాని, వెంటకాన్సి ధుమధుమలాడుతూ ఇంట్లో కొచ్చాడు. పెరట్లోకి వెళ్లి కాళ్ళ కడుక్కొచ్చి ఇల్లంతా కలయజాశాడు. “ఏదీ, ఈ వెధవ?” అనడిగాడు, జవాబివ్వకం.

కొడుకు అంజనేయశాస్త్రి గురించి వేసిన ప్రశ్న అది. ఆ ప్రశ్నకి వెంటనే సమాధానం రాలేదు. రేడియో బల్బు దగ్గర కూచుని పేవరు చూస్తున్న చిన్నశాస్త్రి తలెత్తి, “ఇవళ గంధాలయంలో కవి సమ్మేళనం. మన అంజనేయడి క్కూడా దుశ్శావన కప్పి నత్కరిస్తారట. అక్కడికి వెళ్ళేడు” అని చెప్పేడు, మాటల్ని ఏలేనంత సాధారణంగా ధ్వనించడేమో.

వెంటకాన్సి ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించేడు. “ఏమిటి? ఏదీ కవితాన్నీ మెచ్చుకుని దుశ్శావనలు కప్పి వాళ్ళా ఉన్నారా?” అన్నాడు వెంటకారంగా.

చిన్నశాస్త్రికి కొంచెం కోపం వచ్చినా ఏమీ అనలేదు. వెంటకాన్సి అతని గుర్రం మాత్రం అంతా వింటున్నదల్లా కొంచెం హాస్యంగా అన్నట్టు అంది, “వాడి కవిత్యం ఏమి నచ్చకపోతే ఇంకెవరికీ నచ్చదుటో? వాడిను పిల్లలంతా వాణ్ణి అంత ఇదిగా మెచ్చుకుంటుంటేను...” అని.

“అ, అ! వాణ్ణి మెచ్చుకోవాలి! చదువా సంద్యా? పి ఏమిటా తిరుగుళ్ళూ చాలక కవిత్యం కూడాను ఏళ్ళకి” అన్నాడు వెంటకాన్సి. ఇంకొక్కవృద్ధతే అంజనేయశాస్త్రిని అతడి స్నేహితుల్ని ఇంకా దురుసుగా తిట్టేవాడే. ఇవళ నన్నానమూ దుశ్శావన అనేసరికి కొంత మెత్త బడ్డాడు.

పేరు వెంటకాన్సి అయినా అతడు కోపంవస్తే కన్యాశుల్కంలో అగ్నిహోత్రాధిపతిలాగా, శాంతంగా ఉన్నప్పుడు కంఠాభరణంలో సోమావధానిలాగా ఉంటాడు. వేదం ఎనవైరెండు వన్నాలూ సుస్వర మైన కంఠంతో టేవరికార్చరీలాగా చదవగలడు. కాని వాటి అర్థం, దాని వెనక ఉన్న ఆధ్యాత్మిక విశేషాలూ తెలుసుకోగలిగినంత వండితుడే కాదు. అందుచేత

ఆచరణ దగ్గరికి వచ్చేసరికి వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న చాదసం, మూఢనమ్మకాలూ వదులు కోలేడు.

అనంతనకి మొదటినుంచి కవిత్యమూ కళలూ అంటే సరివడదు. అతడికెందులోనూ ప్రవేశమూ లేదు, అసక్తి లేదు. ఏదో వేర్చుకున్న ముక్కాముటా మరిచిపోకుండా వల్లె మేముంటూ వార్షికం పోకుండా నాలుగిళ్ళలో పారహిత్యం చేసుకుంటే దినం అదే గడిచిపోతుందని అతడి అభిప్రాయం. అందుకే అందొచ్చిన తమ్ముణ్ణి కూడా తనతోనే తిప్పజూపారహిత్యంలో తర్ఫీదు ఇస్తున్నాడు. అంతేగాని ఈ కవిత్యాలూ సంగీతాలూ మనలాంటి వాళ్ళక్కాదు అని అతడి నమ్మకం.

కాని అతని కుమారుడు అంజనేయశాస్త్రికి ఇంటలో ఉండగానే కవిత్యంలో అభిరుచి కలిగింది. వాళ్ళ తెలుగు లెక్కరరే ఒకాయన అభ్యుదయభావాలు కలవాడు. ఆయన తన క్లాసులో ఏదో సందర్భం కల్పించుకుని ఆధునిక కవిత్యం గురించి విద్యార్థులకి చెప్పతూ ఉండేవాడు. ప్రస్తుత సమాజ స్థితి గతులు, ఇప్పుడు కవిత్యం ఎలా ఉండాలి, విప్లవ కవులూ ప్రజాకవులూ ఎలా రాస్తున్నారో మొదలైన వన్నీ చెప్పేవాడు. ఆ విషయాల మిగతా విద్యార్థులకి ఎంతవరకు పనికిచ్చేయోగాని అంజనేయశాస్త్రిని మాత్రం బాగా ప్రభావితంచేశాయి. అతడు ప్రతికల్పపద్ధ ప్రతికవితా విశ్లేషణాత్మకంగా చదివేవాడు, తనకి ఏమై వాదనలూ వస్తే రాసి లెక్కరరగారికి చూపించేవాడు. ఆయన శాస్త్రిని బాగా ప్రోత్సహించాడు. క్రమంగా కాలేజీ మేగజైన్ లోను, స్టాడెంట్ ప్రతికల్పనేగాక ఒకటిరెండు ప్రముఖ ప్రతికల్పకూడా అతడి రచనలు అచ్చయ్యేసరికి మిత్రులందరికీ అతడోహిరో అయిపోయాడు.

కొడుకు కవితావ్యాసంగంగురించి వివరాలు మండిపడ్డాడు వెంటకాన్సి. అసలు తండ్రికొడుకు లిద్దరికీ ఎప్పుడూ షష్టాష్టకమే. “చందస్సా వ్యాకరణవాఁడెక్కడ? ఇంతటి ఏదీ పొండిత్యానికి తోడు ఏడు కవిత్యం వెలగబెట్టడం కూడానా? ఒళ్ళ దగ్గర పెట్టుకుచదివి ఆ బీకానివో అయిందని పిస్తే చాలు” ఇదీ అతడి అభిప్రాయం.

కాని అతడితమ్ముడు: చిన మార్గవారాయణ శాస్త్రి ఒక్కసేనరు ఈకాలం మనిషి. అవదలో ఉన్నప్పుడల్లా అంజనేయణ్ణి వెనకేసుకొస్తూ ఉంటాడు. “పోనిదూ అన్నయ్యా, చిన్నగుంటడు! వాడేదో వరదాకి నాలుగువాళ్ళురాస్తే అది కవిత్యం అయిపోతుందా, దాన్తో వాడు వెడిపోతాడా? అయినా వాడి చదువేదో వాడు బాగానే చదువుకుంటున్నాడే కదా! మొన్న క్లాసుపరీక్షలో మార్కులూ బాగానే వచ్చాయి” అన్నాడు సమర్థిస్తూ.

“ఈ! ఈ! బుద్ధి పెడతోవలు పట్టడం ఎంతపేపు? పిల్లకితాడుకట్టుకుని చదివేవాళ్ళం మా చిన్నప్పుడు. ఏడు ఇలాగే కవిత్యాలూ కథలూ మరిగేడంటే ఇలా చదువు కోటాకు వేసివేట్టే! డబ్బెక్కునయిపోయి చదివి పుస్తానా కాళేశీ చదువులు?” అని నాలుగు రోజులదాకా సణుగుతూనే ఉన్నాడు వెంటకాన్సి.

అంజనేయశాస్త్రి కవిత్యం రాస్తున్నాడంటే అందరికంటే ఎక్కువ సంతోషించింది వాళ్ళ అమ్మమ్మ. అక్షర జ్ఞానం లేకపోయినా, మనవడిమీద అభిమానంకోర్చి అతడేదో గొప్ప కవిత్యమే రాస్తున్నాడనుకుంటుంది. అందులోనూ తాతగారి పోలికతో పుట్టేడు మరి! “మీ వాన్న కూడా పజ్జాలిల్లి వారు కడుటే? అన్నవరం పత్తవారాయణన్నీమీ మీద శతకం రాసేరు కూడాను” అని కూతురికి గుర్తు చేసింది అవిడ.

ఎవరేమన్నా అనుకున్నా అంజనేయశాస్త్రి కవిత్వాన్ని పదిలిపెట్టడలనుకోలేదు. అతడికి మొదటినుంచి తండ్రి మూర్ఖత్వం, తల్లి చాదసం, అమ్మమ్మ అమాయకత్వం చూస్తే ఏదో అసంతృప్తి, నిస్పృహ, వాళ్ళమీద జాలీ కలిగింది. క్రమంగా కవిత్యంలోనేగాక ఇతర తాతాకూడా అభ్యుదయభావాలు, శాస్త్రియ దృక్పథం, తిరుగుబాటుధోరణి పెరిగాయి. కాని వాడ ప్రతివాదాల్లో రచ్చగెలుస్తున్నాడని ఇంట గెంపలేకపోతున్నాడు.

కారణం సెంటిమెంట్లు. ఇంటిక్కడు మగపిల్లడు. ఆ డిపార్ట్మెంట్ దరూ పెళ్ళిశ్లె అతారిళ్ళకి వెళ్ళిపోయాక ఆఖరివాడు తనక్కడే మిగిలాడు వాళ్ళకి. ఇంట్లో నలుగురు పెద్దవాళ్ళకి తనమీదే ప్రాణాలన్నీ. చూస్తూ చూస్తూ ఎలా ఎదిరించగలడు వాళ్ళని? మిగిలిన వాళ్ళముందు కనిసం తన అయిష్టాన్ని ప్రకటించగలడు గాని తండ్రి మరి అగ్గిరాముడు. తన కోపాన్ని బలహీనతగా కాక గొప్పతనంగా నిలబెట్టుకొస్తున్నవాడు. ‘కోపం వస్తే మనిషిని కాసు నేను. ఏవేనుకుంటున్నానో!’ అని బెదిరిస్తూ ఉంటాడు. ‘కోపం రాకపోతే మాత్రం మనిషి ఏమిటి’ అని గొణుక్కుంటాడు శాస్త్రి.

చిన్నప్పుడేసారి వెంటకాన్సి ఎందుకో ప్రసంగం రుద్దడై ఇంటిల్లిపాది మీద ఒంటికాలిమీద భరత నాట్యం అడతూ ఉండగా శాస్త్రికి ఓ విడియూ తట్టింది. తన వాచకం తన తండ్రికి వినిబడేటట్టుగా ‘తన కోపమే తన శత్రువు’ పద్యం చదివాడు. దాన్తో తండ్రి పశ్చాత్తాపపడలేదు సరిగదా, “నువ్వు నాకు నీతులు నేర్పుతావురా గుంజ కక్కగట్టా” అని శాస్త్రి మీపు సాఫుచేశాడు. ఆ తర్వాత మరెప్పుడూ తండ్రిని సంస్కరించే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు శాస్త్రి.

కాని అంతకంతకీ తండ్రి అంటే నిర్లక్ష్యం, అగౌరవం పెరిగాయి. తండ్రి తిట్లకి; దెబ్బలకి మొండికెత్తి, పిలయినంతవరకు తండ్రి ఏం చెప్పినా సరిగ్గా వ్యతిరేకంగా చేసేవాడు.

“అంజనేయశాస్త్రి. అంతకంటే అందమైన పేరు తట్టలేదు కాబోలు! బాంబవంతుడని పెట్టువలసింది. వీ! వీ! బొత్తిగా ఈస్టటిక్ పెన్స్ లేదు. కన్నకొడుక్కి కోరికపేరు పెట్టుకునే వాళ్ళని

ఏమనాలో...” ఓ సారి గొణుక్కుంటున్నట్టు పిర్మారు చేశాడు— తల్లి, పినతండ్రి ఉన్నప్పుడు.

ఆ మాటలు వెంకటశాస్త్రి విననే విన్నాడు. తకితీతో దారం తీస్తున్నవాడల్లా అగి, “ఏమిరా? నీ అందానికి ఆపేరు వాళ్లేదా ఏమిటి? జాబ్బు పోలిగాడిలా జాలపాలూ నువ్వును?” అని ఎంచేతో కాంతంగానే అడిగాడు.

“మరి చెవులకి పోగులు తీసేస్తే మీరు ఒప్పుకోరు కదా! లేకపోతే మీ ఇష్టం వచ్చినట్టే అంటకత్తెర నేయించుకుందును. పోగులు తీసేస్తే మీ రొప్పుకోరు, ఉంటే కాలేజీలో అందరూ నవ్వుతారు. అందుకని జాబ్బు పెంచుకుని చెవులు కనబడకుండా ఏదో బాధపడుతున్నాను” సణుగుతూ సంజాయిషీ ఇచ్చేడు అంజనేయశాస్త్రి.

“అహోరించెపు ఎవళ్ళో కాలేజీలో వెడవలు నవ్వుతారంటే నువ్వెందుకు పట్టించుకోవాలి? అనలు— నహనానదోషం— కాని బుద్ధులు పుట్టేయంటే పుట్టువూమరి?” అని అక్కడినుంచి లేచి పోయాడు వెంకటశాస్త్రి.

ఎవరైనా తన వంద్స్ని తక్కువచేసి మాట్లాడడం సహించలేడు శాస్త్రి. కాని తండ్రి అలా అనడం అలాంటిగనక పట్టించుకోవడం మానేశాడు. అతడి అభిమానానికి పెద్దదెబ్బ అతడు ఇంటర్లో ఉండగా తగిలింది.

కొడుక్కి ఉపనయనం తలపెట్టేడు వెంకటశాస్త్రి. పంచలిలు పెట్టుకోవాలని పట్టుపట్టేడు. అంజనేయడికి తతంగం అంతా వికాసనిపించింది. “నాకిష్టంలేదు. నేనలా కాలేజీవెళ్లి నన్నీ వింత మృగాన్ని చూసినట్టు చూస్తారు” అని చెప్పేవాడు.

“ఏడిశారు బోడివెడవలు! వాళ్ళేదో అంటారని పంచలిలు వద్దంటావా? షెట్టర్లులా శాస్త్ర క్రింగాలేకపోయినాక ఇలా బ్రాహ్మణిని? అంత

ఎవరికీ మొహం చూపించలేకపోతే ముండమోసిన దాన్డా ఇంట్లో పడిఉండు, ఏదో కానిపనిచేస్తున్నట్టు పిగ్గుపడక్కర్లేదు.” అని తగిసివెప్పేడు.

ఆ సుదీయ రానేవచ్చింది. మంగలూడు శాస్త్రి తలని తన అదీవంలోకి తీసుకుని విరాడిత్యంగా గిసి పారేశాడు. తరువాత లెక్కచూసుకుంటే నాలుగే శిఖలు ఉన్నాయి గుండుమీద. “నీ అమ్మకడుపుమాదా, ఇదేవిల్లా?” అని వెంకటశాస్త్రి ఊరకుడిమీద విరుచుకుపడ్డాడు.

వాడు, “పొరపాటే బాబూ” అని ఒప్పుకున్నాడు.

ఓప్పుకుంటే మాత్రం, నాలుగు అయిదెలా

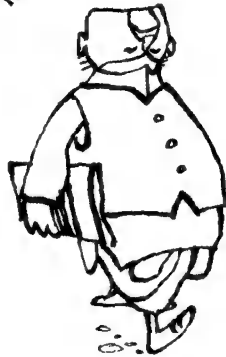
అవుతాయి? ఉప్పు జాబ్బు గొరిగించిగలరు గాని లేనిది అప్పటికప్పుడు ఎలా మొలిపించగలరు! “పంచలిఖలంటే అయిదు ఉండాలి గదా; ఆ మాత్రం ఏకు బుద్ధి లేదేమిరా!” అని మరోసారి మంగలి మీద ఎగిరాడు.

“నాకేటి తెలుస్తోంది బాబూ? ఆ యి నా ఇయ్యాలా రేపూ ఎవరూ ఒడుగులు ఇలగసేయించడం లేదుగదా! అలాంటి తప్పిపోయింది మాకున్న” అన్నాడు వాడు.

ఇంక ఎవరిని ఏమని ఏం ప్రయోజనం? ఆఖరికి చిన్నశాస్త్ర ముహూర్తం మించిపోకుండా

24-12-82—ఆంధ్రవనితవాంఛితి—43

ఒక్కోమ పరిచా మాల్లా ఆయన అంకకాలన్న
తొలిమారపుటన్నాయన ఇక

ఉపాయం యోచించేడు. "నెల్లిమీదున్న ఒక శిఖి మధ్యలో కొంత తీసేసి రెండుగా చేస్తే మొత్తం అయిదు సంఖ్య సరిపోతుంది కదా!" వెంకటశాస్త్రి ఈ పదద్వికీ ఒప్పకొక తప్పలేదు.

"చాలా శాస్త్రోక్తంగా చేయించాడోయీ మీ నాన్న నీ ఒడుగు" అని ప్రెండ్లంతా నవ్వుతూ అంటూంటే శాస్త్రి హృదయం బాగా గాయపడింది ఆ అవమానాన్ని, దానిక్కారణమైన తండ్రి చాదస్తాన్నీ అతడెప్పుడూ మరిచిపోలేక పోయాడు అదీ ఆ ఇంటి పరిస్థితి, ఆ తండ్రి కొడుకుల న్యవహారమున్నూ.

ఇవాళ దీన్ని శాలువ నుడిచి పట్టుకుని సగర్వంగా ఇంట్లోకొచ్చేడు అంజనేయశాస్త్రి. అతడి హృదయం ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేస్తూంది ఇది అతడు తన స్వయం ప్రతిభతో సంపాదించినది. అతడి కవిత్వానికి ఇంత గుర్తింపు ఎప్పుడూ రాలేదు. అంటే తనూ కవేనన్నమాట!

అతడింటోకొచ్చేసరికి తండ్రి, పింతండ్రి అన్నదే భోజనాలక్కూచున్నాడు ఎడంచేతోంటే శాలువ అందుకుని చూశాడు చినశాస్త్రి. ఆ తర్వాత అది చేతులు మారింది. మానంగానే తిరిగి దాన్ని అందుకున్నాడు శాస్త్రి.

తన ఇంటి సంగతి తనకీ తెలిసిందే అయినా ఎవరూ తనని ప్రశంసించకపోవడంతో అతడి ఉత్సాహం అంతా పల్లరిపోయింది. చిన్నాన్న అయిన ఒక్క మంచి మాట అంటే ఏం పోయింది? శాస్త్రి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

అది గమనించాడ చినశాస్త్రి. "ఊ అయితే దీన్ని 'దుశ్శాలువ' అని ఎందుకంటారా అంజనేయదూ?" అనడిగాడు సరదాగా

శాస్త్రికి వెంటనే సమాధానం తోచలేదు. "మంచి పనికి ఇచ్చిన మంచి శాలువ కదా, 'సత్యావన' అనక 'దుశ్శాలువ' అని ఎందుకన్నట్టు?" ప్రశ్న మళ్ళీ విరించివాడు చినశాస్త్రి.

అంజనేయశాస్త్రి చురుగ్గా ఆలోచించాడు. "ఒంటి బ్రాహ్మణు ఎదురైతే దుశ్శకునం అంటారు. బ్రాహ్మణు ఎక్కువగా దీన్ని వేసుకుంటారు. అంచేత ఒంటి బ్రాహ్మణ్ణిబాటు వాడి ఒంటమీదున్న శాలువ కూడా..." అని అర్థాక్షిప్తం ఆపేశాడు

"అఘోరించేవు, వెధవ తెలివికేట బా నువ్వును." అని వ్యాఖ్యానించేడు వింటున్న

దు శ్శా లు వ

వెంకటశాస్త్రి.

ఇంతలో వాళ్ళ అమ్మమ్మ వచ్చింది అక్కడికి. మనవడి ఘనకార్యం విని పొంగిపోయింది. "చెప్పేను కాదుట నేను? పిడికి వాళ్ళ తాతగారి పోలికే అంతాను" అని కూతురితో చెప్పింది.

"అమ్మమ్మా, ఆ శాలువ నీకే" అన్నాడు అంజనేయశాస్త్రి. అతడి మనసు ఇప్పుడు ఉల్లాసంగా ఉంది.

"నాకెందుకూ నాగన్నా నువ్వు కష్టపడి సంపాదించుకున్నది" అని మొహమాటపడింది ముసలావిడ.

"అలా కాదమ్మమ్మా! చరికాలంలో కప్పకో దానికి పనికొస్తుంది నీకు" అన్నాడుశాస్త్రి. అలా అంటున్నప్పుడు చిన్నప్పుడుచదివిన ప్రేమ్చంద్ కద 'ఈద్ గాహ' గుర్తొచ్చింది. అందులో అచ్చకి పటకారు కొనిచ్చిన మనవడిలాగే ఫీలయ్యాడు.

"నాకు నా బూర్జీనుఉంది కదలూ! పోనీలే, ఆ మాట అన్నావు, అంతేచాలు" అని మరిసిపోయింది అవిడ.

శాస్త్రి శాలువతీసుకెళ్లి తన పెట్టెలో భద్రంగా దాచాడు.

కొన్నాళ్ళకి, మూడాలా శూన్యమాసమా

బ్రదుకు తీరు

పెట్టిన మొక్కలు కొన్ని పెట్టినట్లే ఉండిపోతాయి పడి మొలచినవి విజృంభిస్తాయి! 'పూవో' అంటూ పెంచిన పిల్లలు ముడుచుకుపోతూ ఉంటారు గాలికి ధూళికి పెరిగినవారు దుక్కలల్లే ఉంటారు! అల్లా అని - మొక్కలను నాటకుండా ఉండలేం - పిల్లలను గాలికి వదలివేయలేం - వేటి బ్రదుకు నాటిది! ఎవరి బ్రదుకు మీరు వారిది!

- పెడికెటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

వెళ్ళేక, పెద్ద గాలివాన తుపానావచ్చింది ఇల్లంతా కురుమ్మా ఉండడంవల్ల కూచోడానికి నిలబడడానికి చోటులేక నానా భీభత్సంగానూఉంది వెంకట శాస్త్రికి చినశాస్త్రికి ఈ మధ్య చేరినాండా పనిలేక పోవడంవల్ల ఇల్లు అయ్యవారి నట్టబ్బలాగేఉంది. వల్లెటూగొ గొప్పదమంత కొండ్ ఉండన్నమాట గాని అదెప్పుడూ బావనవ్వడంపామే అంచేతకూడా ఇల్లు ఎలా ఉండాలో అలా ఉంది.

దీనికితోడు కరువులో అధికమానం అన్నట్టు ముసలావిడికి అంపకంపాలమీద ఊషణం. ఓ దగ్గర మంచంవెయ్యడానికి లేదు, వేసినమంచం అరగంట 'సేపు' అక్కడ ఉంచడానికిలేదు, ఈ ముసలెప్పుడు తగ్గుతుందాఅని మీనమేషాలు లెక్కపెడుతూ కూచున్నాడు ఇంటిల్లిపాదీను.

ధర్మానుష్ఠి అరణ ఎన్నాళ్ళవాడినా పరితం ఉండదని చినశాస్త్రి వీధివిసరఉన్న పై వెళ్ళు దా్వర్చి పిలుచుకొచ్చాడు. ఆయన ఫీజాకి ఆయన కొద్దే మన్న మోతలకి నలుగురిదగ్గర ఉన్న డబ్బులూ ఊడ్చి ఖర్చుల్లివచ్చింది. రేపేవాన తగ్గకపోతే ఎలాగాఅని వెంకటశాస్త్రి మనసులోభయంముసురుగాపట్టుకుంది

ఆ సాయంత్రం ముసలావిడికి జర్యం ఎక్కువైంది. ఇంట్లో ఉన్న కుక్షిణిబంతలూ, చింకిదుప్పట్లూ అప్పి అవిడ మంచం మీదే ఉన్నాయి. అయినా రాలడంలేదు. నాలోజాల్లే ఎండ మొహం చూడక పోవడాన్ని అన్ని తడితడిగా వాసనగా ఉన్నాయి "అంజనేయదేడి? వాడి కవి నమ్మేళనం శాలువా కప్పితే వెచ్చగా ఉంటుంది" అన్నాడు చినశాస్త్రి.

అంజనేయశాస్త్రి అయిపులేడు.

"నీకి ఈ వెధవ? ఇంత వానలోనే కాలెగరేసు కుంటూ వెలిపోయేదా ఊరిమీద? రోడ్డున్న సర్వే చేసి అక్కడ పాజరు వేయించుకోకపోతే ఒప్పకోరు కాబోలు వాడి ప్రెండ్లు..." తన సహజ ధోరణితో అన్నాడు వెంకటశాస్త్రి.

"పోద్యురూ. సాధ్యట్టించి గోలా ఇంటో కూచుని ఎంతసేపుంటాడు? తోచుద్దా వాడికి మాత్రం?" అంది భార్య.

"వాడి పెట్టెలో కాబోలు పెట్టెడు ఆ శాలువ. చూడు, తీసుకురా" అని తమ్ముడికి పురమా యించేడు వెంకటశాస్త్రి.

పెట్టె శాలువలేదు. ఇల్లంతా గాలించేరు. "ఎక్కడ పెట్టెడు చెప్పా" అని ఆశ్చర్యపడ్డాడు, చికాకుపడ్డాడు, అంతా.

100 కి. మీ. వర్గం కుస్తి పోటీలో భారత్ కి చెందిన పత్నిశింగ్, జపాన్ కి చెందిన అకినా సుజాకిని విత్తు చేసిన దృశ్యం.

భారత్ - పాకిస్తాన్ జట్ల మధ్య జరిగిన హాకీ ఫైనల్స్ పోటీలో పాకిస్తాన్ ఫిర్యద్ హాసన్ సర్దార్ గోలు చేస్తున్న దృశ్యం. ఈ పోటీలో పాకిస్తాన్ (7-1) గెలిచింది.

మహిళల 100 మీటర్ల ఫీస్ట్లయిల్ ఈత పోటీలో రికార్డు టైంలో విజయాన్ని సాధించిన జపాన్ వసత్ కవోరి యనాసే.

ఆసియా ప్రదేశ్తనాలు

పతకాల వివరాలు

దేశం	వర్ణ	రజత	కాంస్య	మొత్తం
చైనా	61	51	41	153
జపాన్	57	52	44	153
దక్షిణకొరియా	28	28	37	93
ఉత్తరకొరియా	17	19	20	56
భారత్	13	19	25	57
ఇరాన్	4	4	4	12
ఫిలిప్పైన్స్	2	3	9	14
పాకిస్తాన్	3	3	5	11
పీరియా	1	1	1	3
కువాయిట్	1	3	3	7
ఇండోనేసియా	4	4	7	15
మంగోలియా	3	3	1	7
రిజనాన్	0	1	0	1
సలేషియా	1	0	3	4
థాయ్లాండ్	1	5	4	10
ఇరాక్	2	3	4	9
సింగపూర్	1	0	2	3
హాంకాంగ్	0	0	1	1
వియత్నాం	0	0	1	1
లబారిన్	0	0	1	1
అస్ట్రేలియా	0	1	0	1
కమార్	0	0	1	1
అరేబియా	0	0	1	1

స్త్రీల జిమ్నాస్టిక్స్లో స్వర్ణ పతకాన్ని అందుకున్న చైనా మహిళ ఓజియాసి.

పురుషుల 100 మీటర్ల పరుగులో స్వర్ణ పతకాన్ని సాధించిన రజువాన్ పీట్ (సలేషియా)

కువైట్ - ఇరాన్ల ఫుట్బాల్ క్వార్టర్ ఫైనల్స్లో హాల్ కాదవి చెయ్యింది సూనిమున్ను కువైట్ ఆటగాళ్లు, బంతికి అడ్డం పడ

విద్యార్థి లోకం వ్యాసరచన పోటీలో ప్రత్యేక బహుమతి

రూ. 150/-లు పొందిన వ్యాసం

మా విద్యార్థిలోకం క్రియాలు

విద్యార్థుల ప్రధానాశయం విద్యార్జన. విద్య ద్వారా విజ్ఞానాన్ని సంపాదించటం, ఆ సంపాదించిన విజ్ఞానాన్ని సక్రమ మార్గంలో దేశభ్యున్నతికి వినియోగించటం, తద్వారా తన జీవన భృతిని సంపాదించుకొని, వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కూడా సుఖమయం చేసుకోవటం విద్యార్థుల ఆశయాలు.

కాని, ప్రస్తుత పరిస్థితులలో విద్యార్థుల ఆశయాలు అణచివేయబడినాయి. పన్నెత్తమైన విద్య కలుషిత రాజకీయాలతో నిండిపోవటం దీనికి ఒక కారణము. ప్రస్తుతము విద్యార్థుల ఆశయాలు ఏ విధంగా రూపుదిద్దుకొంటుంటే, ఏదో విధంగా బలకరణకు పరిచడ విద్యని అభ్యసించాలనే తప్ప విజ్ఞానాన్ని ఆర్జించాలనే తపన చాలమంది విద్యార్థులలో కనబడుతున్నది.

రచయిత పరిచయం

“వ్యవస్థలం పశ్చిమగోదావరిజిల్లా తణుకు తాలూకాలోని కొత్తపల్లి అగ్రహారం. ప్రస్తుతం విశాఖపట్టణంలో బి. ఏ. కె. కాలేజీలో బి. ఏ. మూడవ సంవత్సరం చదువుతున్నాను. ఇప్పటివరకూ కళాశాలలో నిర్వహించిన వ్యాస రచనా పోటీలలో బహుమతులు వచ్చాయి. కాని ఒక ప్రత్యేక నిర్వహించిన పోటీలో బహుమతి రావడం ఇదే ప్రథమం. ఆ బహుమతినిచ్చి ప్రోత్సహించిన ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రికకు నా కృతజ్ఞతలు.”

మల్లంపల్లి వెంకట సుబ్రహ్మణ్యం

అదీగాక, చదివే చదువుకీ, చేసే ఉద్యోగానికీ ఏమూతనూ సంబంధము ఉండటములేదు.

ఇకపోతే, మా విద్యార్థిలోకం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు అనేకం ఉన్నాయి. విద్యాలయాల్లో ప్రవేశించటమే కష్టం. ప్రవేశించిన తరువాత పాఠ్య పుస్తకాలు సంపాదించటం ఒక యజ్ఞం. ఆ పుస్తకాలలో ఉన్న అవకతవకలను దాటి పరీక్ష వ్రాసి ఉత్తీర్ణులవటం చాల కష్టం.

కొన్ని విద్యాలయాల్లో పూర్తి సంఖ్యలో ఉపాధ్యాయులు ఉండరు. ఒకవేళ ఉన్నప్పటికీ వారు సరిగా తమ బాధ్యతలను నిర్వహించరు.

విద్యాలయాల్లో రాజకీయాలు ప్రవేశించుటవలన విద్యార్థుల ఆశయాలు అణగారినాయి. రికర్షెన్సులు, ఉత్తరాయణాలు, దక్షిణాయణాల వలన విజమైన అర్హత, అసక్తి ఉన్న విద్యార్థులు అణచివేయబడి తున్నారు. కీలక రంగమైన విద్యారంగంలో ఈ రకమైన అవినీతి ప్రబలడంవలన మిగిలిన రంగాలు కూడ కలుషిత మవటానికి అవకాశము కలుగుతున్నది.

కొన్ని కళాశాలల్లో గ్రంథాలయ, వనతులు సరిగా లేకపోవటంవలన చాలమంది విద్యార్థులు ఇబ్బంది పాలవుతున్నారు.

ఏటన్నిటికంటే నేటి పరీక్షా విధానము అనేక లోపములతో నిండియున్నది. విద్యార్థులలో విజ్ఞానాన్ని కొలవటానికి ఈ విధానము సరియైనది కాదు. ఉదాహరణకి మొదటనుంచి శ్రద్ధగా చదివిన విద్యార్థులకు పరీక్ష లేవనగా రాత్రి గైడు కొని చదివిన విద్యార్థి ఉత్తమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడవుతున్నాడు. ప్రభుత్వాల మారినప్పడల్లా పరీక్ష విధానాలను మార్చడం అనేది విద్య యొక్క జానపదాన్ని ఉంచవలసినదిగా ఉంది.

పై సమస్య లన్నింటినీ ఒక రోజులో పరిష్కరించడం అనేది సాధ్యపడేదికాదు. ముందర విద్యార్థులు తమ ఆశయసిద్ధి కోసం దీక్షతో కృషి సలపాలి. ఉపాధ్యాయులు కూడా వారికి పూర్తి సహకారాన్ని అందజేయాలి. ప్రభుత్వమువారు కూడా విద్యార్థులకు అవసరమయ్యే అన్ని సదుపాయాలను కల్పించి వారి అభివృద్ధికి దోహదము చేయవలెను.

ముఖ్యంగా విద్యార్థులు పూర్తిగా విద్యార్జన మీదే తమ వృష్టిని కేంద్రీకరించాలి. మా విద్యార్థిలోకం యొక్క ఆశయాలను ప్రజలు ప్రభుత్వము సహకారము చేయుటకు సహకరించుట ద్వారా ఉత్తమ పౌరులను దేశానికి అందజేయవచ్చును. ★

దు శ్క లు న

ఎనిమిదవతరగతి విద్యార్థులూ వచ్చాడు: అంజనేయశాస్త్రి. బట్టలూ తలా అంతా తడిసి పోయి ఉన్నాయి. చేతిలో ఏదో కాగితం పాట్లం తడిసి పోయిందా భద్రంగా తెచ్చాడు.

“ఏమోయ్! దొరగారికి ఇప్పటికీ ఇల్లు గుంపుందేమిటి? అదేమిటి ఆ పాట్లం చేతిలో?” అనడమేమిటి వెంకటశాస్త్రి.

“అమ్మమ్మకి” అని క్లుప్తంగా చెప్పి, పాట్లం పినతండ్రి చేతికిచ్చి, తను బట్టలు మార్చుకునే ప్రయత్నంలో వద్దాడు అంజనేయశాస్త్రి.

చినశాస్త్రి పాట్లం కొద్దిగా విప్పి అందులోకి చూస్తూ, “ఇవన్నీ ఏమిటా? ఎక్కడినీ డబ్బులు వీకివన్నీ కొనడానికి?” అనడమే, వెంటనే ఏదో స్ఫురించి, “కొంచెదనీ నీ శాలువగాని..” అని అగడడు, అనుమానంగా చూస్తూ.

“ఔను. కొంచెదియ్యడం ఎందుకూ? శాలువా అమ్మేశాను.” నిర్నిష్టంగా చెప్పి ప్యాంటు జేబులోంచి మిగిలిన డబ్బులు తీసి పినతండ్రి చేతికిచ్చేడు శాస్త్రి.

“అమ్మీనామా?” అని ఏమో తెరుచుకుని ఉండిపోయేడు వెంకటశాస్త్రి.

“ఔను. మనకి ఉపయోగం లేనప్పుడు ఇంకెందుకూ అది? మనకెన్నో అవసరమైన ఖర్చులు ఉండగా...”

“ఇతే మూతం? ఇలా ఇంటా వస్తువులు తీసుకెళ్లి బజార్లో అమ్మకొవడం ఇంటావంటా ఉందిరా? అందులోనూ శుభ్రవా: అని కొత్త బట్ట..” వెంకటశాస్త్రి ఇంకా ఆశ్చర్యపోతూనే ఉన్నాడు.

“ఏం? తప్పేమిటి? మన అవసరానికి అట్టే ఇలా పనికొచ్చింది?” తనని తాను సమర్థించుకుంటూ అన్నాడు శాస్త్రి.

“కాని శాలువ శాలువగా కూడా పనికొస్తుంది కదరా! ఇండా అమ్మమ్మకి బాగా చలిగా ఉంటే కప్పుడం కోసం ఇల్లల్లా వెతికేం. ఉంటే పనికొచ్చేది కదా!” అన్నాడు చినశాస్త్రి, పాట్లంలోంచి ఏపిల్సా, బత్తాయిలు, గుల్లకోజ పేకెట్ తీసి మూలమీద పెడుతూ.

అవన్నీ చూసిన ముసలమ్మగారు కలగ జేసుకుని, “పోసియ్యరా! చిన్నవెధవ ఏదో చేసేడు” అంది మీనస్వరంతోనే.

అంజనేయశాస్త్రి అమ్మమ్మ మంచదగ్గరకి వెళ్లి కూచున్నాడు. “నువ్వుచెప్ప అమ్మమ్మా! ఈ శాలువకాపోతే ఇలాంటిది ఇంకోటి సంపాదించుకో లేమా నేను? అంతాన్న నువ్వు, నీ ఆరోగ్యం ముఖ్యంకదా మాకు?” అనడమేమిటి గారంగా.

“మా నాయనా, మా తండ్రి! ఎంత పెద్ద బుద్ధిరానీది!” అని పొగిపోయింది అవిడ. మనదే చేతులుపట్టుకు నిమురుతూ, “ఎందుకు సంపాదించ లేవురా? ఇలాంటివి బోలెడుశాలవలూ, సన్మానాలుకొస్తాయి నీకు... చెప్పేసుకుంటే, వీడు వాళ్ళ తాత గారి పోలికనీ! అంతవాడూ అవుతాడు.....” అని ఆయాసపడుతూ శాస్త్రిపిల్లకుంది అవిడ.

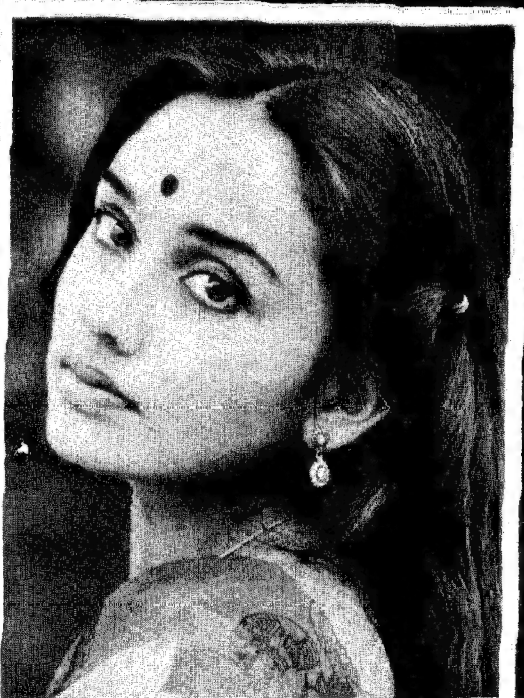
వెంకటశాస్త్రి మొట్టమొదటిసారి కాబోలు, కొడుకునై పు మెచ్చుకుంటూ చూశాడు. ★

The fragrance of choice coconuts in every drop.

Yendelux
coconut oil

ఎన్ డిలక్స్
కొబ్బరి నూనె

15, 4 కిలో టిస్ట్ లందును
1 Litre 500, 200 ml
పాలిథీన్ శీసాలయందును లభింతును

ము.ము.నాగలింగ నాడార్క్ సన్స్
త్రవయితురు: శ్రీ నాగలింగ విలాస్ ఆయిల్ మిక్స్
ఫోన్: ఆఫీస్: 2244, 4484, హిల్స్: 2266

నీలకాశం

సీరియత్ శైముల

ఇందిర హాలు ద్వారం వరకు వెళ్ళి చూసింది.

అప్పుడే మలుపు తిరిగి వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు.

పనిమనిషి కూడా అక్కడే నిలబడి చూస్తున్నది. ఇందిరను చూసి "మీరూ వస్తారా అమ్మా? పాపం రంగయ్యని చూసి వద్దాం" అంది.

ఇందిరకి వెళ్ళి చూడాలనే ఉంది, పనిమనిషి వెంట బయల్దేరింది దాదాపు ఫర్లాంగు నడిచాక వరుసగా పొతాలు కనిపించాయి. పొలం గట్ల వెంబడే ఉన్న తాటి చెట్ల క్రింద గుంపుగా ఉన్నారు జనం. ఇందిర వెళ్ళి ఆ గుంపులో తొంగిచూసింది. మధ్యలో ఒక వ్యక్తి - రంగయ్య కాబోలు - మట్టిలో పడుకొని ఉన్నాడు అతని ప్రక్కనే మోకాళ్ళ పైన కూర్చొని డాక్టర్ జాక్సన్ ఏదో నవ్వుజెప్తున్నాడు "వద్దు బాబుగారూ! వద్దు!" అంటున్నాడు ఆ పడుకున్న వ్యక్తి.

"పాముల నరసయ్య వద్దకు మనిషి వెళ్ళాడు బాబుగారూ! పోనీ రంగయ్య ఇష్టం వచ్చినట్లే చేద్దాం" అన్నాడు ఒక వ్యక్తి.

"మంత్రం వేయించుకో రంగయ్యా! నేను వద్దనటలేదు. ముందర ఓ ఇంజెక్షన్ కూడా చేయించుకో" అన్నాడు డాక్టర్ జాక్సన్

ఆయన తెలుగు ఉచ్చారణ వింతగా ఉంది కానీ వాళ్ళెవరూ వింతగా చూడటంలేదు, బాగా అలవాటయిపోయింది కాబోలు - అనుకుంది ఇందిర.

రంగయ్యలో పాము కరిచిన బాధకంటే, భయం ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది "నూది తీసుకుంటే మంత్రం పని చెయ్యదని వాడి భయం బాబుగారూ!" అన్నాడు మరొకడు

"బాబుగారు అంతగా చెప్తుంటే వినవేమిటి రంగా! నూది తీసుకో!" ఇంకొకడు అన్నాడు.

"అసలు, రంగయ్యా చాలా తక్కువ పాములలో

(గత సంచిక తరువాయి)

విషం ఉంటుంది. నిమ్మ కరిచినది విషంది కాక పోవచ్చు! నేనీవే ఇంజెక్షన్ పాముకాలు గురించినది కాదు. ఊరికే కరిచిన చోటు చీము అదీ పట్టుకుండా ఉండాలని, అంతే -"

డాక్టర్ జాక్సన్ మాటలు రంగయ్య వినిపించుకోవటంలేదు. "వద్దు బాబుగారూ! నాకు ఏ సూదులూ వద్దు! పాముల నరసయ్యని పిలిపించండి" ప్రాణభయంతో వణికిపోతున్నా, అతను ఇంజెక్షన్ మాత్రం వద్దనే అంటున్నాడు

అతని మనస్థి డాక్టర్ జాక్సన్ కి అర్థమైంది మంత్రంలో అతనికి గల గాఢవిశ్వాసం గురించాక, ఆయన ఇంక ఇంజెక్షన్ గురించి బలవంతం చేయలేదు "పోనీలే రంగయ్యా, ఇంజెక్షన్ వద్దులే! నరసయ్యని రానివ్వు - మంత్రం వేయించుకుందువు గానీ" మృదువుగా అన్నాడు. పాము కరిచిన చోటుకి పైబాగంలో కట్టిన కట్టుచి మరొకసారి గట్టిగా కట్టి లేచి నిలబడ్డాడు. కొద్దిదూరంలో చేతిలో సంచితో వస్తున్న వ్యక్తిని చూసి, చకచకా అతని దగ్గరకు వెళ్ళి ఏదో మాట్లాడాడు. అతను తటాపి, రంగయ్య వద్దకు వచ్చాడు

ఆ వ్యక్తిని చూడగానే, పాలిపోయిన రంగయ్య ముఖం కొంత తేరుకుంది "ఏం భయంలేదు, రంగడూ! మంచిమంత్రం వేస్తాను" అంటూ రంగయ్య ప్రక్కనే కూర్చొని, సంచితోనించి ఏవో మూలికలు తీసి, పాము కరిచిన చోటున చాచింది ఉంది, ఏవో మంత్రాలు చదివాడు. తర్వాత "అంతే రంగడూ! విషం దిగిపోయింది - ఇంజెక్షన్ కూడా వేసుకో, ఎందుకయినా మంచిది" అన్నాడు

ఆ మాటకోసం ఎదురుచూస్తున్నట్లు డాక్టర్ జాక్సన్ ముందుకి వచ్చి ఇంజెక్షన్ చేశాడు. ఈ

మారు రంగయ్య ప్రతిఘటించలేదు తర్వాత నలుగురి సహాయంతో అతనిని తన క్లినిక్ కి తీసుకువచ్చి పడుకోబెట్టాడు దగ్గర్లో ఉన్న ట్రాన్ కి పోన్ చేసి అతనికి పామువిషం విరుగుడు మందు తెప్పించి ఇప్పించాడు.

"రంగయ్యా, సాయంత్రం వరకూ ఇక్కడే పడుకో! తర్వాత వెళ్ళిపోవచ్చును వేడి పాలు పంపిస్తాను, తీసుకో" అని ఆదరంగా చెప్పాడు కృతజ్ఞతతో దండం పెట్టాడు రంగయ్య తన గదిలోకి వెళ్ళి అలసిపోయినట్లు కూర్చున్నాడు డాక్టర్ జాక్సన్ ఇందిర వెళ్ళింది ఆయన వద్దకు.

"ఇందిరా, ఈ రోజు మనం అదృష్ట్యవంతులం అతనికి తగిన సందులు ఇవ్వగలిగాము.."

"ఆ పాము అసలు విషపూరితం కాదేమో..." అన్నది ఇందిర.

"అయినా, కాకపోయినా అవసరమైన వైద్యం చేయాలి. ఒకమారు... దాదాపు పదిహేనేళ్ళక్రితం - ఒక వ్యక్తి పాము కాటువలన మరణించాడు, నేను చూస్తూండగానే! ఇలాగే ఇంజెక్షన్ వద్దన్నాడు -" భారంగా అన్నాడాయన ఆయన మనస్సు ఏదో బాధాయుతమైన గతంలోనికి వెళ్ళిందని గురించి ఇందిర మరేమీ మాట్లాడలేదు చేతిలోని కాగితాలు చదువుకుంటూ కూర్చుంది.

* * *
"ఉపనిషత్తులలోని బుద్ధిని "దేవుడు అంటే ఎవరు?" అని ప్రశ్నించాడొక శిష్యుడు. ఆయన మానంగా ఉండిపోయాడు భగవంతుడంటే మానం - ప్రశాంతత - అని ఆయన ఉద్దేశం. "అలా కాదు స్వామి దయచేసి మాటల్లో దైవాన్ని నిర్వచించండి" అన్నాడు శిష్యుడు. అప్పుడా మహర్షి "నేతి, నేతి" అన్నాడట అంటే "ఇది కాదు - అది కాదు" అని అర్థం ఇంకా వివరంగా చెప్పమని కోరితే "తత్వమనీ" అని క్లుప్తంగా జవాబిచ్చాడు. అంటే "నీవే ఆ శక్తి" అని భావం.

భగవత్ స్వరూపాన్ని - ఈ విశ్వమంతటినీ ఆవరించి ఉన్న పరమాత్మను - అగాధాన చేసుకోవాలంటే నీ ఆత్మ స్వరూపాన్ని ముందుగా చూడగలగి. ఆత్మ అనేది ఆ పరమాత్మలోని భాగమే - తిరిగి పరమాత్మలో చక్రముయి తాదాత్మ్యం చెందటమే ఆ శక్తి పరమావధి. పరమాత్మ నుంచి విశ్వాత్మ విశ్వాత్మ నుంచి జీవాత్మ... జీవాత్మ తిరిగి పరమాత్మలో చక్రత... జీవన ప్రపంతా నిరంతరంగా ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. ఇదంతా ఎందుకు? ఉపనిషత్తులు జవాబు నందిస్తాయి ఇదంతా సృష్టి అనే ఆనందం కొరకు. ప్రపంచంలో

జరిగిన కథ - II

ఆ రోజు రామారావు సుభద్రల పిల్లర్ జాబితీ పెరి బేషన్ కి అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు వారి సంతానం ఇందిర, రమేష్, సురేష్, ఉష. దానిలో భాగంగా రామారావు, సుభద్రలను సినిమాకి పంపుతారు పిల్లలు. సినిమా చూసి స్కూటర్ మీద వస్తూ యాక్సిడెంట్ లో మరణిస్తారు ఆ దంపతులు. మధులో ఇందిర పెళ్ళి గతంలోనే భాయం చేయడం జరుగుతుంది తన తమ్ముళ్ళ, చెల్లి భవిష్యత్తు తీర్చిదిద్దడానికి మధుకి యిష్టం లేకపోయినా ఉద్యోగంలో చేరాలనుకుంటుంది ఇందిర. తన స్నేహితురాలు వీణ సహాయంతో ఓ ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లో టెంపరరీ హోస్టల్లో ఇందిర పెట్టినాగా జేరుతుంది తన కుటుంబాన్ని పైకి తీసుకువచ్చేవరకు ఆగమని ఇందిర నిన్ని ఏదాల నవ్వుజెప్పినా వినని మధు ఆమెలో తెగతెంపులా చేసుకోవడానికి నిశ్చయించుకొంటాడు. డాక్టర్ జాక్సన్ తో ఇందిరకు పరిచయం కల్గుతుంది. ఆయన వివరాలు తెలుసుకొని ఆశ్చర్యపోతుంది. అక్కడ జాబ్ పూరితగానే తన దగ్గర పెట్టినాగా జేరమని జాక్సన్ ఇందిరను ఆహ్వానిస్తాడు. పరీక్షలవగానే చెల్లిని తీసుకు రమ్మని తమ్ముళ్ళకి చెప్పి తను ముందుగా వస్తుంది ఇందిర. లక్ష్మీపురంలో రైలు దిగి, అక్కడి సార్జర్ సాయంతో ఆ పత్రాలు బయల్దేరుతుంది. తను ఎవరి మూలంగా అక్కడి జాబ్ వదులుకొని ఇక్కడికి వచ్చిందో అతనే డా" సుధాకర్ ఇందిరను జాక్సన్ దగ్గరకు చేరుస్తాడు

దుష్కృత్యం ఎందుకు ? దానిలోనించి మంచి ఉద్భవించ
టానికే ! చీకటి ఎందుకు ? వెలుగు మరింత కాంతి
వంతంగా అవటానికే ! భారలు ఎందుకు ! ఆత్మ
పరిపూర్ణత చెందటానికే ! త్యాగంలోని ఆనందం
అనుభవించటానికే ! ఈ సృష్టికి పరమార్థం
ఏమిటి ? ఆనంద రససానం ప్రతి జీవీకి లభ్యమవ
టానికే

ఇందిరకు చదువుతున్నది పూర్తిగా అర్థమయ్యా
కాకుండా ఉన్నది. అయినా మనసులో క్రొత్త
జ్ఞానకాంతులు చూస్తున్న తృప్తి కలుగుతున్నది.
చదువులంతో నిమగ్నమయింది.

మధ్యాహ్నం ఇందిర మధర్మనం మాస్టారుగారి
యింటికి వెళ్లే పరికి పర్య ఎదురు వచ్చింది. "సి

"డాక్టర్ బాక్సన్ సంగతి ఏమిటి ? ఆయన
రోజునమూ వగైరా..." అడిగింది ఇందిర.

"ఆయనకు పారి అని నుంచి వంట మనిషి
ఉన్నాడు. పండగలు అవీ వస్తే మా యింటికి
వీలుస్తాము. నాన్నగారు, ఆయన ప్రాణ స్నేహితులు.
నేను పుట్టుకమందు నించి కూడా ఆయన ఆ
యింటల్లో, నాన్నగారు ఈ యింటల్లో ఉంటున్నాడు.
'నా సుస్థకం టైప్ చేసేందుకు పాడరాబాదు
నించి ఒక అమ్మాయి వస్తుంది' అని అంతలో
చెప్పగానే అమ్మ, నాన్న పేయింగ్ గెస్ట్ గా మా
యింటల్లో ఉండవచ్చునని అన్నారు. ఎక్కువ
సమయం నేను ఒంటరిగా గడుపుతూంటాను
ఇందిరా ! ఇప్పుడు నీవు వచ్చావని నాకు చాలా
సంతోషంగా ఉంది."

"నీకు అక్కచెల్లెళ్ళు అన్నదమ్ములు ఎవరూ
లేరా వద్దా ?"

"ఒక్కడే అన్నయ్య ఉన్నాడు, విజయవాడలో
ఉద్యోగం. అప్పుడప్పుడు సెలవ పెట్టుకొని అన్నయ్య
వదిన వస్తూ ఉంటారు."

"సవ్వేవారం మా చెల్లెలు వస్తుంది. తను,
నేను ఇద్దరమూ ఉంటే మీకు ఇబ్బంది కాదుకదా..."

"ఇబ్బంది ఏం కాదు, ఈ యింట్లో గదులన్నీ
విశాలమైనవి ! చెల్లెలంటే, ఎన్నేళ్ళేమిటి ?"

"పదేళ్ళ పాప. దానికి ఆరోగ్యం బాగాలేదు
వల్లెగారి, వారావరణం మంచివని డాక్టర్లు అన్నారు
అసలు నేను ఈ ఊరు రావటానికి ముఖ్యకారణాల్లో
అదొకటి."

మాటల్లోనే రోజునం ముగిసింది. తిరిగి
డాక్టర్ బాక్సన్ ఇంటికి వెళ్ళింది ఇందిర. ఆయనకు
మధ్యాహ్నంపూట వడుకానే అలవాటు ఉన్నదిట -
పారి చెప్పాడు. ఇందిర తన ఆఫీసు గదిలోకి వెళ్ళి
కూర్చొని టైప్ చేయటం మొదలుపెట్టింది.

కోసమే చూస్తున్నాను. రా, రోజునం చేద్దాం"
అంటూ వంట గదిలోకి తినుకు వెళ్ళింది. స్నేహ
స్వభావంకల పద్మ ఆ కొద్ది పరిచయంలోనే ఇందిరను
ఆకట్టుకుంది. "అమ్మ రోజునం చేసి ఇప్పుడే
వచ్చింది. మనిద్దరమే ఇప్పుడు తినవలసింది" అని
పీటలు వేసి కంచాలు పెట్టింది.

మూడు గంటలకు డాక్టర్ జాక్సన్ వచ్చారు అక్కడికి. "ఎలా ఉందమ్మా పని?" పలకరించాడు.

"ఇంటిరెస్టింగ్గా ఉన్నదండీ!" నవ్వుతూ జవాబిచ్చింది ఇందిర.

"వేరే గుడ్!" అని మరొక కుర్చీలో కూర్చున్నారు ఆయన. హరి రెండు కప్పుల్లో బీ తీసుకువచ్చాడు బీ త్రాగుతూ ఆయన ఉష్ ప్రీట్ మెంట్ గురించి అడిగారు. మందులు, వివరాలు చెప్పింది ఇందిర.

"త్వరలోనే తగ్గిపోతుంది ఇందిర! ఏం పర్వలేదు" అని ధైర్యం చెప్పారు ఆయన "ఇంకా పేషంట్స్ వచ్చే టై మవుతున్నది. నీకు ఎప్పుడు వెర్నానిసిటీ అప్పుడు వెళ్ళమ్మ" అని చెప్పే తన కన్నుల్నిగ్ రూమ్ లోనికి వెళ్ళాడాయన.

మరి కొంతసేపటికి బిల్డింగ్ లో నందడి మొదలయింది. కాంపౌండర్ వచ్చి తన గదిలో కూర్చోని మందుపాళా సర్దుసాగాడు. ఆ పల్లెటూరిలో నర్స్ దొరకటం కష్టంగా ఉన్నది, ఎవరు వచ్చినా ఎక్కువకాలం ఉండటం లేదు; ప్రస్తుతం ఎవరూ లేరు పేషంట్స్ చాలామంది - స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలు - చుట్టుప్రక్కల ఊళ్ళనాళ్ళు కూడా రాసాగారు.

ప్రాద్దున పాము కరివిన వ్యక్తి క్షేమంగా ఉన్నాడు. బంధువులు యింటికి తీసుకువెళ్ళారు. ఆయిదు గంటల ప్రాంతంలో టైవ్ టెటర్ మూసేసి, కాగితాలు సర్ది బయటకు వచ్చింది ఇందిర. హాల్ లో బెంచీల మీద కూర్చోని ఉన్న జనాభి

నీలాకాశం

మామూ బయటకు వడిచింది. ద్వారం వద్ద ఒక నిమిషం ఆగింది - వెళ్ళే ముందు డాక్టర్ జాక్సన్ కి చెప్పే వెళ్ళే మర్యాదగా ఉంటుందేమోననే ఆలోచనతో. కాని, బిజీగా ఉన్నారాయన, డిస్టర్బ చేయటమా, వద్ద అని ఆలోచిస్తూ ద్వారం వద్ద నిలబడి పోయేసరికి -

"ఎక్స్ క్యూజ్ మీ" అన్న స్వరం వినిపించింది. ఉరిక్కివడి చూసేసరికి ఎదురుగా డాక్టర్ సుధాకర్ నిలబడి ఉన్నాడు. "ఎవరూ రోపలికి రాకూడదా ఏమిటి?" నవ్వుతూ అడిగాడు.

తడబాటుగా "నాకే" అని ప్రక్కకి తప్పుకుంది. "రాత్రి అలసట అంతా తీరిందా? ఈ రోజే డ్యూటీలో జాయిన్ అయినారా?" అడిగాడు.

అవునన్నట్టు తలూపింది ఇందిర. "మాన్యరు గారింట్లో మీరు ఉండటానికి ఏర్పాటు చేశానన్నాడు అంతుల్. అంతా వసతిగా ఉన్నదా?"

అతను ఇలా కుశల ప్రశ్నలు అడుగుతుంటే ఇందిరకు అశ్రుర్యంగా ఉంది. నిన్న ఏ మాత్రం స్నేహంగా కనబడలేదు ఇతను.

మళ్ళీ తలూపింది ఇందిర. "నేను ప్రతి పాయంట్ లం ఇక్కడికి వచ్చి అంతుల్ కి పేషంట్స్ ని చూడటంలో అసిస్ట్ చేస్తూంటాను" తన గురించి చెప్పాడు.

ఏదయినా మాట్లాడకపోతే బాగుండదు

అనుకుంది ఇందిర. కాని అదేమిటో, ఏం మాట్లాడా లనేది - ఒక్క ముక్క కూడా - రోపలేదు

రెండు నిమిషాలు మౌనంగా గడిచాక "నేను మిమ్మల్ని అవుతున్నట్లున్నాను, వెళ్ళండి!" అని రోపలికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఇందిర మనసంతా ఏదోగా అనిపించింది. నిన్న రాత్రి, హిహి స్క్వాటర్ మీద ఇంతదూరమూ తీసుకువచ్చి దింపాడు; ఈ రోజు హిహి పరిచయ స్థుడిలాగా వెళుతుందాడు. తను మూగమొద్దులాగా నిలబడిపోయిందేమిటి!? క్రొత్తవాళ్ళలో జంకు, ఏగ్గు ఫీలయ్యే స్థానం కాదు తనది. మరి అతని దగ్గర ఏం మాట్లాడాలో రోపలేదు ఎందుకని? తను రూడ్ గా ప్రవర్తించిందని అతను అనుకొని ఉంటాడు.

ఇంట్లో అడుగు పెడుతూనే "కాఫీ రెడీ ఇందిరా!" అంది వద్ద.

"థాంక్స్ వద్దా, ఇప్పుడే వస్తా" అంటూ, బాల్ రూమ్ లోనికి వెళ్ళి ముఖం, కాళ్ళు, చేతులు కడుక్కుని వచ్చింది. ముఖానికి పొడరు నేనుకొని, తిలకం దిద్దుకొంటూండగా కాఫీ గ్లాసులు రెండు తీసుకొని వచ్చింది వద్ద. ఇందిర గ్లాసు అందుకొని కుర్చీలో కూర్చుంది.

"ఏం ఇందిరా, ఎలావుంది జాబ్?"

"చాలా బాగుంది వద్దా! డాక్టర్ జాక్సన్ విజంగా చాలా రోతయిన మనిషి. ఆయన రాసినవి చదువుతుంటే నాకు ఏదో కొత్త రోకాలు మాన్సున్నట్టే అనిపించింది."

అభినందన గ్రీటింగ్ కార్డు

మానోహరమైన శుభాకంక్షలపత్రాని.

మో అభినందన శుభాకంక్షలపత్రాలు విరిమనోభావాలకు తెలియచేస్తాయి!

అందమైన ఆలోచనలకు మోహన అభినందన పత్రాలు

విరిమనోభావాలకు మో అభినందన పత్రాలతో పరవశించు చేయండి!

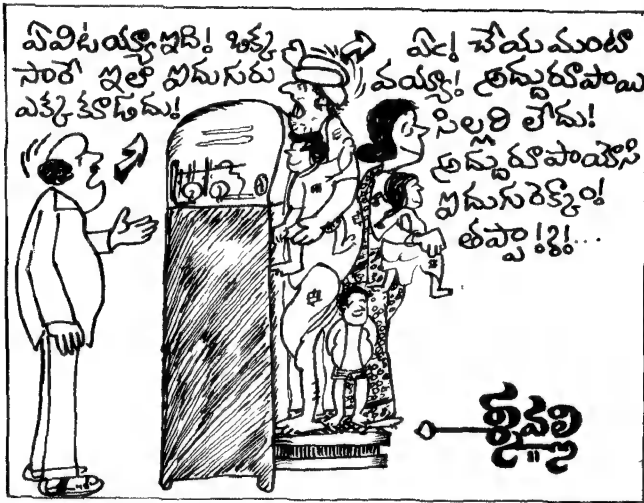
విశిష్టత పుష్పాలు కలకలం పువ్వులు కన్యమైన కంకులల్లో వచ్చే శిలం!

విశిష్టత పుష్పాలు మోహన అభినందన పత్రాలతో లభిస్తాయి!

న్యూస్టూడియో బుక్ సెంటర్

విలకొండలో విజయవతి-2 ఫోన్ 622222

ఏరుపులు, దిండ్లు అభిషేకి
అమికాబ్బారే??

కుల్చీలూ కూర్చోని నిర్దుషా
గూడుదన్నారు డాక్టరు గారు

తృప్తి

“అమ్మమ్మ సుధాకర్ వచ్చాడా? రోజూ సాయంత్రాలు వచ్చేడు” అంది వద్ద.

“అ, వచ్చారు. మీ అతను బాగా తెలుసా?”

“నాకు తెలియకపోవటం ఏమిటి? అతను ప్రక్కయింటి జాక్సన్ అంకుల్ వద్ద పెరిగాడు.” అశ్రురంగా మాసింది ఇందిర. “అతనికి తల్లి తండ్రులు, కుటుంబం లేదా?”

“అదంతా ఓ కథ ఇందిరా! సుధాకర్ తో కాస్త పని ఉంది. ఇప్పుడే వచ్చేస్తాను” రిప్లస్ వెల్చి సోయింది వద్ద.

ఇందిర ఖాళీగావులు తీసుకువెళ్ళి, కడిగి పెట్టింది. వరలక్ష్మిగారు బియ్యం ఏరుతుంటే తనూ ప్రక్కనే కూర్చోని ఏరసాగింది.

క్లీ “నీ కెం దు క మ్మా పని?” నవ్వుతూ వారింపింది అవిడ.

అవిడ చిరునవ్వు ఎందుకో తల్లిని గురుకు తెచ్చింది. తదేకంగా అవిడ ముఖంలోకి మాస్తూ “మా అమ్మ కూడా ఇంతే! ఏ పని చేయబోయినా ‘నీ కెందుకమ్మా పని’ అనేది” అన్నది ఇందిర.

తర్వాత అవిడ ప్రశ్నలకు బవాబుగా తల్లి తండ్రుల గురించి, వాళ్ళు యాక్సిడెంట్ లో పోవటం— అన్నీ చెప్పింది. తమ్ముళ్ళ చదువు, ఉప అవార్డ్ గ్యం, సమస్యల గురించి వివరించింది. అవిడ సానుభూతిగా అంతా విని, “మీ వెళ్లాయి వచ్చాక కూడా ఇక్కడే ఉండవచ్చును ఇద్దరూ! దక్షిణం ప్రక్క గది విశాలంగా ఉంటుంది. ఇక్కడే భోజనాలు కూడా చేయవచ్చును. అడవిల్లలు ఒక్కరే ఎక్కడ ఉండ గలరు?” అన్నది.

వద్ద వచ్చి “ఇందిరా, మా ఊరు చూపిస్తాను, పోతావా?” అంది.

“సీట్ లో పుట్టి పెరిగిన అమ్మాయికి మన ఊరిలో ఏం చింతలు, వికేషాలు ఉంటాయి వద్దా!” అంది వరలక్ష్మిగారు.

“అట్లాగనకు అమ్మా, మన వాగు, గుడి, పోలాలు— చీటి అందం చూపి ఇందిర అశ్రుర్య పోతుంది! ఇటువంటి దృశ్యాలు ఏ సీట్ లోనూ ఉండవు! పడ ఇందిరా!”

ఇద్దరూ కలిసి అరమైలు నడిచి, ఊరి వెలువరికి వచ్చారు. వద్దకి తెలిసిన వాళ్ళనెవరో కనిపించటం, వాళ్ళు నిర్మోహమాటంగా “ఈ

అమ్మాయి ఎవరు?” అని అడగటం జరిగింది. అందరికీ “పెద్ద డాక్టరు బాబుగారి దగ్గర పని చేయటానికి వచ్చింది. మాబంధనే, మాయింటనే ఉంటున్నది” అని చెప్పింది.

తర్వాత ఇందిరతో “బంధువని చెప్పకపోతే, ఇంకా వివరాలు అడుగుతూ పోతారు ఇందిరా! అందుకని అట్లా చెప్పాను” అంది.

“చెప్తే ఏంలే వద్దా!” వచ్చింది ఇందిర “డాక్టర్ జాక్సన్ ఇక్కడ అంతా పెద్ద డాక్టరుబాబు, అంటారేమిటి?”

“చెనక ఊరికే ‘డాక్టరుబాబు’ అనే వాళ్ళు. సుధాకర్ మెడిసిన్ పూర్తి చేసుకొని వచ్చాక, అతనిని ‘చిన్న డాక్టర్ బాబు’ అవేశాడు. అప్పుడు అంకుల్ అటోమాటిక్ గా ‘పెద్ద డాక్టర్ బాబు’ అయి పోయారు!”

“బాగుంది! సుధాకర్ ఉద్యోగం ఎక్కడ?”

“ఇక్కడకి ఇరవై మైళ్ళ దూరంలో తాలూకా ముఖ్యపట్టణం ఉంది. అక్కడి గవర్న మెంట్ హాస్పిటల్ లో సుధాకర్ డాక్టరుగా జాబ్ చేస్తున్నాడు. సాయంత్రాలు ఇక్కడికి వచ్చి అంకుల్ కి సాయ పడ్డంటాడు. టౌన్ లో ఉద్యోగం, ఒక్కసారి నైట్ డ్యూటీలు, పిలయినపుడల్లా ఇక్కడి క్లినిక్ లో పని— షణం ఊరికి నలవదు అతనికి. సాపం జాలి అనిపిస్తుంది నాకు.”

“కానీ అబ్బీగా పని చేసుకుంటున్నప్పుడు జాలి దేనికి వద్దా?”

“కావాలనే— అనుషణం బిజీగా ఉండాలనే పని కల్పించుకుంటున్నాడు విజానికి! ఏవో బ్యావకాల సుంచి తప్పించుకోవటానికి...”

“అతనిని చూస్తే ఏమీ చింతలు కల మనిషి లాగా లేదే?” అశ్రురంగా అంది ఇందిర. కాస్త పాగరుగా, మరి కాస్త దర్జాగా కనిపించే వ్యక్తికి చింతలా??

“ఉన్న చింతలు, చికాకులు పైకి కనబడకుండా ఉండాలనే గర్వం అనే ముసుగు వేసుకున్నాడు. అది ముసుగు మాత్రమే! నిజానికి మనిషిలో అహంకారమే లేదు, మంచితనం తప్ప! నరేకాని ఇందిరా, నీవు అతనితో సరిగా మాట్లాడనేలేదు?”

“సీతో అలాగని అమ్మాదా?”

“ఛ, లేదు! ‘ఇందిరని చూశావా, ఎంత

స్నేహంగా ఉన్నదో ఆ అమ్మాయి’ అని నేను అంటే ‘నాతో మాత్రం స్నేహంగాలేదు, మాటే మాట్లాడ లేదు’ అన్నాడు. నేను నవ్వి ‘అది నీ బ్యాడలిక్— ఇది నా గుడ్ లిక్’ అని వచ్చేశాను. నిజంగా ఇందిరా, నీవు ప్రెండ్ గా దొరకడం నా అదృష్టం.. నీవు ఎందుకో నాకు చాలా వచ్చావు!”

ఇందిర నవ్వి ఊరుకుంది. వాళ్ళు మాటల్లోనే ఊరి బయటకు వచ్చేశారు. ఎదురుగా వాగు వడిగా ప్రవహిస్తున్నది. వాగు ఒడ్డునే తాటివెల్లు, దగ్గర్లోనే ఎత్తుగా ఉన్న ఒక పెద్ద గుట్టపై న దేవాలయం ఉంది. తల ఎత్తి, నీలాకాశాన్ని అంటుకున్నట్లుగా ఉన్న గోపురాన్ని, ధ్వజస్తంభాన్ని చూస్తూ “ఎంత అందంగా, ఎంత ప్రశాంతంగా ఉన్నది ఇక్కడ!” అంది సల్లభమంగా ఇందిర.

“నేను చెప్పలేదు, మా ఊరిలో ఎంతో అందమైన దృశ్యాలు ఉన్నాయని!” గర్వంగా అంది వద్ద.

ఇద్దరూ గుట్టు ఎక్కసాగారు.

“ఇందిరా, దై నేను అంటే నమ్మకం ఉందా?” సడన్ గా అడిగింది వద్ద.

“ఏమో. వద్దా, నేను చెప్పలేను. నాకు నమ్మకం ఉన్నదో లేదో నాకే తెలియదు. ఒక్కసారి, బాధలు, సమస్యలు చుట్టుముట్టినపుడు దై నమనే కరుణామయిడే ఉంటే— ఇటువంటి క్లిష్ట పరిస్థితులు కల్పిస్తాడా అనిపిస్తుంది. మళ్ళీ డాక్టర్ జాక్సన్ వంటివారు ఇదంతా ఆయన లీల అన్నప్పుడు అది నిజమే, అనిపిస్తుంది. దైవదీ వా వా ల తో ఉంటుంది నా మనస్సెప్పుడూ. ఏమయినా, నాకు గౌతమబుద్ధుడి మాటలు యిష్టం— ‘సృష్టికర్త గురించి యోచించకండి. నేను ఈ ప్రపంచంలోకి ఎందుకు వచ్చాను, ఎక్కడికి పోతున్నాను అని మధన పడకండి. ఈ సృష్టి అంతరార్థం తెలుసుకోవాలని శాస్త్రాలు చదువుతూ కాలం గడిపేవేయకండి. వర్షర్తనతో, అనాంసతో, కరుణతో జీవితాలు గడవటం ముఖ్యం— ఈ దైవపూజలు, ప్రతాపాలు, నోములు చేయటం కంటే! ఈ విషయాన్ని వివరించటానికి బుద్ధుడు ఒక కథ కూడా చెప్పాడు— ఒక వ్యక్తికి ఎక్కడి నింవో వచ్చి విషపూరితమైన బాణం ఒకటి తగిలించుకో. అతని మిత్రులు 24—12—82—2000వైపువైపువైపువైపు

కె.నరసింహం నాయుడు ప్రబుద్ధుడు

త్రిశూలం

నీలాకాశం

వెంటనే వైద్యుని తీసుకువస్తే, ఆ వ్యక్తి ఆ బాణం వేసిన వ్యక్తి కులం ఏమిటో, 'పేరేమిటో' తెలిసే దాకా వైద్యం చేయవద్దని అంటే ఎలా ఉంటుంది ? ఆ బాణం వేసిన వ్యక్తి రూపురేఖలు ఏమిటి - ఈ బాణం వచ్చిన దిక్కు ఏమిటి - ఈ విషం తయారీ ఎక్కడ - ఇవన్నీ విచారిస్తూ కూర్చోవటం మంచిదా? ముందు ఆ బాణాన్ని తీసివేసి ఆ వ్యక్తి బాధోపశమనం కలిగించటం మంచిదా ? అందుకనే ఇక్కడ నీవు జీవిస్తున్న జీవితాన్ని గురించి ఆలోచించు; గత జన్మ గురించి, రాబోయే జన్మ గురించి, ఏది తాత్పర్యం ఏది అతాత్పర్యం అనే విషయాల గురించి ఆలోచించటం వృధాప్రయాస ... నాకు ఎందుకనో ఈ ధీయరీ నచ్చుతుంది పద్మా ! కానీ భగవంతుడు లేడనే నాస్తిక వాదాన్ని ఈ మనస్సు పూర్తిగా అంగీకరించదు. ఎక్కడ తర్కం ముగుస్తుందో, ఎక్కడ మూఠనమ్మకం మొదలవుతుందో నాకే అర్థం కాదు ..." మనసులోని భావాల్ని క్రొత్త స్పృహకురాలు పద్మాకి విడమర్చి చెప్పింది ఇందిర.

"ద్వైదీభావాలు మానవ స్వభావానికి సహజం కాబోలు. బమ్మెర పోతన వంటి భక్తుడే ఒకానొక సమయంలో 'కలదు కలడనేడివాడు కలడో లేడో' అన్నాడు. మొన్నకే రోజు ఒక ఆధునిక కవి మాటలు చెరివాను.

'ఈ సృష్టికి ఏమర్థం మానవునికి గమ్యమేమి ఒక సకలాలీత శక్తి ఉన్నట్లా లేనట్లా' ఇందిరా, నీవు నా కంటే బాగా చదువుకున్నదానివి, నా మాటలకు నవ్వుకుంటున్నావేమో ?"

"లేదు పద్మా ! స్పృహతుల మధ్యలో చదవచ్చు, డబ్బు, అందం - ఇటువంటి వాటి ప్రసక్తేలేదు. నీకు ఇంత మంచి విషయాల్లో అనక్వి శ్రద్ధ ఉన్నందుకు నాకు సంతోషంగా ఉంది."

"జాక్సన్ అంకుల్, సుధాకర్ ఇటువంటి విషయాల గురించి మాట్లాడుకుంటూ గంటలు గంటలు గడుపుతూ ఉంటారు ... నాకు, అంకుల్ కి కరుణామయ్యదైన భగవంతుడు ఒకడున్నాడని విశ్వాసం. సుధాకర్ ఒట్టి సినిక్, ఈ విశ్వాసం అనేది ఓ బలహీనత అంటాడు."

"ఇండాక అతనికి చింతలు అన్నావు - ఇప్పుడు అతనొక సినిక్ అంటున్నావు - ఏమిటబ్బా, ఈ వ్యక్తి ప్రత్యేక దృక్పథానికి కారణం ?"

"నీకు సుధాకర్ ఇంతకంటేమే తెలుసా ?"

"ఉహూ ... ఒకసారి హైదరాబాదులో కలుసుకున్నాను" ఆ రోజు గుర్తుకు వస్తేనే అనమాన భారంతో తనకు ఒళ్ళు భగ్గుమంటున్నది. "పోనీలే, పద్మా ! అతన్ని గురించి మనం మాట్లాడుకోవటం ఎందుకు ? మీ ఊరి గురించి ఏమయినా చెప్పు !"

ఆమె స్వరంలో ఏ భావన ధ్వనించిందో కానీ, "సుధాకర్ చాలా మంచివాడు ఇందిరా ! నాకు స్వంత అన్నతో సమానం" అంది పద్మా.

ఇందిర ఏం మాట్లాడలేదు.

(ఇంకా ఉంది)

చక్రపత్నం కె.రాఘవేంద్రరావు, బిల్లు: కె.మూరం ప్రసికం కె.చి మహదేవన్

మా విద్యార్థిలోకం ప్రయత్న

“విద్యార్థుల ఆశయాలు-సమస్యలు” అనే విషయం చర్చించుకునేముందు ఒక్క మాట. పూర్వం విద్యాలయాలు అంటే దేవాలయాలగా భావించేవారు కాని నేడే, వ్యాపార కేంద్రంగా మారాయి అంటే అతి శయోక్తి కాదేమో! ఎంతో శ్రమపడి సీటు సంపాదించి, ఎన్నో కష్టనష్టాలకోర్చి సకాలంలో విడుదల కాని పుస్తకాల కోసం ఎదురుతెప్పులు మాసి, చివరకు వచ్చినా అవి కొందరికి మాత్రమే దక్కి, రవ్వంత నిరాశకుతోన్నే ఉన్న గ్రంథాలయం సాయంతోనైనా నోట్సు తయారుచేసుకుందా మనుకుంటే ఆ గ్రంథాలయం కూడా నామ మాత్రమే అని తెల్సినప్పుడు విద్యార్థులు ఎంత నిరాశకుతోనాతారో చెప్పనక్కరలేదనుకుంటాను. ఈ పరిస్థితులు అన్ని విద్యాలయాలలోనూ లేక పోవచ్చు. మాటికి 60 శాతం ఈ విధంగానే ఉన్నాయి ఇంక పల్లెటూళ్ళలో విద్యాలయాలు నామ మాత్రమే విద్య నేర్చుకునే విద్యార్థులూ ఉండరు, ఏ కొద్ది మందో ఉన్నా, చెప్పించే స్థితిమత, అసక్తి లేక తల్లితండ్రులు వారి పిల్లలకు విద్యా అవకాశాలు కల్పించుటలేదు తల్లితండ్రులను నేర్చుగా ఒప్పించినా పిల్లలకు శోభించే ఉపాధ్యాయులూ ఉండరు

ఇకపోతే, ఆశయాలు అందరికీ ఉంటాయి నెరవేరే అవకాశాలు మాత్రం కొందరికే ఉంటున్నాయి ప్రతి విద్యార్థి తన విద్యార్థి దశలో ఎన్నో ఆశయాలతో తన భవిష్యవిలాన్ని గురించి రంగు రంగుల బంగారు కలలుకంటారు తాము పెద్ద పెద్ద చదువులు చదవాలని, మంచి మంచి ఉద్యోగాలు చేయాలని, విదేశాలు వెళ్లి ఉన్నత విద్యను అభ్యసించాలని, సమాజంలో ఒక పేరున్న వ్యక్తిగా అందరూ గుర్తించాలని ఇలా ఎన్నో రకాలుగా ఉహించుకుంటూ ఉంటారు ఈ రోజుల్లో విద్యార్థి దశదాటి బయటి ప్రపంచంలో అడుగుపెట్టగానే తను కన్న కలలకూ వాస్తవానికి మధ్య ఉన్న దూరాన్ని గ్రహించి నిరాశకు తోపాటున్నాడు చదివిన చదువుకు తగిన ఉద్యోగం దొరకాలనీ, ప్రతి విద్యార్థి యొక్క కనీస ఆశయము కాని ఈ రోజుల్లో అది ఒక తీరని కోర్కెగానే మిగిలి పోతోంది చదువుకు తగిన ఉద్యోగం దొరకడనే నిరాశతో చదువుమీద శ్రద్ధాశక్తులు కూడా నష్టగిల్లుతున్నాయి ఈ నిరాశకు మరొక కారణం కూడా ఉంది సంవత్సరమంతా ఎంతో కష్టపడి ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులు అవ్వడం కోసం నిద్రాపోతూ మాని చదివి, ఫలితాల

కోసం ఎదురుమాసే విద్యార్థులకు ఆశించిన ఫలితాలు కనిపించటంలేదు ఇందుకు ప్రథమ కారణం ఉపాధ్యాయుల నిర్లక్ష్యవైఖరి కొందరు ఉపాధ్యాయులు తమ స్వప్రయోజనాల కోసం ధనమునకు ఆశపడి, అప్రయోజకులైన విద్యార్థులను ఉత్తీర్ణులను చేయుటవలన ప్రయోజకులైన విద్యార్థుల సమర్థత మరుగున పడిపోతోంది శ్రమ ఒకరిది, ఫలితం మరి ఒకరిది అయిపోతోంది. అందువలన అతను ఏ రంగంలోకి అడుగుపెట్టినా ఆయా రంగాలలో

రచయిత పరిచయం

“పేరు సత్యవోలు శ్రీనివాసరావు.

జననం విజయనగరం, 1966-8-26.

తల్లిదండ్రులు సత్యవోలు శ్రీరామ మూర్తి (దెప్పాల్ కలెక్టరు), అన్నపూర్ణ చదువు ఇంటర్ రెండవ సంవత్సరం, విశాఖపట్టణం, లంకపల్లిబుల్లయ్యజూనియర్ కళాశాల

హాదీలు టేబుల్ టెన్నిస్, ప్రికా పరసం

నా ఈ ప్రథమ రచనను ప్రోత్సహించి బహుమతినిచ్చిన “ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక” సంపాదకులకు నా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటున్నాను.”

— సత్యవోలు శ్రీనివాసరావు

సమర్థత లోపించి కొన్ని అస్తవ్యస్త పరిస్థితులకు కారణ భూతమగుచున్నది ఇలాంటి అక్రమాలు జరగకుండా ఉపాధ్యాయులకు తగిన నేతనాలు కల్పించడం ద్వారా ఈ విధమైన లంచగొండి తనం నివారించబడి సమర్థులైన విద్యార్థులకు చేయూత నిచ్చినవారు అవుతారు

వెనుక బడిన జాతుల, కులాల విద్యార్థులకు అంటూ ప్రత్యేక సదుపాయాలను, సౌకర్యాలను కల్పిస్తోంది ప్రభుత్వం ఇది సంతోషించ దగ్గ విషయమే కాని అగ్రకులాలలో కూడా ఆర్థికంగా ఎంతో చితికిపోయి, కనీస అవసరాలు కూడా తీరని పరిస్థితులలో ఉన్నా, చదువు మీద ఎంతో ఆసక్తి ఉండి చదువుకునే స్థితిమత లేక ఎవరి నుంచి ఏ విధమైన సహాయమూ లేక, తమ ఆశలను, ఆశయాలను సమూలంగా సమాధి చేసి దొరికిన ఉపాధిలో నిరాశక్తంగా బ్రతుకు భారంగా గడుపుతూ ఉంటారు అలాటి విద్యార్థులకు ప్రభుత్వ సహాయం ఎంతైనా అవసరం కుల మతాలను జాతులను బట్టికాక అర్హతను బట్టి సహాయ సహకారాలను ప్రభుత్వం అందిస్తే వారికి ఉన్నతావకాశాలు కల్పించినవారు అవుతారు

ఒక్కొక్క విద్యార్థికి, ఒక్కొక్క అంశం మీద ఆసక్తి ఉండటం సహజం ఉదాహరణకు సంగీతం, చిత్రలేఖనం, సాహిత్యం, నాట్యం, క్రీడలు మొదలగునవి, విద్యార్థి దశలో నేర్చుకునే అవకాశం అంతగా ఉండదు కొన్ని కొన్ని విద్యాలయాలలో ఉన్నప్పటికీ అవి స్వక్రమంగా అమలు జరగటం లేదు ఉదా క్రీడలకు ఒక పీరియడ్ కేటాయిస్తారు అడుకునే పరికరాలు ఉండవు పరికరాలు ఉంటే ఆటస్థలం ఉండదు ఇలా ఆటల యందు ఆసక్తికల విద్యార్థుల ఆశలు అణగారి పోతున్నాయి విద్యాభ్యాసానంతరం ఉద్యోగ సముపార్జన, కుటుంబ పరిస్థితులు లేక మరేదైనా అవాంతరాలు కలిగితాను అభిమానించే అంశాన్ని నేర్చుకోలేక పోవచ్చు అలా జరగకుండా విద్యాలయాలలోనే తగిన అవకాశాలు కల్పించాలి వారు విద్యతోపాటే నేర్చుకుని ప్రావీణ్యత సంపాదించవచ్చు విద్యతోపాటు లలిత కళలలో కూడా ప్రావీణ్యం ఉంటే వేడినీళ్ళకు, వన్నెళ్ళు అన్నట్లుగా జీవనోపాధికి తోడ్పడవచ్చు

రోజు రోజుకూ విద్యార్థుల సంఖ్య పెరుగుతోందే కాని తగినన్ని విద్యాలయాలు, విద్యావకాశాలులేవు కనుక ఈ విషయమై విద్యాలయాధికారులు, ప్రభుత్వము కూడా తగినంత శ్రద్ధ వహించాలి విద్య పూర్తి అయిన వెంటనే విద్యార్థులు ఉద్యోగులుగా మారే సదవకాశం కల్పించాలి సమర్థత గల విద్యార్థులకు స్కాలర్ షిప్లు, పేద విద్యార్థుల నిధి మొదలగు సదుపాయాలు సమాకూర్చి వారి, వారి సమర్థత నిరూపించుకునే అవకాశం కల్పించాలి ★

ఎ ఎన్ కె - మద్రాసు

నాకు చిన్నప్పటినుంచి పెద్ద చదువులు చదవాలని ఆశ, కాని మా యింటల్లో చదివించే అర్హత లేక పోవడంవల్ల - ఆశలన్నీ వికలైపోయాయి. ప్రస్తుతం ఇంటర్ చదువుతున్నాను.

★ ఇలాంటి బిడార్లు అరిస్తేనే చికాకు తమిళనాడులో ఏ యు పి వరకు ఉచితవిద్య, గవర్నమెంటు కాలేజీలో జీతాలతక్కువ - ఎన్నో రకాల సంస్థలు ఎన్నో ఉపకారవేతనాలు, ఉచితపుస్తకాలు అందించేవిప్పున్నాయి, నిజంగా చదువుకొని డిగ్రీ తెచ్చుకోవాలంటే - కష్టపడిచదవాలి అది ముఖ్యం - చదువుకోలేకపోదానికి కారణాలు నడకడంకాదు

ఆర్ . పి . పి. - ఎడ్యుటర్

డబ్బువువాడు డబ్బులేనివాడు డబ్బుకోసం ప్రాకారాలుతాడు ఎందువల్ల పిరిలో ఎవరుమారాలి?

★ డబ్బువీలవ మారాలి

పి. ఆర్ . ఎమ్ - నిద్రివేట

మేటి విద్యానిధానంపై మీ అభిప్రాయం ?

★ అలాంటిది కటి వుందాని ?

బి. ఎమ్ . ఆర్ - తిలాయి

నా మనస్సులో ఎల్లప్పుడు కొన్ని కొన్ని కోర్కెలు కొన్ని కొన్ని వూహలు నా మనస్సులో పుట్టుకొస్తుంటాయి, ఎందువల్ల ?

★ మనసు బ్రతికివుండకముక

ఎన్ . ఎన్ . ఎన్ ఎమ్ - తాడేపల్లిగూడెం

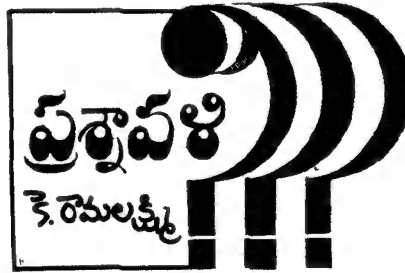
భూమి మీద మానవుడుపుట్టి ఎన్నికట్ల సంవత్సరములై వుంటుంది ?

★ కాలియడుగాని ప్రకృతినే నాశనంచేస్తూ - తన ఉనికిని ఏమిటా తయారుచేసి పెట్టున్నాడు !

బి వి డి డి. - అరినవల్లి

మనిషివై పుట్టినందుకు జీవితంలో ఏదైనా సాధించాలని వుంది కాని ఏం సాధించాలో తెలియడం లేదు .

★ సాధించలేక పోవచ్చు - పెళ్లి చేసుకుంటే హాయిగా 'సాధించు'కోవచ్చు కదా దుర్గాదేవి ?

కె . డి - అంకింపాలెం

నేను కథరాయాలనుకుంటున్నాను తెల్లకాగితం మీద ఒకవైపురాయాలా; రెండువైపులా రాయవచ్చా ?

★ తెల్లకాగితం పై ఒకవైపురాస్తే కంపా జిటర్లు సుఖపడతారు ! ఇక మీ కథ శాశ్వతంగా ప్రాచీన గ్రంథాలా విలిచిపోవాలనుకుంటున్నారా ? లాభవృత్తంపై రాయండి ! (లేకపోతే ఏమిటి ప్రతివారం రచయితలకు మావనలు ప్రచురిస్తూనే వుంటారు మీరు చదవరా ? !)

కె. జి. ఎన్ . కె. - తువ్వం

మీ రచనలలో ఎటువంటి సమస్యలకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యత యిస్తారు ?

★ నాకు తెలిసినవి, సాధారణమైనవి నచ్చేవి తీసుకొందుకు ప్రయత్నిస్తాను.

జి వి ఆర్ - హైదరాబాదు

కొందరు అంతా తమకే తెలుసున్నట్టు మాట్లాడుతారు .

★ అంతే ! పైసా పేసా పెద్దదబ్బాలో - పెద్ద చప్పుడు చేస్తుంది - ఏమా అంతే ననుకోండి.

బి ఎన్ ఆర్ . - ఎలూరు

ద్వారానికి తారామణి హారం, హారతి వెన్నెల హారం, మోసం దేవులం లేని సీమలో మొగసారి వెలిసేసి మందారం అంటే అర్థం ఏమిటి ?

★ నాకూ తెలియలేదు. ఓ సారి శాస్త్రగారిని అడిగాను కూడ. అది ఏమిటాట అని రాశారు నవ్వుతూ

పి. ఆర్ . ఎమ్ - నిద్రివేట

ఈ సమాజంలోని మంచి చెడ్డలని గుర్తించి కూడా నాటి గురించే వట్టింతుకోరిక పోతున్న ఈ న్యాయస్థానాలు చట్టాలు వున్నా లేకున్నా ఒకటే అంటాను

★ కనీసం యీ మెల్లకమ్మలాంటి న్యాయస్థానాలు వుండబట్టే - కాస్తేనా ధైర్యం యివ్వలేకుండా ఓసారి యీ నాటి వ్యవస్థని పూహించుక చూడండి

బి . బి. హెచ్ . - కాశీబుగ్గ

వరకట్న దురాచారాన్ని దూపుమావగల వ్యక్తులై యీ దేశంలో లేరా ?

★ వుంటారు - వారు ఆచరణలో చూపుతారే గాని ఉపన్యాసాలివ్వరు వ్యక్తి సమస్యలని వ్యక్తి గతంగా పరిష్కరించ జరగాలి. కట్న సమస్య ప్రధమంగా వ్యక్తి సమస్య తరవాతే - సమాజసమస్య అభ్యాయిలకి అమ్మాయిలకి - వుండాలి ఆత్మగౌరవం అవ్వదుగాని యిది - పోయే అవకాశం లేదు

ఎం. ఎన్ . ఆర్ . - బైవల్లి

ఒక కవికి గుర్తింపు ఎవ్వరు ?

★ నల్లరి వోళ్లలో వడ్లవ్వదు !

★ కన్నీళ్లకు ఖరీదెంత ?

★ చాటికి ఖరీదు కట్టే పదార్థాలేదు

★ ప్రతి ప్రేమకదకు ముగింపు విషాదమేనా ?

★ కానక్కరలేదు

ఎమ్ . డి ఎన్ . - కాత గూడెం

మనిషికి సుఖం ఎప్పుడు లభిస్తుంది ?

★ తృప్తిగా బ్రతకడం అలవాటు పడేము కున్నప్పుడు

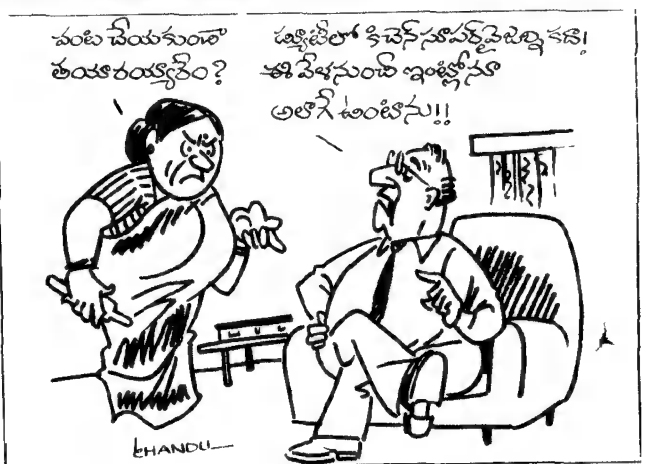
★ ప్రేమ ఒక యాక్సిడెంట్ అయితే పెళ్లి ?

★ ఫస్ట్ ఎయిడ్

పిర్ . - సామర్లకోట

సుత్రండమ్మా !!!

★ స్టాప్, కాపీ, సాంతజోకడైనా ఉంటున్నా.

నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి...
దంత క్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

కోలేట్ తాలూకు నమ్మకమైన
పార్మలా మీ నోటి శ్వాస
శుభ్రంగా, తాజాగా వుండేలా
చేస్తుంది...
మీ పళ్లు ఆరోగ్యంగా,
దృఢంగా వుండేలా చేస్తుంది.

ఎలాగో చూడండి:

మీ పళ్లలో ఇరుక్కుపోయిన అహారపు తునకల్లో దుర్వాసన,
దంతక్షయం కలిగించే నూక్కుజీవులు పెరుగుతాయి

కోలేట్ లోని అద్వితీయమైన శక్తి గల నురుగు లోతుగా
వాచ్చుకుపోయి, హానికరమైన అహారపు తునకలనీ,
నూక్కుజీవులనీ తొలగిస్తుంది

ఫలితం అత్యవశ్యాసాన్నిచ్చే తాజా శ్వాస, దంతక్షయం
నుండి రక్షణ, ఆరోగ్యమైన గట్టి పళ్లు.

గురుంచుకోండి, ప్రతిసారి భోజనం కాగానే కోలేట్ డెంటల్ క్రిమి తో పళ్లు బ్రష్
చేసుకోండి నోటి దుర్వాసన పోగొట్టుకోండి...దంతక్షయాన్ని ఎదుర్కోండి.

దీని తాజా పిప్పరమెంట్ రుచి మీ కెంతో నచ్చుతుంది!

గురుదక్షిణ

శ్రీమతి మాధవరెడ్డి
చిట్టాళిగారి ప్రసాద

“పిరేయ్ రాజా”

ఇంటికి వస్తూనే పిల్లలు కుమార్.
జవాబు లేదు.

“రాజా . పిరేయ్ - రాజా ..”

ఈసారిది పిల్లలులాగా లేదు. గర్జనలాగా
వుంది!

“లేడండి -” అంటూ వచ్చింది స్వర్ణ

“లేడూ - ఎక్కడికెళ్ళాడు? పిలుముందు.”
బాధపడి కనిపించింది

భర్త ఉగ్రహవం చూసి పొడలెత్తింది
స్వర్ణకి!

గబుక్కున పంటింటికి వెళ్ళి - పనిమనిషిని
పంపించింది, అడుకుంటున్న కొడుకుని పిల్లకు
రమ్మని!

కొడుకు వచ్చేలోపల భర్త కోపం చల్లార్చడం
ఎట్లాగో అర్థంగాక సతమతమపనిగిందామె. కొడుకు
వస్తున్నాడేమోనని చూస్తూ - అప్పుడే రాకుండా
వుంటే బాధపడునని కూడా అనుకుంటోంది ఆమె
గుండెలు దడదడలాడసాగాయి!

50—అంధమృతవారము—24—12—82

ఇవల కుమార్ అలాంటిగా అటూ, ఇటూ
పచార్లు చెయ్యసాగాడు అతడి కోపం ఇంకా
తగ్గకపోగా .. ఆలోచించిన కొద్దీ కొడుకు
రావడం ఆలస్యమయినకొద్దీ ఎక్కువ కాసాగింది.

ఇంతలో రానేవచ్చాడు కొడుకు రాజా! “రా
రా ఇటు” చెప్పి పట్టుకుని లాగాడు వాణ్ని
కెప్పుడున్నాడు - వాడు

తల్లి ప్రాణం గిరిగిరి లాడింది
“నిన్న పరీక్షలో ఏం చేశావు”
“.....”

చెప్పి చేతిలోనే వుంది
“చెప్పు . వెదవా?” గట్టిగా మెలితిప్పాడు,
చెప్పి. వాడు పెద్దగా ఏడ్చాడు

“ఏడుపు కాదు - చెప్పుముందు”

వాడు మాట్లాడలేదు

“చెప్పి . లేకపోతే చంపేస్తాను . కానీ
చేశావా లేదా?”

మళ్ళీ మానం గుడ్లలోని నీళ్ళు !!

“చెప్పు !!!”

స్వర్ణ కూడా ఉల్కిపడింది

“అవును చేశాను...” బుగ్గల మీద కన్నీళ్ళు
జారాయి!

“వేరెడంత లేవు వెదవా . ఎందుకు
చేశావు? చెప్పు ఎందుకు చేశావు?.. నిన్ను..
నిన్ను” ఆ చెంపి - ఈ చెంపి - ఎదాపెదా
వాయింపాడు జాబ్బు పట్టుకుని గుంజి వంగిడిసి
వీపు మీద ఫెడీ ఫెడీమని బాదాడు!

దెబ్బ దెబ్బకి బాధతో అరుస్తూ . ఎదున్న
న్నాడు రాజా!

వాడు ఏడ్చినకొద్దీ కోపం ఉధృతమవు
తోంది కుమార్ కి. తన వళ్ళి తాను మర్చిపోయాడు.
బెల్ట్ వూడదీశాడు

“చేస్తావురా నిన్నున్నా మళ్ళీ చేస్తావురా...
ఇడియట్ చీల్చేస్తాను” బెల్ట్ తో ఈడ్చి
చెళ్ళిన కొట్లాడు

“అమ్మా” ఆకంధన!

“నోరుయ్ రాస్కెల్ .. ఏడ్చావంటే...”

మళ్ళీ ఇంకోటి

మళ్ళీ . మళ్ళీ.

స్వర్ణ వచ్చింది ఒక్క దూకున - బెల్లు దిడ్డ మీద పడకుండా బెల్లు పట్టుకుంది
 "నువ్వద్దలే. ఇవారే వీడి సంగతేమిటో తేలిపోవాలి. వీడి అంతు చూస్తాను..."
 "ఏమిటా మాటలు? మీకు మతి పోయింది పిల్లాడేదో తెలిక చేశాడని..."

"తెలికా? ఏమిటే తెలిసింది? కానీ చెయ్యగూడదని తెలిదూ? వాళ్ల టీవరు ఏం రాశాడో చూడు. వీడి నిర్వాకం గురించి వీడు పరీక్షలంక రాయడానికి వీల్లేదూ - మా స్కూల్లో గూడా ఇంకనింటి చదవనియ్యమంటూ చూడు. నీకూ తెలుస్తుంది కన్నావు. నువ్వు తుట్టే! అసలీ బుద్ధులు మీవై వుంటే వచ్చుంటాయి - నువ్వు కొట్టుంటావు కానీలు అవివితీ కుటుంబం. ఏ."

"మేమూ? అవివితీవరులమా? -"
 "అవును - మీరే -"
 బెల్లు విసిరేసి - "చెప్పకో. ఏం చెప్పకుంటావో నీ కొడుక్కి చెప్పకో. ఏం చేసుకుంటావో ఈ కొంపలో వేసినక ఖణం వుండను."

జేబు లోంచి తీసి ఒక కాగితం విసిరేసి వెల్లిపోయాడు కుమార్
 చదివింది స్వర్ణ

వీడు కానీ చేస్తున్నందుకు గాను - ఇతర్లకి అందిస్తున్నందుకు గాను - వీడ్చి స్కూల్లోంచి తీసివేయ్యాలి వుంటుందనీ - తగిన చర్య తీసుకుని బుద్ధి చెప్పమనీ. వీడి వల్ల స్కూలు మొత్తానికీ చెడ్డ పేరు వస్తోందనీ రాసుంది అందులో అది వాడి భవిష్యత్తుకే మంచిది కాదని కూడా వుంది అందులో

రాజా ఏడవ తరగతి పబ్లిక్ పరీక్ష రాస్తున్నాడు. అంటే పబ్లిక్ పరీక్షలోనే వీడు కాపీనా? అందులో ఏడవ తరగతిలో?

స్వర్ణకి మతిపోయింది.
 * * *

"స్వర్ణా వీడికి బోర్డింగ్ స్కూల్లో నీలు వచ్చింది, చేర్చేస్తాను ఇక్కడుండి మరి చెడి పోతున్నాడు. వెదవ! ఏమంటావు?"

"ఒక్కగా నొక్కడు - వాడ్చీ దూరంగా వుండు కుంటామా?"

"ఉంచుకోక? చెడగొట్టుకుంటావా? ఇక్కడ వీడికి చెడ్డ స్నేహాలు ఎక్కువవుతున్నాయి మొన్నటికి మొన్న వీడిచేతిలో సిగరెట్టు మాశాను ఇంకోరోజు బడగొట్టి నీనిమాకి వెళ్లాట్టే! ఈ రీతిలో సాగుతోంది వీడి వ్యవహారం నాకు టైములేదు వీడ్చి మానుకోడానికి నీకూ అంతే..."

ఏం మాట్లాడలేకపోయింది స్వర్ణ మరి ఆమెకూడా ఉద్యోగస్థురాలేనాయే! పగిల్చి రూ ఇంట్లో వుండరు.
 * * *

పిల్లవాడ్చీ తీసుకుని ప్రయాణమయ్యారు - స్వర్ణ, కుమార్ లు
 ఆ స్కూలు వాళ్లకి చాలా నచ్చింది చూశాక నిశ్చింత అనిపించింది.
 పిల్లవాడ్చీ స్కూల్లో చేర్చి...నీజ చెల్లించారు. ఆ తరువాత హాస్టల్ కి వెళ్లారు

రూములో అన్నీ అరేంజ్ చేశారు
 పిల్లవాడ్చీ వదిలారు - రూము చక్కావుంది. ఒక రూములో ఏదెనిమిది మంది వీడి ఈడు పిల్లలు! ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క మంచం, పరుపు, దిండు, బీరువా, గుడ్డల స్టాండు, చెప్పుల స్టాండు - అన్నీ వున్నాయి.

రాజాకి కూడా ఉత్సాహంగానే వుంది!
 హవుస్ మాస్టర్ ఎక్కడికో వెళ్లి అప్పడే వచ్చారన్నాడు!

స్వర్ణ - కుమార్ ఆయన్ని కలుసుకోడానికి వెళ్లారు.
 కుమార్ అగిపోయాడు.
 ఆయన.
 ఆయన రామచంద్రరావుగారు!!
 తన మాస్టరు!

నమస్కారం చెయ్యాలనిగూడా తోవలేదు చెమటలు - వర్ణంతా!

"మీరా. మాస్టరు" కుమార్ పెదవులు కదిలాయి!

"అవునోయ్. నన్ను గుర్తు పట్టావన్న మాట! రిటయరయినా మళ్ళీ చేరక తప్పలేదు. కుటుంబ భారం వహించాలి గదా? ఆడోకో టీవరుగా చేరాను ఇల్లంటూ వుండాలి గదా? హవుస్ మాస్టరుగా వుండమంటే సరేనన్నాను ఏదో జరిగితోంది కాలక్షేపం. మా రెండు పాట్లులు విండకపోతాయా? అవునూ. నువ్విప్పుడేం చేస్తున్నావోయ్ కూచో కూచో ఈ అమ్మాయి నీ భార్య? వీడు నీ కొడుకా? రా బాబూ రా భయపడకు నా దగ్గర కూచో" పిల్లవాడ్చీ దగ్గరికి తీసుకున్నాడాయన.

కూచున్నాడేగానీ - కుమార్ మనసు మనసులో

మతానికి ప్రాముఖ్యం
 పశ్చిమ జర్మనీలో మతంపట్ల అసక్తి పెరుగుతున్నది మత సంబంధమైన పుస్తకాలకు మంచి గిరాకీ ఏర్పడుతున్నట్లు పుస్తక ప్రచురణ కర్తలు తెలియచేశారు ఎక్కువ మంది ప్రజలు "జీవితం అంటే ఏమిటి?" అని ప్రశ్నిస్తున్నారు, ప్రశ్నించుకుంటున్నారు దీనికి సమాధానం మతపరమైన పుస్తకాల్లో తప్ప మిగిలిన గ్రంథాల్లో దొరకటం దుర్లభం. ఇటీవల ప్రాచుర్యంలో జరిగిన పుస్తక ప్రదర్శనలో మత పరమైన పుస్తకాలకు ప్రాముఖ్యం లభించింది అన్యమతాల గురించి కూడా ఈ ప్రదర్శనలో పుస్తకాలు లభించాయి పుస్తకాల తీసుకురావడానికి మారింది. కేవలం చిన్న పిల్లల నీతి కథల మాదిరి కాకుండా పెద్దవారికి కూడా అసక్తికరంగా ఉండే పుస్తకాలనుకూడా ప్రచురిస్తున్నారు ఎన్నడూ మత గ్రంథాల జోలికి వెళ్ళని ప్రచురణకర్తలు కూడా వీటిని ప్రచురిస్తున్నారు

లేదు స్వర్ణ మాట్లాడేస్తోంది కొడుకు గురించి అప్పగింతులు పెడుతోంది!
 కుమార్ మనసు గట్టిగా గతంలోకి వెళ్లింది!
 * * *

ఎన్ ఎన్ ఎల్ నీ పబ్లిక్ పరీక్ష లింకవారం రోజులే వున్నాయి పరీక్షలంటే మృదూ భయమూ లేదు లక్ష్యమూ లేదు తనకి! సెలెక్షన్ పరీక్షలో తనని సెలెక్షన్ చెయ్యలేదు చాలా రోషం వచ్చింది తనకి టీవర్లతో పాగరుమోతుగా మాట్లాడాడు

అప్పడే కొత్తగా వచ్చాడు క్కుర టీవరు లెక్కలకి ఆయనే రామచంద్రరావుగారు ఆయనే - నసేమిరా తను పబ్లిక్ పరీక్షలకి కూచోడానికి వీల్లేదన్నది! కారణం - తనకి లెక్కల్లో సున్నా వచ్చింది సెలెక్షన్ లోనే సై న్యూరోసు - మిగతా అన్నిట్లన్నా తప్పాడు పానయింది ఒక్క తెలుగు లోనే! "ఇట్లాంటి వాళ్లందరినీ పరీక్షకి పంపిస్తే - వాళ్లు తప్పడమేకాదు - మన స్కూలుకి పేరు పోతుందని -" ఆయనే హెడ్ మాస్టర్ తో చెప్పాడు!
 "పైగా తనతో గూడా - 'నువ్వంత విగ్గా వున్నావు కాబట్టి - నువ్వింకో సంవత్సరం చదువు అది నీకే మంచిది నేను హెడ్ కూడా చేస్తాను' అన్నాడు!
 "ఈయన బోడి నలవోయి ఎవడికి కావాలి?" అనుకున్నాడు గూడా తను!

తన తండ్రి హెడ్ మాస్టరుతో మాట్లాడి - హామీ ఇచ్చాక - తను బాగా చదివే పానవుతానని ప్రామిస్ ఇచ్చాక - పరీక్షలకి కూచోడానికి అనుమతి ఇచ్చారు - ఎట్లాగియితేనేం

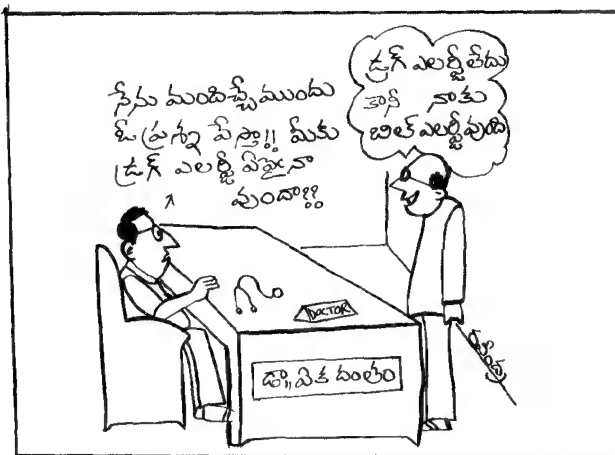
తను రామచంద్రరావుని మానీ వెక్కిరింపుగా నవ్వాడు! పాగరుమోతుగా నవ్వాడు! నీలక్ష్య మేమిటన్నట్లు నవ్వాడు!!

అప్పుడాయన మొహం ఎట్లావుంది? బహుశా తనని మానీ జాలిపడ్డట్టు నవ్వడేమో!! అప్పుడది తనకి తెలిలేదు

పబ్లిక్ పరీక్షలు భయపెడుతున్నాయి! చదవడం ఎట్లా? పుస్తకం తెరిస్తే ఏమీ అర్థంకావు బుజ్జెక్కెపు. అపరెప్పడన్నా క్లాసులో ఈ పాతాలు ఏంటేగా - తనకి తెలియదానికి? రామచంద్రరావుగారూ, మిగిలిన టీవర్లూగూడా - ఎక్కడ ఏమి తెలియకపోయినా - తమని అడగమనీ - క్లాసులోనైనా సరే - క్లాసు బయటయినా సరే - ఇంటి దగ్గరైనా సరే చెప్తామనీ - మరి, మరి చెప్పారు అవి తనలాంటివాళ్ల చెవికెక్కలేదనట!

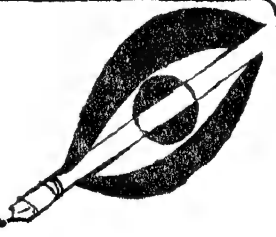
మాస్తాండగానే వారంరోజులూ గడిచాయి! తెల్లవారితే పరీక్ష!! ఏం చెయ్యాలి? ఆలోచించి - ఆలోచించి ఇంఫార్మెంట్ అనుకున్నవన్నీ ఒక కాగితం మీద రాసుకున్నాడు జాగ్రత్త గా దాచి తీసికెళ్లాడు అది కానీ! అప్పుడు కానీనే!! జాగ్రత్తగా చూసి రాయడంలో ఆ రోజుకి కృతకృత్యుడయ్యాడు రెండో రోజు లెక్కల పరీక్ష.

తమతోబాటు సెంటరుకి రామచంద్రరావు గారొచ్చారు అందరికీ టెన్స్ ఇస్తూ, డైర్యం చెప్పారు చివరికి పరీక్షహాల్ కి పంపిస్తూ - ఆయన అందరినీ చేరబిల్చి చెప్పాడు. చాలామందిగా - 'జేబులోంచి కాగితాలుంటే తీసివేయండి అది మన స్కూలుకి చెడ్డపేరు' అని ఎవ్వరూ ఏమీ

మాట్లాడలేదు. ఆయనే చనువుగా అందరి జేబులూ వెదికాడు. తన జేబులోంచి కాగితాలు బయట పడ్డాయి. అవతల టై మవుతోంది. కంగారు

హాలోక్యుని మెరి

చైరితరలు చేసున్న కామరవల్లి !

వెన్స్ వర్షినియాలో ప్రభుత్వం ఒహా కొత్త చట్టం తెచ్చిందట. జంతువులతో కామరవల్లిడలు మానవులు జరుపడాన్ని ఆ చట్టం నేరంగాభివించి, నిర్ణయించి, ముఖ్యంగా కోళ్లతో అని చిన్నఅండర్ లైను కూడా చేసిందట. అమెరికాలో జంతు కామర వల్లి క్రికలు పెట్టేసి పోతూన్నాయనీ, అందునా మగ వారు మరీ విరగి పోతూన్నారనీ ప్రభుత్వం అంచనా వేసి వాపోయిందట. 1977 లో పెన్స్ చట్టం లో యీ జంతు పంగమం చేర్చబడలేదని, దానివల్ల యీ ఆనర్థాలు జరుగుతూ వున్నాయనీ వెన్స్ వర్షి నియా లెజిస్లేచర్ అభిప్రాయ పడ్డదట— ఏమీ విడూరము!

డి. జి. పి. బొర్రపాలెం వెళ్ళాచ్చారు !

ఏలూరుకు సమీపంలో గల బొర్రపాలెంలో వో బ్యాంకు దోపిడీలో సుమారు 14 లక్షలవిలువ చేసే బంగారుపగలూ, నోట్ల కట్టలూ పోయాయట. ఈ సందర్భంగా రాష్ట్ర పోలీసు డైరెక్టరు జనరల్ గారా వూరవెళ్ళి, వస్తూ వస్తూ ద్వారకా తిరుమ లేమని సందరించి తనను విమోగింపబోయిన విలే ఖరాలతో “బొర్రపాలెం వెళ్ళాను. వచ్చాను అంటే చెప్పేదానికి విడిచిలేలేవు” అని విరుచుకు పడ్డా రట !

*

అఘాయిత్యపు అల్లుడు

వెల్లూరుకు చెందిన నటరాజన్ అనే అతపి భార్య వరలక్ష్మిని అపహరణం పుట్టింటి నుంచి అని పట్టా, ఇవి పట్టా అని వేధించుకు తీసే వాడటం. అమె వోర్షినంత వోర్షి, జుక దరక, సరే తెన్నెని పుట్టింటికి వెళ్లి అక్కడే ఉండి పోయిందట. దాంతో నటరాజన్ ఏగిరిగింపేసి అత్తింటికి వెళ్లి భార్యను రమ్మంటే రావన్నడట. దాంతో అతని ఆవేశం పూని కత్తితో అమెను పాడవబోయి అడ్డొచ్చిన అత్త మామలను పొడిచి చంపేసి, భార్యను గాయపరచి, తాను అంతర్ధానమయిపోయా డట— వాళ్ళీ!

పాశ్చాత్య దారిద్ర్యం అక్రమ సంబంధం !

పాశ్చాత్య దారిద్ర్యం చెందిన కరగూరుకు చెందిన 35 ఏళ్ళ దురైస్వామి భార్య 30 ఏళ్ళ క్రిష్ణమ్మకు అదేపూరు ఒకనాటి కరణం తెల్లయప్పర్ కు రహస్య ప్రేమాయణం సాగేదట. ఈ విషయం తెలిసిన దురైస్వామి “ఏళ్ళిట్టియిదు?” అని అడిగేసరి కామె అల్లిగ, పుట్టింటికి వెళ్లిపోయిందట. దాంతో అతను పూరి పంచాయితీపట్టి కాపురానికి రమ్మని కోరితే, “నేను నా యిష్టం వచ్చినట్లు వుంటాను. వచ్చేమీ అననంటేనే చెప్తాను అవ్వచ్చుదాన్” అన్నదట. ఇహ లాభంలేదని దురైస్వామి అమెను చంపేసి, పేరుగా పోలీస్టేషనుకు వెళ్లి విషయం చెప్పి ఆరె స్టేషన్ పోయాట్ట.

తనయుని డిబార్ చేసిన తండ్రి

గిర్వాన్ కు చెందిన జవహర్ లాల్ నెహ్రూ ఇంట రీడియల్ కాలేజీ ప్రెసిడెంట్ మున్నాలాల్ కుక్కా గారు యిద్దరు సరమ రవుడి కుర్రాళ్ళను కాలేజీ నుంచి డిబారు చేశారట. అందులో వో కుర్రాడు ఆ కాలేజీ ప్రెసిడెంట్ గారి సుపుత్రుడు అయితే మరొకడు ఆయన సుపుత్రుడేనట. చివరికి ఆ ప్రెసిడెంట్ గారి అభ్యర్థనమీదాతని కొడుకును కాలేజీలో తిరిగి తీసుకుని, తన కొడుకును తీసుకో లేదట. నా కొడుకుని నిత్యంగా తీసుకోను అన్నాడటాయన. అహో రియల్లీ ఏ సినిమాటిక్ క్యారెక్టర్ !

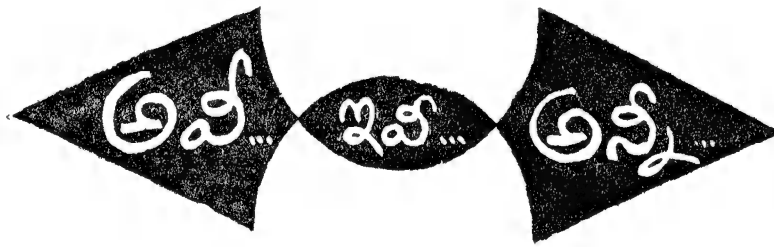

పెండ్లి ముందు, తర్వాత!
వ్యక్తిగత సమస్యలను, శాస్త్రీయమైన బోధన, నివేదికలతో అధ్యయనం, యువజనమునకు ఉత్తమ బోధన చేయబడును
భారత ప్రజాస్వామ్య సెన్సె సెమినార్లు
Dr. R. A. I (GOVT. REGD)
అ|| 8-00 To 1-00 వరకు సా|| 4-00 To 9-30 వరకు
* ఆదిత్యరం సెలవు లేదు.
మనోహర్ టెక్నిక్స్ వద్ద
సెంట్రల్ మినిస్ట్రీస్ బిల్డింగ్
సికింద్రాబాద్-5
PHONE 76795

రాయమెడికల్ హాల్
ESTD (1950)

ఇదిమీకు చాలాఉపయోగం

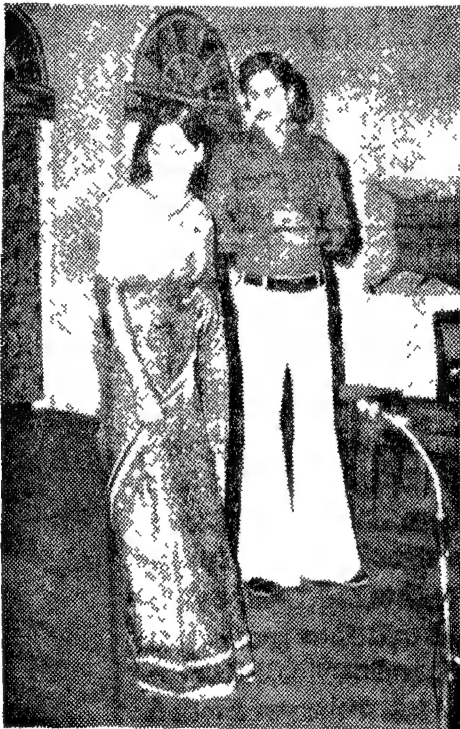
మానవత్వవహారాలకు “వ్యవహారదర్శిని” అనే తెలుగుపుస్తకం చాలాఉపయోగం. అందులో ఏదైనా అస్తి కొనేటపుడు తనకోవలసిన జాగ్రత్తలు, ఏదైనా ఉత్పత్తి, వ్యాపారం చేయాలంటే, దేనికెవరి వద్ద ఎలా తెనెన్నుతన కోవాలి, వివిధ జాతుల వివాహ, విధాతుల నిబంధనలు, స్త్రీ పురుషుల ఆస్తి హక్కులు, ఎవరితోనైనా ప్రమాదం రాబోతే పోలీసురక్షణకు ఎవరికెలావ్రాయాలి ప్రభుత్వ ఉచిత ఇండ్ల స్థలాలు పొందటానికి ఎవరికెలాధర ఖాస్తు, వ్రాసిపంపుకోవాలి, నోట్లు, దస్తావేజులు, ఒప్పందాలు, వత్రాలు, పటిష్టత, ఫిర్యాదులు, ఉత్తరాలు ఎలా వ్రాయాలి వాటివివిధ నమూనాలు అనేక చట్టాల వివరాలు ఇలాంటివెన్నో మీకు ఉపయోగపడేలా తెలిసేలా వ్రాయబడ్డాయి. 300 పేజీల పుస్తకం. ధర రూ. 12. పోస్టు ధరలదనం. దేశ సేవ ప్రచురణలు, 2. ఇందిరా నగరు, వెంగళరావు నగరు వద్ద, హైదరాబాద్-500030 కు ఉత్తరం వ్రాసి మీకు ఉపయోగానికొప్పస్తకం ఏ పి పోస్టు ద్వారా పొందండి

త్రివేంద్రంలో విజయదశమి వేడుకలు

త్రివేంద్రంలో స్థానిక తెలుగు సాంస్కృతిక సంఘ సభ్యుల విజయదశమి వేడుకలు ఈ సంవత్సరం వైభవంగా జరుపుకొన్నారు. వి. ఎస్. ఎస్. సి. కాలనీ బాలలు తెలుగు సాంస్కృతిక అసమ్మరణాన్ని గరితం, గణపతి మొదలైన పాత్రల్ని ప్రదర్శించి, నృత్యాలు చేశారు. శ్రీమతి భవానీ రావ్ గారు రచించిన “నిశ్చయ తాంబూలాలు” హాస్య నాటికను ప్రదర్శించారు. అనంతరం శ్రీ యండమూరి వీరేంద్రవాద్ రచించిన ‘రుద్రవీణ’ నాటికను శ్రీ డివి ఎస్ శాస్త్రిగారి దర్శకత్వంలో ప్రదర్శించారు.

సిటి పారుదలశాఖ (హైదరాబాదు) సాంస్కృతిక సంఘం ‘జలతరంగిణి’ వారు ఇటీవల హైదరాబాదు రవీంద్ర భారతిలో ‘ఆశ్రయం’ నాటిక ప్రదర్శించారు. రవయిత, నటుడు శ్రీ చందు సోంబాబు, నటి శ్రీమతి శకుంతల పాల్గొన్న దృశ్యాన్ని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

కథల పోటీ

బరోడా ఆంధ్ర సమితి, కాలేజీ విద్యార్థుల కోసం తెలుగులో కథల పోటీ నిర్వహిస్తోంది. మొదటి బహుమతి 300 రూ. రెండవ బహుమతి 200 రూ. బహుమతి పొందిన కథలు, ప్రచురణార్థమైన మరి కొన్ని కథలు సమితి 1983 వార్షిక సంచిక “సవత్”లో ప్రచురింపబడుతాయి.

1. కథలు అరబాపు సైజులో 12 పేజీలకు మించరాదు.
 2. పోటీకి పంపబడిన కథలు తిరిగి పంపబడవు.
 3. ప్రెస్సిపాలుగారి ఫర్మిసికేట్ (“పంపబడిన కథ ప్రాసినది కాలేజీ విద్యార్థి” అనే భవనప్రతం) కథలో పాలు జతపరచ వలెను.
 4. కథలు స్వీయ రచన అని, దేనికి అనువాదము కాదు, అని హామీ ప్రతం కూడా జత పరచవలెను.
 5. బహుమతి నిర్ణయాధికారం సమితి వారిదే.
- 1983 జనవరి 1 వ తేదీలోగా కథలు ఈ క్రింది చిరునామాకు పంపవలెను.
డాక్టర్ కె.కె రావు, ఫార్మసీ డిపార్టుమెంట్, ఎం.ఎస్. యూనివర్సిటీ, కళాభవన్, బరోడా — 390001.

లక్ష్మీ ఆంధ్ర సంఘము

లక్ష్మీ “రవీంద్రాయ” లో అక్టోబరు 13, 14, 15 తేదీలలో అఖిల భారత తెలుగు ఏకాంక నాటిక పోటీలు జరిగేయి.

సానీర్ కుమారి ఛైర్మన్ శ్రీ దీపదయాల్, ముఖ్యఅతిథి శ్రీ బి.జె. దాయజీని సరిచయం చెయ్యడం తదుపరి ముఖ్య అతిథి సానీర్ కుమారి విడుదల చెయ్యడంతో కార్యక్రమాలు మొదలయ్యాయి.

ప్రదర్శించబడిన నాటికలు ప్రేక్షకులకు కన్నుల పండుగ జేశాయి. ప్రధాన న్యాయ నిర్ణేత శ్రీ నండూరి సుబ్బారావు పోటీ ఫలితాలను ప్రకటించారు.

‘జమిక మన్ రవ్’ సభ్యులు ‘అకలి’ అన్న నాటికని ప్రదర్శించి ఉత్తమ పట్టుడి బహుమతి పొందారు.

కుమారి రాజశ్రీ శ్రీమతి “వీణా కవేరి” అనంతరం శ్రీ ఆర్.సి. త్రిపాటి బహుమతి ప్రదానం చేశారు.

చిలుక వీరు

కథలు. రచన శ్రీ రామారావు భరద్వాజ, 50 పేజీలు, వెల 3 రూపాయలు. ప్రతులకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలల అకాడమి 34 4 ఆర్. టి. బర్మత్ పురా క్వార్టర్స్, హైదరాబాద్—27.

ఆంధ్రుల కథ

గేయ కథనం. రచన శ్రీమతి పి. సరళ 70 పేజీలు వెల 3 రూపాయలు. ప్రతులకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలల అకాడమి 34 4 ఆర్. టి. బర్మత్ పురా క్వార్టర్స్, హైదరాబాద్—27.

కోతి తివసు

గేయ కథలు. రచన డా. మహాధర్ సఖి మోహన్, 47 పేజీలు. వెల 3 రూపాయలు. ప్రతులకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలల అకాడమి 34, 4, ఆర్. టి. బర్మత్ పురా క్వార్టర్స్, హైదరాబాద్

హృదయ భారతి

పద్యకావ్యం. రచన శ్రీ ఆచార్య, తిరుమల, 53 పేజీలు, వెల 5 రూపాయలు. ప్రతులకు ఆచార్య తిరుమల, చైతన్య కళాశాల, హైదరాబాద్ — 500 001.

భాగవత ప్రభ

అనువాదకృతులు శ్రీ పురాణపండిత రాధాకృష్ణ మూర్తి, 32 పేజీలు, వెల తెలియదు. ప్రతులకు అనువాదకర్త పేర, జయశ్రీ ట్రాప్ రోడ్, రాజమండ్రి—4 అన్న చిరునామాకు వ్రాయాలి.

శ్రీ చందనము

రచన కీ.కె. బొడ్డు బాపిరాజు, 82 పేజీలు, వెల 5 రూపాయలు. ప్రతులకు శ్రీ బొడ్డు డివేజు బాబు, బొడ్డు బాపిరాజు శిల్ప క్లాత్ షేపు, వెయిన్ రోడ్, ఏలూరు.

సింగిదాదం జీలకర్ర

సామెతకథలు, సంకలనం శ్రీ పద్మతనేని గంగాధరరావు, 68 పేజీలు, వెల 3 రూపాయలు. ప్రతులకు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ బాలల అకాడమి, 34, 4, ఆర్. టి. బర్మత్ పురా క్వార్టర్స్, హైదరాబాద్ — 500027.

రత్నమాల

రచన వేమరాజు నరసింహారాజు. పేజీలు 120. వెల 10 రూపాయలు. ప్రతులకు సప్తనాటక సమితి. వై.ఎం.సి.వి. నారాయణగూడ, హైదరాబాద్—500 029

మ్యూ ఎక్స్ ప్లె

ఆధునిక కవితా వేదిక. సాళుచందా 6 రూపాయలు. 14 పేజీలు. ప్రతులకు ‘ఎక్స్ ప్లె’, కొల్లూరి హృషీ, అమలాపురం—533 202. ★

డాక్టర్ వాసు హిప్పటిజం చికిత్స :

హిప్ప అనే గ్రీక్ పదానికి సమానార్థక సంస్కృత పదం వ్యభి. హిప్పటిజం అంటే సూక్ష్మంగా స్వచ్ఛ జగత్తు అని మనం అర్థం చెప్పుకోవచ్చు. అంటే, మానవుణ్ణి సుస్వచ్ఛవస్త్రకు తీసుకువెళ్ళి, వాడిచేత వాడికి ఇష్టమైన పనులు, మనకు ఇష్టమైన పనులు చేయించడం. మెన్మరిజం, హిప్పటిజం రెండూ అన్యోన్య శ్రయాలంటారు డాక్టర్ వాసు. మెన్మరిజం అంటే మానవుడిలో వున్న అవంతమైన శక్తి, దైవత్వం. హిప్పటిజం అంటే, ఆ దైవత్వాన్ని, శక్తిని, సామాన్యము కూడ సాధించేటట్లు చేసే సాధనం, శాస్త్రం. మెన్మరిజం అనడం కంటే, భారతీయ యోగ శాస్త్రం అంటే, ఈ సర్వానికి చాల దగ్గరగా చేరుకుంటాం. మెన్మరిజంగాని, హిప్పటిజంగాని, సాక్షాత్కృత్యం చేసుకున్న యోగశాస్త్రం మాత్రమే—అంటారు డాక్టర్ వాసు. ఈ ప్రపంచానికి తనను గురించి, తన బ్రతుకుతున్న ప్రపంచం గురించి, శాశ్వత సర్వాలు తెలియజేసే, సూచించే మెన్మరిజం కావాలి. దీనిని ప్రపంచానికి అవగాహన అయేటట్లు సాధించడానికి హిప్పటిజం కావాలి హిప్పటిజం అంటే, మానవుడు నేటివరకు సాధించినది, సాధించ గలిగినది మెన్మరిజం అంటే, మానవునిలోని అవంతశక్తిని చెలియ జేసేది. హిప్పటిజం అంటే పరిపూర్ణ తపోదధానికి దారినూపేది—అని ఆయన వివరణ డాక్టర్ మెన్మర్ అనే మన స్తత్వవేత్త పేర ప్రవర్తిల్లిన పద్ధతి మెన్మరిజం అని ప్రచారంలోకి వచ్చింది. హిప్పటిజం అంటే, ఏదో వశికరణ శక్తి అని, దీనిని నేర్చుకుంటే, ఎదుటి వారిని మన ఇష్టం వచ్చినట్లుగా ఆడించవచ్చునని ప్రజలలో వో అపోహ వుంది. కాని, ఇది నిజంకాదు. హిప్పటిస్టు ఏవక్తి చేతగాని, అతని అత్యగౌరవానికి, ఆర్థిక ప్రయోజనానికి వ్యతిరేకంగా ఏ పనిచేయించ లేడు. ప్రతి వ్యక్తి మనస్సులోను ఏదో అద్భుతశక్తి నిహదంగా వుంది. హిప్పటిజం ఈ శక్తిని బయటికి లాగి తెస్తుంది. హిప్పటిజం నేర్చుకొన్న వ్యక్తి తనలోని శక్తిని బయటికి తేగలడు. ఇతరులలో వున్న శక్తిని గూడ బయటికి తెచ్చి, రానూ బాగు పడి, ఇతరులనూ బాగుచేయగలడు మంచికి చెడుకూ, సుఖానికి దుఃఖానికి నిత్యమూ జరిగే పెద్ద పోరాటం జీవితం. ఈ పోరాటంలో మన శక్తిని పెంచుకొన్న కొలదీ మన ముందు చెడు తలవంచుతుంది, దుఃఖం దూరమవుతుంది. హిప్పటిజం మనకి శక్తి నిస్తుంది. మూడు మాటలలో హిప్పటిజం అంటే మన నిజ స్వరూపం తెలుసుకొనే శాస్త్రం. దీనిని స్త్రీలు కూడ నేర్చుకొని, తమ జీవితాలలో పాలు తమ సంతానం భవిష్యత్తును గూడ తీర్చి దిద్దవచ్చు. స్త్రీలు, పురుషులూ కూడ, తమ ఇతరుల శరీరక రోగాలను, మానసిక రోగాలను పోగొట్టవచ్చు. ఈ విషయాలనే డాక్టర్ వాసు ఇటీవల బాగ్లింగంపల్లి (పైదరా బాద్—44) లోని తమ హోమియోపతి, యోగ, హిప్పథెరపీ అస్సత్రితో పెక్కు అద్భుతాల ద్వారా

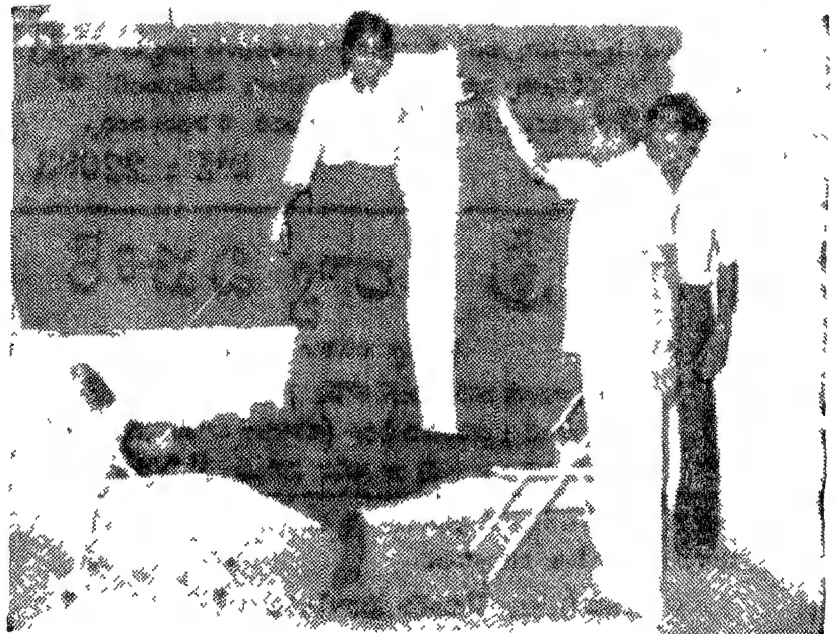
హైదరాబాద్ నోటరీ

నిరూపించారు. డాక్టర్ వాసు ఒక వింత మనిషి. ప్రపంచంలోని ప్రతి మనిషి తనను గొప్ప వాడినని చెప్పుకోడానికి తూతూలాడుతాడు. కాని డాక్టర్ వాసు తన శిష్యులు, తన విద్యార్థులు తనను గొప్ప వాడిని చేశారంటారు. ఆయన శిష్యులు— స్త్రీలు, పురుషులు, బాలబాలికలు— చేసిన అద్భుత ప్రదర్శనలు చూచి వాకు ఆయన పైనా, ఆయన శిష్యుల పైనా, సమానమైన ఆదరాభిమానాలు కలిగాయి. ఆయన బదు రోజులే హిప్పటిజం పాటాలు చెప్పి, పదేళ్ళ పిల్లలతో గొప్ప పనులు చేయిస్తున్నారంటే నేనే కాదు, ఎవరైనా ఆశ్చర్య పడరా మరి ? డాక్టర్ గొప్ప హోమియోపతి వైద్యులు, యోగశాస్త్రంలో చాల కాలం సాధన చేసిన వారు. హిప్పటిజంతో పలువురి వ్యాధులు నయం చేసినవారు. మంచు మీద గంటల తరబడి కూర్చోడం, మధ్య ఏ ఆధారమూ లేక తల, కాళ్ళు కుర్చీ పీచులకు అనించి వదులుని కొయ్యబారిన వారి పాట్లపై నిలబడడం, సుషుప్త్యవస్థలో వున్న వారి చేతులకు సూదులు పొడిచినా స్వర్ణజ్ఞానం లేకపోవడం, సిగరెట్టు కాల్చి పెట్టడం, సుషుప్త్యవస్థలో కొయ్యబారిన వారు బయటపై తెత్తడం వంటి పనులు ఇతరులకు అను

కూసం అవంతయినా లేని ఆశ్చర్యం కలిగిస్తాయి. డాక్టర్ వాసు అన్నట్లు, ఈ విద్యను ప్రతివారూ నేర్చుకొని అత్యుత్తర ఉన్నతికి పాలుపడడం అవ సరం. వేసు చూచిన ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నవారు రా. ప్రసాద్, శ్రీరాములు, శ్రీదేవి, హరిబాబు, సుబ్రహ్మణ్యం, రాంప్రసాద్, సత్యానంద్, హరి బాబు, ప్రసాద్ రావు గార్లు.

శ్రీ మల్లంపల్లి స్మారకోపన్యాసం :

ఆంధ్రదేశ చరిత్ర, శాసన, పురాతత్వ పరిశోధనకు జీవితాన్ని హోరతి కర్పారంగా వెలిగించిన కీర్తిశేషులు మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మ స్మారకోపన్యాసం నవంబర్ 12న ఏర్పాటుచేసి, రాష్ట్ర పురాతత్వ శాఖ గొప్ప వరపడి పెట్టింది. భారత పురాతత్వ శాఖ ఆగ్నేయ మండలం సూపరింటెం డింగ్ ఆర్కియాలజిస్ట్, టెంపుల్ సర్వే సూపరింటెం డింగు (మద్రాసు) డాక్టర్ ఐ. కార్తికేయశర్మ ఆంధ్రలో ప్రాచీన ప్రాకృత శాసనాలు— అనే విషయమై ప్రసంగించారు. సాల్వేజంగ్ మ్యూజియం డైరెక్టర్ డాక్టర్ నిగం అధ్యక్షత వహించారు. డాక్టర్ సీతావతి (ఐ. ఎ. ఎస్) ముఖ్య అతిథిగా పురాతత్వ శాఖ ప్రచురించిన ఆహూబల దేవాలయాలు, శ్రీశైలదేవాలయం కైఫీయత్తు, 1977—78 పురాతత్వ శాఖ గ్రామీర్లు అవిష్కరించారు. డాక్టర్ నిగం తమ అధ్యక్ష ప్రసంగంలో దేశంలో పురాతత్వంలో ఇంకా ఎక్కువ పరిశోధనలు జరుగాలని, దాన శాసనాలు, మత శాసనాలు పరిశోధకుల దృష్టికి వచ్చినంతగా, పెక్కు లోర శాసనాలు రాలేదని, పురాతత్వ పరిశోధన

హిప్పటిజం ప్రదర్శనలో పడుకున్నవారు కుమారి మాధవి, ఆమె పాట్లపై నిలుచున్నవారు కుమారి శ్రీదేవి, ఆమె విడమచేయి పట్టుకున్నవారు హిప్పటిస్ట్ డాక్టర్ వాసు.

హైదరాబాద్ నోట్ బుక్

నూతన యువ్యనం పొందండి ! సంతానవంతులు కండి చర్యవ్యాధుల నుండి విముక్తులకండి. హస్తప్రయోగమువలన కలుగు నరముల బంహనత, శీఘ్ర స్కలనము, అంగము చిన్నదగుట, అవసరకాలమందు అనంతప్రే, సంతానము లేకపోవుట, నమస్ చర్యవ్యాధులకు ఆద్యుడ వికేత్! పోస్టుద్వారాచికిత్సకలదు.

“క్యాంపులు” :— ప్రతి ఆదివారం “భీమవరం” పబ్లికేషన్ లో యం 9గం నుండి సాయంత్రం 6—30గం వరకు. ప్రతినెల 1 మరియు 6 తేదీలలో “రాజమండ్రి” హోటల్ అప్పరలో మధ్యాహ్నం 12 గం. నుండి రాత్రి 9 గం. వరకు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు, అయ్యుర్యేదభిషక్, సెక్స్ & స్క్విస్ పెషలిస్ట్, పార్కురోడ్, గుడివాడ-521301. ఫోన్ : 522 & 540.

గమనిక : హైదరాబాదులో మా బ్రాంచిలు ఏమీ లేవు.

క్లాసులు ప్రారంభమైనవి.

1983 ఫిబ్రవరి 26, 27 తేదీలలో

6వ తరగతి పరీక్షలు జరుగును

నైనిక స్కూలు

కోరుకొండ (వి.సి.)

- * బాలుర వయస్సు 1983 జూలై 1వ తేదీనాటికి 10-12 సంవత్సరముల మధ్య నుండవలెను. డిఫెన్సులోని ఎక్కువ సర్వీసు ఉద్యోగుల, సర్వీసు ఉద్యోగుల పిల్లలకు మరియు షెడ్యూలు కులములవారికి ప్రత్యేక రిజర్వేషన్లు కలవు
- * కోరుకొండ సైనిక స్కూలులో సమానముగా ప్రారంభించి చక్కటి హాస్టల్స్ వసతితో పై పరీక్షలకు ఇంగ్లీషు మరియు తెలుగు మీడియంలో శిక్షణ నిమిత్తం పేరెన్సికగన్లు దక్షిణ భారతదేశము నందలి వ పథమ సంస్థ.

స్థాపితము : 1962

ఫోన్ : 22083

శ్రీ విద్యా విహార్

(ఆదర్శ గురుకుల విద్యాసంస్థ)

లలితానంద నగర్, రింగ్ రోడ్, గుంటూరు - 522006,

బ్రాంచి : దాసరివారి పేడి, (కనకదుర్గా ట్రాక్స్ ఎదురు పేడి)

విజయవాడ-2.

ప్రతి సంవత్సరం అత్యుత్తమ ఫలితాలకు సైనిక స్కూలులో చదువు వందలాది మా విద్యార్థులే మీకు నిదర్శనము.

ఇంగ్లీషు, తెలుగు మీడియంలో

సర్పరీ నుండి 10వ తరగతి వరకు క్లాసులు గలవు

విరివిగా జరిగినప్పుడే సమగ్ర దేశచరిత్ర రచన సాధ్యమని, చరిత్ర అంటే రాజుల, రాణుల దినచర్యలు కాదని, సంఘటనలు, ప్రజల ఆర్థికాభివృద్ధి వరిణా మని, శాసనాల సాహిత్యం కూడా సంపుటాలుగా వెలువడాలనే అన్నారు. ప్రారంభంలో రాష్ట్ర పురాతత్వ శాఖ డైరెక్టర్ డాక్టర్ కృష్ణ శాస్త్రి స్వాగతం చెబుతూ, శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మగారు కేవలం తెలుగుదేశమే కాక, భారతదేశ మంతా గర్వించదగిన మహాసరిశోధకులని, అలాటి గొప్పవ్యక్తి స్మారక సభ జరుపుతున్నందుకు తమ శాఖ ఆనందిస్తున్నదని అన్నారు. ఇటీవల తమశాఖ తెలంగాణలో జరిపిన ప్రవ్వకాల వినరాలను తెలియజేశారు. డాక్టర్ కార్తికేయశర్మ తమ ప్రసంగంలో పెక్కు నూతన విషయాలు తెలిపారు. పురాతత్వ శాఖ అంధ్ర ప్రదేశ్ కాణాచి, పెద్దముడియంలో హరప్ప ముద్రలవంటిరెండు ముద్రలు హరప్ప లిపి వంటి లిపితో వున్న సలకం, ఎద్దులు ఉన్నసలకం దొరికాయి ఇటీవలం బ్రహ్మణ్య మలయాండి అనేవారు ఆంధ్రలో కమన్వే గంధం రచించారు. దానిలో కర్మమండల, కేతవరంలో హరప్ప చిత్రలిపిని పోలిన లిపిగల శాసనాలు దొరికినట్టు తెలిపారు. వీటన్నిటిబట్టి హరప్ప నంబందం గల ప్రాంతీయ ఇతరత్రా దేశంలో ఉన్నాయని అనుమానించవలసి వస్తున్నది. అం కుని శాసనాలు పాలరాతిలో కాకుండా నల్ల రాతి గుండ్లపైన చెక్కించడం విశేషం. అమరావతిలో గ్రార్వస్ పటాలాస్య నల్లరాతిని, వాటిపై దాతల పేర్లుండడం విశేషం. అమరావతిలోనే తొలిసారిగా బుద్ధుని పాదాలు కనిపిస్తాయి. 9వ శతాబ్దపురాతన కమూరతంత్రతో బుద్ధుడు దాస్య కటుకానికి వచ్చినట్టు వుంది. అమరావతిలో బుద్ధుని పాదాలు నిరంజనా నదికి దిగుతున్నట్టు ఉన్న చిత్రాన్నిబట్టి బుద్ధుడు కృష్ణా నదిలోకి దిగుతున్నాడనే అభిప్రాయం కలుగుతుంది.

పూర్వం రాజులవెంట లిపికారులు కూడా వుండే వారు. అలాగేదేశమంతా అశోక శాసనాలు చెక్కిన వారు ఆయనవెంట ఉన్న శిల్పులే కనుక అశోక శాసనాల లిపులలో తేడాలేదు. భట్టి ప్రోలు కరం డంపై నికుదేరకుని శాసనలిపిని స్థానికశిల్పిచెక్కాడు. ఆ శిల్పి స్థానికుడు తెలుగువాడు గనుక, స్థానిక మైన ఉచ్చారణానుగుణంగా చెక్కినందువల్ల లిపిలో మార్పులువచ్చాయి. దీనిని భూలో మొదలయిన వారు దక్షిణ బ్రాహ్మీ అని పిరపాలుగా భావించారు. తిరుమల రామచంద్రగారు కూడా ఆ అపహాసానే తమ మనలిపి పుట్టుపూర్వులు పుస్తకంతోనూ అదే విధంగా వ్రాశారు. గుణంతాల విషయంలోనూ ఆయనతో విభేదిస్తున్నాను. ఇటీవల లంకలో దొరికిన బ్రాహ్మీ శాసనాలలో సీవవత విహార అనేమాట పెక్కుసార్లు కనిపించింది. కనుక శ్రీ పర్వతమనేదీ పర్వత శ్రేణికాదు. నిర్దిష్టమైన ఒకేఒక పర్వతం నాగార్జునకొండ. రాష్ట్రంలో అతి ప్రాచీన

ముద్రలుబుద్ధునరంతో దొరికాయి. ఇటీవలచైతన్య పురిలో దొరికిన విశేషాలు విష్ణుకుండిన గోవింద రాజుకు చెందినవి కావడం సంతోషించదగినవి. శాసనాలలో తొలిసంస్కృత శాసనం యజ్ఞశ్రీ శాత కర్ణిది. శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రిగారు నాగబు గురించి చాలా వ్రాశారు. అది అధారంగా తిరుమల రామచంద్రగారు తమ పుస్తకంలో తెలుగుప్రథమా విభక్తి సత్యాలు గురించి చర్చించారు నాగబు అనే పదం అంతటితో అగలేదు. ఇటీవల నాగ బుధిత, నాగబుధినో అనే పదాలున్న శిలాఫలకాలు చాలా దొరికాయి. కనుక నాగబు పద అంతటితో అగలేదని, దాని తర్వాత కూడా ఉందని, కనుక అది ప్రథమావిభక్తిపదం కాదని నా అభిప్రాయం. తర్వాత డాక్టర్ శర్మ శ్రీ మల్లంపలి సోమశేఖరశర్మ గారి శ్రద్ధదీక్ష, మానవత్వం మొదలయిన విషయాలను గురించి తెలిపారు చివరన డాక్టర్ కృష్ణ శాస్త్రి ధన్యాదార్యున్నూ, అశోకునికి ముందే తెలుగుదేశంలో బుద్ధుడం వ్యాపించిందని తాను నమ్ముతున్నానని, ఉత్తరదేశంలో అశోకుని శాసనాలలో పేరుదన్నీ అనివుండగా, నిట్టూరు, మస్కీల లోని శాసనాలలో అశోకుని పేరువుండడం కొత్త ఆలోచనలకు అవకాశమిస్తున్నది. ఇవి కళింగాన్ని జయించిన హస్తాకుని శాసనాల అని అనుమానం కలుగుతున్నదనిఅన్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ పురాతత్వ శాఖకు అపారసేవ చేసిన డాక్టర్ రమేశన్ స్మారకో పన్యాసాలుకూడా ఏర్పాటు చేయనున్నామనిఅన్నారు.

ఉ ఎ శ్రీ. లి.

ఈ అబ్బాయికళ్ళ అందంగా ఉన్నాయండీ అన్నారు చిరంజీవిఉదయాననుడనేఅబ్బాయికళ్ళ చూచిఒకరు. ఆ రెండున్నర సంవత్సరాల పసిపాపడు ఎవరో నేర్చి నట్లుగా, వెంటనే "అందుకని నేను కళ్ళజోడు ఏస్తేలే" అన్నాడు. ఆ మాటలకు ఆభర్తపడినవారిలో ఒకరు "నాయనా కళ్ళ బాగున్నవాళ్ళూ ఈ కాలంలో ఫ్యాషన్ కోసంకళ్ళజోడు వేసుకుంటున్నారు. నీ మాటలకువాళ్ళ సిగ్గు పడితేబాగుండును" అన్నారు.

— తిరుమల రామచంద్ర

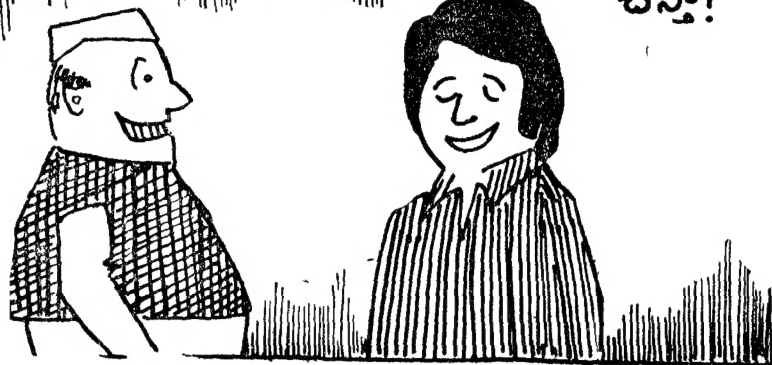
పచ్చదనం

మండు టెండలో
నిండు కుండలో
తన జీవం ఉడికిపోతున్నా
మరోజీవికి నీడనిచ్చే
వృక్షంలో అణువణువునా
నింతో పరోపకారబుద్ధి ఇమిడి ఉంది
— అందుకే తనకి
నిత్యం కళ కళ లాడే ఆ పచ్చదనం

— సుహాసిని

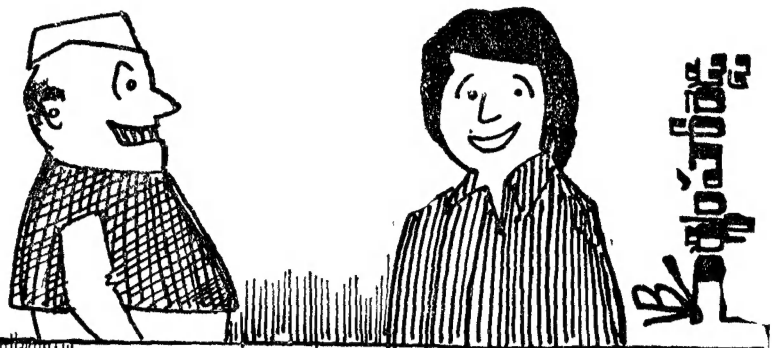
ఏమోయ్! మగపిల్లాడు
పుడితే వాడినేం చేస్తావ్?

ఇంబనీర్నీ
చేస్తా!

అడవిల్ల పుడితే?

డాక్టర్నీ...

అవ్వా... వ్వా... వ్వా... వ్వా...
అటూ ఇటూ కాకుండా
పుడితే?

ఇంకేం... రాబ
కీయాల్లాకి దీంపు
లా బాబాయ్!

జి. రమకృష్ణారెడ్డి

సంతానము గర్భాశయ వ్యాధులు, సెక్స్ అంత రంగిక సమస్యలు, స్త్రీ వ్యాధులు, మొలలు, చర్మ వ్యాధులకు అనుభవ చికిత్స. పోషకాహారాకూడా చికిత్స కలదు.

సరోజ సర్పింగ్ హోమ్,
డాక్టర్ యన్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు
H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్,
విజయవాడ-1.
బాంబి: శీలంవారిపేడి, జిల్లాటవర్, గుంటూరు.

స్నేహజ్యోతి (కలం స్నేహం)

G సత్యనారాయణ,
రావ్ గోపాల్ థియేటర్, విజయవాడ-5.
అల్ ఇండియా, స్క్రీన్, పు, కలం స్నేహం
కాలా! 1983 లో కలం స్నేహతుల
డైరెక్టర్ ఫ్రెంటు అపురుష్ వద్ది మీ
చిరునామాకూడ డైరెక్టర్ లో కావాలంటే
వివరాలకు 70 N.P. ప్లాంపు
పై అడ్రసుకు పంపించండి.

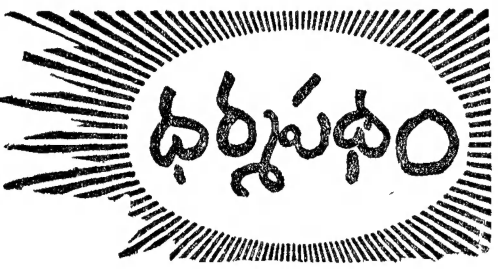
హస్తప్రయోగము-సమస్యకర్తము సెక్సు హాస్టటల్

దురబ్ధులకు
లొనెదాంపత్త
సాక్షి అనుభవించ
లేనివారువెంటనే
సంప్రదించండి!

డా|| వ.వి.రమణ
(సెక్స్ సైన్సు డిప్లొమా) B.A.M.S.
కొత్తపేట ముద్ది గోదావరి స్టేషన్ వద్ద
అటంబా హాటల్, రైలుమార్గం-1.
హైదరాబాద్: డా|| పూర్వచంద్రరావు
(సెక్స్ సైన్సు డిప్లొమా) N.D.E.F.U.C.E.Y.O.N.R.A.M.P.
మల్లాదియోర్, విజయవాడ 2, పోస్ట్ 53

(బాంబి: డా. వి. యస్. ప్రకాష్,
జగదాంబ సెంటర్, మసీదురోడ్డు,
విశాఖపట్నం-2.

ములుసువేంకటరమణస్వామి

నియమపాలన

మానవ జీవితంలో అన్ని రంగాలలోను పురోగతిని సాధించడానికి నియమ పాలన అవసరం. పురోగతి వరకూ విందుకూ? విశ్వజీవితం సాగడానికి నియమ పాలన అతి ముఖ్యం. ఉదయాన్నే లేవడం, కాలక్రత్యాలు స్నానాలు జరపడం, ఆహార స్వీకరణ, నిద్రించడం మొదలైనవన్నీ ఒక నియమాన్ని మనరించి జరిగిపోతూఉంటాయి. అలవాటు మనరించి ఇవి అప్రయత్నంగానే సాగిపోతూ ఉంటాయి. ఆయా కాలనియమాలు తప్ప మన యిష్టం వచ్చినట్లు వీటిని జరిపితే దేహరోగ్యం చెడుతుంది. ఈ విధంగానే నియమాన్ని అతిక్రమించి చేసిన పూజలవల్ల ప్రయోజనం ఉండదు. కొన్ని సమయాలలో కష్టాలు కూడా కలగడం కద్దు. మహామునులు నియమాన్ని తప్పిపోకుండా

తపస్సుచేసి అద్భుత శక్తులను సంపాదించే వారు. నియమానుసారం సమాధి నిష్ఠలో ఉండి పరబ్రహ్మను అంతర్వ్యస్థితో తిలకించే వారు. నియమానికి భంగం కలిగితే వారి తపస్సునకు భంగం కలిగింది. పిదప వారు తీవ్రమైన నియమాలను పాటించవలసివచ్చేది. ఈ విషయం మనకు పురాణాల వల్ల తెలుస్తూనే ఉన్నది. మనకు విశిష్టమైన జ్ఞానం కలగడానికి నియమ పూర్వకంగా విద్యాభ్యాసం చెయ్యవలసి ఉన్నది. అలా లేని విద్యవల్ల మనకు కలిగే ప్రయోజనం పుల్లం. ఏమీ ప్రయోజనం లేకుండా పోవచ్చును కూడా. ప్రజా పరిపాలన చేసే ప్రభుత్వం పరిపాలనకు వివిధశాఖల్లో వాటి వాటికి తగినట్లుగా నియమాలను ఏర్పరచి, వాటిని అనుసరించే పరిపాలనను సాగిస్తుంది. దానికి విరుద్ధంగా ఉన్నప్పుడు ప్రజలు ప్రభుత్వాన్ని గౌరవించరు. అట్టి పరిపాలనలో ప్రజలు కష్టాలనే అనుభవించవలసి వస్తుంది.

సారశక్తి కారు !
సారశక్తితో నడిచే కారును పశ్చిమ జర్మనీలో తయారు చేశారు. దీని అత్యధిక వేగం గంటకు 25 కి.మీ. కారు పై భాగాన అమర్చిన సారశక్తి ఫలకం సహాయంతో ఇంజను పని చేయటానికి కావలసిన శక్తి అభివృద్ధి. ఇందులో ఇద్దరు మాత్రమే కూర్చోవచ్చు. ఈ కారు నిర్వహణ ఖర్చు చాలా తక్కువగా ఉంటుంది. పైగా ఇవి కారుచౌకగా అభిస్తాయి. వీటి వలన వాతావరణ కాలుష్యం ఏర్పడదు. దీనిని ఫ్రీబర్లో వాతావరణ రక్షణ ప్రదర్శనలో ప్రదర్శించారు.

చంద్రుడు, సూర్యుడు మున్నగు గ్రహాలు తమ తమ నియమాలను అతిక్రమించి ప్రవర్తించవు. సూర్యచంద్రుల నియమబద్ధ గమనం వల్లనే ఋతుధర్మాలు సక్రమంగా ఉండి ప్రజాజీవనం నిరాటంకంగా జరుగుతుంది. గ్రహాల గమనాలు నియమ పద్ధతి నుంచి కొంచెం సడలినప్పుడే గ్రహణం మున్నగువి కలుగుతాయి. ప్రజలకు ఉపద్రవాలు సంభవిస్తూ ఉంటాయి. మనం ఎట్టి శ్రమ పడకుండా ఉండటానికి నియమ పరిపాలనయే ప్రధానమైనది. ఆ పద్ధతి ననుసరించిన వారిని అందరూ మెచ్చుకుంటారు, వీరితో గౌరవిస్తారు.

వంటలు

కావల్సిన వస్తువులు :- బాగా ఎండిన దోసగింజలు, ఆరు ఎండిమిరవకాయలు (అభిరుచిని బట్టి మిరవకాయల సంఖ్య పెంచుకోవచ్చు లేదా తగ్గించుకోవచ్చు), తగినంత ఉప్పు.

చేసే విధానము :- ముందుగా ఎండిమిర్చిని ముక్కలుగా చేసి కోవాలి. శుభ్రమైన బాణిలిని స్ట్రాప్ మీద వుంచి, బాణిలి కాలిన తర్వాత దానితో ఈ ఎండిన దోసగింజలు వేసి దోరగా వేయించాలి. దోరగా వేగిన తర్వాత ఈ గింజల్ని ఓ పళ్లెంలోకి తీసి, ఆ తర్వాత ఎండిమిర్చి ముక్కల్ని బాణిలిలో వేసి బాగా వేయించాలి. ఈ వేగిన మిర్చి ముక్కల్ని కూడా గింజలున్న పెళ్లెం లోకి తీసి, స్ట్రాప్ ఆరేసుకోవచ్చు. ఇప్పుడి గింజల్ని, వేగిన మిరవకాయల్ని మెత్తగా దంపాలి అఖర్చి, తగినంత ఉప్పు వేసి మరో మారు మెత్తగా దంపాలి. మెత్తగా నలిగిన ఈ పొడిని ఓ డబ్బాలోకి తీసికొని మూత పెట్టుకోవాలి. ఈ పొడి వాల్లయిదురోజులు నిల్వవుంటుంది.

ఈ పొడిని వేడి అన్నంలో నెయ్యివేసుకొని కలుపుకె తింటే బాగుంటుంది. చల్లారిన అన్నంలో అయితే నూనె వేసికొని కలుపుకు తింటే బాగుంటుంది.

గట్టి పడేవరకు మరగనివ్వాలి. మధ్య మధ్య గరిటెతో కలుపుతూ ఉండటం అవసరం.

ఆ పదార్థం కొంచెం గట్టిపడిన తర్వాత ముందుగానే నెయ్యి పూసి వుంచుకొన్న ఒక పెళ్లెంలోకి వంపాలి ఆ తర్వాత కిస్మిత్ పళ్ళను, చిన్న చిన్న ముక్కలు చేసిన బాదం, జీడిపప్పులను ఆ పదార్థం మీద చల్లాలి. చల్లారిన తర్వాత నక్షత్రంలా, డైమండ్లా, చతురస్రంలా మన మనసుకు నచ్చిన విధంగా ముక్కలు కోసుకోవచ్చు.

- అనసూర్యమ్మ

కావల్సినవస్తువులు:- రాగిపిండి మూడు కప్పులు, కొబ్బరిపాలు ఒక కప్పు, అన్నం వుడకేటుపుడు వంచిన గంజి ఒక కప్పు, బెల్లం 150 గ్రా, కొద్దిగా ఉప్పు, చిటికెడు వంటనోడా, తగినంత నెయ్యి.

తయారుచేయువిధము :- రేపు ఉదయం ఈ టిఫిన్ చేస్తామనగా ఈ రోజు రాత్రికే రాగిపిండిని బాగా జల్లించి రెండు ఉప్పురాళ్ళు వేసి, గంజితోకిపోసి బాగా కలిపిపెట్టాలి. ఉదయానికి పిండి బాగా పులిసి వుంటుంది. ఇప్పుడు ఒక కప్పు కొబ్బరి పాలలోకి పొడిచేసిన బెల్లము, వంటనోడా వేసి బాగా కలపాలి ఈ మిశ్రమాన్ని పులిసిన రాగి పిండిలోకి పోసి దోసెల పిండివలె వుండేట్లు బాగా కలపాలి. పొయ్యి పై దోసెల పెనం పెట్టి బాగా కాలాక నెయ్యి వేసి ఈ పిండిని గరిటెతో ఎత్తి పెనం మధ్యలో పోయాలి. దోసెలా నెరవకూడదు ఒకవైపు కాలిన తర్వాత స్వాంజివలె పొంగుతుంది. అప్పుడు తిరగేసి, చుట్టూ నెయ్యివేయాలి. బాగా కాలాక తీసేయాలి ఇది రుచిగా వుండటమే కాకుండా పుష్టిని కలుగజేస్తుంది.

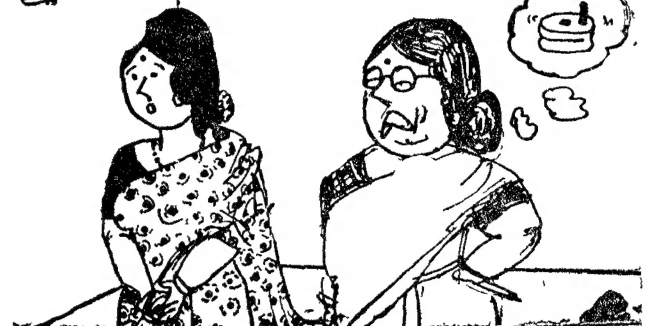
— గార్ల సరస్వతి

- వెలమకన్నె పద్మావతి

చాకోలెట్

కావల్సిన పదార్థాలు :- పాలు 2కప్పులు, చక్కెర 2 కప్పులు, డ్రింకింగ్ చాకోలెట్ పొడర్ 1/4 కప్పు, బేకింగ్ పొడర్ 1/4 కప్పు, కొంచెం నెయ్యి, కిన్మిన్, బాదంపప్పు, జీడిపప్పు కొంచెం కొంచెం.

తయారు చేసే విధానం :- పాలు, చక్కెర, చాకోలెట్ పొడర్, బేకింగ్ పొడర్ అన్నిటినీ ఒక మందంగా ఉండే పాత్రలో కలపాలి. తర్వాత, స్ట్రాప్ మీద పెట్టి పన్నని మంటతగలనిస్తూ ఆ పదార్థం కొంచెం

అదం విడ్డూరమే కేటబిట్ల... కందిపప్పు విసెరెయ్యవే అంటే బయట పారేస్తావో - ??

వోటు ఎవరికి ?

నోటిచ్చే కామందుకా? కాలేజీ నీటిప్పించిన సర్పంచ్ కా? తేక కిలోబియ్యం, పాల, వీర పంచెట్టికల సేటుగారి చిన్నల్లడికా? ఎవరికి వోటు? నేటి సమస్యల కత్తుల బోసులో చునం ఎవరికి వోటివ్వాలి? ... బాలెన్ పెట్టెను చేరేనుండు ప్రతిఒక్కరు చదువలసిన పుస్తకం "వోటు ఎవరికి?"

ఉచిత ప్రతులకు వ్రాయండి :

అమృతవాణి,

పి. బి. వెం. 1588, సికింద్రాబాద్.-3.

డా॥ పి. వి. కె. రావ్, B. A.,

వైద్య విద్యార్థి, వైద్యవార్డు, పెక్స్ పైసలిస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయ నవసరం లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హీనత, శీఘ్రస్థులనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స.

పోస్టుద్వారా చికిత్స కలదు

రామానంద్ కింక్,

పి. బి. రోడ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 700 1010.

దిన ఆంధ్రపత్రికలో త్రిక

- * నారీ దృక్పథం
 - * డాక్టరు కబుర్లు
 - * గ్రంథ సమీక్షలు
 - * రామాయణం
 - * శ్రీకృష్ణ భాగవతం
- చదవండి!

ఉత్తరాలు

(4 వ పేజీ తరువాయి)

ధర్మం - రక్షణ

"ధర్మో రక్షతి రక్షిత" అన్నది సులభం కథాకథన విధానం, సంభాషణ చాతుర్యం, ప్రాత పోషణమూ, పూర్వయంగమంగా ఉన్నాయి. చివరి వరకూ సరితంతో ఉత్కంఠను రేకెత్తించినది "అయిపోయింద"న్న మాట చదివేసరికి 'అయ్యా, ఆప్పుడే అయిపోయిందా?' అనిపించింది. అయితే రచయిత శ్రీ ఆకెళ్ళవారి సవలద్వారాలోకాని కేమి చెప్పడలకువాస్తవం తెలియదు. సంప్రదాయ బద్ధమైన ప్రాచీన ధార్మిక జీవన విధానాన్ని ఇప్పుడింకా అక్కడక్కడా కొన పూసిపోట్టిస్తూ ప్రామాణిక జీవితంలో పవిత్రతను, ఇప్పుడప్పుడు దానిలో జరుగుచున్న మార్పును మాత్రమే చెప్పడలకుకంటే సంతోషం. "ధర్మో రక్షతి రక్షిత" అన్న శ్లోకము సవల ముగింపు నిరాశి, వీరసాన్నికల్గింది. దీప్తి తుల వారి అనిధారావ్రతం గల నియమబద్ధ జీవనానికి ధన్యవాదాలు, కాని గౌరవనీయమైనవికన్న మాధికి కువానా మేం నేయించి పూర్వప్రతిష్ఠితములూ, స్వయంభూతములూ అయినదేవాలయాలన్నీ ఇలాంటి కవలయోగుల కృతము పుష్ట అన్నభావం అర్థా చీనులలో కలుగుతుంది. వేద స్వరూపుడైన దీక్షితులు గారు తాను రక్షిస్తూ వచ్చిన ధర్మానికి, తన కొడుకే దేవద్రోహం ప్రజాద్రోహం చేయమూ, ప్రజలను మోసగించుతూ, తనకి మనో వైకల్య ఫలాన్ని కలిగించినట్లు బాధ పడ్డాడు. వేద ధర్మ రక్షణకు ఫలితం దీక్షితులుగారు, సరమేశ్వరశాస్త్రి, తిండికి మొగం వాచినట్లు రచన సాగింది. కవలయోగిగా గౌరవముడు చేసిన మోసం ఫలితంగా ఆ కుటుంబం సుఖజీవనానికి తిరిగి అలవాటుపడడమూ, సంఘంలో గౌరవాన్ని పంపాదించడమూ, అకవలూనికి ఫలితంగా, దేవాలయమూ, సంస్కృత వేద పాట శాలలూ, అనాధ శరణాలయమూ, దేశంనలుమాలల నుండి లెక్కలేనన్ని ధనరాసులు వర్షించడమూ జరిగింది. మందరసోత్తరంగా సాగిన కథా, పవిత్రతా క్రొత్త మలుపులిరిగి, ఆ అర్థరాత్రి సంఘటన సరమేశ్వర శాస్త్రి కంటపడిన దగ్గర నుండి హేయ మైన పుంతలు త్రొక్కి నవలలోని పరమప్రయోజనం నశించింది. వేద సంస్కృత పాటశాలలూ, అనాధాశ్రమమూ, దేవాలయమూ వెంయడానికి గౌరవనీయమైన కళంకం ఆపాదించితే తప్ప పవిత్రత చివరివరకూ కొనసాగించడానికి మార్గం లేదా? కాని రచయిత కలం బుద్ధి పూర్వకంగానే అనమార్గం త్రొక్కిననదనిపించును శ్రీరామ్ తాత్కాలిక బాధపల్ల వర్షవైషమ్యం (ఎవరో ఆ పుద్గలవాసి నట్లు భ్రమే తప్ప) సవలలో ఏమీలేదు. ముగింపు గౌరవనీయమైన పాత్ర యొక్క ఉదాత్తతను రక్షించుతూ పోతే ఈనాటికి రోకానికి ఈ చిన్న నవలా రత్నం సర్వజన శిరోధార్యం అయి

ఉండేది. ధర్మం ఎవరిని ఎలాగ రక్షించిందో తెలియగలదు కూడ

ఎన్ వి యస్. సుబ్రహ్మణ్యం (బొబ్బిలి)

సమరం చాలించండి

ఈ దేశంలో ప్రతి వేదవాదు పైకి రావాలనే ఈ రిజర్వేషన్లు. అంటే ప్రామాణ్యులలో లేరని కాదు. ఉన్నారు. ఏ జాతిలో ఎక్కువ ఉన్నారు? ఏ జాతి బానిసప్రభుత్వం ప్రభుత్వం తున్నారు? ఏ జాతికి చేయూత నిస్తే అర్హికంగా సమానత్వం పెరుగుతుంది? అని దేశ నేతలు పరిశీలించి, పరిశోధించి ఈ రిజర్వేషన్లను చట్టంలో చేర్చారు. "ఎప్పుడో ప్రామాణ్యులు ఇతరులను హీనంగా చూసి ఉండవచ్చు నేమో" అని గుర్రజాగురు అన్నంతమాత్రాన ఈ రిజర్వేషన్లను తీసివేయకూడదు. మనం మనమే అని తెలియాలి అంటే, మన చిరు నామాలో మన తండ్రి పేరు ఉంటుంది మన తండ్రి, మన తండ్రి అనాలికి మన తండ్రి చిరునామాలో, తన తండ్రి పేరుంటుంది అలాగే గతాన్ని బట్టి మన చిరునామా ఆధార పడి ఉంటుంది. అంటే మన జీవితమే, మన గతాన్ని బట్టి నడుస్తుంది. తన జాతిప్రార్థన కోసం ఇంతమంది బలి అవుతున్నారు అంటే అతిశయోక్తి కాదు. మిన్ను విరిగి మీద పడి నట్లు బాధ పడకండి. మీరే గవర్నమెంటు లవేసినైనా పరిశీలించండి. ఏ ఆగ్ర కులాల కంటే, హరిజనులు తక్కువే పుంటారు. ఎందుకని? వాళ్ళ బయట జనాభా లేకా?.. చదువు రాకా?.. రెండూ కాదు. ఉన్న రిజర్వేషన్లను సరిగా అమలు జరుపకా, జరిపితే రిజర్వేషన్ల కోటా చాలక. కాబట్టి పిచ్చి వారు ఈ రిజర్వేషన్లను పెట్ట లేదని గ్రహించి ఈ ఉత్తరా సమరం చాలించమని ప్రార్థన.

ఎన్. విశ్వేశ్వరరావు (పైదరాబాదు)

దసరా పంచిక

దసరా ప్రత్యేక పంచిక చదివాము. ముఖ్యతనం చాలా అందంగా ఉంది. మాకు భక్తి భావన కలిగింది. కేవలం వివరణకమితో హాస్య కథల వేస్తారేమో అనుకున్న మేము ఈ పంచికలోని మొదటి కథ పండుగలో స్పృహను జాగ్రత్త పదివి ఆ అభిప్రాయం మార్చుకోవలసి వచ్చింది. ఈ పంచికలోని కార్వానులు కూడా ఎంతో హాస్యాన్ని అందించగలిగాయి.

ఈ పంచికలో శ్రీ బులుసు వేంకటరమణయ్య గారి వ్యాసం శ్రీ రామాయణ తత్వం మాత్రం తృప్తినిచ్చింది. మాకు తెలియని శ్రీ రామాయణ పరమార్థాన్ని రచయిత బాగా తెలియజేశారు.

శేషం, ప్రమాదం (గుంటూరు) ★